

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Nová složka
(2)\Zahn_Timothy-Hvezdne_valky_4-Dedic_imperia.pdb

PDB Name: Hvezdne valky-4 Dedic imperia-Z
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 15.5.2005
Modification Date: 15.5.2005
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Hvězdné války - Dědic impéria
Timothy Zahn

KAPITOLA

1

"Kapitán Pellaeon?" zvolal hlas zdola z kabiny mužstva a přehlušil šum běžného rozprávění. "Zpráva z hlídkové linie: průzkumné lodi právě přešly pod rychlost světla."

Pellaeon se na můstku Chimaery nakláněl přes rameno muže u řídicího panelu a na zavolání nereagoval. "Zjistěte původ těchto lodí," nařídil a ťukl přitom světelným perem na schéma displeje.

Dispečer k němu tázavě vzhlédl. "Pane...?"

"Slyšel jsem," řekl Pellaeon. "Proveďte rozkaz, poručíku."

"Ano, pane," řekl poručík snaživě a pustil se do hledání.

"Kapitán Pellaeon?" opakoval hlas tentokrát blíže. S očima na displeji Pellaeon čekal, až uslyší zvuk blížících se kroků. Pak se vši královskou vážností, kterou mu dodalo padesát let služby u imperiální flotily, se napřímil a otočil.

Chvatné kroky mladého důstojníka znejistily a prudce se zastavily. "Ach, pane..." Podíval se Pellaeonovi do očí a hlas mu pomalu odumíral.

Pallaeon nechal ticho viset ve vzduchu po dobu několika tepů srdce, dost dlouho na to, aby si toho okolostojící povšimli. "Tohle není dobytčí trh na Shaum Hii, poručíku Tscheli," řekl nakonec klidným, ale ledovým hlasem. "Tohle je velitelský můstek imperiálního hvězdného křižníku. Informace se nemohou - opakuji nemohou - jen tak pokřikovat k příjemci. Je to jasné?"

Tschel polkl. "Ano, pane."

Pallaeon na něj ještě pár vteřin hleděl, pak lehce pokynul hlavou. "Tak. Podejte hlášení!"

Tschel znovu polkl. "Právě jsme obdrželi hlášení od hlídkových lodí, pane: průzkumníci se vrátili ze skenovacího nájezdu do systému Obroaskai."

"Velmi dobře," kývl Pellaeon. "Měli potíže?"

"Jenom trochu, pane, domorodci zřejmě měli námitky, když jim vybrali jejich centrální knihovní systém. Velitel letky říkal, že se je pokusili pronásledovat, ale že je setřásl."

"To doufám," usklíbl se Pellaeon. Systém Obroaskai zaujímal strategickou polohu v pohraničních oblastech a zprávy zpravodajské služby naznačovaly, že Nová republika usiluje o jeho přičlenění a podporu.

"Ať se velitel letky dostaví s hlášením do instruktážní místnosti velitelského můstku, hned jak lodi přistanou," řekl Tschelovi. "A hlídkové lodi převedte na žlutý pohotovostní stupeň. Odchod."

"Ano, pane." Poručík zavířil v docela dobré nápodobě vojenského "čelem vzad" a namířil si to zpátky ke spojovacímu pultu.

"Je to mladý poručík," pomyslel si Pellaeon s kapkou hořkosti stáří, "v tom to vězí." Za starých časů, když moc Impéria byla na vrcholu, bylo nemyslitelné, aby takový mladíček jako Tschel sloužil v hodnosti důstojníka na můstku lodi, jakou je Chimaera. Kdežto teď...

Pellaeonovy oči pomalu klouzaly po můstku a cítil, jak mu dozvuky starého hněvu a nenávisti svírají žaludek. Věděl, že je ve flotile hodně velitelů, kteří pohlíželi na bitevní stanici Hvězdu smrti jako na zjevný nástroj císaře dostat ohromnou vojenskou sílu Impéria pod své přímé velení. A tak málokdo z vyššího velení flotily by opravdu truchlil nad ztrátou Hvězdy smrti, kdyby ovšem s sebou ve smrtelné agónii nevzala i superhvězdný destruktorek Executor.

Ani po pěti letech se nemohl Pellaeon ubránit tomu, aby při vzpomínce na ten výjev sebou netřhl; Executor, který se stal neovladatelný, se srazil s Hvězdou smrti a rozpadá se při obrovské explozi bitevní stanice. Šlo o víc než o ztrátu lodi. Tento superhvězdný destruktorek byl osobní lodí Darthu Vadera, a navzdory legendárním a často vražedným rozměrům Temného pána byla služba na palubě jeho lodi pokládána za rychlou cestu k povýšení.

Znamenalo to, že když Executor explodoval, zmizela s ním také značná část schopných mladých důstojníků středních hodností a posádky.

Flotila se tehdy už nevzpamatovala. Bez velitelské lodi, bez Executoru se bitva zvrátila v úplné fiasko a než mohl být vydán rozkaz k ústupu, bylo ztraceno několik dalších hvězdných destruktorek. Když Pellaeon převzal velení na Chimaere po tom, co její kapitán byl zabit, dělal co mohl, aby flotilu soustředil, ale přes jeho nejlepší snahu, se mu už nepodařilo přejít do útoku proti Rebelům. Místo toho byli soustavně zatlačováni... až se octli zde.

Zde v kdysi stojatých vodách Impéria, s pouhou čtvrtinou systémů, které zůstaly pod kontrolou Impéria. Zde, na palubě hvězdného destruktora, jehož posádku tvoří výhradně pečlivě vycvičení, ale žalostně nezkušení mladí lidé, z nichž mnozí byli ze svých domovských světů naverbováni násilím nebo pod hrozbou násilí.

Zde, pod velením snad největšího vojenského mozku, jaký kdy Impérium spatřilo.

Pellaeon se usmál zatrpklým, vlčím úsměvem, když se znovu rozhlédl po svém velitelském můstku. Nikoli, konec Impéria ještě nenastal. Však na to ta samozvaná Nová republika taky přijde.

Mrkl na hodinky. Dvě patnáct. Velkoadmirál Thrawn teď bude meditovat ve své velitelské kajutě... jestli imperiální pravidla zakazují pokřikovat na velitelský můstek, pak už vůbec nestrpí, aby velkoadmirál byl při meditacích vyrušován interkomem. Mohlo se s ním promluvit jen osobně. "Sledujte dále tyhle lodě," poručil Pellaeon poručíkovi u dispečinku a zamířil ke dveřím. "Hned jsem zpátky."

Velkoadmirálův nový velitelský sál se nacházel dvě podlaží pod velitelským můstkem, v prostoru, kde kdysi bylo luxusní sídlo předchozího velitele. Když Pellaeon objevil Thrawna - nebo spíš, když velkoadmirál objevil jeho - jedním z prvních Thrawnových činů bylo, toto sídlo obsadil a proměnil je ve velitelský můstek.

Ve druhý velitelský můstek, v místnost pro meditování... a možná ještě v něco. Na palubě Chimaery nebylo tajemstvím, že v upravených prostorách tráví velkoadmirál většinu času. Tajemstvím však bylo, co tam po ty dlouhé hodiny dělá.

Pellaeon přistoupil ke dveřím, uhladil si blůzu a napřímil se. Možná že teď na to přijde. "Kapitán Pellaeon k velkoadmirálu Thrawnovi," ohlásil se. "Mám informa-"

Dveře se rozevřely dříve, než domluvil. Duševně připraven vstoupil do spoře osvětlené haly. Rozhlédl se, nespátřil nic zajímavého a zamířil pěti kroky ke dveřím hlavního sálu.

Závan vzduchu vzadu na jeho krku jako by ho varoval. "Kapitáne Pellaeone," zamňoukal mu do ucha hluboký, skřípavý kočičí hlas.

Pellaeon sebou trhl a prudce se obrátil, aby poslal do horoucích pekel sebe i to malé drátěné stvoření, které stálo sotva půl metru od něj. "K čertu, Rukhu," zavrčel, "co si myslíš, že děláš?"

Rukh na něj delší chvíli civěl a Pellaeon cítil, jak mu kapka potu putuje dolů po zádech. V tom šeru vypadal Rukh se svými velikými tmavými očima, vystupující bradou a blýskavými jehličkovitými zoubky ještě více jako noční můra než při normálním osvětlení.

Tak se jevil zejména člověku, jako byl Pellaeon, neboť ten věděl, k čemu užíval Thrawn Rukha a jeho národ Noghríů.

"Dělám svou práci," řekl Rukh konečně. Nenuceně pokynul tenkou paží k vnitřním dveřím, a Pellaeon zachytil záblesk tenkého vražedného nože, než opět zmizel v Noghrího rukávu.

Dlaň se sevřela, pak se zase povolila, ocelové drátěné svaly se rýsovaly pod tmavě šedou kůží. "Smíte vstoupit."

"Děkuji," zabručel Pellaeon. Znovu si upravil blůzu a otočil se ke dveřím. Ty se otevřely a on jimi vstoupil -

Do měkce nasvíceného muzea umění.

Krátce se zastavil na prahu místnosti a udiveně se rozhlížel. Stěny a klenutý strop pokrývaly malby a reliéfy, některé z nich vypadaly jako dílo lidských rukou, ale většina byla zřetelně cizího původu. Kolem dokola byly rozmístěny rozličné skulptury, některé jen tak, jiné na podstavcích. Ve středu místnosti byl dvojitý okruh kontrolních displejů, vnější okruh byl nepatrně vyšší než vnitřní. Obě sestavy displejů, aspoň ty z nich, které Pellaeon mohl vidět, jako by byly určeny k přenosu obrazů uměleckých děl.

A uprostřed dvojitého okruhu seděl velkoadmirál Thrawn. V admirálském křesle, jehož originál byl umístěn na velitelském můstku.

Seděl bez hnutí, modročerné vlasy se mu ve sporém světle matně leskly, jeho bledě modrá plet byla chladná a poddajná a vypadala velmi cizokrajně na jinak veskrze lidské schránce. Oči měl přivřené, jak tak seděl opřený o lenoch křesla, a mezi víčky byly vidět červené záblesky.

Pellaeon si olízl rty a znejistěl, zda bylo moudré takhle vtrhnout do Thrawnovy svatyně. Jestli si velkoadmirál usmyslí, že byl vyrušen...

"Pojďte dál, kapitáne," řekl Thrawn a jeho tiše modulovaný hlas přetrhl Pellaeonovy myšlenky. S očima stále přivřenými pohnul rukou, nepatrným a přesně vedeným pohybem. "Co si o tom myslíte?"

"Je to... velmi zajímavé." To bylo všechno, nač se Pellaeon zmohl, když kráčel sálem k vnějšímu okruhu displejů.

"To všechno je samozřejmě holografie," pravil Thrawn a Pellaeon postřehl v admirálově hlase lítostivý tón. "Jak ty sochy, tak ta plátna. Některé jsou už ztracené, další jsou na planetách, které nyní okupuje Rebélie."

"Ano, pane," přisvědčil Pellaeon. "Myslel jsem, že by vás zajímalo, že se průzkumníci vrátili ze systému Obroaskai. Velitel letky bude v několika minutách připraven podat hlášení."

Thrawn přikývl. "Podařilo se jim vniknout do centrálního systému knihovny?"

"Přinejmenším jej dokázali částečně nabourat," sdělil mu Pellaeon. "Ještě nevím, jestli byli s to tu práci dodělat, zřejmě se je pokusili pronásledovat. Velitel letky si ale myslí, že je setřásl."

Thrawn chvíli mlčel. "Ne," řekl, "tomu nevěřím. Zvláště když ti pronásledovatelé byli z Rebélie." Zhluboka se nadechl, napřímil se v křesle a poprvé od Pellaeonova příchodu otevřel své žhnoucí rudé oči.

Pellaeon čelil jeho pohledu bez pohnutí. Mnozí z císařových vyšších velitelů a dvořanů se nikdy nenaučili cítit volně před jeho očima. Ani před Thrawnem samým. Což byl pravděpodobně důvod, proč velkoadmirál strávil tak velkou část své kariéry v Neznámých oblastech, kde se snažil dostat barbarské části galaxie pod imperiální kontrolu. Jeho skvělé úspěchy mu vynesly titul Pán válek a právo nosit bílou uniformu velkoadmirála - byla to jediná nelidská bytost, jíž tuto počtu císař udělil.

Ironií osudu se tak stal nepostradatelný jen při pohraničních taženích. Pellaeon často uvažoval, jak by asi dopadla bitva u Endoru, kdyby na Executoru velel Thrawn a nikoli Vader. "Ano, pane," řekl. "Nařídil jsem převést hlídkové lodi na žlutý stupeň. Přejdeme na červený?"

"Ještě ne," pravil Thrawn. "Měli bychom mít několik minut čas. Povězte mi, kapitáne, víte něco o umění?"

"No... ne moc," vypravil ze sebe Pellaeon, poněkud zaskočený náhlou změnou předmětu hovoru. "Já jsem nikdy neměl moc času se mu věnovat."

"Měl byste si čas udělat." Thrawn ukázal na vnitřní okruh displejů po své pravici. "Malby ze Zaffu," určil původ. "Asi tak 1550 až 2200 před vznikem Impéria. Povšimněte si, jak se styl mění - třeba tady - při prvním styku s Thenqorem. Nebo tady -" ukázal na stěnu vlevo - "jsou příklady extrassního umění Paoniddu. Povšimněte si podobností s ranými díly ze Saffu a plochou skulpturou z Vaathekree z poloviny 18. století před Impériem."

"Ano, zajímavé," řekl Pellaeon ne tak docela upřímně. "Admirále, neměli bychom -?"

Odmíchl se, když ovzduší roztáhl hvízd. "Mústek velkoadmirálu Thrawnovi," hlásil poručík Tschel napjatým hlasem v interkomu. "Pane, útočí na nás!"

Thrawn zmáčkl tlačítko interkomu. "Tady je Thrawn," řekl klidným hlasem. "Přejděte na červený pohotovostní stupeň a sdělte mi, co stalo. Klidně, pokud možno."

"Ano, pane." Tlumená poplachová světla začala blikat a Pellaeon zaslechl, jak venku slabě zavyly klaxony. "Senzory zachytily čtyři útočné fregaty Nové republiky," pokračoval Tschel příškrčeným hlasem, ale už se přece jen lépe ovládal. "Plus nejméně tři letky Xplánů. Symetrické oblačné vé-formace se přibližují ve vektoru našich průzkumných lodí."

Pellaeon potichu zaklel. Jediný hvězdný destruktork s velice nezkušenou posádkou proti čtyřem útočným fregatám doprovázeným stíhačkami... "Pohonné motory na plnou rychlost!" křikl do interkomu. "Připravte se na přechod na světelnou rychlost!" Vykročil ke dveřím.

"Poslední rozkaz neplatí, poručíku," řekl Thrawn stále ledově chladný. "Posádky stíhaček TIE na stanoviště: zaktivujte deflektorní štíty."

Pellaeon se prudce obrátil. "Admirále -"

Thrawn ho zarazil pohybem ruky. "Pojďte sem, kapitáne," poručil velkoadmirál, "podíváme se na to, ne?"

Dotkl se tlačítka, a hned bylo po přehlídce umění. Místnost se proměnila v miniaturu monitorového sálu velitelského můstku, na stěnách a na dvojitém displejovém okruhu se objevily údaje o kormidelním a strojním sektoru a o zbraních. Volný prostor se změnil v holografický taktický displej: v jednom rohu označovaly záblesky v klenbě pohyb útočníků, nejbližší nástěnný displej udával odhad ETA dvanáct minut.

"Průzkumné lodě mají naštěstí dostatečný náskok, než aby se ocitly v nebezpečí," poznamenal Thrawn. "Tak. A teď se podívejme, s čím se musíme zabývat. Mústek! Nařídte třem nejbližším hlídkovým lodím, aby přešly do útoku."

"Ano, pane."

Tři modré body se vysunuly z ochranné linie a místností zamířily na dráhu, kterou byly navedeny na cíl. Koutkem oka Pellaeon viděl, jak se Thrawn předklonil v křesle, když útočné fregaty doprovázené Xplány odpovíděly protiútokem. Jeden modrý bod zhasl -

"Výtečně," řekl Thrawn a zase se opřel v křesle. "To postačí, poručíku. Ty dvě hlídkové lodě stáhněte zpět a dejte rozkaz lodím sektoru čtyři, aby odstartovaly směrem k útočníkům."

"Ano, pane," řekl Tschel a znělo to poněkud zmateně.

Takovému zmatku Pellaeon docela dobře rozuměl. "Neměli bychom dát aspoň signál zbytku flotily?" navrhl a slyšel tiseň ve svém hlase. "Smrtihlav by tu mohl být během dvaceti minut, většina ostatních do hodiny."

"Přivolat sem naše lodě je to poslední, co zrovna teď chceme, kapitáne," řekl Thrawn. Podíval se na Pellaeona a přes rty mu přelétl lehký úsměv. "Koneckonců, někdo to může přežít, a my přece nechceme, aby se Rebélie o nás dozvěděla, že ano."

Obrátil se k displejům. "Mústek! Chci levotočivou rotaci s dvacetistupňovou odchylkou - navedte nás přímo na útočníky, superstrukturou vpředu. Jakmile budou v dosahu vnějšího perimetru, musí se lodě sektoru čtyři přesunout za ně a přerušit jim veškeré spojení."

"Ano, pane," řekl poručík.

Pellaeon se opatrně nadechl, když panely ukázaly Chimaeru rotující tak, jak jí bylo poručeno. "Obávám se, že tohle nechápu, admirále," řekl. "Natočit se superstrukturou k nim -"

Thrawn ho opět zarazil pokynem ruky. "Dívejte se a učte se, kapitáne. Mústek! Takhle je to dobře. Zastavte rotaci a držte tuhle pozici. Dokončete napojení hráze deflektorních štítů, zvyšte napětí ve všech ostatních. Bojové eskadrony TIE: startujte, jakmile budete připravené. Směr přímý dva kilometry od Chimaery, kroužte v otevřené hroznovité formaci. Rychlost zpětného zážehu, zónový model útoku."

Přijal potvrzení rozkazu, pak se podíval na Pellaeona. "Už tomu rozumíte, kapitáne?"

Pellaeon sevřel rty. "Obávám se, že ne," připustil. "Chápu, že jste obrátil loď proto, aby bojové jednotky byly chráněné při startu, ale zbytek je jenom klasický uzavírací manévř Marg Sablu. Oni přece nenaletí na něco tak prostého."

"Naopak," opravil ho Thrawn chladně. "Nejenom že na to naletí, ale budou tím naprosto zničeni. Dívejte se, kapitáne. A učte se." Stíhačky TIE odstartovaly a zvyšující se rychlostí se vzdalovaly od Chimaery, pak prudce obrátily kormidla, aby se vrátily zpět a rozprostřely se kolem ní jako vodotrysk nějaké exotické fontány. Nepřátelské lodě zpozorovaly útočníka a zaměřily se.

Pellaeon zamrkal. "Co to ksakru dělají?"

"Pokoušejí se o jedinou obranu, kterou znají proti Marg Sablu," řekl Thrawn a v jeho hlase zaznělo nepochybné uspokojení. Pokýval směrem k zábleskům v klenbě. "Vidíte kapitáne, tomu jejich útvaru velí nějaký Elom... a Elominové prostě nedokážou zvládnout nestrukturovaný útočný tvar správně provedeného Marg Sablu."

Pellaeon zíral na nájezdníky, jak se posunují do naprosto neúčinného obranného postavení, a pomalu mu docházelo, co právě Thrawn udělal. "Ten útok hlídkových lodí před několika minutami," řekl. "Vy jste schopen z toho usoudit, že jde o lodě Elominů?"

"Studujte umění, kapitáne," řekl Thrawn hlasem téměř zasněným. "Když porozumíte umění jistého živočišného druhu, porozumíte i tomu druhu."

Narovnal se v křesle. "Můstek! Uved'te loď do plné rychlosti. Připravte se na zapojení do útoku."

O hodinu později bylo po všem.

* * *

Dveře instruktážního sálu se zasunuly za velitelem letky a Pellaeon se pohledem vrátil k mapě, která stále svítila na panelu. "Vypadá to, že Obroaskai je na konci světa," řekl s trochou lítosti, "a není způsob, při kterém bychom ušetřili lidské životy, jež ta pacifikace bude stát."

"Prozatím, snad," souhlasil Thrawn. "Ale jen prozatím."

Pellaeon se na něj přes stůl zamračil. Thrawn si pohrával se štítkem od počítače, třel jej bezmyšlenkovitě mezi palcem a ukazovákem a díval se průhledem na hvězdy. S jeho rty si pohrával zvláštní úsměv. "Admirále?" zeptal se Pellaeon opatrně.

Thrawn otočil hlavu a jeho žhnoucí oči spočinuly na Pellaeonovi. "To je druhý kousek skládanky, kapitáne," řekl jemně a zvedl štítek. "Kousek, který jsem hledal víc než rok."

Náhle se obrátil k interkomu a prudce jej zapnul. "Můstek! Tady velkoadmirál Thrawn. Hlaste Smrtihlavu: informujte kapitána Harbida, že dočasně opouštíme flotilu. Ať pokračuje v taktických průzkumech místních systémů a kdekoli to půjde, vybere banku informací. Potom nařídte kurz k planetě Myrkr - navigační komputer má její údaje."

Můstek potvrdil příkaz a Thrawn se otočil k Pellaeonovi. "Zdá se, že nechápete, kapitáne," popíchl ho. "Už je mi to jasné, vy jste nikdy neslyšel o Myrkru."

Pellaeon zavrtěl hlavou a bezúspěšně se pokusil něco vyčíst z výrazu velkoadmirála. "Měl bych?"

"Snad ani ne. Samí pašeráci, nespokojenci a jinak neužitečná spodina galaxie."

Odmklel se a dal si malý doušek ze džbánu, který měl u lokte, podle vůně to bylo silné forvišské pivo - a Pellaeon radši zůstal zticha. Cokoli mu bude chtít velkoadmirál sdělit, sdělí mu to, kdy uzná za vhodné. "Asi před sedmi lety jsem o něm zachytil nahodilý odkaz," pokračoval Thrawn a odložil džbánek. "Co upoutalo moji pozornost, byl fakt, že planeta byla zalidněna už nejméně tři sta let, pak ji ponechávala jak Stará republika, tak rytíři Jedi v přísné izolaci." Lehce pozvedl modročerné obočí. "Na co byste z toho usuzoval, kapitáne?"

Pellaeon pokrčil rameny. "Že je to nějaká pohraniční planeta, někde moc daleko na to, aby se někdo o ni staral."

"Velmi správně, kapitáne: to byl také můj první úsudek... jenomže tomu tak není. Myrkr ve skutečnosti není odtud dál než sto padesát světelných let - nedaleko naší hranice s Rebélií a dost hluboko v prostoru Staré republiky." Thrawn stočil oči na štítek, který stále držel v ruce. "Nikoli, skutečné vysvětlení je daleko zajímavější. A daleko užitečnější."

Pellaeon se taky zadíval na štítek. "A to vysvětlení je první kousek té vaší skládanky?"

Thrawn se na něj usmál. "Opět velmi dobře, kapitáne. Ano. Myrkr - nebo lépe jeden z jeho domorodých tvorů - je první kousek. Druhý je svět zvaný Wayland." Zamával štítkem. "Svět, jehož polohu teď díky Obroanům konečně znám."

"Blahopřeji," řekl Pellaeon náhle znuděný tou hrou. "A mohu se zeptat, co vlastně má ta skládanka znamenat?"

Thrawn se pousmál úsměvem, při němž Pellaeonovi zamrazilo v zádech. "Inu, je to jediná skládanka hodná sestavení, to je jasné," řekl velkoadmirál měkce. "Úplné, totální a konečné zničení Rebélie."

KAPITOLA

2

"Luku?" Hlas zněl měkce, ale naléhavě. Luke Skywalker se uprostřed důvěrně známé krajiny na Tatooinu - známé, ale podivně zdeformované - zastavil a ohlédl.

Stála tam právě tak důvěrně známá postava a pozorovala ho. "Nazdar, Bene," řekl Luke zdlouhavě. "Dlouho jsme neviděli."

"Skutečně dlouho," řekl vážně Obiwan Kenobi. "A obávám se, že do příště uplyne ještě více času. Přišel jsem se rozloučit, Luku." Krajina se chvěla a najednou se částečka Lukovy mysli rozpomněla, že spí. Usnul ve svém apartmá v bývalém císařově paláci a zdá se mu o Benu Kenobim.

"Ne, já nejsem sen," ujistil ho Ben a odpověděl tím na Lukovu nevyslovenou myšlenku. "Dělí nás však příliš velká vzdálenost na to, abych se před tebou objevil v jakékoli jiné podobě. A teď se mi zavírá i tahle poslední cestička."

"To ne," slyšel se Luke říkat. "Nemůžeš nás opustit, Bene. Potřebujeme tě!"

Ben lehce zvedl obočí a náznak jeho starého úsměvu se mu dotkl rtů. "Nepotřebuješ mě, Luku. Ty jsi Jedi a ovládáš sílu." Úsměv pohasl a oči se soustředily na něco, co Luke nemohl vidět. "Na každý pád," dodal tiše, "já o tomhle nerozhoduji. Příliš dlouho jsem otálel a už nemohu odkládat cestu z tohoto života k tomu, co je za ním."

Ozvala se vzpomínka: Yoda na smrtelné posteli a Luke ho prosí, aby neumíral. Ovládám sílu, řekl mu mistr Jedi něžně. A přece ne dost.

"To je koloběh veškerého života," připomněl mu Ben. "Jednoho dne i ty budeš stát před stejným putováním." Obraz ochabl, pak se zase vrátil. "Ovládáš sílu, Luku, a s vytrvalou snahou a kázní budeš ještě silnější." Jeho pohled ztvrdl.

"Ale nesmíš nikdy polevit v bdělosti. Císař je pryč, ale temnota je dosud mocná. Nikdy na to nezapomínej."

"Nezapomenu," slíbil Luke.

Benova tvář opět znězněla. "Budeš ještě čelit velkým nebezpečím, Luku," řekl. "Ale také najdeš nové spojení, tam, kde je budeš nejmíň čekat."

"Nové spojení?" opakoval Luke. "Kdo to jsou?"

Vidina se vlnila a slábla. "A teď sbohem," řekl Ben, jako by otázku neslyšel. "Miloval jsem tě jako syna, jako žáka i jako přítele. Než se zase setkáme, nechť tě síla provází."

"Bene -!"

Ben se však odvrátil a obraz zmizel, a Luke i ve snu věděl, že definitivně odešel. Teď jsem sám, řekl si, jsem poslední z

rytířů Jedi. Zdálo se mu, že zaslechl Benův hlas, slabý a těžko srozumitelný, jakoby z velké dálky. "Nikoli poslední ze starých rytířů Jedi, Luku. První z nových!"

Hlas zmizel do ticha... a Luke se probudil.

Chvilí ležel a hleděl na tlumená světla císařského paláce, pohrávající si na stropě nad jeho ložem, a zápasil se zmatkem a s nezměrnou tíhou smutku, která naplňovala jeho bytost. Nejprve byli zavražděni strýc Owen a teta Beru; potom Darth Vader, jeho skutečný otec, obětoval vlastní život za Lukův; a teď mu byl odňat i duch Bena Kenobiho.

Už potřetí osířel.

S povzdechem vyklouzl zpod příkrývek a natáhl si župan a trepky. V malé kuchyňce, která patřila k jeho apartmá, si připravil míchaný nápoj. Potom si připnul světelný meč k látkovému opasku a vydal se na střechu.

Byl proti tomu, aby se centrum Nové republiky přestěhovalo sem na Koruskant: a ještě více byl proti tomu, aby se jejich nezralá vláda usadila ve starém císařově paláci. Symbolismus byl zrádný z prostého důvodu, existovala tu skupina, která měla tendenci věnovat přespříliš pozornosti symbolům.

Ale přes všechny tyto stinné stránky musel připustit, že rozhled ze střechy paláce byl velkolepý.

Několik minut postál na okraji střechy, opíral se hrudí o kamenné zábradlí a nechal si čechrat vlasy chladným nočním vánkem. I uprostřed noci kypělo město životem, světla vozidel a pouliční osvětlení se splétaly v pohyblivé umělecké dílo. Nízká oblaka, ozářená světly města a prolétávajícími spídry, se rozkládala do všech stran jako šerý strop, stejně nekonečný jako město samo. Dále k jihu mohl rozeznat pohoří Manami, jehož zasněžené vrcholky byly podobné jako oblaka nasvícené odraženými světly velkoměsta.

Hleděl na hory, když tu se dvacet metrů za ním tiše otevřely dveře paláce.

Jeho ruka automaticky zamířila ke světelnému meči, ale hned se zastavila. Cítil, že jakési stvoření prochází dveřmi...

"To jsem já, Threepio," zavolal.

Obrátil se a uviděl C3PO, sunul se k němu přes střechu a vyzařoval obvyklou droidsskou směs úlevy a zájmu. "Nazdar, mistře Luku," řekl a nachýlil hlavu, aby se podíval na číši v Lukově ruce. "Hrozně nerad ruším."

"To je v pořádku," odpověděl Luke. "Potřeboval jsem trochu čerstvého vzduchu, to je všechno."

"Jste si tím jist?" zeptal se Threepio. "I když samozřejmě nemám v úmyslu vyzvídat."

Navzdory svému rozpoložení se Luke neubránil úsměvu: snaha Threepio být zároveň užitečný, zvědavý i zdvořilý nikdy tak docela nevyšla. "Jsem trochu smutný, řekl bych," odpověděl droidovi a znovu se zahledl na město.

"Sestavit opravdovou, fungující vládu je mnohem těžší, než jsem čekal. Těžší než očekávala většina členů rady."

Odmklel se. "Ze všeho nejvíc dnes večer postrádám Bena."

Threepio byl chvíli zticha. "Byl ke mně vždycky laskavý," řekl konečně. "A samozřejmě k Artoo taky."

Luke pozvedl číši ke rtům, aby za ní schoval další pousmání. "Ty máš jedinečný náhled na vesmír, Threepio," řekl.

Koutkem oka zahlédl, jak Threepio ztuhl. "Doufám, že jsem vás neurazil, pane," řekl droid úzkostlivě. "To jsem určitě nezamýšlel."

"Neurazil jsi mě," ujistil ho Luke. "Ve skutečnosti jsi mi tlumočil poslední Benovu lekci."

"Prosím?" Luke usrl ze svého nápoje. "Vlády a celé planety jsou důležité, Threepio. Ale když to důkladně prozkoumáš, tak jsou všechny složené z lidí."

Pak byla krátká pauza. "Ó," řekl Threepio.

"Jinými slovy," rozhovořil se Luke, "Jedi se nemůže nechat pohltnout věcmi galaktické důležitosti natolik, aby to přehlušilo jeho zájem o jednotlivé lidi." Pohlédl znovu na Threepio a usmál se. "Nebo o jednotlivé droidy."

"Ó. Ach ano, pane." Threepio stočil hlavu k Lukově číši. "Promiňte mi, pane... ale smím se zeptat, co to je, co pijete?"

"Tohle?" Luke pohlédl na svou číši. "To je něco, co mě před časem naučil Lando."

"Lando?" opakoval Threepio a v jeho hlase se nedal přeslechnout nesouhlas. I přes naprogramovanou zdvořilost droid o Landa nikdy moc nedbal.

Nebylo se čemu divit, když se vezmou v úvahu okolnosti, za jakých se poprvé setkali. "Ano, ale navzdory takovému pochybnému původu je to moc dobré," řekl mu Luke. "Říká se tomu horká čokoláda."

"Aha." Droid se napřímil. "Tak tedy, pane, jestli jste opravdu úplně v pořádku, asi si půjdu po svých."

"Tak jo. Mimochodem, co tě sem vlastně přivedlo?"

"Poslala mě princezna Leia, samozřejmě," odpověděl Threepio viditelně překvapen, že se ho na to Luke ptá. "Říkala, že na vás přišla nějaká úzkost."

Luke se usmál a potřásl hlavou. "Předvádí se," zamumlal. "Prosím, pane?"

Luke mávl rukou. "Leia předvádí své nové jediovské schopnosti, to je všechno. Dokazuje, že i uprostřed noci může podchytit mou náladu."

Hlava Threepio se vychýlila. "Ale ona skutečně vypadala, že má o vás starost."

"Já vím," řekl Luke. "Jen jsem žertoval."

"Ó." Zdálo se, že Threepio o tom všem přemýšlí. "Mám jí tedy povědět, že jste v pořádku?"

"No jistě," přikývl Luke. "A taky jí řekni, aby si o mne nedělala starost a šla zase spát. Ty její ranní záchvaty nevolnosti jsou pro ni dost zlé, i když není unavená."

"Doručím ten vzkaz, pane."

"A řekni jí," dodal Luke tiše, "že ji mám rád."

"Ano, pane. Dobrou noc, mistře Luku."

"Dobrou noc, Threepio."

Díval se, jak droid odchází, a nová vlna úzkosti zaplnila jeho nitro. Threepio by to nepochopil, a právě tak by to nechápal nikdo z Prozatímní rady. Ale Leia, která je už víc než tři měsíce těhotná a musí trávit většinu času právě tady... Zachvěl se a nebylo to chladným nočním vzduchem. Tohle místo má v sobě temnou stranu síly. To říkával Yoda o

jeskyni na Dagobahu - o té jeskyni, kde Luke musel podstoupit souboj světelnými meči s přízrakem Dartha Vadera, z něhož se nakonec vyklubal on sám. Po celé týdny ho pak pronásledovala vzpomínka na všudypřítomnou moc odvrácené strany síly: teprve mnohem později si uvědomil, že tím mu Yoda chtěl ukázat, jak daleko ještě musí jít. Stejně se často divil, proč ta jeskyně vypadala tak temně. Třeba tam kdysi bylo něco, co mělo v sobě temnou, odvrácenou stranu síly. Třeba tam někdy žil císař...

Znovu se zachvěl. Bylo dočista k zbláznění, že nedokázal vycítit podobnou koncentraci zla v paláci. Rada se ho na to dotázala vlastně až tehdy, když se rozhodla, že se přemístí sem do bývalého císařova města. Musel zaskřípat zuby a říct jim: ne, nezdá se, že by tu byly nějaké pozůstatky po císařově působení.

Ale to, že je zrovna necítí, ještě neznamená, že tu nejsou.

Zavrtěl hlavou. Přestaň s tím, nařídil si. Budeš-li se honit za stíny, tak se z toho nakonec zblázníš. Leia by určitě nikdy nesouhlasila s tím, že se jen přiblíží k tomuto místu, pokud by o něm měla pochybnosti.

Leia. S určitým úsilím upokožil Luke myšlenky a nechal působit své schopnosti Jediho. V celé polovině horní části paláce pochoval přítomnost ospalé Leii. Přítomnost její i jejích dvojčat, která v sobě nosí.

Okamžik udržoval tento částečný kontakt, jen zlehka, aby ji zase neprobudil, a znovu žasl nad tím, jak silně v ní cítí ty nenarozené děti. Opravdu v nich byl Skywalkerův osud: to, že je může vůbec pochovat, znamenalo, že musejí obrovsky ovládat sílu.

Aspoň předpokládal, že je to ten důvod. Doufal, že se jednou na to zeptá Bena...

A teď je ta možnost ta tam.

Potlačil náhlé slzy a přerušil kontakt. Číše ho studila v dlani: vypil zbytek čokolády a naposledy se rozhlédl. Po městě, po oblacích... a svou myslí po hvězdách nad nimi. Hvězdy, kolem nichž se otáčejí planety, na nichž žijí lidé. Miliardy lidí. Mnozí stále ještě čekají na svobodu a na světlo, které jim Nová republika slíbila.

Zavřel oči před těmi zářivými světly a stejně zářivými nadějemi. Neexistuje, pomyslel si unaveně, žádná kouzelná hůlka, která by mohla učinit všechno lepším.

Ani pro rytíře Jedi.

* * *

Threepio se vyšoural z pokoje a Leia Organa Solo se s unaveným vzdechem znovu usadila v polštářích. Poloviční vítězství je lepší než žádné vítězství, napadlo ji staré pořekadlo.

Staré pořekadlo, kterému ani minutku nevěřila. Poloviční vítězství byla podle jejího názoru také poloviční prohra.

Znovu si povzddechla, když pocítila dotek Lukovy mysli. Setkání se Threepio jeho pochmurnou náladu projasnilo: když ale droid odešel, hrozilo, že ho znovu přemůže deprese.

Snad za ním měla jít sama. Podívat se, jestli by mu nepomohlo vypovídat se ze všeho, co ho v posledních týdnech trápilo.

Udělal se jí znovu nevolno. "To je v pořádku," řekla konejšivě a lehce pohladila břicho. "To je v pořádku. Mám jenom starost o vašeho strýčka Luka, to je všechno."

Nevolnost zvolna opadala. Leia zvedla z nočního stolku z polna naplněnou sklenici, vypila ji a snažila se při tom nekřenit. Teplé mléko bylo až dole na seznamu jejích oblíbených nápojů, ale ukázalo se, že je to jeden z nejrychlejších způsobů, jak zklidnit nevolnost. Lékaři jí řekli, že tyto potíže by teď už měly přestávat. Doufala, že mají pravdu.

Z vedlejšího pokoje se blížil slabý zvuk kroků. Leia rychle vrátila sklenici na noční stolek a druhou rukou si přitáhla přikrývku k bradě. Lampa u postele ještě svítila a Leia se ji pokusila zhasnout použitím síly. Lampa však ani nezablikala. Stále ještě nedokázala plně využít jediovské schopnosti, nestačila na něco tak nepatrného, jako je vypínač.

Na druhé straně pokoje se otevřely postranní dveře a vpustily vysokou ženu v županu. "Vaše Výsosti?" zeptala se tiše a uhladila si třpytivě bílé vlasy z čela. "Jste v pořádku?"

Leia si povzddechla a zanechala pokusů zhasnout lampu. "Jen pojď dál, Winter. Jak dlouho už posloucháš za dveřmi?"

"Neposlouchala jsem," řekla Winter, když vklouzla do místnosti skoro uražená, že si Leia mohla o ní něco takového pomyslet. "Viděla jsem pode dveřmi světlo a napadlo mne, že možná něco potřebujete."

"Je mi dobře," ujistila ji Leia a přemítala, jestli ji tato žena vůbec někdy přestane udivovat. Probudí se uprostřed noci, navleče si starý župan a přitom s vlasy v naprostém nepořádku vypadá mnohem královštěji než Leia ve svých nejlepších dnech. Už si ani nevzpomínala kolikrát, když žily jako děti na Alderaanu, některý z návštěvníků místokrálova dvora zcela automaticky pokládal Winter za princeznu Leiu.

Ani Winter na to zřejmě nezapomněla, jak by mohla. Člověk, který si dokáže zapamatovat rozhovor slovo od slova, ten si umí i vybavit, kolikrát si ho spletli s princeznou. Leiu často napadlo, co by si pomysleli ostatní radní, kdyby věděli, že ta její mlčenlivá průvodkyně je skutečně schopná zaznamenávat si v paměti při oficiálních jednáních i při neoficiálních rozhovorech každé pronesené slovo. Některým by se to určitě nelíbilo.

"Mám vám přinést další mléko, Vaše Výsosti?" zeptala se Winter. "Nebo sušenky?"

"Ne, děkuji," zavrtěla Leia hlavou. "Žaludek mě teď opravdu netrápí. Je to... však víš. Je to Luke."

Winter přisvědčila. "To, co ho trápí už přes devět neděl?" Leia se zakabonila. "To už je tak dlouho?"

Winter pokrčila rameny. "Měla jste moc práce," řekla s obvyklou dávkou diplomacie.

"To mi povídej," odušila Leia suše. "Já nevím, Winter, já vážně nevím. Luke řekl Threepio, že postrádá Bena Kenobiho, ale já vím, že to není všechno."

"Možná to má něco společného s vaším těhotenstvím," prohodila Winter. "Devět týdnů - to by tak zrovna odpovídalo."

"Ano, já vím," souhlasila Leia, "ale také to odpovídá dobře, kdy Mon Mothma a admirál Ackbar naléhali, aby se sídlo vlády přeneslo sem na Koruskant. A také dobře, kdy jsme začali dostávat z pohraničních oblastí zprávy o tom geniálním tajemném taktikovi, který převzal velení nad imperiální flotilou." Zvedla ruce, dlaněmi vzhůru. "Můžeš si vybrat."

"Myslím, že budete muset počkat, až se odhodlá s vámi promluvit." Winter chvíli váhala. "Možná, že se kapitánu Solovi podaří ho z toho dostat, až se vrátí."

Leia stiskla palec a ukazováček, jak jí proběhla vlna zlostného stesku. Po Hanovi, který odletěl na další z těch hloupých misií a nechal ji tu samotnou...

Záblesk hněvu pohasl a vyústil v pocit provinění. Ano, Han byl zase pryč: ale i když tu byl, skoro se neviděli. Stále více a více jejich času pohlcoval ten nezměrný úkol sestavit novou vládu a přibývalo dní, kdy měla sotva čas se najíst, natož zastihnout svého muže o samotě.

Ale vždyť je to také moje práce, napomenula se. Naneštěstí to byla práce, kterou mohla udělat jenom ona. Na rozdíl od ostatních v hierarchii Aliance podstoupila intenzivní přípravu jak v teoretických, tak v praktických aspektech politiky. Vyrostla na královském dvoře Alderaanu a od svého pěstouna se naučila kosmickým pravidlům tak dobře, že ještě před svým dvacátým rokem reprezentovala Alderaan v imperiálním senátu. Bez její zkušenosti by tato záležitost mohla selhat, zejména v těchto kritických raných etapách vývoje Nové republiky. Ještě několik málo měsíců a bude moci trochu vysadit. Pak to všechno předá Hanovi.

Pocit viny zmizel. Ale stesk zůstal.

"Možná," řekla k Winter. "Zatím bychom měly obě raději trochu spát. Zítří nás čeká rušný den."

"Jste si jistá, že už opravdu nic nepotřebujete?"

"Opravdu nic. Tak už přece jdi."

"Tak dobrá. Dobrou noc, Vaše Výsosti."

Vyklouzla z pokoje a zavřela dveře. Leia si urovnala přikrývky a podsunula podušky do pohodlnější polohy. "A vám dvěma taky přeju dobrou noc," řekla tiše svým děťátkům a znovu si jemně pohladila břicho. Han nejednou nadhodil, že ten, kdo si povídá s vlastním břichem, je tak trochu blázen. Nicméně ona zase podezírala Hana, že skrytě věří, že každý člověk je tak trochu blázen.

Strašně jí scházel.

Povzdechla si, natáhla se ke stolku a zhasla světlo. Zakrátko usnula.

* * *

Ve čtvrtině cesty napříč galaxií upíjel Han Solo ze svého poháru a přehlížel poloorganizovaný chaos, proudící v lokálu kolem něho. Neodešli jsme, tázal se sám sebe, zrovna před chvílí z téhle společnosti?

Bylo docela hezké vědět, že i v galaxii, která se čile obrací naruby, je stále ještě něco, co se nemění. Kapela, která vyhrávala v rohu lokálu, byla jiná, a čalounění boxů méně pohodlné, ale jinak vypadala kantýna v Mos Eisley naprosto stejně jako předtím. Stejně jako tehdy, když se tu poprvé setkal s Lukem Skywalkerem a Obiwanem Kenobim.

Měl pocit, že to bylo před desítkami let.

Vedle něj lehce zabručel Chewbacca. "Neboj se, on přijde," řekl mu Han. "To je holt Dravis. Nikdy v životě nepřišel včas."

Pomalů klouzal pohledem po davu lidí. Ne, opravil se, ještě jedno je tu jiné: neviděl žádné pašeráky, kteří kdysi tohle místo oživovali. Ať už kdokoli převzal to, co zbylo po Jabbově organizaci, musel přenést své sídlo někam mimo Tatooine. Upřeně zíral na zadní dveře kantýny a v duchu si poznamenal, že se na to Dravise zeptá.

Stále ještě hleděl stranou, když na stůl padl stín. "Ahoj, Solo," řekl chichotavý hlas.

Han počítal do tří a teprve pak se ledabylo obrátil po hlase. "Zdravím tě, Dravisi," pokývl. "Nebylo tě dlouho vidět. Posad' se."

"No jo," řekl Dravis a ušklíbl se. "Hned jak položíte s Chewbaccou ruce na stůl."

Han po něm hodil uraženým pohledem. "Jdi do háje," řekl a uchopil svůj džbán oběma rukama. "Myslíš, že bych tě zval až sem jenom proto, abych tu po tobě střílel? Jsme přece staří kámoši, vzpamatuj se."

"Jasně, že jsme," řekl Dravis a jak si sedal, ohodnotil Chewbaccu pronikavým pohledem. "Aspoň jsme bejvali. Ale slyšel jsem, že teď jsi úctyhodnej."

Han výmluvně pokrčil rameny. "Úctyhodnej je takový nanicovatý prázdný slovo."

Dravis zdvihl obočí. "No tak to musíme upřesnit," řekl zatrpkle. "Slyšel jsem, že ses připojil k Rebélii, dotáhl to na generála, oženil se s bývalou princeznou z Alderaanu a zadělal si na dvojčátka."

Han udělal rukou omluvné gesto. "Zrovna jsem rezignoval na toho generála."

Dravis si odfrkl. "No vodpusť. Tak o co jde? Má to bejt varování?" Han se zakabonil. "Co tím myslíš?"

"Nehraj si na neviňátko, Solo," poškleboval se Dravis. "Nová republika namísto Impéria - to je všechno pěkný a milý a báječný, ale ty víš zrovna tak jako já, že pro pašeráky je to prašť jako uhoď. Takže jestli je tohle oficiální vyzvání, abychom se stáhli a zanechali své vobchodní činnosti, tak dovol, abych se ti vysmál do ksichtu a vypadni vodsud." Pomalu se zvedal.

"Nic takovýho," pravil Han. "Ve skutečnosti jsem doufal, že tě najmu."

Napolo zvednutý Dravis ztuhl. "Cože?" zeptal se bojovně.

"Slyšels dobře," řekl Han. "Hledáme pašeráky a chceme je najmout."

Dravis si zase pomalu sedl. "Máto co dělat s vaší válkou s Impériem?" naléhal. "Protože jestli ano..."

"Nemá," ujistil ho Han. "Je kolem toho hromada keců, ale vespod toho všeho je fakt, že Nová republika má momentálně nedostatek nákladních lodí, nemluvě o zkušených kapitánech nákladních lodí. Jestli se poohlížíš po rychlém a poctivém vejdělkou, tak by tohle byla vhodná příležitost."

"Uh - hm." Dravis se v židli opřel paží kolem opěradla a podezíravě Hana pozoroval. "Tak v čem je háček?"

Han zavrtěl hlavou. "Žádný háček. Potřebujeme lodí a piloty, abychom zase mohli provozovat mezihvězdný obchod.

Ty je máš. To je prostě všechno."

Zdálo se, že se Dravis rozmýšlí. "Proč bych měl pracovat pro tebe a za pár šupů?" naléhal. "Proč bych nemoh zboží

prostě pašovat a na každým vejletu vydělat víc?"

"To bys moh," souhlasil Han. "Ale jenom tehdy, kdyby tvoji zákazníci měli platit takové tarify, při kterých by se jim pašerák vyplatil. A v tomhle případě -" pousmál se, "platit nebudou."

Dravis na něj upřeně hleděl. "Jdi do háje, Solo: zbrusu nová vláda je celá divá po prachách - a ty mi chceš namluvit, že si nebude chtít nahrabat nejvyššíma tarifama?"

"Věř si, čemu chceš," řekl Han a snažil se dát svému hlasu chladnější výraz, "jdi a zkus to. Ale až si to ověříš, tak mi zavolej."

Dravis si žvýkal tvář zevnitř a nespouštěl Hana z očí. "Viš, Solo," řekl zamyšleně, "já bych sem nepřišel, kdybych ti nevěřil. Možná že jsem byl taky zvědavý, jakou budu na mě šiješ. A možná že bych byl ochotnej tomuhle věřit, aspoň natolik, abych to zkusil. Ale říkám ti na rovinu, spousta jiných v mé skupině tomu věřit nebude."

"Proč ne?"

"No protože jsi teď úctyhodnej člověk, proto. Hele, nekoukej se na mě tak ublíženě - prostě v branži nejsi už moc dlouho na to, aby sis jen představil, co to vobnáší. Zisky poháněj pašeráka. Zisky a vzrušení."

"A co tedy budeš dělat, operovat v imperiálních sektorech?" opáčil Han a úporně se snažil vybavit si lekce z diplomacie, které mu Leia dala.

Dravis pokrčil rameny. "Nese to," řekl prostě.

"Teď možná," připomněl mu Han. "Ale jejich teritorium se už pět let scvrkává a bude se zmenšovat ještě víc. My jsme teď na tahu a naši lidé mají lepší motiv a jsou mnohem líp vycvičení než jejich."

"Možná." Dravis sraštil obočí. "Zaslech jsem, že tam teď mají někoho nového ve vedení. Někoho, kdo vám pořádně zatápí - jako na tom systému Obroaskai. Slyšel jsem, že jste přišli o celou elominskou bojovou jednotku. Je to mrzutý, moc mrzutý, přijít takhle vo celou bojovou jednotku."

Han zaskřípal zuby. "Jen si uvědom, že kdo dělá potíže nám, bude dělat potíže i vám." Namířil na něho ukazovákem. "A jestli si myslíš, že Nová republika je hladová po penězích, tak uvaž, jak právě teď si potřebuje nahrabat Impérium."

"Je to fakt dobrodružství," přiznal Dravis a vstal. "No, bylo fajn tě zase jednou vidět, Solo, ale musím už jít. Že zdravím tvoji princeznu." Han si povzdechl. "Aspoň předestří svým lidem naši nabídku, jo?"

"No proč ne. Možná že se na to někdo chytí. Jeden nikdy neví." Han přikývl. Bylo to opravdu vše, co se dalo od téhle schůzky očekávat. "Ještě něco, Dravisi. Kdo je teď tou velkou rybou v rybníce, když Jabba skončil?"

Dravis ho pozorně sledoval. "No... myslím, že to není žádný tajemství," rozhodl se. "Jenom vem v potaz, že oficiální čísla neexistují. Ale kdybych na někoho vsadil, tak na Talona Karrda."

Han si odfrkl. O Talonu Karrdovi samozřejmě slyšel, ale ani zmínku o tom, že by jeho organizace byla mezi horní desítkou nebo dokonce na špičce. Bud se Dravis mýlil, nebo byl Karrde ten typ, co si potrpí na špatnou pověst. "Kde bych ho našel?"

Dravis se lišácky usmál. "To bys rád věděl, vid. Možná ti to jednou řeknu."

"Dravisi..."

"Musím mazat. Někde nashle, Chewie!"

Na odchodu se ještě otočil. "A jen tak mimochodem, mohli byste říct támhleтому chlápkovi, že je určitě ta nejhorší napodobenina strašný gorily, jakou jsem kdy viděl? Jen mám dojem, že byste to rádi věděli." Znovu se zašklebil, otočil se a zmizel v davu.

Han se kabonil, jak ho sledoval. Aspoň že byl Dravis s to se k nim otočit zády, když odcházel. Někteří z pašeráků, které kontaktoval, mu nedůvěřovali ani natolik. Nějaký pokrok tu přece byl.

Chewbacca vedle něho zamručel něco nactiutruhačného. "No co jsi čekal, když admirál Ackbar sedí v radě?" Han pokrčil rameny. "My Kalamariáni jsme byli kadeti na pašování už před válkou a všichni to vědí. Nic si z toho nedělej, však oni přijdou. Aspoň někteří. Dravis si může blábolit co chce o zisku a vzrušení, ale tady se jim nabízejí jisté prostředky k obživě, žádné podvody v Jabbově stylu, a bez střelení, a oni se o to začnou zajímat. No co, půjdem."

Vyklouzl z boxu, zamířil k baru a k východu za ním. V půli cesty se zastavil u jiného boxu a zadíval se na osamělého zákazníka, který tu seděl. "Mám ti vyřídít, že jsi ta nejhorší napodobenina gorily, jakou Dravis kdy viděl."

Wedge Antilles se na něho zašklebil a vysoukal se zpoza stolu. "Myslel jsem, že to bylo v plánu," řekl a prsty si lehce pročísl černé vlasy.

"Ano, ale Dravis ne." Jen tak pro sebe si Han připustil, že Dravis zabodoval. I jemu připadal Wedge normálně, jenom když seděl v kokpitu Xplánu a obracel stíhačky TIE v prach. "Kdepak máš Paga?" zeptal se a rozhlížel se.

"Zrovna tady, pane," ozval se tichý hlas u jeho ramene.

Han se otočil. Vedle nich se objevil naprosto nepopsatelný muž, ani velký, ani malý. Takový, jakého si nikdo nevšimne: takový, který může splynout téměř s každým prostředím.

Což bylo také v plánu. "Viděl jsi něco podezřelého?" zeptal se Han. Page zavrtěl hlavou. "Žádný doprovod, žádné zbraně kromě jeho blasteru. Ten chlapík vám musel skutečně věřit."

"Jo. Vývoj." Han se naposledy rozhlédl. "Tak jdeme. Už tak dorazíme na Korusant se zpožděním. Cestou to chci vzít přes systém Obroaskai."

"Jde o tu postrádanou elominskou bojovou jednotku?" zeptal se Wedge.

"Ano," řekl Han zachmuřeně. "Chci se podívat, jestli už přišli na to, co se s ní stalo. A když budeme mít štěstí, možná přijdeme na to, kdo jim to udělal."

KAPITOLA

3

Rozkládací stůl v soukromé kanceláři Talona Karrda byl prostřen, jídlo bylo připraveno k podávání a Talon Karrde zrovna naléval víno, když se ozvalo zaklepání na dveře. Jako vždy si to dokonale načasoval. "Maro?" zavolal.

"Ano," mladý ženský hlas odpověděl skrz dveře. "Pozval jsi mne na večeři."

"Ano. Pojď dál, prosím."

Dveře se otevřely a Mara Jade s kočičím půvabem vplula do pokoje. "Neřekl jsi, co -" její zelené oči zachytily umně prostřený stůl, "- budeme probírat," dokončila tónem znatelně odlišným.

"Ne to, co myslíš," ujistil ji Karrde a ukázal jí na křeslo proti sobě. "Tohle je pracovní večeře - nic víc, nic míň."

Zpoza psacího stolu se ozval zvuk - něco mezi zakdákáním a předením. "Je to tak, Drangu - služební večeře," řekl Karrde a obrátil se po zvuku. "A honem, ať už jsi pryč."

Vornskr se vynořil za rohem stolu, přední tlapy tiskl ke koberci, čenich těsně u podlahy, jako by šel po stopě. "Řekl jsem vypadni," opakoval Karrde pevně a ukázal na otevřené dveře za Marou. "Dělej, misku máš v kuchyni. Sturm už tam je - nejspíš ti už zblafnul půlku večeře. Hezky běž a nech si chutnat."

Vornskr vyběhl .ven. "No vida," řekl Karrde a obrátil pozornost zase k Maře. "Kde jsme to přestali?"

"Říkal jsi, že je to služební večeře," řekla hlasem ještě trochu chladným, když vklouzla na křeslo proti němu a prohlížela si stůl. "Je to opravdu ta nejpříjemnější pracovní večeře, jakou jsem v poslední době měla."

"Tak a o to tady jde," sdělil jí Karrde, také si sedl a sáhl po podnosu. "Já si myslím, že tu a tam je dobré si připomenout, že když je někdo pašerák, nemusí být taky barbar."

"No," přikývla a usrkla trochu vína. "Myslím, že většina tvých lidí je za takovou připomínku nadmíru vděčná."

Karrde se usmál. "To často dělá večer zajímavější," souhlasil. "Zvlášť," zadíval se na ni, "když se mluví o povýšení."

Záchvěv překvapení jí přelétl obličejem. "Povýšení?" opakovala opatrně.

"Ano," řekl, naložil porci bruallek na talíř a položil jej před ni. "Tvoje, abych byl přesný."

Ostražitý pohled se do jejích očí vrátil. "Víš přece, že jsem u skupiny teprve šest měsíců."

"Přesně pět a půl," opravil ji. "Ale čas nebyl pro vesmír nikdy tak důležitý jako schopnosti a výsledky - a tvoje schopnosti a výsledky jsou velmi pozoruhodné."

Pokrčila rameny a rudozlaté vlasy se zaleskly. "Měla jsem štěstí," řekla.

"Částečně to bylo štěstí," souhlasil. "Na druhé straně to, co většina lidí nazývá štěstím, často není nic jiného než přirozený talent kombinovaný schopností využít co nejvíce příležitostí."

Vrátil se k bruallkám a vzal si z mísy na talíř. "Pak je tady to tvoje nadání k řízení hvězdných lodí, schopnost udílet i plnit rozkazy -" slabě se usmál a ukázal na stůl, "- ta schopnost přizpůsobit se neobvyklým a nečekaným situacím. Pro pašeráka je to moc užitečné nadání."

Odmlčel se, ale ona nepromluvila. Někdy v minulosti se zřejmě také naučila, kdy se nemají klást otázky. Další užitečné nadání. "To hlavní, Maro, je, že jsi prostě příliš cenná, než aby se tě používalo jako gorily nebo dokonce jako řadového operátora," dopověděl. "Rád bych tě začal zacvičovat na svého eventuálního zástupce."

Tentokrát neuměla zakrýt své překvapení. Zelené oči se na okamžik rozšířily a pak zúžily. "V čem přesně by spočívaly moje nové povinnosti?" zeptala se.

"Většinou by to znamenalo doprovázet mne na cestách," řekl a napil se vína. "Pozorovat, jak sjednávám nové obchody, navštívit některé dlouhodobé zákazníky, aby měli možnost tě poznat - takovéhle věci."

Pořád ještě měla podezření, že ta nabídka je jenom kouřová clona k zamaskování nějakého většího osobního zájmu nebo požadavků z jeho strany.

"Nemusíš mi hned odpovědět," řekl jí. "Promysli si to, nebo si o tom promluv s někým, kdo je v organizaci delší dobu."

Podíval se jí zpřímá do očí. "Řeknou ti, že já svým lidem nelžu."

Rty se jí zavlnily. "To jsem už slyšela," řekla a její hlas zněl zase neosobně. "Ale jestli mi dáš tolik autority, já ji určitě využiju. V celé organizační struktuře to pěkně drhne -"

Odmlčela se, když interkom na psacím stole zacvrlikal. "Ano?" zavolal do něj Karrde.

"Tady Aves," ozval se hlas. "Tak jsem si myslel, že byste rád věděl, že máme společnost: jeden imperiální hvězdný destruktore se napojil na oběžnou dráhu."

Karrde pohlédl na Maru, když se zvedal. "Víme o něm něco bližšího?" zeptal se, upustil ubrousek vedle svého talíře a obešel stůl, aby viděl na obrazovku.

"V těchhle dnech nevysílají zrovna ID signály," zavrtěl na ní Aves hlavou. "Nápis na boku se na takovou vzdálenost dá těžko přečíst, ale Torve se sází, že je to Chimaera."

"Zajímavé," zamumlal Karrde. Sám velkoadmirál Thrawn. "Vysílali něco?"

"Nic jsme nezachytili - počkejte chvilku. Vypadá to...no jo, vypustili raketoplán. Takže to dělá dva raketoplány."

Projekce místa přistání... Aves si odfrkl nad něčím, co bylo mimo obrazovku. "Projekce místa přistání někde tady v lese."

Koutkem oka Karrde zahlédl, jak Mara poněkud ztuhla. "A ne v některém místě na okraji?" zeptal se Avese.

"Ne, určitě je to les. A ne víc než padesát kilometrů odtud." Karrde si jemně třel ukazovákem dolní ret a zvažoval všechny možnosti. "Pořád jenom dva raketoplány?"

"Prozatím je to všechno." Aves začínal být poněkud nervózní. "Mám vyhlásit poplach?"

"Naopak. Podívejme se, jestli nepotřebujou pomoc. Přehod' mě na uvítací kanál."

Aves otevřel pusku a pak ji zase zavřel. "Tak jo," řekl, zhluboka se nadechl a něco vyťukal na panelu vedle obrazovky. "Tady je to vítání."

"Děkuji. Imperiální hvězdný destruktore Chimaero, tady je Talon Karrde. Mohu vám být něčím nápomocný?"

"Žádná odpověď," zamumlal Aves. "Asi nechťejí vzbudit pozornost, co?"

"Kdo nechce budit pozornost, nelitá na hvězdném destruktore," podotkl Karrde. "Ba ne, oni teď mají nejspíš napilno, aby prohnali moje jméno lodními počítači. Bylo by zajímavé se někdy podívat, co tam na mne mají. Jestli vůbec něco."

Odkašlal si. "Hvězdný destruktore Chimaero, tady je -"

Najednou Avesův obličej na obrazovce nahradila tvář muže středního věku, nosícího kapitánské insignie. "Tady je kapitán Pellaeon z Chimaery," řekl muž stroze. "Copak chcete?"

"Pouze se chovat jako sousedé," odpověděl mu Karrde ledabyle. "Zjistili jsme, že dva z vašich raketoplánů tady přistály a chceme vědět, jestli vy nebo velkoadmirál Thrawn něco nepotřebujete."

Kůže kolem Pellaeonových očí se napjala. "Kdo?"

"Inu," Karrde pokývl hlavou a dovolil si lehký úsměv, "ovšem. Já jsem naprosto nic neslyšel o velkoadmirálu Thrawnovi. Rozhodně ne v souvislosti s Chimaerou. Ani s intrikářskými průzkumnými nájezdy do několika systémů v oblasti Paonnid/Obroaskai."

Oči se přivřely poněkud víc. "Jste velmi dobře informován, pane Karrde," řekl Pellaeon hedvábným hlasem, z kterého však číselna hrozba. "Člověk by se až divil, jak nějaký podřadný pašerák přijde k takové informaci."

Karrde pokrčil rameny. "Moji lidé poslouchají vyprávění a klepy: já ty kousky sbírám a dávám je dohromady. Hodně se to podobá tomu, jak operují vaše výzvědné jednotky. Mimochodem, jestli vaše raketoplány mají v úmyslu přistát v lese, tak byste měl říct posádkám, aby byly opatrné. Žije tam několik nebezpečných dravých druhů a vysoký obsah kovů ve vegetaci má mimo jiné za následek, že senzorové odečítání je nespolehlivé."

"Děkuji za radu," řekl Pellaeon pořád ještě ledovým hlasem. "Ale nezůstanou tam dlouho."

"Aha," přikývl Karrde a v hlavě si probíral různé možnosti. Naštěstí nemusel chodit daleko. "Trochu si zaloví, že jo? Jsou to ysalamiriové, po čem jdete?"

Pellaeon ho obdařil mírně shovívavým úsměvem. "Informace o imperiálních aktivitách je velmi drahá. Já jsem si myslel, že člověk z vaší branže to ví."

"Pokud se ovšem neobchoduje s něčím stejně cenným," řekl Karrde. "Předpokládám, že už jste obeznámen s dosti ojedinělými vlastnostmi ysalamiriů - jinak byste tu nebyli. Mohu vědět, jestli jste také obeznámeni s poněkud zvláštním způsobem, jak je bezpečně dostat z jejich větví?"

Pellaeon ho zkoumal a v jeho obličejí se zračilo podezření. "Nabyl jsem dojmu, že ysalamiriové nejsou delší než padesát centimetrů a že nejsou draví."

"Nemínil jsem vaši bezpečnost, kapitáne," řekl mu Karrde. "Ale jejich. Nemůžete je sundat z jejich větví, aniž byste je nezabili: ysalamiri je v tomto období přerostlý - jeho drápky už prorostly až do dřene větve, kterou obývá."

"A vy, předpokládám, znáte ten správný způsob, jak na to?"

"Někteří moji lidé ho znají," řekl mu Karrde. "Kdybyste chtěl, mohl bych jednoho z nich poslat na rande s vašimi raketoplány. Postup není nijak zvlášť obtížný, ale opravdu se musí předvést."

"Ovšem," řekl Pellaeon velice ironicky. "A odměna za tu zasvěcenou informaci...?"

"Žádná odměna, kapitáne. Jak už jsem řekl, chováme se jako sousedé."

Pellaeon lehce naklonil hlavu na stranu. "Vaši velkorysost si zapamatujeme." Okamžik vydržel Karrdův upřený pohled: a nebylo pochybnosti o dvojím smyslu jeho slov. Kdyby Karrde chystal nějaký podraz, taky si to budou pamatovat.

"Pošlu zprávu raketoplánům, aby očekávaly vašeho experta."

"Bude tam. Nashledanou, kapitáne."

Pellaeon se natáhl pro něco z dohledu kamery a jeho tvář na obrazovce zase vystřídal Avesův obličej. "Slyšel jsi všechno?" zeptal se ho Karrde.

Aves přikývl. "Dankin a Chin už nahřívají jednoho skipreje."

"Dobře. Ať nechají otevřený přenos: a budu je chtít vidět, hned jak se vrátí."

"Dobře." Displej zhasl.

Karrde odstoupil od pracovního stolu, zahleděl se na Maru a usedl k prostřenému stolu.

"Omlouvám se za to přerušení," prohodil a koutkem oka ji pozoroval, když jí doléval víno.

Zelené oči se pomalu vrátily z nekonečna, a když na něho pohlédla, její obličejové svaly se uvolnily z mrtvolné strnulosti. "Ty je za to vážně nechceš zinkasovat?" zeptala se a sáhla poněkud nejistou rukou po svém vínu. "Oni by tě určitě donutili platit, kdybys po nich něco chtěl. To je taky všechno, o co se dneska Impérium opravdu stará - o peníze."

Pokrčil rameny. "Poslali jsme tam své lidi, aby na ně dohlédli od okamžiku, kdy přistanou, do okamžiku, kdy vypadnou. Pro mne je to odpovídající cena."

Pozorovala ho. "Nevěříš, že jsou tu jenom proto, aby si posbírali ysalamirie, že ne?"

Karrde si nabral trochu bruallek. Ne, pokud existuje nějaké využití pro věci, o kterém nevíme. "Vláčet se až sem a sbírat ysalamirie je příliš velké plýtvání energie na to, aby chtěli zničit jediného Jediho."

Mařiny oči opět zatěkaly. "Třeba nejdou zrovna po Skywalkerovi," zamumlala, "možná že objevili nějaké další Jedi."

"To se mi nezdá," řekl Karrde a bedlivě ji pozoroval. To pohnutí v jejím hlase, když vyslovila jméno Luka Skywalkera...

"Císař je pravděpodobně všechny smetl už tehdy v prvních dnech Nového pořádku. Ledaže," dodal, když ho napadla další myšlenka, "by našli Dartha Vadera."

"Vader zemřel na Hvězdě smrti," řekla Mara. "Spolu s císařem."

"To se povídá, ovšem -"

"Zemřel tam," přerušila ho Mara náhle ostrým hlasem. "Samozřejmě," přikývl Karrde. Pět měsíců bedlivě pozoroval tuto ženu, než konečně objevil několik témat, která na ni zaručeně působí. Týkaly se nebožtíka císaře a stejně tak předendorovského Impéria.

A na opačném konci toho citového spektra byl Luke Skywalker. "Inu," pokračoval zamyšleně, "když si velkoadmirál myslí, že má dobrý důvod mít ve svých lodích ysalamirie, asi uděláme dobře, když budeme následovat jeho příkladu."

Mařiny oči se na něho opět rychle upřely. "Proč?" ptala se. "Z pouhé opatrnosti," řekl Karrde. "Proč tak zprudka?"

Pozoroval ji, jak bojuje krátký vnitřní boj. "Mně se zdá, že je to ztráta času," řekla. "Thrawn se zřejmě honí za přeludy. A

pak, jak chcete udržet ysalamirie na lodi při životě, když s nimi nenaložíte zároveň i stromy?"

"Thrawn má určitě nějaký nápad, jak to technicky provést," ujistil ji Karrde. "Dankin a Chin už budou vědět jak vyšťourat podrobnosti." Zvláštním způsobem přivřela oči. "Ano," zamumlala, a tón jejího hlasu přiznával porážku.

"A mezitím," řekl Karrde a předstíral, že si ničeho nevšiml, "musíme přece projednat služební záležitosti. Jak si vzpomínám, chtěla jsi zrovna dát návrhy na zlepšení naší organizace, na změny, které bys zavedla."

"Ano." Mara se zhluboka nadechla, zavřela oči... a když je zase otevřela, byla jako obvykle zcela chladná. "Tak tedy -" Zpočátku pomalu, ale se stále stoupající sebedůvěrou se pustila do detailního i povšechného pronikavého výčtu nedostatků jeho skupiny. Karrde jedl a přitom ji se zaujetím naslouchal, a znovu žasl nad skrytými vložkami této ženy. Mlčky si sliboval, že jednou najde způsob jak vyhrabat podrobnosti z její minulosti zpod pláštíku tajemství, do kterého se tak pečlivě halí. Jak se dozvědět, odkud pochází, kdo je zač.

A přesně zjistí, co provedl Luke Skywalker, že ho tak zoufale nenávidí.

KAPITOLA

4

Chimaere trvalo téměř pět dní, než rychlostí čtyři překonala tři sta padesát světelných let mezi Myrkrem a Waylandem. Ale to bylo v pořádku, protože téměř tak dlouho trvalo technikům, než vytvořili přenosný rám, který měl být zároveň oporou i potravou ysalamiriů.

"Pořád nejsem přesvědčen, že je to nezbytné," bručel Pellaeon a s odporem hleděl na silnou ohnutou rouru, na které viselo šupinaté stvoření podobné salamandrovi. Roura a připojený rám silně páchly a stvoření samo nepáchlo o nic méně. "Jestli toho strážce vysadil císař na Waylandu už dříve, pak nevím, proč bychom s ním měli mít problémy."

"Říkejte tomu opatrnost, kapitáne," řekl Thrawn, usedl do křesla druhého pilota raketoplánu a připnul si bezpečnostní pásy. "Mohli bychom mít potíže, kdybychom řekli, že stále sloužíme Impériu." Vyslal letmý pohled na displeje a pokývl k pilotovi. "Vpřed!"

Ozvalo se tlumené klank, raketoplán se s lehkým ořesem odpoutal od Chimaeriny nakládací plošiny a začal sestupovat k povrchu planety. "Možná by pro nás bylo lepší, kdybychom přišli s úderným oddílem," mumlal Pellaeon a zíral na vratný displej u svého sedadla.

"Tím bychom ho mohli rozhněvat," podotkl Thrawn. "Hrdost a přecitlivělost Temného Jediho se nemá brát na lehkou váhu, kapitáne. Kromě toho -" ohlédl se přes rameno, "na to tu máme Rukha. Každý blízký spolupracovník císaře by měl vědět, jak skvěle sehrávají svou roli Noghriové."

Pellaeon vrhl pohled na tichou postavičku příšerky, která seděla na druhé straně chodbičky. "Zdá se, pane, že jste si jist, že ten strážce bude Temný Jedi."

"Koho jiného by císař vybral k ochraně svého soukromého skladiště?" opáčil Thrawn. "Snad legii hrdlořezů, vybavenou pokročilou výbrojí a technologií, kterou byste objevil z oběžné dráhy i se zavřenýma očima?"

Pellaeon se ušklíbl. Toho se aspoň nemusejí obávat.

Skenery Chimaery nezachytily nic, co by nebylo na Waylandu sto let za opicemi. "Rád bych věděl, jestli ho císař vytáhl z Waylandu, aby pomáhal proti Rebélii."

Thrawn pokrčil rameny. "To se včas dozvíme."

Jemný šum atmosférického tření proti trupu raketoplánu byl stále hlasitější a detaily povrchu planety na Pellaeonově vratném displeji byly stále zřetelnější. Většina plochy pod nimi byl les, tu a tam přerušovaný velkými travnatými pláněmi. Před nimi se nad krajinou zvedala osamělá hora, chvílemi viditelná mezi závojem mraků. "To je Mount Tantiss?" zeptal se pilota.

"Ano, pane," potvrdil pilot. "Brzy bude vidět město."

"Správně." Pellaeon si sáhl pokradmu k pravému stehnu a upravil si blaster v pouzdru. Thrawn mohl důvěřovat ysalamiriům i své logice. Ale on si jenom přál, aby měli větší palebnou sílu.

Město, uhnížděné při úpatí Mount Tantissu, bylo větší, než vypadalo z oběžné dráhy, s přikrčenými budovami, roztaženými hluboko pod okolními stromy. Thrawn nařídil pilotovi, aby nad ním dvakrát zakroužil a potom přistál ve středu náměstí před rozsáhlou, impozantní budovou, vyhlížející jako palác.

"Zajímavé," poznamenal Thrawn a hodil si ranec s ysalamiriem na ramena. "Jsou tu přinejmenším tři architektonické slohy - lidský a dvou cizích druhů. To se často nevidí, taková rozmanitost v téže planetárním regionu. A ta palácová záležitost před námi slučuje sama o sobě prvky všech tří stylů."

"Ano," bezmyšlenkovitě souhlasil Pellaeon a zíral průzory ven. V té chvíli ho budovy zajímaly mnohem méně než lidé, kteří se v nich skrývali, jak to ohlašovaly senzory citlivé na formy života. "Myslíte, že ty cizí druhy jsou nepřátelské k cizincům?"

"Možná," řekl Thrawn a vstoupil na sestupnou rampu raketoplánu, kde už čekal Rukh.

Rampa klesala za svištěním unikajícího plynu. Pellaeon zaskřípal zuby, když se připojil k těm dvěma. Zamířili dolů, s Rukhem včele. Nikdo na ně nevystřelil, dosáhli země a udělali pár kroků od raketoplánu. Nikdo ani nevykřikl, nezavolal, ani se neobjevil. "Jsou plaší, co?" zamumlal Pellaeon a s rukou na blasteru se rozhlížel. "Pochopitelně," řekl Thrawn a z pásu si vytáhl diskový megafon.

"Zkusíme je přimět k pohostinnosti."

Vzal disk do dlaně a zvedl ho ke rtům. "Hledám strážce hory," zaduněl jeho hlas napříč náměstím a poslední slabika se odrazila od okolních budov. "Kdo mne k němu doveде?"

Poslední ozvěna odumřela v tichu. Thrawn odložil disk a čekal: ale vteřiny mýjely a nikdo neodpovídal. "Třeba nerozumějí basiku," namítl Pellaeon pochybovačně.

"Ale rozumějí," řekl chladně Thrawn. "Lidé v každém případě ano. Asi potřebují větší motivaci." Znovu zvedl megafon.

"Hledám strážce hory," opakoval. "Jestli mne k němu nikdo nedoveде, celé město bude trpět."

Sotva mu ta slova vyšla z úst, bez jakéhokoli varování přilétl zprava šíp. Zasáhl Thrawna do boku, těsně minul rouru s ysalamiriem a bezmocně se odrazil od brnění skrytého pod bílou uniformou. "Zadrž," přikázal Thrawn, když Rukh přiskočil k jeho boku s blasterem. "Zaměřil jsi ho?"

"Ano," zaskřípal Noghri a ukázal blasterem na nízkou dvoupatrovou stavbu, stojící od paláce asi ve čtvrtině obvodu náměstí.

"Dobrá." Thrawn znovu pozvedl megafon. "Jeden z vašich lidí na nás právě vystřelil. Podívejte se na následky."

Znovu odložil megafon a kývl na Rukha. "Ted'."

A Rukh začal s úzkým úšklebkem jehličkovitých zoubků - rychle, pečlivě a promyšleně - ničit budovu.

Nejdřív si vybral okna a dveře, zasadil do nich asi tak dvanáct ran, aby jim vzal chuť k dalším útokům. Pak zamířil do zdí nižších pater. Po dvacátém výstřelu se budova viditelně otřásla v základech. Několik výstřelů do stěn vyšších pater a zase do nižších...

S hromovým třeskem se budova zhroutila.

Thrawn počkal, až odumřel zvuk drceného zdiva a pak zvedl megafon. "Tohle jsou následky toho, že jste mne neuposlechli," zvolal. "Ptám se ještě jednou: kdo mne dovede ke strážci hory?"

"Já," řekl hlas po jejich levici.

Pellaeon se otočil. Muž stojící před palácovou budovou byl vysoký a štíhlý, měl rozcuchané vlasy a plnovous, který mu sahál bezmála do poloviny hrudi. Měl na sobě sandály s řemínky kolem holení a starý hnědý oděv s jakýmsi blyštivým medailonem napolo ukrytým pod vousy. Obličej měl tmavý, vráscitý a královsky vznešený, až téměř arogantní. Když je pozoroval, v očích se mu mísila zvědavost s pohrdáním. "Návštěva -" vzhledl k raketoplánu tyčícímu se nad nimi, "- z jiného světa."

"Ano," potvrdil mu to Thrawn. "A vy?"

Oči starého muže blýskly ke kouřící hromadě šterku, kterou Rukh právě vytvořil. "Zničili jste jednu z mých budov," řekl. "Nebyl k tomu důvod."

"Byli jsme napadeni," sdělil mu Thrawn chladně. "Byl jste její majitel?"

Cizincovy oči zasvítily. "Já tu vládnu," řekl klidným hlasem, v němž se skrývalo varování. "To všechno tady je moje."

Na dobu několika úderů srdce zavřeli on i Thrawn oči. Thrawn přetřhl mlčení první. "Jsem velkoadmirál Thrawn, válečný lord Impéria, služebník císaře. Hledám strážce hory."

Stařec lehce přikývl. "Dovedu vás k němu."

Obrátil se a zamířil k paláci. "Držte se při sobě," zamumlal Thrawn k ostatním, když se vydal za ním. "Dejte pozor na léčku." Přešli náměstí a prošli pod tesanými kameny portálu, který rámoval dvojité dveře paláce. "Myslel jsem, že strážce sídlí v hoře," řekl Thrawn, když jejich průvodce rozevíral dveře. Šlo to snadno: ten stařec musí být silnější, než se zdá, usoudil Pellaeon.

"Sídlil, kdysi," řekl stařec přes rameno. "Když jsem nastoupil vládu, lid Waylandu pro něj vybudoval tohle." Došel do středu vyzdobené vstupní haly a v půli cesty k dalším dvojitým dveřím se zastavil. "Vpusťte nás!" zvolal. Boční zeď se rozevřela a dvojice vychrtlých mužů vystoupila z temných výklenků pro strážce. Mlčky se mračili na imperiální cizince, hodili si luky přes ramena a opustili budovu. Stařec počkal, až odešli, potom pokračoval k druhým dvojitým dveřím. "Pojďte," řekl a ukázal ke dveřím s podivným leskem v očích. "Císařův strážce vás očekává."

Dveře se tiše rozletěly a odhalily obrovský sál naplněný světlem, vrhaným stovkami svíček. Pellaeon pohlédl na starce a z náhlé hrůzné předtuchy mu přeběhl mráz po zádech. Zhluboka se nadechl a následoval Thrawna a Rukha dovnitř. Do krypty.

Kromě mihotavých svící nebylo v sále nic než velký pravoúhlý blok tmavého kamene, umístěný uprostřed.

"Aha," řekl Thrawn tiše. "Takže je mrtev."

"Je mrtev," potvrdil stařec za nimi. "Vidíte ty svíce, velkoadmirále Thrawne?"

"Vidím," přikývl Thrawn. "Lid si ho musel velice vážít."

"Vážít?" Stařec jemně zasupěl. "Sotva. Ty svíce značí hroby návštěvníků z jiných světů, kteří sem po jeho smrti přišli."

Pellaeon instinktivně sáhl po blasteru. Thrawn vyčkal několik dalších úderů srdce, než se zvolna obrátil. "Jak zemřeli?" zeptal se. Stařec se slabě usmál. "Zabil jsem je, samozřejmě. Právě tak jako jsem zabil strážce." Zvedl prázdné ruce před sebe, dlaněmi vzhůru. "Právě tak jako teď zabiju vás."

Bez varování vyšlehl z jeho prstů modré blesky. A zmizely beze stopy metr od každého z nich.

Všechno se seběhlo tak rychle, že Pellaeon neměl ani možnost sebou trhnout, natož vypálit. Teprve teď pozvedl svůj blaster a jeho ruku omyl horký vzduch z blesků...

"Zadržte," řekl do ticha klidně Thrawn. "Jak můžete vidět, strážce, my nejsme obyčejní návštěvníci z jiných světů."

"Strážce je mrtev!" vyštěkl starý muž a poslední slovo téměř spolkl praskot hromu. Blesky opět zmizely dřív, než se k nim dostaly. "Ano, starý strážce je mrtev," přitakal Thrawn a musel křičet, aby ho bylo slyšet v tom hřmání. "Teď jste strážce vy. To vy nyní střežíte císařovu horu."

"Já žádnému císaři nesloužím!" opáčil stařec a vypustil třetí marnou salvu. "Moje síla patří jenom mně samému!"

Jak náhle útok začal, tak rychle skončil. Starý muž civěl na Thrawna s rukama stále ještě pozvednutými, se zmateným a podivně nedůtklivým výrazem. "Vy nejste Jedi. Jak to děláte?"

"Pojďte s námi a dozvíte se to," navrhl Thrawn.

Ten druhý se vypjal do plné výše. "Já jsem mistr Jedi," prohlásil. "Já nejdu s nikým."

"Ach tak," přikývl Thrawn. "V tom případě nám dovolte, abychom se připojili k vám." Jeho planoucí červené oči se zavrtávaly do starcova obličeje. "A dovolte nám, abychom vám ukázali, jak můžete nabýt větší sílu, než jste si kdy představil. Takovou sílu, jakou si jen mistr Jedi může přát."

Dlouhou chvíli zíral stařec na Thrawna a desítky podivných výrazů přelétla jeho tváří rychle za sebou. "Tak dobře,"

řekl konečně. "Pojďte. Promluvíme si."

"Děkuji," řekl Thrawn s lehkou úklonou hlavy. "Smím se zeptat, koho máme tu čest oslovovat?"

"Samozřejmě." Starcova tvář byla pojednou opět královská, a když promluvil, jeho hlas zazvonil v tichu krypty. "Jsem mistr Jedi Joruu C'baoth."

Pellaeon se ostře nadechl a po zádech mu přeběhl mráz. "Joruu C'baoth?" vydechl. "Ale..."

Zarazil se. C'baoth se na něj podíval asi tak, jak by se sám Pellaeon podíval na mladšího důstojníka, který promluvil, aniž byl tázan. "Pojďte," obrátil se opět na Thrawna. "Promluvíme si."

Vyvedl je z krypty zpátky do slunečního svitu. Na náměstí se objevilo několik malých hloučků lidí, a nervózně si mezi sebou šeptali.

S jednou výjimkou. Několik metrů od nich se jim postavil do cesty jeden ze dvou strážců, kterým C'baoth nařídil opustit kryptu. Na tváři měl výraz stěží ovládané zlosti: v ruce držel kuši připravenou k výstřelu. "Zničili jste mu dům," řekl C'baoth téměř konverzačním tónem. "Nepochybně by se rád pomstil."

Sotva vypustil ta slova z úst, strážce pozvedl kuši a vystřelil. Pellaeon instinktivně popadl svůj blaster...

A tři metry od nich se střela náhle zastavila a zůstala třčet ve vzduchu.

Pellaeon civěl na ten trčící kus dřeva a kovu a jeho mozek se jen zvolna vyrovnával s tím, co se právě stalo. "Jsou to naši hosté," řekl C'baoth strážci hlasem, který měl zřejmě zaslechnout každý, kdo byl v té době na náměstí. "Podle toho se s nimi bude jednat!"

S praskotem se střela z kuše rozpadla a třísky dopadly na zem. Pomalu, váhavě sklonil strážný kuši, ale jeho oči stále hořely, teď už bezmocnou zlostí. Thrawn ho tam nechal stát ještě asi vteřinu, pak pokynul Rukhovi. Noghri se chopil svého blasteru a vypálil -

V pohybu rychlém téměř k nepostřehnutí se plochý kámen sám od sebe vzdálil od země a vrhl se do dráhy výstřelu, aby se ukázkově rozpadl, když jej zášleh zasáhl.

Thrawn se prudce obrátil k C'baothovi, jeho tvář zrcadlila překvapení a hněv. "C'baothe -!"

"Jsou to moji lidé, veloadmirále Thrawne," přetrl mu řeč oslovený hlasem jakoby ukovaným z klidné oceli. "Nikoli vaši: moji! Jestli má být někdo potrestán, potrestám ho já!"

Na dlouhou chvíli se oba muži do sebe zaklesli očima. Potom se Thrawn s viditelným úsilím ovládl. "Samozřejmě, mistře C'baothe," řekl. "Odpusťte."

C'baoth přikývl. "To je lepší. Mnohem lepší." Podíval se na Thrawna a pokývnutím hlavy propustil stráž. "Pojďte, pohovoříme si."

* * *

"Vy mi teď povíte," řekl C'baoth a ukázal jim na nízké polštáře, "čím jste odrazili můj útok."

"Dovolte mi nejdřív objasnit naši nabídku," řekl Thrawn a zkoumavě se rozhlédl po místnosti, než opatrně usedl na jeden z polštářů. "Věřím, že ji shledáte..."

"Vy mi teď povíte, čím jste odrazili můj útok," opakoval C'baoth. Lehký, rychle potlačený úšklebek se mihl na Thrawnových rtech. "Je to docela prosté." Vzhlédl k ysalamiriovi na svých zádech a jemně mu pohladil krk. "Ta stvoření se nazývají ysalamiriové. Jsou to tvorové přirůstající ke stromům na vzdálené planetě třetího řádu a mají zajímavou a pravděpodobně ojedinělou vlastnost - odpuzují sílu."

C'baoth zasupěl. "Co znamená odpuzují?"

"Odpuzují její přítomnost od sebe," vysvětlil Thrawn. "Tak nějak jako vzduch hnaný proti vodě tvoří bubliny. Jediný ysalamiri dokáže vytvořit bublinu o průměru až deseti metrů. Skupina ysalamiriů, v níž jeden druhého podporuje, může vytvořit bubliny ještě mnohem větší."

"O takové věci jsem nikdy neslyšel," řekl C'baoth a zíral na Thrawnova ysalamirie s téměř dětskou náruživostí. "Jak mohl takový tvor obstát?"

"To opravdu nevím," připustil Thrawn. "Předpokládám, že v tom se skrývá jejich schopnost přežít, ale co za tím vězí, to si neumím představit." Svrástil obočí. "Ani mi o to nejde. Pro účel, který sleduji, mi úplně postačí ta jejich schopnost."

C'baothův obličej potemněl. "Tím účelem je zničit moji moc?" Thrawn pokrčil rameny. "Očekávali jsme, že tu najdeme císařova strážce. Ale jak už to bývá, ochrana před strážcem byla opravdu zvláštní přídavek. S těmi našimi mazlíčky zamyslím něco mnohem zajímavějšího."

"A to je..."

Thrawn se usmál. "Všechno v pravou chvíli, mistře C'baothe. A jediné tehdy, když budeme mít možnost prozkoumat císařův sklad v Mount Tantissu."

C'baothova ústa se zkrivila. "Takže ta hora je všechno, co opravdu chcete?"

"Ovšem, tu horu potřebuji," oznámil Thrawn. "Nebo spíš to, co v ní doufám, najdu."

"A to je..."

Thrawn ho chvíli pozoroval. "Šly takové zvěsti, těsně před bitvou u Endoru, že císařův výzkumný tým vyvinul veskrze praktický krycí štít. Chci ho. A také," dodal, "ještě jeden malý - celkem banální kousek technologie."

"A vy jste si usmyslel, že ten krycí štít najdete v té hoře?"

"Myslím, že tam najdu buď pracovní model, nebo alespoň kompletní sadu schémat a plánů," řekl Trawn. "Jedním z císařových záměrů při budování tohoto skladu bylo zajistit, aby se zajímavá a potenciálně užitečná technologie neztratila!"

"Zajistit tohle a shromáždit nekonečné množství upomínek na jeho slavná vítězná tažení." C'baoth si odfrkl. "Jsou tam místnosti plné takových sebeoslavných žvanění."

Pellaeon se trochu napřímil. "Byl jste v té hoře?" zeptal se. Očekával, že sklad bude zajištěn všemi možnými zámky a zábranami. C'baoth k němu vyslal pohrdavě trpělivý pohled. "Samozřejmě že jsem byl uvnitř. Zabil jsem strážce,

nepamatujete si?" Pohlédl zase na Thrawna. "Takže vy chcete císařovy hračky - a už víte, že do hory můžete vstoupit s mou pomocí nebo bez ní. Proč tu ještě sedíte?"

"Protože ta hora je pouze část toho, co potřebuji," odpověděl Thrawn. "Požaduji také spolupráci mistra Jediho, jako jste vy." C'baoth poposedl dozadu na svém polštáři a jeho vousem prosvítal cynický úsměv. "No tak jsme konečně u toho, za to, jak jsem pochopil, mi nabízíte tak velkou moc, jakou si jen mistr Jedi může přát?" Thrawn jeho úsměv opětoval. "Ano, za to. Řekněte mi, mistře C'baothe, jsou vám známy podrobnosti o katastrofální porážce císařské flotily v bitvě u Endoru před pěti lety?"

"Něco jsem o tom slyšel. Jeden z těch cizinců, co sem přišli, o tom hovořil." C'baothův pohled zabloudil k palácové kryptě, již bylo vidět přes náměstí. "I když jenom stručně."

Pellaeon polkl. Nezdálo se, že by si Thrawn povšiml té nárazky. "Pak jste se jistě podívil, jak to, že několik desítek povstaleckých lodí bylo s to obrátit na útěk imperiální vojsko, které mělo palební převahu nejméně deset ku jedné."

"Takovými úvahami jsem neztrácel čas," řekl C'baoth suše. "Měl jsem za to, že povstalci byli lepší válečníci."

"V jistém smyslu to je pravda," připustil Thrawn. "Povstalci bojovali opravdu lépe, ale nikoli proto, že by měli nějaké zvláštní schopnosti nebo výcvik. Bojovali lépe než flotila, protože císař byl mrtev."

Obrátil se k Pellaeonovi. "Vy jste tam byl, kapitáne, určitě jste si toho všiml. Náhlá ztráta koordinace mezi posádkami a loděmi: ztráta výkonnosti a disciplíny. Stručně řečeno, ztráta té těžko postižitelné kvality, které říkáme bojový duch."

"K nějakým zmatkům tam došlo, to ano," řekl Pellaeon škrobeně. "Ale nedošlo k ničemu, co by se nedalo vysvětlit normálními stresy z bitvy."

Jedno modročerné obočí se lehce pozvedlo. "Vážně? Ztráta Executoru - náhlá nezpůsobilost pilota stíhačky TIE, která zavinila zkázu Hvězdy smrti - ztráta dalších šesti hvězdných destruktorek ve střetnutích, v nichž by žádný z nich neměl mít potíže? To všechno nebylo nic než normální bitevní stres?"

"Císař bitvu neřídil," vyštěkl Pellaeon s vášní, která ho až vyděsila. "Nic takového. Já jsem tam byl, admirále, já to vím."

"Ano, kapitáne, vy jste tam byl," řekl Thrawn hlasem, který náhle ztvrdl. "A je už na čase, abyste si sundal pásku z očí a čelil pravdě, ať ji shledáte jakkoli hořkou. Neměli jste už opravdového bojového ducha - nikdo z císařské flotily ho neměl. Protože jen císařova vůle vás hnala vpřed, císařova mysl vám dodávala sílu, rozhodnost a zdatnost. Byl jste právě tak závislý na její všudypřítomnosti, jako byste byl nedílnou součástí jeho palubního bitevního počítače."

C'baoth zasupěl. "Tak tohle je to, co po mně chcete, velkoadmirále Thrawne?" zeptal se pohrdavě. "Abych vám udělal z lodí poslušné loutky?"

"Vůbec ne, mistře C'baothe," řekl Thrawn hlasem opět dokonale klidným. "Moje přirovnání k součásti palubního bitevního počítače bylo pečlivě uvážené. Císařův omyl spočíval v tom, že chtěl osobně řídit celou imperiální flotilu, tak komplexně a soustavně, jak jen to bylo možné. A to nakonec přivedlo onu pohromu. Já si pouze přeji, abyste zdokonalil koordinaci mezi korábí a operačními jednotkami a to pouze v kritických okamžicích a v pečlivě vybraných bojových situacích."

C'baoth vrhl pohled na Pellaeona. "Za co?" zabručel.

"Za to, o čem jsme už hovořili," řekl Thrawn. "Za moc."

"Jaký druh moci?"

Poprvé od přistání se Thrawn zdál být vyveden z míry. "Dobytí světů, ovšem. Konečná porážka Rebélie. Znovunastolení slávy, která kdysi byla Novým pořádkem Impéria."

C'baoth potřásl hlavou. "Vy mi nerozumíte, velkoadmirále Thrawne. Dobytí světů, které nikdy znovu nenavštívíte, to nemá s mocí nic společného. Ani ničení korábů, lidí a povstalců, jež jste na vlastní oči neviděl." Mávl rukama kolem sebe v rozmáchlém gestu, jeho oči se třeptily děsivým ohněm. "Toto, velkoadmirále Thrawne, je moc. Toto město - tato planeta - tito lidé. Každá lidská bytost, Psadan i Myneyrsh, která zde žije, je moje. Moje." Jeho pohled opět zabloudil k oknu. "Učím je. Velím jim. Trestám je. Jejich životy a jejich smrti jsou v mých rukou."

"Což je přesně to, co vám nabízím," řekl Thrawn. "Miliony životů. miliardy, přejete si. Dělat si s těmi životy, co chcete."

"To není totéž," řekl C'baoth se známkou otcovské trpělivosti v hlase. "Nebažím po tom mít vzdálenou moc nad životy bez tváří. Mám své město, které mi patří, kterému vládnou."

Thrawn zúžil oči. "Potřebuji vaši pomoc, mistře C'baothe. Udejte svou cenu."

C'baoth se usmál. "Svou cenu? Cenu za svou službu?" Jeho úsměv rázem zmizel. "Já jsem mistr Jedi, velkoadmirále Thrawne," řekl a hlas mu vřel hrozbou. "A žádný námezdný žoldnér jako váš Noghri."

Vrhl pohrdlivý pohled na Rukha, sedícího mlčky stranou. "No ano, Noghriové, však já vím, co jste zač. Soukromé komando smrti, zabíjející a umírající pro rozmar ctižádostivých lidí, jako byl Darth Vader a tenhle velkoadmirál tady."

"Lord Vader sloužil císaři a Impériu," zaskřípal Rukh a bez mžiknutí zíral tmavými očima na C'baotha. "Jako my."

"Možná." C'baoth se zase obrátil k Thrawnovi. "Mám všechno, co chci nebo co potřebuji, velkoadmirále Thrawne. A vy teď opusťte Wayland."

Thrawn se nepohnul. "Potřebuji vaši pomoc, mistře C'baothe," opakoval tiše. "A já ji mít budu!"

"Nebo uděláte co?" posmíval se C'baoth. "Přimějete svého Noghriho, aby se mne pokusil zabít? To by mohla být docela zajímavá podívaná." Podíval se na Pellaeona. "Nebo snad přimějete svého statečného kapitána vychýlit mé město z oběžné dráhy. Jenomže nemůžete riskovat zničení té hory, že?"

"Moji dělostřelci by mohli zničit město, aniž by sežehli travičku na Mount Tantissu," odsekl mu Pellaeon. "Chcete-li malou ukázkou..."

"Dejte pokoj, kapitáne," klidně mu přetřhl řeč Thrawn. "Takže dáváte přednost osobní moci, mistře C'baothe? Ano, tomu rozumím. Ovšem," dodal přemítavě a vyhlédl z okna, "je to divná představa. I mistr Jedi může tak zestárnout, že ho už nezajímá nic než vysedávání na sluníčku."

C'baothovo čelo potemnělo. "Dejte si pozor, velkoadmirále Thrawne," varoval. "Nebo budu hledat uspokojení v tom, že vás zničím."

"To by neuspokojilo člověka vašich schopností a síly," opáčil Thrawn s pokrčením ramen. "Ledaže tu už máte jiného Jediho pod svým velením."

C'baoth odfrkl viditelně zasažen náhlou změnou předmětu rozhovoru. "Jiného Jediho?" ozval se.

"No ovšem. Vždyť je přece obvyklé, že mistr Jedi mívá u sebe mladšího Jediho, který mu slouží. Jediho, kterého může učít a komandovat a trestat, jak se mu zachce."

Stín přelétl po C'baothově tváři. "Žádný Jedi tu nezůstal," zamumlal. "Císař a Vader na ně uspořádali štvanici a zničili je."

"Všechny ne," pravil mu Thrawn měkce. "Dva noví Jedi se objevili v posledních pěti letech: Luke Skywalker a jeho sestra Leia Organa Solo."

"A co je mi po tom?"

"Mohu vám je přivést."

Celou dlouhou minutu na něj C'baoth hleděl, nedůvěra a přání spolu zápasily o nadvládu nad výrazem jeho tváře. Přání zvítězilo. "Oba?"

"Oba," přikývl Thrawn. "Jen považte, co by takový člověk jako vy, mohl udělat s novými Jedi. Formovat je, měnit je, znovu je utvářet do obrazu, jaký si vyberete." Zvedl jedno obočí. "A s nimi by přišel jeden velmi zvláštní přídavek... protože Leia Organa Solo je těhotná. S dvojčaty."

C'baoth se ostře nadechl. "Jedi dvojčata?" zasykl.

"Potenciálně ano, tak nějak mi to řekly mé zdroje." Thrawn se usmál. "Čím se nakonec stanou, to by ovšem záleželo jenom na vás." C'baothovy oči přeskočily k Pellaeonovi a zase zpět k Thrawnovi.

Pomalů, rozvážně vstal. "Tak dobře, velkoadmirále Thrawne," řekl. "Oplátkou za ty Jedi pomohu vašim armádám. Vezměte mě na loď."

"Časem, mistře C'baothe," řekl Thrawn a vstával. "Především musíme zajít do císařovy hory. Ten obchod závisí na tom, zda tam najdeme to, co hledám."

"Ovšem," C'baothovi zaskvěly oči. "Doufejme oba," řekl varovně, "že to najdete."

Sedm hodin trvalo prohledávání pevnosti v hoře mnohem rozsáhlejší, než Pellaeon čekal. Ale nakonec skutečně našli poklady, ve které Thrawn doufal. Krycí štít... a ten další, malý, téměř banální kousek technologie.

* * *

Dveře do velkoadmirálovy velitelské místnosti se otevřely: Pellaeon se napřímil a vstoupil dovnitř. "Mohu s vámi promluvit, admirále?"

"Jistě, kapitáne," ozval se Thrawn ze svého křesla uprostřed soustředných kruhů displejů. "Vstupte. Někaké nové informace z imperiálního paláce?"

"Nikoli, pane, od včerejška ne," řekl Pellaeon, když kráčet k okraji vnějšího kruhu. "Mohu je vyžádat, kdybyste si přál."

"To asi nebude nutné," zavrtěl Thrawn hlavou. "Jak to vypadá, detaily k výletu na Bimmisaari už byly vyřízeny."

Všechno co musíme udělat, je uvést do pohotovosti jeden úderný oddíl, myslím osmý tým - a budeme mít svého Jediho."

"Ano, pane." Pellaeon si dodal kuráže. "Admirále, musím vám říct, že nejsem přesvědčený o tom, že je to dobrý nápad vyjednávat s C'baothem. Abych řekl pravdu, já si myslím, že není duševně zcela zdrav."

Thrawn zvedl jedno obočí. "Ovšemže není. Ale on to stejně není Jorus C'baoth."

Pellaeon cítil, že se mu otevřela ústa. "Cože?"

"Jorus C'baoth je mrtev," řekl Thrawn. "Byl jedním ze šesti mistrů Jedi, kteří plnili úkol na lodi Outbound Flight za Staré republiky. Nevím, jestli jste byl v dost vysokém postavení na to, abyste to věděl."

"Něco jsem o tom zaslechl," zamračil se Pellaeon a uvažoval. "Byl to nějaký velkolepý pokus rozšířit vliv Staré republiky mimo galaxii, jak si vzpomínám, který byl zahájen těsně před vypuknutím války klonů. Víc jsem o tom neslyšel."

"To proto, že nebylo co," řekl Thrawn klidně. "Bojová jednotka zachytila tu loď mimo prostor Staré republiky a zničila ji."

Pellaeon se na něj díval a po zádech mu přeběhl mráz. "Jak to víte?"

Thrawn zvedl obočí. "Protože jsem byl velitelem té jednotky. Už s časovým předstihem císař pochopil, že rytíře Jedi musí vyhubit. Šest mistrů Jedi na palubě jediné lodi byla až moc vhodná příležitost, než aby zůstala nevyužita."

Pellaeon si olízl rty. "Tak tedy..."

"Kdo je ten na palubě Chimaery?" dokončil za něj otázku Thrawn. "Měl jsem to prohlédnout už dřív. Joruu C'baoth - povšimněte si té posunuté výslovnosti jména Jorus - je totiž klon."

Pellaeon na něho zíral. "Klon?" "No ovšem," řekl Thrawn. "Utvořený ze vzorku tkáně pravděpodobně těsně před smrtí skutečného C'baotha."

"Tedy jinými slovy, na začátku války," řekl Pellaeon a ztěžka polkl. Raní klonové - nebo alespoň ti, se kterými se flotila setkala, byli vysoce nestálí, morálně i citově. Někdy okázale, takže... "A vy jste si dovolil vzít tuhle věc na palubu mé lodi?" naléhal.

"Byl byste radši, kdybychom vzkřísili plně vycvičeného Temného Jediho?" zeptal se chladně Thrawn. "Třeba druhého Dartha Vadera s takovými schopnostmi a silou, které by mu snadno umožnily ovládnout vaši loď? Výtky stranou, kapitáne."

Pellaeon se ušklíbl. "Stejně se mi to nelíbí, admirále. Těžko můžeme před ním chránit loď a současně na něm chtít, aby koordinoval útoky flotily."

"Bez určitého stupně rizika se to neobejde," souhlasil Thrawn. "Ale risk byl vždy nevyhnutelnou součástí války. V tomto případě však možný užitek daleko přesahuje potenciální nebezpečí."

Pellaeon neochotně přikývl. Nelíbilo se mu to, ale bylo jasné, že se Thrawn už rozhodl. "Rozkaz, pane," zamumlal.

"Zmínil jste se o zprávě pro osmý tým. Chcete, abych ji odeslal?"

"Ne, zařídím to sám." Thrawn se cynicky zasmál. "Jejich slavný vůdce, a to všechno - však víte, jací Noghriové jsou. Jestli nemáte nic dalšího..."

To byl jasný pokyn k odchodu. "Ne, pane," řekl Pellaeon.

"Budu na můstku, kdybyste mne potřeboval." Obrátil se k odchodu.

"Přinese nám to vítězství, kapitáne," zavolal za ním měkce velkoadmirál. "Utište své obavy a soustředte se na to."

Jestli nás to všechny nezabije. "Ano, pane," řekl Pellaeon nahlas a opustil místnost.

KAPITOLA

5

Han dokončil hlášení, opřel se o opěradlo a čekal na kritiku.

Brzy se dočkal. "Takže ti vaši pašeráckí kamarádi se odmítli angažovat," pravil admirál Ackbar poněkud znechuceně. Jeho vysoká klenutá lebka dvakrát poskočila v nerozluštitelném kalamariánském gestu a jeho obrovské oči blikaly s hlavou do taktu. "Jen si vzpomeňte, že jsem s tím nápadem od samého počátku nesouhlasil," dodal a mávl rukou opatřenou plovací blánou k Hanovi.

Han pohlédl přes stůl na Leiu. "To není otázka angažování se, admirále," řekl Ackbarovi. "Jde o to, že většina z nich prostě nevidí žádnou výhodu v tom, že svou běžnou činnost zamění za spořádané špeditérství."

"Neboli je to nedostatek důvěry," vmísil se melodický cizokrajný hlas.

Han se ušklíbl dřív, než se mohl ovládnout. "Je to možné," řekl a donutil se pohlédnout na Borska Fey'lyu.

"Možné?" Fey'lyovy fialové oči se rozšířily, jemná krémově zbarvená srst pokrývající jeho tělo se při každém pohybu lehce zavlnila. Byl to bothanský výraz zdvořilého překvapení, kterého Fey'lya užíval až až. "Řekl jste možné, kapitáne Solo?"

Han si tiše povzdechl a vzdal to. "Některé skupiny, s nimiž jsem hovořil, nám nedůvěřují," připustil Han. "Domnívají se, že ta nabídka by mohla být pastí, jak je odhalit."

"Neunavuje vás dobývat znovu stejné teritorium, radní Fey'lyo?" zavrčel Ackbar a jeho lososová barva poněkud potemněla.

Fey'lyovy oči se znovu rozšířily, chvíli mlčky hleděly na Ackbara, až napětí kolem stolu zhoustlo. Nikdy se s Ackbarem neměli rádi, to Han věděl ode dne, kdy Fey'lya poprvé přivedl svou početnou frakci bothanské rasy do Aliance po bitvě u Yavinu. Hned od začátku usiloval Fey'lya o vysoké postavení v nezkušeném politickém systému, který vytvářela Mon Mothma. Ackbar pokládal takové ambice za nebezpečné a nijak se nesnažil tento názor skrývat.

Díky Ackbarově pověsti i jeho úspěchům nepochyboval Han o tom, že Fey'lya bude zastávat jen nějaké nedůležité postavení ve vládě Nové republiky... kdyby ovšem nedošlo k tomu, že existenci a polohu císařovy nové Hvězdy smrti odhalila právě výzvědná skupina Fey'lyových Bothanů.

Han byl tehdy zaměstnán mnohem naléhavějšími záležitostmi a nikdy se nedozvěděl podrobnosti o tom, jak Fey'lya dokázal využít této výhody k tomu, aby zaujal své současné vlivné postavení v radě. A po pravdě řečeno si ani nebyl jist, zda to chce vědět.

"Já chci jenom mít jasno v téhle věci, admirále," řekl Fey'lya nakonec do ztěžklého ticha. "Sotva se nám vyplatí nadále vysílat tak cenného muže, jako je kapitán Solo, na tyhle kontaktní mise, když je každá předem odsouzena k nezdaru."

"Nejsou odsouzeny k nezdaru," přerušil ho Han. Koutkem oka zahlédl, jak ho Leia varuje pohledem. Ignoroval to. "Ti pašeráci, které uháníme, jsou konzervativní obchodníci - ti se jen tak bez rozmyslu nepustí do něčeho nového. Přijdou na to."

Fey'lya pokrčil rameny a srst se mu znovu zavlnila. "A zatím promrháme spoustu času a úsilí bez užtku."

"Podívejte, nemůžete vybudovat žádnou -"

Něžný, téměř bázlivý úder kladívka od čela stolu jeho argumentaci přerušil. "To, nač pašeráci čekají," řekla klidně Mon Mothma a přísným pohledem spočinula postupně na všech kolem stolu, "je totéž, nač čeká zbytek galaxie: formální obnovení principů a zákonů Staré republiky. To je náš první a nejzávažnější úkol, radní. Stát se Novou republikou skutečně, nejen podle jména."

Mon Mothma nechala ticho doznít o chvíli déle a znovu bloudila pohledem kolem stolu. Han se přistihl, jak ji studuje, všiml si prohlubujících se linií obličeje, šedých pramenů v jejích tmavých vlasech, spíš hubeného než štíhlého krku.

Hodně zestárla ode dne, kdy se s ní poprvé setkal. Tehdy se Aliance pokoušela uniknout ze stínu císařovy druhé Hvězdy smrti. Od té doby byla Mon Mothma v samém středu onoho nesmírně obtížného úkolu sestavit životaschopnou vládu, a to napětí ji viditelně poznamenalo.

Avšak navzdory tomu, co roky prováděly s její tváří, podržely si její oči týž klidný oheň, který v nich zaplával ve chvíli její historické roztržky s císařovým Novým pořádkem a při založení povstalecké Aliance. Byla tvrdá a chytrá a měla vše pod kontrolou. A všichni přítomní to věděli.

Její oči přestaly tčkat a spočinuly na Hanovi. "Kapitáne Solo, děkujeme vám za vaše hlášení; a také za vaši snahu. A tímto se sezení odročuje."

Znovu zaklepala kladívkem a vstala. Han zavřel desky s hlášením a prodíral se všeobecným zmatkem kolem druhé strany stolu. "Tak," řekl tiše, když přistoupil zezadu k Leie, která si sbírala svoje věci. "Vypadneme odsud?"

"Čím dřív, tím líp," odušila. "Jenom musím dát tyhle věci Winter."

Han se rozhlédl a lehce snížil hlas. "Myslím, že to tu bylo trochu ostré, než mě zavolali dovnitř."

"Ne víc než obvykle," odpověděla. "Fey'lya a Ackbar měli jednu ze svých šarvátek, tentokrát kvůli tomu fiasku na

Obroaskai - a té ztracené elominské jednotce - s několika Fey'lyovými zastřenými nárazkami, že post vrchního velitele je pro Ackbara víc, než dokáže zvládnout. A pak ovšem Mon Mothma -"

"Můžeš na slovíčko, Leio?" Mon Mothmin hlas zazněl přes Hanovo rameno.

Han se k ní obrátil a vycítil Leiino napětí, když se též obrátila. "Ano."

"Zapomněla jsem se tě zeptat, jestli jsi řekla Lukovi, že s tebou poletí na Bimmisaari," řekla Mon Mothma. "Souhlasil?"

"Ano," přikývla Leia a vrhla na Hana omluvný pohled. "Lituji, Hane, ještě jsem neměla možnost ti to říct. Bimmové včera zaslali poselství, ve kterém žádají, aby tam Luke přijel se mnou na jednání."

"Žádají? Hm..." Han si uvědomil, že před rokem by asi zuřil, kdyby se mu na poslední chvíli takhle sesypal pečlivě připravený program. Leiina diplomatická trpělivost ho už asi začala obrušovat.

Bud je tomu tak, nebo jen začíná měknout? "Udávají nějaké důvody?"

"Bimmové obdivují hrdinské činy," řekla Mon Mothma, než mohla Leia odpovědět, a očima zkoumala Hanovu tvář. Pravděpodobně se pokoušela odhadnout, jak moc zuří nad změnou v plánech. "A Lukův podíl v bitvě u Endoru je dost známý."

"Jo, něco jsem o tom slyšel," řekl Han a snažil se nebýt příliš ironický. Neměl námitky proti Lukovu postavení v Panteonu hrdinů Nové republiky - ten kluk si je zcela zasloužil. Ale jestli bylo pro Mon Mothmu tak důležité mít u sebe Jediho, aby se jím mohla chlubit, pak by měla dovolit Leie pokračovat ve studiu a neházet na ni všechnu tuhle diplomatickou práci.

Leia našla jeho ruku, stiskla mu ji. Vrátil jí stisk na důkaz, že se nezlobí. I když to už asi věděla. "Radši bychom měli jít," řekla Mon Mothmě a rukou ho kormidlovala od stolu. "Musíme si ještě nalodit své droidy."

"Šťastnou cestu," řekla Mon Mothma vážně. "A hodně zdaru." Leia mu znovu stiskla ruku. "Bude to v pořádku, Hane: ty, já a Luke zase spolu - bude to zrovna jako za starých časů."

"No jistě," řekl Han. Vysedávat s tlupou cizinců poloviční velikostí, napůl obrostlých srstí, celý den poslouchat precizní překlad Threepio z jednoho jazyka do druhého, snažit se proniknout do jejich psychologie a odhadovat, co by je mohlo navnadit, aby se připojili k Nové republice - "No jistě," opakoval s povzdechem. "Zrovna jako za starých časů."

KAPITOLA
6

Cizokrajné stromy plaše uhýbaly z přistávacího prostoru jako nějaký druh obrovských tykadel a Han s nepatrným zhoupnutím posadil Millennium Falcon na nerovný povrch. "Tak jsme tady," ohlásil neadresně. "Bimmisaari. Specialita: chlupy a pohyblivé rostliny."

"Nech toho," řekla Leia, odpoutala se od sedadla za ním a provedla několik relaxačních technik rytířů Jedi, které ji naučil Luke. Politická jednání s lidmi, které znala, byla pro ni poměrně snadná. Diplomatické mise k neznámým rasám byly něco naprosto jiného. "Však to zvládneš," řekl Luke vedle ní a natáhl se, aby jí stiskl paži. Vyšplhal se ze sedadla a sehnul se, aby vykoul z předního okna Falconu. "Zdá se, že přichází uvítací výbor. Jdu říct Threepio, aby se připravil."

"Za minutku přijdeme," zavolala za ním Leia. "Jsi připraven, Hane?" "Jo," odpověděl Han a upravil si blaster v pouzdru.

"Máš poslední možnost si to rozmyslet, Chewie."

Leia nastražila uši, když Chewbacca zamručel strohou odpověď. Ani po tolika letech mu nerozuměla tolik jako Han - v hlase Wookieho byla nějaká jemná hladina harmonií, které jen obtížně přivykala.

Jestli však některá slova byla méně než zřetelná, povšechný smysl byl tentokrát kříšťálově jasný. "Ale jdi," naléhal Han, "už jsme tě rozmazlovali až dost - pamatuješ, jakého se ti dostalo ocenění na základně na Yavinu? Tenkrát jsem nezaslechl, že by sis stěžoval."

"To je v pořádku, Hane," skočila Leia Chewbaccovi do odpovědi. "Jestli chce zůstat na palubě s Artoo a pracovat na stabilizátorech, klidně může. Bimmové se neurazí."

Han vyhlédl předním oknem na blížící se delegaci. "Nedělal jsem si starost z toho, jestli se urazí," zamumlal. "Jen jsem si myslel, že by bylo fajn mít s sebou malou oporu. Pro každý případ."

Leia se usmála a poklepala mu na rameno. "Bimmové jsou velmi přátelští tvorové," ujistila ho. "Žádné potíže nebudou."

"Tohle jsem už taky někde slyšel," řekl Han suše a vyndal z malé přihrádky u sedadla komlink. Začal si ho přidělovat k opasku, pak se zarazil a místo k opasku si jej připoutal k límci.

"Ten se tam vyjímá," řekla Leia. "A staré generálské odznaky si teď dáš na opasek?"

Zašklebil se na ni. "No to je legrace. Takhle můžu komlink ledabyle zapnout a budu moct hovořit s Chewiem, aniž by to bylo nápadné."

"Aha," přikývla Leia. Byl to dobrý nápad, když se to tak vezme.

"Tak se mi zdá, že jsi strávil až moc času s poručíkem Pagem a jeho hochy z komanda."

"Trávil jsem příliš mnoho času vysedáváním na jednáních rady," opáčil., vyklouzl ze sedadla a vstal. "Když sleduješ čtyři roky politické pranice, pochopíš, jak cenná je občas prohnatost. Pojď za námi zamknout, Chewie."

Luke a Threepio už čekali u průlezu. "Jdeme na to?" zeptal se Luke.

"Jdeme," řekla Leia a zhluboka se nadechla. Hermetický uzávěr zasyčel unikajícím vzduchem a průlez se otevřel: společně sestoupili po rampě dolů, kde čekala žlutě oblečená, zpola osrstěná stvoření.

Uvítací ceremoniál byl krátký a z větší části nesrozumitelný, třebaže Threepio dělal co mohl, aby plynule překládal pětihlasou harmonii, z níž se uvítání skládalo. Píseň skončila a dva Bimmové vykročili vpřed, jeden z nich dále prozpěvoval onu melodii, zatímco druhý držel v ruce malý elektronický přístroj. "Přináší pozdravy význačnému hostu, radní Leie Organě Solo," řekl Threepio, "a doufá, že vaše rozhovory se Staršími Zákona budou plodné. Také žádá, aby kapitán Solo vrátil svou zbraň do lodi."

Droid to řekl tak věcným hlasem, že trvalo celou vteřinu, než slova vstřebali. "Co bylo to poslední?" zeptala se Leia. "Kapitán Solo musí ponechat svou zbraň v lodi," opakoval Threepio. "Zbraně násilí nejsou ve městě povoleny. Žádné výjimky neplatí."

"To je hrozné," zašeptal jí Han do ucha. "Neřekla jsi mi, že dojde na tohle."

"Nevěděla jsem, že dojde na tohle," opáčila tiše Leia a oběma Bimmům věnovala povzbudivý úsměv. "Nevypadá to, že bychom měli na vybranou."

"Diplomacie," zavrčel Han slovo jako kletbu. Odepnul si opasek, pečlivě jej omotal kolem zbraně v pouzdře a prostrčil průlezem. "Už jsi šťastná?"

"A nejsem snad pořád?" Leia pokynula Threepio. "Řekni jim, že jsme připraveni."

Droid to přeložil. Oba Bimmové ustoupili stranou a ukázali na cestu, po které přišli.

Byli tak na dvacet metrů od Falconu, když při zvuku dvířek, zavíraných Chewbaccou, Leiu náhle něco napadlo.

"Luku?" zašeptala. "Ano, já vím," odpověděl také šeptem. "Možná to považují za součást výstroje správného Jediho."

"Nebo spíš jejich detektor zbraní nereaguje na světelné meče," připojil se Han tiše z druhé strany. "Ať je to tak nebo tak, co nevědí, to je nepálí."

"Taky v to doufám," potlačila Leia uvážlivě své diplomatické pochybnosti. Jestli Bimmové nemají námitky... "Dobrá nebesa, podívejte se na ty davy!"

Tam, kde cestička vycházela ze stromů, čekaly stovky Bimmů, stáli snad ve dvacetistupech podél cesty, oblečení do stejné pracovní žlutí. Oficiální uvítací výbor utvořil zástup a vydal se uličkou, aniž by pohlédl na davy kolem. Leia se vypnula a následovala je.

Bylo to trochu podivné, ale ne nepříjemné, jak se obávala. Každý Bimm napřáhl ruku, když ho mýjela a dotkl se jí s lehkostí pírka na rameni nebo na hlavě nebo na ruce či na zádech. To vše se odbývalo v naprostém tichu a v naprostém pořádku s nádechem dokonalé civilizovanosti.

Byla ráda, že se Chewbacca rozhodl, že s nimi nepůjde. Ten nenáviděl - a dost zuřivě - když ho nějaký cizinec otlapkával.

Prošli davem a Bimm kráčející nejbliž Leie něco zapěl.

"Říká, že Věž Zákona je přímo před námi," přeložil to Threepio. "Je to sídlo jejich planetární rady."

Leia vzhledla přes hlavy Bimmů v čele. Tam zřejmě byla Věž Zákona. A vedle ní... "Threepio zeptej se, co je to za budovu vedle ní," nabádala droida. "Ta, co vypadá jako třípatrový dům s bočními stěnami a odříznutou střechou."

Droid zazpíval a Bimm odpověděl. "To je hlavní městské tržiště," přeložil Threepio. "Říká, že dávají přednost otevřenému prostoru, kde je to možné."

"Ta střecha se asi zatahuje, když je špatné počasí," dodal Han za jejími zády. "Tenhle typ konstrukce jsem už viděl na několika jiných místech."

"Říká, že by vás mohli provést tím zařízením, než odletíte," dodal Threepio.

"To je ohromné," řekl Han. "Je to báječné místo na sbírání suvenýrů."

Bimmisaarská Věž Zákona byla docela skrovná, převyšovala sousední tříposchodové tržiště jen o pár pater. Uvedli je do velkého sálu v přízemí, rámovaného obrovskými tapisériemi na stěnách. Tam čekala další skupina Bimmů. Tři z nich vstali a zapěli, když Leia vstoupila.

"Připojují své pozdravy k těm, jichž se vám dostalo na přistávací ploše, princezno Leio," překládal Threepio.

"Omlouvají se však, že rozhovory nemohou zahájit hned. Zdá se, že jejich hlavní jednatel právě před několika okamžiky onemocněl."

"Oh," řekla Leia celá zaražená. "Vyslov jim prosím naši účast a zeptej se, jestli bychom jim mohli něčím pomoci."

"Oni vám děkují," řekl Threepio po další výměně popěveků. "Ujišťují vás však, že toho nebude zapotřebí. Nehrozí mu žádné nebezpečí, jde o pouhou nevolnost." Droid zaváhal. "Opravdu si nemyslím, že byste se měla dále vyptávat, Vaše Výsosti," dodal trochu delikátně. "Ta potíž se jeví být poněkud osobní povahy."

"Chápu," řekla Leia vážně a potlačila úsměv nad upjatým tónem droidova hlasu. "Takže v tom případě předpokládám, že bychom se mohli vrátit do Falconu a počkat, až budou s to pokračovat."

Droid překládal a jeden z jejich doprovodu postoupil vpřed a zapěl cosi v odpověď. "Nabízí jinou možnost, Vaše Výsosti: že by vás s potěšením provedl po tržišti, zatímco budete čekat."

Leia vrhla pohled na Hana a na Luka. "Nějaké námitky?"

Bimm zazpíval ještě něco. "Dále navrhuje, že by se mistr Luke a kapitán Solo mohli o lecco zajímat v horních komorách Věže," řekl Threepio. "Zřejmě tam jsou památky, které se datují ze středního období Staré republiky."

V pozadí Leiina povědomí propukl tichý poplach. Pokoušejí se je Bimmové rozdělit? "Lukovi a Hanovi by se tržiště taky mohlo líbit," řekla opatrně.

Došlo k další výměně árií. "Říká, že to pro ně bude nadmíru nudné," pravil jí Threepio, "upřímně řečeno, jestli je to něco jako ta tržiště, co jsem viděl -"

"Já mám tržiště rád," přerušil ho Han ostře, s temným podezřením v hlase. "Já je mám moc rád."

Leia se podívala na bratra. "Co myslíš ty?"

Lukovy oči přelétly Bimny: měřil si je hlubokým vnitřním pohledem Jediho. "Neshledávám, čím by nám mohli být nebezpeční," řekl zvolna. "Necítím v nich žádnou neupřímnost. Nic než normální diplomatickou obezřetnost."

Leia pokývla hlavou a její napětí trochu polevilo. Ten Bimm chce zřejmě pouze využít příležitost, aby jí soukromě cosi namluvil o svých stanoviscích, než rozhovory doopravdy začnou. "V tom případě," řekla a uklonila hlavu k Bimmovi, "přijímáme vaši nabídku."

* * *

"Tržiště je na tomto místě už přes dvě stě let," překládal Threepio. Han a Leia následovali svého hostitele po mírně

nakloněné rampě mezi druhým a třetím podlažím otevřené konstrukce domu. "I když ne přesně v této podobě. A Věž Zákona tu byla postavena proto, že tu byla křižovatka." "Mnoho se nezměnila, že?" poznamenal Han a přistoupil těsně k Leie, aby ji ochránil před smetením zvlášť zavilou tlupou nakupujících. Viděl spoustu tržišť na spoustě různých planet, ale jenom málokdy viděl tržiště tak přečpané kupujícími.

Přečpané také jinými zákazníky než místními. Mezi mořem žlutě oblečených Bimmů - nosí vůbec někdy jinou barvu? - mohl vidět tu a tam jiné bytosti, párek Baradů, jednoho Ishi Tiba, skupinu Yuzzumiů a něco, co vypadalo jako Paonnidan.

"Teď můžeš vidět, proč tohle místo stojí za to, aby bylo začleněno do Nové republiky," pošeptala mu Leia.

"Já to uznávám," připustil Han a pooděšel ke stánku s vyloženým kovovým zbožím. Majitel a prodávač v jedné osobě k němu zazpíval a ukázal na soupravu řezbářských nožů.

"Ne, díky," řekl mu Han a poodstoupil. Bimm mu něco brebentil dál a jeho gesta byla stále dotěrnější - "Threepio, mohl bys požádat našeho hostitele, aby mu řekl, že nemám zájem?" zavolal na droida.

Threepio se k němu rychle obrátil. "Mně je to strašně líto, kapitáne Solo," omlouval se, "ale zdá se, že se náš hostitel vypařil."

"Co tím myslíš, že se vypařil?" řekl Han a rozhlížel se. Jejich Bimm, jak si vzpomínal, měl na ramenou sadu zářících jehlic. Ty jehlice nebyly nikde vidět. "Jak mohl jen tak zmizet?"

Leia ho vzala za ruku. "Mám z toho špatný pocit," řekla stísněně. "Vraťme se do Věže."

"Ano," souhlasil Han. "Pojď, Threepio. Ať se neztratíš." Tentokrát vzal Leiu za ruku on, ohlédl se -

A ztuhl. Několik metrů od nich, jako ostrůvky ve vířícím moři žluti, stáli tři cizinci a dívali se na ně. Malí, ne o mnoho vyšší než Bimmové, s ocelově šedou pleť, velkýma tmavýma očima a vystupujícími čelistmi.

S namířenými stochliovými holemi v rukách.

"Máme průsvih," šeptl Leie a pomalu otáčel hlavou, aby se porozhlédl; zoufale doufal, že jich není více.

Bylo. Bylo tam přinejmenším dalších osm, seskupených do nepravidelného kruhu o průměru deseti metrů. Do kruhu s Hanem, Leiou a Threepio uprostřed.

"Hane!" pravila Leia naléhavě.

"Vidím," zamumlal. "Jsme v tom až po krk, miláčku." Cítil, jak se po nich ohlédl. "Kdo to je?" vydechla.

"Já nevím - nikoho podobného jsem ještě neviděl. Ale nedělají si legraci. Ty věci se jmenují stochliové hole - vystřelují do dvou set metrů sprejovou mlžnou sítí tekutiny." Najednou si Han povšiml, že s Leiou od nejbližších cizinců instinktivně ustoupili. "Postrkují nás k dolní rampě," řekl. "Určitě se nás snaží zajmout a přitom nevyprovokovat dav."

"Jsme odsouzeni k záhubě," zanařikal Threepio. Leia uchopila Hana za ruku. "Co podnikneme?"

"Podíváme se, jak jsou pozorní." Han se pokusil obhlédnout všechny cizince naráz a volnou rukou si ledabyly sáhl ke komlinku upevněnému na límci.

Nejbližší cizinec zvedl varovně hůl. Han ztuhl a ruku zvolna spustil. "Byl to jen nápad," zamumlal. "Myslím, že je na čase křiknout na Luka."

"Nemůže nám pomoci."

Han shlédl na její strnulé oči a zděšenou tvář. "Proč ne?" naléhal a žaludek se mu sevřel.

Sotva zřetelně povzddechla: "Dostali ho taky."

KAPITOLA

7

Byl to spíš pocit než vjem, ale Lukovou myslí zazněl stejně jasně, jako by slyšel zvolání.

Pomoc!

Prudce se obrátil, zapomněl na starobylou tapisérii, kterou si prohlížel, jeho jediovské smysly se rozhořely do bojové pohotovosti. Byl stále ve velké místnosti v nejvyšším poschodí Věže: pusté až na hrstku Bimmů, procházejících se mezi ohromnými nástěnnými tapisériemi a skříněmi se starožitnostmi. Nehrozilo tu žádné nebezpečí, aspoň ne bezprostřední. Co je to? vysílal v odpověď a pospíchal do sousedního sálu a ke schodišti dolů.

Zachytil rychlou vizi Leiiny mysli, obraz postav cizinců a živý vjem stahující se smyčky. Drž se, říkal jí, už jdu! Ted už běžel, vrazil do vchodu na schodiště, zachytil se o zárubeň, aby si usnadnil zatáčku -

A prudce zabrzdil. Mezi ním a schodištěm stál neuspořádaný půlkruh sedmi tichých šedých postav.

Luke strnul s rukou na zárubni dveří, vzdálenou polovinu galaxie od světelného meče na opasku. Neměl ani ponětí, co je to za tyče, kterými na něj útočníci míří, ale nijak si nepřál prorazit si cestu násilím. Aspoň pokud nebude muset. "Co chcete?" zvolal.

Cizinec ve středu půlkruhu - velitel, pomyslel si Luke - pokynul svou holí. "Vy chcete, abych se tam vrátil?" zeptal se Luke a pohlédl přes rameno do místnosti, kterou právě opustil.

Velitel znovu pokynul... a tentokrát to Luke postřehl. Tu malou, téměř bezvýznamnou taktickou chybu. "Dobrá," řekl klidně, jak jen mohl. "Beze všeho." S očima upřenýma na cizince a s rukama daleko od svého světelného meče začal ustupovat.

Vytrvale ho zatlačovali místností k jinému klenutému vchodu a k sálu, do kterého se předtím nedostal, protože přišlo Leiino volání o pomoc. "Kdybyste mi řekli, co chcete, tak bychom se určitě dohodli," navrhoval Luke za chůze.

Velitelův levý palec se reflexně pohnul. Ne příliš, ale Luke byl ve střehu a stačilo mu to. Tak tedy palcová spoušť.

"Jestli se mnou něco zamýšlíte, jsem ochoten hovořit," pokračoval. "K tomu mě přátele na tržišti nepotřebujete."

Už byl téměř pod klenbou vchodu. Ještě pár kroků.

A pak už tam byl, vytesané kameny se rýsovaly nad ním. "A kam teď?" zeptal se a snažil se uvolnit svalstvo. Ted je ta chvíle.

Velitel znovu pokynul holí... a uprostřed pohybu, v jednom jediném okamžiku, nemířila zbraň na Luka, ale na dva z jeho

kumpánů.

Luke použil síly a stiskl tu palcovou spoušť. Ozvalo se hlasité, ostré zasyčení, jak zbraň vypálila v ruce majitele, a jemný sprej vystřelil z jejího konce.

Luke nečekal na to, co sprej udělá. Manévr mu poskytl možná půl vteřiny zmatku a on si nemohl dovolit nic z toho času proplýtvat. Trhl sebou vzad a stranou, vskočil do místnosti za sebou, a nakrátko získal ochranu, kterou mu skýtala stěna vedle dveří.

Vyšlo to jen taktak. Už když zmizel z klenutých dveří, zakloktala salva ostrých sykotů, a když doskočil, spatřil, jak zárubeň obrosla podivnými polopevnými úponky z nějakého tenkého, průsvitného materiálu. Další úponek proletěl za ním dveřmi, spirálovitě se zavíjel, až se z jemné mlhy přeměnil ještě za pohybu v pevný válec.

To už držel světelný meč v ruce a páčil z něj s typickým klapsyk. Věděl, že každou chvíli projdou dveřmi, a zavrhl všechny snahy o umírněnost.

Byl si zcela jist tím, co zmůže jeho světelný meč proti sprejům. Bylo to jako se pokusit přefíznout lano, které se stále obnovuje. Nebo spíš jako se pokoušet přetnout sedm takových lan.

Už bylo slyšet, jak utíkají k sálu. Spirálu opisující úponek proslidil vchod, aby je ujistil, že Luke stojí příliš daleko, než aby se na ně vrhl, až dveřmi projdou. Byla to běžná vojenská technika prováděná s takovou přesností, že jej utvrdila v tom, že nejedná s amatéry.

Zvedl světelný meč do střehu a rychle se rozhlédl. Sál byl vyzdoben starobylými tapisériemi a jinými památkami - nikde žádný vhodný úkryt. Pohledem přešel po stěnách a hledal východ, který tu někde musel být. Bez úspěchu. Ať byl kdekoli, byl příliš daleko, aby se dal využít.

Syčení spreje přestalo: otočil se právě včas, aby spatřil, jak se cizinci řítí do sálu. Zpozorovali ho, zprudka se natočili a namířili zbraně -

Luke použil sílu a strhl jednu z tapisérií ze stěny tak, aby na ně dopadla.

Byl to trik, který mohl provést pouze Jedi, a byl to trik, který měl podle všech pravidel zabrat. Všechny sedm cizinců bylo v místnosti ve chvíli, kdy tapisérii strhl, a všech sedm bylo pod ní, když začala padat. Ale ve chvíli, kdy přistála jako ohromná krabátá hromada na podlaze, všem sedmi se nějak podařilo ustoupit a vyhnout se jí.

Zpoza hromady se ozvalo ostré zasyčení. Luke bezděčně ustoupil, než si uvědomil, že ty mlhavé úponky k němu nedosahují. Prozkoumávaly povrch spadlé tapisérie, vystřelovaly kolem ní a křížovaly se od zdi ke zdi.

Nejdříve ho napadlo, že se jim zbraně porouchaly, když uhýbali před padající tapisérií. Ale o zlomek vteřiny později si uvědomil, co za tím je: že úmyslně připevňují ostatní tapisérie ke stěnám, aby mu zabránili týž trik opakovat.

Sprejování ustalo a jedno tmavé oko opatrně vykuklo za gobelínovou horou... a s podivným smutkem si Luke uvědomil, že už nemá na vybranou. Byl jenom jeden způsob jak to skončit, jestli má Hana a Leiu zachránit.

Vzal světelný meč, uvolnil mysl a soustředil se na těch sedm postav, aby si vytvořil jejich obraz v centru svého vědomí. Cizinec, který ho pozoroval, zvedl zbraň přes okraj tapisérie -

Luke pozvedl meč k levému rameni a vši silou švihl.

Břit sekl k okrajům tapisérie, zavířil vzduchem jako podivný ohnivý dravec. Cizinec jej zahlédl, bezděčně se přikrčil...

A zemřel, jak světelný meč prořízl tapisérii a roztal ho vejpůl. Ostatní si museli v tom okamžiku uvědomit, že jsou také mrtvi: ale ani teď se nevzdali. Vyrázili podivně mrazivý výkřik a zaútočili: čtyři se vrhli ke stranám bariéry, další dva vyskočili vzhůru a pokusili se přes ni vystřelit.

Nebylo to nic platné. Veden silou rozřízl vířící světelný meč jejich šik a křivkou zasáhl jednoho po druhém.

Odezněl další úder srdce a bylo po všem.

Luke se zachvěl a nadechl se. Dokázal to. Ne tak jak chtěl, ale dokázal to. Mohl jenom doufat, že to skončil včas.

Umrtvil světelný meč, proběhl kolem pobitých těl cizinců a znovu soustředil svou sílu. Leio?

* * *

Ozdobné sloupky lemující spodní rampu bylo vidět už za další řadou stánků, když Han pocítil, jak Leia sebou trhla. "Je volný," řekla, "jde sem."

"Výborně," utrousil Han. "Výborně. Doufejme, že ho naši hoši neobjeví dřív, než se sem dostane."

Sotva ta slova vypustil z úst, kruh cizinců jako by v dokonalé souhře pozvedl stochliové hole a začal si razit cestu promenujícím zástupem Bimmů. "Je pozdě," zaskřípal Han zuby. "Jsou tu!"

Leia ho uchopila za paži. "Mám se pokusit vzít jim zbraně?"

"Všech jedenáct najednou nedostaneš," odvětil Han a zoufale se rozhlížel, aby našel inspiraci.

Oči mu padly na stůl obložený krabicemi šperků... a měl to. Možná. "Leio, co ty šperky tamhle? Seber jich několik!" Cítil, jak se na něj udiveně podívala. "Co -?"

"Tak dělej!" zasyčel a pozoroval blížící se cizince. "Seber je a hod mi je."

Koutkem oka zahlédl, jak se jedna z menších krabic pohnula, když Leia použila sílu, aby ji uchopila. Pak se krabice vznesla a přelétla mu do rukou. Na zem se vysypalo několik drobných přívěsků dřív, než stačil zbytek zachytit.

Šum hovorů na tržišti rázem prořízl pronikavý výkřik. Han se po něm obrátil právě včas, aby viděl, jak na něho dvěma prsty ukazuje majitel ukradeného zboží. "Hane!" překřikla Leia ten jekot.

"Přikř se!" křikl na ní.

A pak se přes něj převalila žlutá vlna rozzuřených Bimmů a srazila ho na zem coby obviněného zloděje.

Jejich těla utvořila hráz mezi ním a stochliovými holemi, upustil šperky a hmátl po komlinku. "Chewie!" snažil se lomoz přehlušit.

* * *

Luke zaslechl výkřik v horním poschodí Věže: z náhlé bouře v Leiově mysli mu bylo okamžitě jasné, že na tržiště nedorazí včas. Prudce se zastavil a horečně přemýšlel. Velké otevřené okno na protější straně sálu vedlo na otevřenou

konstrukci stavby: ale skok z pátého poschodí by byl nebezpečný i pro Jediho. Ohlédl se zpět do sálu a pátral po nějaké možnosti... a jeho zrak padl na cizí zbraň, která vyčnívala za dveřmi.

Byla by to dlouhá střela, ale byla to jediná možnost. Použil síly a přivolal si zbraň do ruky, otočil se zpět k oknu a zkoumal její mechanismus. Byl dost jednoduchý, tryska, tlaková komora a spoušť. Zúžil profil trysky, jak to jen šlo, nastavil nejvyšší tlak, opřel se o rám okna, namířil na krytou část tržiště a vypálil.

Hůl ho kopla do ramene víc, než čekal, když sprej vystříkl, ale výsledky byly takové, jaké si přál. Přední konec zahnutého úponku zasáhl střechu a další dostřik polotuhého spreje na ní pozvolna vytvořil hromadu. Luke držel spoušť, než napočítal do pěti, pak stisk uvolnil a použitím síly bránil úponku odpadnout od hole. Poskytl mu několik vteřin na ztuhnutí, pak se jej opatrně dotkl prstem a dal mu dalších několik vteřin, aby pevně přilnul ke střeše tržiště.

Potom se zhluboka nadechl, popadl oběma rukama své nouzové lano a skočil.

Vzdušné tornádo kolem něj zadulo, tahalo ho za vlasy a oděv, jak klouzal napříč dolů. Dole a částečně i v horní části tržiště viděl hromadu žlutě oblečených Bimmů a houf šedivých postav snažících se dostat k Hanovi a Leie. Podlaha se k němu řítila - připravil se na přistání -

S rachotem, který musel roztrást okna všech obytných bloků kolem, mu nad hlavou přeletěl Millennium Falcon.

Nárazová vlna při doskoku Luka odhodila a Luke dopadl na podlahu mezi dva Bimmy. Už když se zvedal na nohy, věděl, že Chewbacův přílet nemohl být lépe načasován. Sotva o deset metrů dál vzhledli dva cizí útočníci nahoru a připravili si zbraň, aby chytili Falcon do pasti. Luke sejmul světelný meč z opasku, přeskočil desítku civějících Bimmů a rozsekl oba útočníky dřív, než si jeho přítomnost vůbec uvědomili.

Shůry se ozval další řev: tentokrát však Chewbacca prudce zastavil Falcon nad tržištěm a nastavil přední řídicí trysku na plný výkon. Vznášel se přímo nad svými zajatými společníky a z otočného odpalovače vysunutého ze spodku lodi zahájil palbu.

Bimmové nebyli hloupí. Ať Han s Leiou udělali cokoli, čím je podráždili, neměli chuť nechat na sebe střilet z nebe. V mžiku se žlutá masa rozplynula. Luke si razil cestu davem, skrýval se za Bimmy, jak jen to bylo možné, a pustil se do útočníků v kruhu.

Prostor mezi světelným mečem a otočným blasterem Falconu rychle a čistě vyklidili.

* * *

"Ty jsi ale popleta," řekl Luke a potřásl přitom hlavou. "Omlouvám se, mistře Luku," ospravedlňoval se Threepio a jeho hlas nebylo skoro slyšet pod vrstvami tuhnoucí sprejové sítě, pokrývající horní část jeho těla jako bizarní obal na dárku. "Zdá se, že vám působím nesnáze."

"To není pravda a ty to dobře víš," uklidnil ho a obrátil se k malé sadě rozpouštědel, která před sebou rozložil na stole v salonku Falconu. Zatím žádné z nich ani v nejmenším neúčinkovalo na onu pavučinu. "Léta jsi byl naším velkým pomocníkem. Jenom se musíš naučit, kdy máš zmizet."

R2Artoo vedle Luka něco zacvrlikal. "Ne, kapitán Solo mi neřekl, abych zmizel," řekl Threepio podsaditému droidovi škrobeně. "On řekl pouze ‚Bud‘ připraven zmizet'. Myslel bych, že ten rozdíl by měl být zřejmý i tobě."

Artoo zapípal ještě něco. Threepio to ignoroval. "Tak tedy zkusíme tohle," navrhl Luke a vzal další rozpouštědlo.

Hledal nějaký čistý hadřík v hromádce klíčků, když do salónku vstoupila Leia.

"Jak to s ním vypadá?" zeptala se a prohlížela si Threepio.

"Bude v pořádku," ujistil ji Luke. "Možná, že bude muset zůstat takhle, než se dostaneme na Koruskant. Han mi řekl, že tyhle stochliové hole užívají lovci vysoké na vzdálených planetách, a ta sprejová síť je pěkně exotická směs." Ukázal na vyřazené lahvičky s rozpouštědly.

"Možná, že nám něco poradí Bimmové," řekla Leia, zvedla jednu ze skleniček a prohlížela si její nálepku. "Zeptáme se jich, až zase sestoupíme."

Luke se na ni zakabonil. "My zase sestoupíme?"

Také se na něj zamračila. "Musíme, Luku - však víš. Toto je diplomatická mise, žádný výlet pro zábavu. Odletět hned poté, co naše loď rozstřílela jejich tržiště, by se považovalo za nevychovanost."

"Řekl bych, že Bimmové budou pokládat za štěstí, že přitom nebyl nikdo z nich zabít," zdůraznil Luke. "Zvlášť když to, aspoň z části, zavinili sami."

"Nemůžeš vinit celou společnost z akcí několika jednotlivců," řekla

Leia - poněkud stroze, pomyslel si Luke. "Zejména tehdy ne, když jeden frakcionář prostě udělal špatné rozhodnutí."

"Špatné rozhodnutí?" zasupěl Luke. "Takhle tomu říkají?"

"Takhle tomu říkají," přikývla Leia. "Zřejmě ten Bimm, co nás zavedl na tržišti do pasti byl podplacený, aby nás tam dostal. Neměl však ponětí, co bude následovat."

"A předpokládám, že taky neměl ponětí, co udělá s hlavním jednatelem ta droga, kterou mu dali."

Leia pokrčila rameny. "Zatím tu není důkaz, že by on nebo někdo jiný vyjednávače otrávil," řekla. "I když jsou za těchto okolností ochotni připustit, že to je možné."

Luke se zakřenil. "Jak velkomyslné. A copak Han říká tomu našemu opětnému sestupu?"

"Han v této věci nemá na výběr," řekla Leia pevně. "Tohle je moje mise, ne jeho."

"Tak tak," souhlasil Han, když vstoupil do salónku. "Tvoje mise, ale moje loď."

Leia na něj pohlédla. "To's neudělal," vydechla.

"Ale udělal," odpověděl klidně a posadil se do jednoho z křesel v místnosti. "Před dvěma minutami jsme přešli na světelnou rychlost. Příští zastávka je Koruskant."

"Hane!" vzplanula rozhněvaná tak, jak ji Luke ještě neviděl. "Řekla jsem Bimmům, že ihned zase sestoupíme."

"A já jim řekl, že budeme mít malé zpoždění," odporoval Han. "Asi tak dlouhé než seženeme jednotku Xplánů nebo nějaký hvězdný křižník, který by nás tam doprovodil."

"A co když jsi je urazil?" vydechla Leia. "Máš vůbec ponětí, kolik přípravných prací si tahle mise vyžádala?"

"To náhodou mám," řekl Han a hlas mu ztvrdl. "Teď mám taky jak se patří ponětí o tom, co by se stalo, kdyby si útočníci se stochliovými holemi přivedli své kumpány."

Po celou minutu na něj Leia hleděla a Luke cítil, jak se hněv vytrácí z její mysli. "Ale i tak jsi neměl odletět, aniž ses se mnou poradil," řekla.

"To máš pravdu," připustil Han. "Ale nechtěl jsem se zdržovat. Kdyby tam měli kumpány, tak by jistě měli i loď."

Krátká bouřka přešla a s ní i napětí. Jednou si najdu čas a zeptám se jich, na co tyhle jejich soukromé vtípky narážejí, pomyslí si Luke. "Když už je řeč o těch útočnicích," řekl, "nezeptal se náhodou někdo z vás Bimmů, kdo nebo co to bylo zač?"

"Bimmové to nevědí," řekla Leia a zavrtěla hlavou. "Nikdy jsem nic takového předtím neviděla."

"Můžeme prohledat imperiální archivy, až se vrátíme na Koruskant," řekl Han a ohmatával si opatrně tvář, kde už byl patrný šrám. "Někde tam o nich bude záznam."

"Pokud," řekla Leia tiše, "nejsou něco, co Impérium objevilo v Neznámých oblastech."

Luke se na ni zadíval. "Ty myslíš, že za tím je Impérium?"

"No, ať už je důvod jakýkoli, budou zklamání," řekl jí Han a vstal. "Jdu do kokpitu zjistit, jestli náš kurz můžu ještě trochu zkomplikovat. Nemá cenu riskovat."

Lukovou myslí bleskla vzpomínka: Han ve Falconu, řítící se středem bitvy s první Hvězdou smrti, aby napadl bojovníky Dartha Vadera střelbou zezadu. "Těžko si představit, že by Han Solo nechtěl riskovat," poznamenal.

Han na něj namířil prstem. "Jo, ale než začneš být ironický, tak si uvědom, že lidi, které mám na starosti, jsi ty, tvoje sestra, tvoje neteř a tvůj synovec. Nezáleží snad na tom?"

Luke se usmál. "Zásah," připustil a vzdal mu hold pomyslným světelným mečem.

"A když už je o tom řeč," dodal Han, "není na čase, aby Leia měla svůj osobní světelný meč?"

Luke pokrčil rameny. "Mohu jí jeden udělat, kdykoli bude chtít," řekl a díval se na sestru. "Leio!?"

Leia zaváhala. "Já nevím," přiznala. "Nikdy jsem se s takovými věcmi necítila dobře." Podívala se na Hana. "Asi bych se o to měla pokusit."

"Myslím, že bys měla," souhlasil Luke. "Tvé schopnosti se mohou vychylovat různými směry, ale stejně by ses měla naučit základy. Pokud vím, skoro všichni Jedi Staré republiky nosili světelné meče, dokonce i ti, co byli spíše léčitelé nebo učitelé."

Přikývla. "Dobrá," řekla, "jen co se trochu sníží má pracovní zátěž."

"Než se sníží pracovní zátěž," naléhal Han. "Myslím to vážně, Leio. Všechny tvoje báječné diplomatické zkušenosti budou tobě nebo jiným k ničemu, když tě dá Impérium v nějaké vyšetřovně pod zámek."

Leia znovu neochotně přikývla. "Myslím, že máš pravdu. Jakmile se vrátíme, řeknu Mon Mothmě, že mé závazky musí zredukovat." Usmála se na Luka. "Tak se mi zdá, že mám po prázdninách, pane učiteli."

"Taky se mi zdá," řekl Luke a snažil se zakrýt, že se mu náhle sevřelo hrdlo.

Leia si toho stejně povšimla a kupodivu si to vyložila mylně. "Ale jdi," jemně ho plísnila. "Tak špatná žákyně zase nejsem. Prostě se na to dívej jako na dobrý trénink - koneckonců jednoho dne to budeš muset naučit také dvojčata."

"Já vím," pravil Luke jemně.

"Tak jo," řekl Han. "Je to vyřízený. Jdu na to: na viděnou!"

"Ahoj," řekla Leia. "Takže -" otočila se a kriticky si prohlížela Threepio. "Podíváme se, co se dá udělat s tímhle naším čuníkem." Luke se opřel v křesle a pozoroval, jak se pustila do odstraňování ztuhlého pletiva, a u žaludku pocítil známou hlodavou bolest. Vzal jsem to na sebe, řekl Ben Kenobi o Darthu Vaderovi, že ho vycvičím na rytíře Jedi. Myslel jsem si, že ho dokážu vést stejně dobře jako Yoda.

Mýlil jsem se.

Ta slova zněla ozvěnou v Lukově mysli celou zpáteční cestu na Koruskant.

KAPITOLA

8

Velkoadmirál Thrawn seděl v křesle, obklopen holografickými uměleckými díly, a neříkal nic. Pellaeon se udržoval ve stavu nehybné pohotovosti, hleděl na nehybný obličej a žhnoucí rudé oči a snažil se nemyslet na osud, který kdysi čekal posly špatných zpráv z rukou lorda Vadera. "Takže kromě koordinátora jsou všichni mrtvi?" zeptal se Thrawn nakonec.

"Ano, pane," potvrdil Pellaeon. Pohlédl přes sál k místu, kde C'baoth sledoval jeden z nástěnných displejů, a trochu ztišil hlas. "Nejsme si úplně jisti, co vlastně selhalo."

"Dejte pokyn centrále, aby podrobila koordinátora důkladnému výslechu," pravil Thrawn. "Jaké jsou zprávy z Waylandu?"

Pellaeon si myslel, že hovoří tiše a že je C'baoth neslyší. Mýlil se. "Tak je to tedy?" řekl C'baoth, když se odvrátil od displeje. Přistoupil k Thrawnovu velitelskému křeslu a vztyčil se nad ním. "Vaši Noghriové selhali: to je velmi zlé, a co naléhavější záležitosti? Slíbil jste mi Jedi, velkoadmirále Thrawne."

Thrawn na něj chladně pohlédl. "Slíbil jsem vám Jedi," prohlásil, "a já je dodám." Schválně se obrátil zpět k Pellaeonovi. "Jaké jsou zprávy z Waylandu?" opakoval.

"Konstrukční tým dokončil analýzu, pane," řekl Pellaeon. "Hlásí, že nákresy plášťového štítu budou kompletní, ale že vytvoření takového štítu bude trvat nějakou dobu. Taky to bude hodně nákladné pro loď velikosti Chimaery."

"Naštěstí nebudou muset začínat s něčím takhle velkým," řekl Thrawn a podal Pellaeonovi štítek. "Tady jsou specifikace pro to, co budeme potřebovat na Sluis Vanu."

"Na loděnice?" Pellaeon se zachmuřil a vzal si štítek. Velkoadmirál byl dost tajnůstkářský, pokud šlo o jeho cíle i o

strategii útoku.

"Ano. Nu - a budeme také potřebovat nějaké důlní stroje - krtci se jim myslím běžně říká. Nařídte rozvědce, aby začala po nich pátrat: budeme jich potřebovat nejméně čtyřicet."

"Ano, pane." Pellaeon si udělal poznámku do bloku. "A ještě jiná věc, pane." Vrhle letmý pohled na C'baotha.

"Konstruktéři taky hlásí, že téměř osmdesát procent spaartiových válců je funkčních nebo se dá uvést do funkčního stavu relativně snadno."

"Spaartiové válce," zamračil se C'baoth. "Co je to?"

"Právě ten malý kousek technologie, který jsem chtěl najít v oné hoře," uklidnil ho Thrawn a vrhl rychlý varovný pohled k Pellaeonovi. Zbytečná opatrnost: Pellaeon už pochopil, že diskutovat o spaartiových válcích s C'baothem není nejchytřejší. "Takže osmdesát procent. To je skvělé, kapitáne. Skvělé." Žhnoucí oči se zaleskly. "Jak bylo od císaře promyšlené, že nám zanechal zařízení, s nímž se dá Impérium znovu vybudovat. Nařídte, aby začali uvádět válce do plného provozního stavu. Smrtihlav by měl dorazit tak do dvou tří dnů s dalšími specialisty a dvěma sty ysalamiriů, kteří budou potřeba k zahájení akce. To pak už -" slabě se usmál - "budeme opravdu připraveni operaci spustit. A začneme loděnicemi na Sluis Vanu."

"Ano, pane." Pellaeon opět vrhl pohled na C'baotha. "A co se Skywalkerem a jeho sestrou?"

"Příště použijeme tým čtyři," řekl velkoadmirál. "Pošlete jim zprávu, aby zanechali plnění běžných úkolů a byli v pohotovosti pro další rozkazy."

"Chcete, abych jim tu zprávu předal já, pane?" otázal se Pellaeon. "Ne že bych měl dotazy k rozkazu," dodal chvatně.

"Ale kdysi jste byl raději sám s nimi ve spojení."

Thrawnovo obočí se lehce pozvedlo. "Tým osm mne zklamal," řekl tiše. "Když pošlu zprávu vašim prostřednictvím, tak jim dám najevo, jak jsem nespokojen."

"A když vás ten čtvrtý tým také zklame?" vmísil se C'baoth. "A on zklame, vy to víte. Budete s nimi také jenom nespokojen? Nebo připustíte, že vaše profesionální stroje na zabíjení s Jedi nic nezmohou?"

"Ještě nikdy nepotkali nepřítele, kterého by nedokázali zvládnout, mistře C'Baothe," řekl Thrawn studeně. "Jedna nebo druhá skupina uspěje. Do té doby -" pokrčil rameny. "Několik Noghríů, ať je jich o pár víc nebo míň, naše zdroje vážně nevyčerpá."

Pellaeon sebou trhl a bezděčně se podíval ke dveřím sálu. Rukh nebyl zdaleka tak lhostejný k takhle ležérně plánované smrti některých ze svých lidí. "Na druhé straně, admirále, je však tento pokus uveďte do střežení," upozornil.

"To má pravdu," řekl C'baoth a píchl prstem směrem k Pellaeonovi. "Na Jedi nemůžete vytáhnout dvakrát stejný trik."

"Možná," řekl Thrawn zdvořile, ale aniž cokoli připouštěl. "Jakou alternativu navrhuje? Abychom se soustředili na jeho sestru a jeho nechali běžet?"

"Abyste se vy soustředil na jeho sestru, to ano," souhlasil C'baoth povzneseně. "Myslím, že bude nejlepší, když si mladého Jediho vezmu na starost sám."

Znovu se obočí pozvedlo. "A jak byste to chtěl provést?"

C'baoth se usmál. "On je Jedi, já jsem Jedi. Když ho zavolám, tak ke mně přijde."

Dlouhou chvíli se na něho Thrawn díval. "Já vás potřebuji u své flotily," řekl nakonec. "Přípravy k útoku na vesmírnou loděnici Rebélie na Sluis Vanu už začaly. Některé přípravy k útoku si vyžádají koordinaci mistrem Jedim."

C'baoth se vytáhl do plné výšky. "Moje pomoc byla příslibena pouze na základě vašeho slibu, že mi dodáte mé Jedi. A já je chci, velkoadmirále Thrawne!"

Thrawnovy žhnoucí oči se zavrtaly do očí C'Baotha. "Takže mistr Jedi bere svoje slovo zpět? Věděl jste přece, že získat pro vás Skywalkera nějakou dobu potrvá."

"To je jenom další důvod, abych začal hned," odušil C'baoth. "Proč nemůžeme udělat obojí?" vpadl jim do řeči Pellaeon.

Oba se na něj podívali. "Vyjádřete se podrobněji, kapitáne," přikázal Thrawn a v jeho hlase byl náznak varování.

Pellaeon stiskl zuby, ale bylo už pozdě na to, aby z toho vycouval. "Mohli bychom začít rozšiřovat pověsti, že se někde zdržujete, mistře C'Baothe," řekl. "Na nějakém řídké osídleném světě, kde jste mohl po léta žít, aniž si toho někdo všiml. Takovéhle pověsti by si určitě našly cestu do Nové rep - k Rebélii," opravil se a bleskl pohledem na Thrawna. "Zvláště když budou spojeny se jménem Joruse C'Baotha."

C'baoth zasupěl. "A vy si myslíte, že na základě nějakého planého tlachu tam poletí jako blázen, aby mě našel!"

"Ať je jak chce opatrný," řekl zamyšleně Thrawn a z jeho hlasu vycházela hrozba. "Ať si vezme třeba polovinu sil Rebélie, když bude chtít. Nebude tu nic, co by vás s námi spojovalo."

Pellaeon přikývl. "A než najdeme vhodnou planetu a pustíme ty pověsti do oběhu, můžete zůstat tady a pomáhat nám s přípravami na Sluis Van. Doufejme, že jejich reakce na naši činnost zaměstná Skywalkera natolik, že si ty povídačky bude moct ověřit, až bude partie na Sluis Vanu dohrána."

"A když ne," dodal Thrawn, "budeme vědět, kdy se pohne, a budeme mít spoustu času dopravit vás tam před ním."

"Hm," zabručel C'baoth a pohlídl si dlouhý plnovous, jeho pohled byl upřen do nekonečna. Po minutě krátce přikývl.

"Tak dobře," řekl. "Plán je to dokonalý. Půjdu teď do svých pokojů, velkoadmirále Thrawne, a vyberu si svět, odkud se zase vynořím." Téměř královsky každému z nich pokynul a vyšel ven.

"Gratuluji, kapitáne," řekl Thrawn a studeně pozoroval Pellaeona. "Zdá se, že váš nápad zaujal fantazii mistra C'Baotha."

"Děkuji, pane," řekl Pellaeon nahlas. "S vaším dovořením půjdu připravit předání zpráv na Wayland a týmu Noghríů."

"Jak je vám líbo, kapitáne. A pokračujte ve sledování příprav na operaci Sluis Van." Zdálo se, že Thrawnovy žhnoucí oči se vnořují do jeho očí. "Sledujte je pečlivě, kapitáne. Mount Tantissem a Sluis Vanem bude započata dlouhá cesta k vítězství nad Rebélií. Ať už s naším mistrem Jedim nebo bez něho."

* * *

Teoreticky se předpokládalo, že schůzky Vnitřní rady budou klidnější, méně oficiální než jednání Prozatímní rady. Prakticky však, jak už to bylo Hanovi dávno jasné, může být výslech před Vnitřní radou stejně krutý jako otáčení na rožni před větší sešlostí.

"Dovolte mi, abych šel přímo k věci, kapitáne Solo," řekl Borsk Fey'lya se svou obvyklou olejovitou zdvořilostí. "Vy sám, aniž jste se poradil s kýmkoli ve služebním postavení, jste se rozhodl odvolat bimmisaarskou misi."

"Už jsem to řekl," pravil Han. Měl pocit, jako by tomu Bothanovi doporučoval dávat lepší pozor. "Také jsem proto uvedl své důvody."

"Které byly, podle mého názoru, dobré a správné," přispěchal vážný hlas admirála Ackbara Hanovi na pomoc. "Úkol kapitána Sola v tom okamžiku byl naprosto jasný: chránit velvyslance, kterého měl na starosti, a bezpečně se vrátit, aby nás varoval."

"Varovat nás před čím?" opáčil Fey'lya. "Promiňte, admirále, ale já nechápu, jaké je přesně to ohrožení, jemuž máme údajně čelit. Ať jsou ty bytosti se šedou kůží kdokoli, Starý senát je zřejmě nepokládal za tolik důležité, aby je zanesl do svých záznamů. Pochybuji, že by tak bezvýznamná rasa mohla být s to vést proti nám velkou ofenzívu."

"My nevíme, z jakého důvodu nejsou v záznamech," vložila se do toho Leia. "Mohlo jít prostě o přehlédnutí nebo omyl."

"Nebo také o svévolné vymazání," řekl Luke.

Fey'lyova kožešina se zachvěla a naznačila tím nedůvěru. "A proč by imperiální senát chtěl vymazávat záznamy o existenci nějaké rasy?"

"Já jsem neřekl, že to byl nutně nápad senátu," řekl Luke. "Možná že ty záznamy zničili sami ti cizinci."

Fey'lya popotáhl nosem. "To je za vlasy přitažené. I kdyby to bylo možné, proč by to dělali?"

"Snad na to může odpovědět radní Organa Solo," vložila se do toho klidně Mon Mothma a hleděla přitom na Leiu.

"Tys byla více zapojena v informačním oddělení císařského senátu než já, Leio. Byla by taková manipulace možná?"

"Já opravdu nevím," řekla Leia a potřásla hlavou. "Nikdy jsem tak dalece nepronikla do mechanismů, jak se se záznamy senátu zacházelo. Zdravý rozum však napovídá, že je nemožné vytvořit bezpečnostní systém, který se nedá narušit někým, kdo je k tomu dostatečně odhodlán."

"To ale stejně není odpověď na otázku, proč by ti vaši cizinci měli být k tomu odhodláni," popotáhl Fey'lya nosem.

"Možná že tehdy tušili, že se blíží konec Staré republiky," řekla mu Leia a její hlas začal znít trochu podrážděně. "Mohli vymazat všechny údaje o sobě a o svém světě v naději, že si jich rodící se Impérium nevšimne."

Fey'lya byl rychlý, to musel Han připustit. "V tom případě," Bothan hladce přehodil výhybku, "by strach z objevení bylo vše, co tento útok motivovalo." Podíval se na Ackbara. "Vzhledem k tomu nevidím důvod připravovat plně organizovanou vojenskou operaci. Snížit naše slavné vojenské oddíly na úroveň pouhých diplomatických doprovodů je urážka jejich odvahy a bojového ducha."

"Bez těchtohle projevů se můžete obejít, radní," zabručel Ackbar. "Žádné naše slavné oddíly tu nejsou, aby je ohromily."

"Říkám jenom to, co cítím admirále," řekl Fey'lya s nádechem uražené pýchy, což tak dobře uměl.

Ackbarovy oči se otočily k Fey'lyovi -

"To jsem zvědavá," řekla rychle Leia, "jestli se dostaneme zpátky k původnímu tématu. Předpokládám, že ničí pozornosti neušlo, že ať už jejich motivace byla jakákoli, byli ti cizinci připraveni a čekali na nás, když jsme na Bimmisaari dorazili."

"Bude zřejmě potřeba dát těmto misím důkladnější ochranu," pravil Ackbar. "Ti útočníci koneckonců svedli místního bimmisaarského politika."

"To všechno bude stát spoustu času a úsilí," mumlal Fey'lya a část jeho srsti se zavlnila.

"Nedá se nic dělat," řekla Mon Mothma pevně. "Jestli nebudeme chránit naše vyjednaváče, bude Nová republika stagnovat a zchradne. Proto -" pohlédla na Ackbara - "vyčleníte jednotku pro radní Organu Solo na její zítřejší cestu zpět na Bimmisaari."

Zítřejší? Han vrhl ostrý pohled na Leiu a dostal v odpověď překvapený pohled.

"Promiňte," řekl a zvedl prst. "Zítřejší?"

Mon Mothma na něho pohlédla s výrazem mírného překvapení ve tváři. "Ano, zítřejší. Bimmové pořád ještě čekají, kapitáne."

"Já vím, ale -"

"Han chce jenom říct," skočila mu do řeči Leia, "že jsem měla v úmyslu požádat na této schůzi o uvolnění z diplomatických povinností na nějakou dobu."

"Obávám se, že je to nemožné," řekla Mon Mothma a lehce se při tom zachmuřila. "Máme příliš mnoho práce."

"Však taky nemluvíme o prázdninách," řekl ji Han a snažil se rozpojenout na diplomatické způsoby. "Leia potřebuje víc času, aby se mohla plně soustředit na svůj jediovský výcvik."

Mon Mothma našpulila rty a vrhla pohled na Ackbara a Fey'lyu. "Je mi líto," řekla a zavrtěla hlavou. "Já nejlépe vím, jak moc potřebujeme nové Jedi v našich řadách. Teď však na nás doléhá příliš mnoho neodkladných záležitostí."

Podívala se znovu na Fey'lyu skoro jako by ho žádala o dovolení, pomyslel si Han kysele. "Napřesrok - možná že dřív," dodala a pohlédla na Leiino břicho, "budeme za tebe mít dost zkušených diplomatů, a ty se budeš moci věnovat svým studiím. Ale zrovna teď tě potřebujeme tady."

Po dlouhou trapnou chvíli bylo v sále ticho. První promluvil Ackbar. "Jestli mne omluvíte, půjdu připravit tu eskortu."

"Samozřejmě," přikývla Mon Mothma. "Jestli není nic dalšího, odročíme zasedání."

A bylo to. S pevně stisknutými čelistmi začal Han sbírat své poznámky. "Jsi v pořádku?" zeptala se ho Leia tiše.

"Viš, bylo by mnohem snazší rozdávat si to s Impériem," zavrčel. Vrhл pohled přes stůl na Fey'lyu. "Přinejmenším

tenkrát jsme věděli, kdo jsou naši nepřátelé."

Leia mu stiskla paži. "Ale jdi," řekla. "Pojď se podívat, jestli už očistili Threepio."

KAPITOLA

9

Operační důstojník vystoupil na velitelské stanoviště můstku Chimaery a rázně srazil paty. "Všechny jednotky hlásí, že jsou připraveny, admirále," ohlásil.

"Výborně," řekl Thrawn ledově klidným hlasem. "Připravte se na přechod na světelnou rychlost."

Pellaeon se podíval po velkoadmirálovi, pak obrátil pozornost k řadě taktických a počítačových údajů, které měl před sebou. K přístrojům a k temnotě venku, která jako by polykala zbytek průzkumné jednotky pěti lodí. Tři tisíce světelného roku vzdálené slunce Bpfasš bylo pouhou špendlíkovou hlavičkou, nerozlišitelné od ostatních hvězd planoucích všude kolem nich. Běžné vojenské praxi by se přičil nápad zaútočit jen tak mimochodem na nějaké místo mimo cílový systém. S Thrawnem vedl dlouhý spor o tomto modelu od okamžiku, když jej velkoadmirál poprvé zahrnul do útočného plánu. Nyní po roční praxi, se tento model stal téměř rutinou.

"Kapitáne?! Je moje vlajková loď připravena?"

Pellaeon se přenesl zpět ke svým povinnostem. Všechna obranná zařízení korábu prokazovala připravenost. Stíhačky TIE byly osazeny mužstvem a připraveny ke startu na svých rampách. "Chimaera je připravena na vaše rozkazy, admirále," řekl; oficiální otázka a odpověď, strašidelná připomínka doby, kdy řádný vojenský postup byl rozkazem pro celou galaxii.

"Výtečně," řekl Thrawn. Natočil se v křesle čelem k postavě usazené v zadní části můstku. "Mistře C'baothe," pokynul hlavou. "Jsou mé další dvě průzkumné jednotky připraveny?"

"Jsou," pravil C'baoth vážně. "Čekají jenom na můj rozkaz." Pellaeon sebou trhl a vrhl další pohled na Thrawna.

Velkoadmirál se však viditelně rozhodl, že tu poznámku ponechá bez povšimnutí. "Tak jej vydejte," řekl C'baothovi a zvedl ruku, aby pohládl ysalamiria zavěšeného na rámu připevněném k jeho křeslu. "Kapitáne, začněte odpočítávat."

"Ano, pane." Pellaeon se natáhl ke svému panelu a stiskl časový spínač. Ostatní lodi rozptýlené kolem nich tento signál převzaly a začaly odpočítávat společně.

Časoměr ukázal nulu a se zážehem předních trysek udělala Chimaera skok. Vpředu výtrysky vplynuly do strakatiny hyperprostoru. "Rychlost: bod tři," potvrdil kormidelník z kabiny pro mužstvo údaje na displejích.

"Souhlasí," řekl Pellaeon, sevřel prsty v pěst a soustředil myšlenky na bojový postup. Pozoroval časoměr odpočítávající teď od nuly nahoru. Sedmdesát sekund: sedmdesát čtyři, sedmdesát pět, sedmdesát šest...

Výtrysky opět zaplály strakatou oblohou a couvly do hvězd a Chimaera byla na místě.

"Všem stíhačům: start!" zvolal Pellaeon a rychle pohlédl na taktický holograf plující nad řadou displejů. Vystoupili z hyperprostoru přesně podle plánu na dostřel dvojité hvězdy Bpfasš a jejího složitého systému měsíců. "Jak reagují?" volal na operačního důstojníka.

"Obranné stíhačky startují ze třetího měsíce," odpověděl. "Nic většího zatím není vidět."

"Zjistíte polohu té základny stíhaček," nařídil Thrawn, "a dejte instrukce Inexorable k náletu a ke zničení základny."

"Ano, pane."

Pellaeon zahlédl stíhačky, jak se k nim blíží jako roj rozhněvaného hmyzu. Po straně Chimaeriny paluby se hvězdný destruktork Inexorable dal do pohybu směrem k základně, klín stíhaček svištěl před ním, aby zaměstnal obránce.

"Změňte kurz ke vzdálenější části dvojité planety," rozkázal kormidelníkovi. "Stíhačky TIE zřídí předsunutou clonu.

Judicator si vezme na starost druhou planetu." Pohlédl na Thrawna. "Máte nějaké speciální rozkazy, admirále?"

Thrawn hleděl na zobrazení dvojité planety ve střední vzdálenosti. "Zatím se držte tohoto programu, kapitáne," řekl.

"Naše předběžné údaje odpovídají; cíle si můžete vybrat podle libosti. Střelcům ještě jednou připomeňte, že máme v úmyslu je zasáhnout a postrašit, nikoli vyhladit."

"Předejte to," pokynul Pellaeon směrem k vysílacímu stanovišti. "A uveďte taky stíhačky TIE."

Koutkem oka viděl Thrawna, jak se otáčí. "Mistře C'baothe," řekl, "jaký je stav útoků na obou dalších systémech?"

"Pokračují." Pellaeon se zamračil a otočil se. Byl to sice C'baothův hlas, ale tak hrdelní a napjatý, že byl téměř k nepoznání.

A právě tak i jeho vzezření.

Dlouhou chvíli na něj Pellaeon hleděl se studeným pocitem kolem žaludku. C'baoth seděl nepřírozeně ztuhle, oči zavřené, ale pod víčky jimi viditelně a rychle pohyboval, rukama svíral opěradla křesla, rty měl tak pevně sevřeny, až mu žíly a vazy na krku vystupovaly. "Jste v pořádku, mistře C'baothe?" zeptal se.

"Ušetřte si ten zájem, kapitáne," řekl mu chladně Thrawn, "dělá to, co má nejráději, manipuluje lidmi."

C'baoth vydal zvuk, který byl něčím mezi zasupěním a posměšným zajiknutím. "Už jednou jsem vám řekl, velkoadmirále Thrawne, že tohle není ta pravá moc."

"To jste řekl," pravil Thrawn neutrálním tónem. "Poznáte, jakému druhu odporu čelí?"

C'baothův zachmuřený obličej se zachmuřil ještě více. "Ne přesně. Ale žádná jednotka není v nebezpečí. Tolik mohu cítit v jejich vědomí."

"Dobře. Tak přimějte Nemesis, aby se oddělila od skupiny, vrátila se na místo srazu a tam na nás počkala."

Pellaeon se zamračil na velkoadmirála. "Pane..."

Thrawn se k němu obrátil s varovným leskem ve žhnoucích očích. "Věnujte se svým povinnostem, kapitáne," řekl.

A v náhlém záblesku pochopení věci si Pellaeon uvědomil, že tento rozsáhlý útok na území Nové republiky je něčím více než pouhou součástí projektu na přepad Sluis Vanu. Je to i jakýsi test. Test C'baothových schopností, ale také jeho ochoty přijímat rozkazy. "Ano, admirále," zamumlal Pellaeon a obrátil se zase ke svým displejům.

Chimaera už byla na dostřel a na taktickém holografu se začaly objevovat drobné jiskry, jak obrovské turbolaserové

baterie zahájily palbu. Spojová stanoviště se zamihotala a ztemněla; průmyslové cíle na oběžnici zaplály, potměly, pak znovu zaplály, jak se vznítily sekundární ohně. Dvojice starých lehkých křižníků třídy Carrack se vrhla na Chimaeru z pravoboku, její ochranný roj stíhaček TIE zrušil formaci, aby se s nimi utkal. Baterie vzdáleného Stormhawku pálily proti orbitální obranné plošině; a jak i Pellaeon zpozoroval, tato stanice vzplála a vypařila se. Zdálo se, že se bitva úspěšně rozvíjí.

Vlastně až příliš úspěšně...

Nepříjemný pocit začal svírat Pellaeonovi žaludek, když na svém pracovním pultu odečítal údaje o stavu reálného času. Imperiální síly doposud ztratily pouze tři stíhačky TIE a hvězdné destruktory doznaly pouze povrchová poškození v porovnání s osmi ztracenými bojovými loděmi protivníka a osmnácti jejich stíhačkami. Ale stejně...

Pomalou, váhavě se Pellaeon naklonil nad pracovní stůl. Před několika týdny vypracoval statistický přehled Chimaerých bitevních výkonů za uplynulý rok. Vyvolal si jej a superponoval jej přes průběžnou analýzu.

Nemělo to chybu. V každické kategorii a podkategorii rychlosti, koordinace, efektivnosti a přesnosti si Chimaera a její posádka počínaly nejméně o čtyřicet procent efektivněji než obvykle.

Ohlédl se, aby se podíval na C'baothův napjatý obličej a ledová třasavka mu přeběhla po zádech. Nikdy doopravdy nepřistoupil na Thrawnovu teorii o tom, jak a proč císařská flotila prohrála bitvu u Endoru. Rozhodně tomu nikdy nechtěl věřit. Najednou však pro toto vysvětlení začal ztrácet argumenty.

C'baoth docela lehce, jen s částečným zapojením pozornosti a síly, zvládl úkol komunikovat se dvěma jinými průzkumnými útvary vzdálenými téměř čtyři světelné roky.

Pellaeon se se skrývaným pohrdáním divil, jakým právem si ten stařec přidával ke jménu slovo mistr. Ted to věděl.

"Další hlášení!" oznamoval spojovací důstojník. "Nová skupina středních planetárních křižníků startuje."

"Přikážete Stormhawku, aby zasáhl," rozkázal Thrawn. "Provedu. Právě jsme lokalizovali jejich krizové vysílání, pane."

Pellaeon zaplašil své úvahy a přelétl očima po holografu. Nový blikající kroužek se nacházel na nejvzdálenějším z měsíců soustavy. "Rozkažte čtvrté letce přiblížit se a zničit je!"

"Zrušte to," řekl Thrawn. "My už budeme dávno pryč, než jim dorazí posily. Rebélie by si vyplývala zdroje bezúčelným vysíláním útvarů k záchranným akcím. Kdežto -" velkoadmirál se podíval na hodinky - "myslím, že je na čase se vzdát. Rozkažte stíhačkám, ať se vrátí na své lodi; všechny lodi na světelnou rychlost, jakmile budou stíhačky naloděny."

Pellaeon vytřel kódy na své stanici a převedl Chimaeru na světelnou rychlost. Další tradiční vojenskou moudrostí bylo, že hvězdné destruktory by měly v podobných planetárních střetnutích hrát roli mobilních obléhacích stanic. Použití je k přepadovým operacím bylo zbytečně nákladné i nebezpečné.

To ovšem zastánci těchto teorií nikdy neviděli v akci takového стратега, jakým byl velkoadmirál Thrawn.

"Rozkažte oběma útvarům ukončit útok," řekl Thrawn C'baothovi. "Předpokládám, že jste s nimi v dostatečném kontaktu, abyste to dokázal?"

"Příliš se vyptáváte, velkoadmirále Thrawne," řekl C'baoth ještě chraptivějším hlasem než dřív. "Přespříliš."

"Ptám se na to, co mi ještě není důvěrně známé," opáčil Thrawn a zase se otočil. "Povolejte je zpět na místo srazu."

"Jak poručíte," zasyčel C'baoth.

Pellaeon se na něj zadíval. Pokládal za užitečné hodnotit schopnosti jiných v bojových podmínkách. Ale tohle se mu zdálo přehnané. "Musí se naučit, kdo tady velí," řekl Thrawn tiše, jako by četl Pellaeonovy myšlenky.

"Ano, pane," přikývl Pellaeon a snažil se, aby jeho hlas zněl pevně. Thrawn zase prokázal, že ví, co dělá. Ale i tak se Pellaeon neubráníl pochybnostem, zda velkoadmirál rozpoznal rozsah moci, kterou na Waylandu probudil ze spánku. Thrawn kývl. "Dobrá. Je něco nového s těmi mechanickými krtky, na které jsem se ptal?"

"A - ne, pane." Před rokem by také pokládal za podivně nereálné konverzovat uprostřed bojové situace o podružných věcech. "Aspoň ne v počtu kusů, který jste chtěl. Já myslím, že systém Athega bude ten nejlepší tip, jestli se nám podaří vyřešit problém tamní intenzity slunečního záření."

"To je jen nepatrný problém," řekl Thrawn lehce důvěrně. "Jestli bude skok proveden dostatečně přesně, octne se Judicator v přímém slunečním ozáření jenom na několik minut v obou směrech. To jeho trup dokáže zvládnout. Budeme potřebovat pár dní na zastínění průzorů a na odstranění vnějších senzorů a spojovacího vybavení."

Pellaeon přikývl a raději spolkl další otázku. Ovšem že nebudou takové potíže, které by normálně nastaly a znamenaly by oslepnutí a ohluchnutí hvězdného destrukturu. Pokud je C'baoth s nimi.

"Velkoadmirále Thrawne?"

Thrawn se otočil. "Ano, mistře C'baothe?"

"Kde jsou moji Jedi, velkoadmirále Thrawne? Slíbil jste mi, že mi ochočení Noghriové přivedou Jedi."

Koutkem oka zahlédl Pellaeon Rukha, jak se pohnul. "To chce trpělivost, mistře C'baothe," řekl mu Thrawn. "Přípravy jim zabraly nějaký čas, ale už jsou dokončeny. Čekají jenom na vhodnou chvíli."

"Ta chvíle by měla přijít co nejdřív," varoval ho C'baoth. "Čekání mě už unavuje."

Thrawn pohlédl na Pellaeona. "Nás také," řekl klidně.

* * *

Daleko před nákladní lodí Wild Karrde se jeden z imperiálních hvězdných destruktůrů zakmital v klamném pohybu a zmizel. "Oni letí pryč," oznámila Mara.

"Cože, už?" řekl za ní Karrde a jeho hlas zněl pochmurně.

"Už," potvrdila a přepnula kormidelní displej na taktický. "Jeden z hvězdných destruktůrů právě přešel na rychlost světla; ostatní se odpoutávají a začínají manévrovat v předsvětelné rychlosti."

"To je zajímavé," zamumlal Karrde a přistoupil k průzoru, aby se podíval přes její rameno. "Bleskový útok s ústupem - a s hvězdnými destruktory. To se jen tak nevidí."

"Něco podobného se stalo v systému Draukyze před pár měsíci," prohodil druhý pilot, tělnatý chlap jménem Lachton. "Zrovna takovej útok s ústupem, až na to, že tam na to byl jenom jeden hvězdný destruktör."

"Tak bych řekl, že jsme svědky toho, jak velkoadmirál Thrawn ovlivňuje imperiální strategii," řekl Karrde zamyšleně s náznakem zájmu v hlase. "Je to fakt zvláštní. Vypadá to, že podstupuje neúměrně velké riziko, aby z toho vytřískal potenciální výhody. A moc rád bych věděl, co má za lubem."

"Ať je to, co je to, bude to něco promyšleného," řekla Mara a v jejím hlase bylo nemálo hořkosti. "Thrawn není z těch, co udělají něco jen tak. On i za starých časů přechíval všechny ostatní."

"Nemůžeš si dovolit dělat něco jednoduše, když se tvé teritorium scvrkává tak jako Impérium." Karrde se odmlčel a Mara pocítila, jak se na ni upřeně dívá. "Tak se mi zdá, že o tom velkoadmirálovi něco víš."

"Já něco vím o spoustě věcí," řekla klidně. "A proto mě taky přemlouváš, abych se stala tvým zástupcem, že?"

"Zásah," řekl ležerně, "- a tady letí další."

Mara vyhlédla průzorem právě včas, aby spatřila třetí hvězdný destruktör, jak přechází na rychlost světla. Ještě jeden. "Neměli bychom se pohnout?" zeptala se Karrda. "Ten poslední bude pryč za chvíličku."

"No co, zrušíme dodávku," řekl jí. "Jen jsem si myslel, že by mohlo být poučné podívat se na bitvu, když jsme se tu náhodou octli."

Mara se na něj nahoru zamračila. "Co myslíš tím, že zrušíme dodávku? Vždyť na nás čekají."

"To jo, čekají," přikývl. "Jenomže naneštěstí právě teď očekává celý systém taky rojení lodí Nové republiky. A to není zrovna vhodná atmosféra, do které by člověk klidně vletěl s pašovaným nákladem."

"A proč si myslíš, že přiletí?" naléhala Mara. "Nedostanou se sem včas, aby vůbec něco podnikli."

"To ne, ale to taky není smyslem takové show," řekl Karrde. "Smyslem je politicky zabodovat v očích domácích tím, že se budou hemžít kolem a uklidňovat je předváděním rejstříku síly a i jinak je přesvědčovat, že něco takového se už nikdy nemůže stát."

"A sliběj pomoc při odklizení trosek," vložil se Lachton.

"To se rozumí samo sebou," suše souhlasil Karrde. "Přesto, tohle není situace, do které bychom se chtěli dostat. Pošleme jim zprávu z další zastávky, že se pokusíme dodat zboží zase za týden."

"Mně se to ale nezdá," naléhala Mara. "My jsme jim slíbili, že to uděláme. Slíbili jsme to."

Nastala krátká pauza. "To je běžný postup," pravil jí Karrde se stínem podivení zakrytým hladkostí hlasu.

"Nepochybuju o tom, že dají přednost pozdější dodávce před ztrátou celého nákladu."

"To beru," připustila a obrátila pozornost k řídicímu panelu. Zatímco rozmlouvali, poslední hvězdný destruktör přešel na rychlost světla a ponechával za sebou pouze rozzuřené a bezmocné obránce s hromadou trosek. Nepořádek, který mají odklidit politici a vojenské osoby Nové republiky.

Chvilí hleděla na vzdálené planety. Myslela na to, jestli by Luke Skywalker mohl být mezi těmi, jež Nová republika vyšle na pomoc s odklizením toho nepořádku.

"Jsi připravena, Maro?"

S úsilím tu myšlenku setřásla. "Ano," řekla a chopila se řízení. Ještě ne, řekla si tiše. Ještě ne. Ale brzy. Velmi brzy.

* * *

Cvičný mechanismus se vrhl vpřed, zaváhal, znovu se vrhl vpřed, znovu zaváhal, zase se vrhl vpřed a vypálil. Leia mávla svým světelným mečem v příliš velkém oblouku, a tak byla o stín pomalejší. "Ach!" zahučela a o krok ustoupila.

"Nemáš sílu dostatečně pod kontrolou," pravil jí Luke. "Ty musíš - Počkej chvíli."

Soustředil sílu a uvedl mechanismus do klidového stavu. Živě si vybavil ono první praktické cvičení na Falconu, když se musel soustředit na pokyny Bena Kenobiho a zároveň bedlivě sledovat cíl. Dělat obojí najednou nebylo snadné. Ale v tom to možná vězelo. Možná že taková lekce pod tlakem dá člověku víc.

Přál si, aby to věděl.

"Snažím se ji mít pod kontrolou," řekla Leia a třela si paži, kde ji zasáhl zášleh z mechanismu. "Já prostě ještě nemám tu správnou techniku." Provrtala ho pohledem. "Nebo spíš nejsem stavěna na tenhle způsob boje."

"Ty se to naučíš," řekl Luke pevně. "Já jsem se to naučil, a to jsem neměl výcvik v sebeobraně jako ty, když jsi vyrůstala na Alderaanu."

"Možná že právě v tom to je," pravila Leia. "Možná že mi překáží právě ty staré naučené reflexy."

"Možná," připustil Luke a přál si, aby také tohle věděl. "V tom případě, čím dřív se je začneš odnaučovat, tím líp. Takže se připrav -" Zabučely dveře. "To je Han," řekla Leia, odstoupila od cvičného mechanismu a sklonila světelný meč.

"Pojil dál!" zvolala.

"Ahoj," řekl Han, když vstoupil do místnosti, a podíval se nejdřív na Leiu a pak na Luka. Neusmíval se. "Tak, jak to jde?"

"Není to špatné," řekl Luke.

"Ani se neptej," opáčila Leia a zamračila se na manžela. "Stalo se něco?"

"Imperiální hoši," řekl Han trpce. "Právě podnikli vidlicový útok s ústupem na tři systémy v sektoru Sluisu. Na nějaký Bpfass a na dvě další nevyslovitelná místa."

Luke tiše hvízdal. "Tři najednou. Jsou pěkně drzí, co?"

"Zdá se, že je to teď jejich norma." Leia potřásla hlavou a kůže kolem očí se jí napjala soustředěním. "Mají něco za lubem, Hane - já to cítím." Bezmocně mávla rukama. "Ale nemohu přijít na to, co by to mělo být."

"Jo, Ackbar říká totéž," přikývl Han. "Problém je v tom, že nemá nic, čím by to podložil. Je to pořád stejné, útoky s ústupem podniká Impérium už skoro rok a půl."

"Já vím," Leia stiskla zuby. "Ale Ackbara nepodceňuj - má na vojenské tahy dobrý nos. Bez ohledu na to, co někteří lidé říkají." Han zvedl obočí. "Ale dušinko, já jsem na tvé straně! Rozumíš?" Unaveně se usmála. "Promiň. Jak velké

jsou škody?"

Han pokrčil rameny. "Ani ne tak zlé, jaké mohly být. Zvlášť, když vezmeme v úvahu, že každé místo napadli čtyřmi hvězdnými destruktory. Ale všechny tři systémy jsou pěkně otřesené."

"To si umím představit," povzddechla Leia. "Nech mě hádat; Mon Mothma chce, abych tam zaletěla a ujistila je, že Nová republika je schopná a ochotná je chránit."

"Jak jsi to uhodla?" zahučel Han. "Chewie už chystá Falcon."

"Ale neleťš sama, že ne?" zeptal se Luke. "Po Bimmisaari -"

"Neměj strach," řekl Han a vrhl na něj stísněný úsměv. "Tentokrát nebudeme bezbranní. Ty škody letí odhadnout konvoj dvaceti lodí a navíc Wedgova flotila Rogue. Bude to bezpečné."

"To jste o Bimmisaari říkali taky," připomněl Luke. "Radši bych byl u toho."

Han se podíval na Leiu. "No vlastně... to nemůžeš." Luke se na něj zamračil. "Proč ne?"

"Protože," tiše odpověděla Leia, "Bpfassové nemají rádi Jedi."

Han sešpulil rty. "Vypráví se, že někteří jejich Jedi za války klonů toho moc pokazili. Tak to aspoň říká Mon Mothma."

"Má pravdu," přikývla Leia. "Do imperiálního senátu stále docházely stížnosti, když jsem tam tehdy pracovala. Někteří z Temných Jedi unikli a dělali potíže v celém sektoru Sluisu. Jeden z nich se dokonce dostal až na Dagobah, než ho chytili."

Luke pocítil, jak jím lomcuje šok. Dagobah? "Kdy to bylo?" zeptal se ledabyle, jak to jen šlo.

"Před třiceti pětaticeti lety," řekla Leia a její čelo se lehce nakrčilo, jak pátrala v jeho obličejí. "Proč?"

Luke zavrtěl hlavou. Yoda se nikdy nezmiňoval o tom, že by Temný Jedi byl někdy na Dagobahu. "Jen tak," zamumlal.

"Ale jdi, o historii si můžeme povídat jindy," vložil se do toho Han. "Čím dřív se vydáme na cestu, tím dřív to budeme mít za sebou."

"Tak dobrá," souhlasila Leia, připnula si světelný meč k opasku a zamířila ke dveřím. "Přichystám si zavazadlo a dám Winter instrukce. Sejdeme se na lodi."

Luke se za ní díval; otočil se a zjistil, že Han na něj hledí. "Mně se to nelíbí," řekl mu.

"Nedělej si starosti - bude v bezpečí," ujistil ho Han. "Hele, já vím, s jakým protektorstvím se vůči ní tyhle dny chováš. Ale ona nemůže mít pořád za sebou svého velkého bratra."

"Vlastně jsme nikdy nezjistovali, kdo z nás je starší," zamumlal Luke.

"To máš jedno," zaplašil ten detail Han. "Co teď pro ni můžeš udělat, je to, co děláš. Děláš z ní Jediho a ona bude s to čelit všemu, co na ni imperiální políčí."

Lukovi se sevřel žaludek. "Myslím, že ano."

"Dokud jsme s ní Chewie a já, je to v suchu," dodal Han a zamířil ke dveřím. "Uvidíme se po návratu."

"Buďte opatrní," zavolal za ním Luke.

Han se ohlédl s jedním z těch uraženě nevinných výrazů ve tváři. "No jo," řekl, "jako vždy."

Odešel a Luke osaměl.

Několik okamžiků bloumal po místnosti a zápolil s tíží odpovědnosti, která jako by ho zavalovala. Riskovat vlastní život je jedna věc, ale mít v rukou Leinu budoucnost bylo něco docela jiného. "Já nejsem učitel!" vykřikl nahlas do pusté místnosti.

Jedinou odpovědí bylo blikání cvičného mechanismu setrvávajícího v klidové poloze. V náhlém impulzu jej Luke znovu oživil a když se mechanismus pohnul, odtrhl svůj světelný meč od opasku. Štiplavé zášlehy vystřelily rychle za sebou a Luke bez námahy všechny postupně zastavil svihem meče, a zvláštní radost proběhla jeho vědomím i tělem. Tohle bylo něco, s čím mohl bojovat - nic vzdáleného a mlhavého jako jeho obavy, ale něco pevného a hmatatelného.

Mechanismus pátil znovu a znovu, ale každý výstřel se neškodně odrážel od čepele meče.

S náhlým zapípáním se mechanismus zastavil. Luke na něj v rozpacích zíral a přemýšlel, co se to přihodilo... a náhle si uvědomil, jak je udýchaný. A jak se potí. Mechanismus měl zakódovaný dvacetiminutový limit, a on jej právě vyčerpал. Luke si připnul meč k opasku a pocítil mírné mrazení z toho, co se stalo. Nebylo to poprvé, co takto ztratil pojem o čase, ale dříve se to stávalo při meditaci. Jen jedinkrát k tomu došlo v situaci podobné boji, kdysi na Dagobahu pod

Yodovým dohledem.

Na Dagobahu...

Rukávem si setřel pot z očí, přistoupil ke spojovací desce v rohu a vytiskl kód vesmírného letiště. "Tady je Skywalker," ohlásil se. "Připravte mi můj Xplán ke startu během hodiny."

"Ano, pane," řekl rychle mladý důstojník údržby. "Ale musíte mi nejdříve udat svou astromechanickou jednotku."

"V pořádku," přikývl Luke. Odmítl, aby mu každý druhý měsíc neutralizovali palubní počítač na Xplánu, což se běžně dělalo. Tím se však počítač fakticky přeformoval na jedinečnou osobnost Artoo, a to do té míry, že jeho vztah s tímto droidem byl na úrovni partnerství. Bylo to dobré pro operativní rychlost a efektivnost; bohužel to však také znamenalo, že s Xplánem se už žádný opravárenský komputer nedomluvil.

"Pošlu ji za několik minut."

"Ano, pane."

Luke vypnul přístroj a napřímil se. Sám se podívil, proč to všechno vlastně dělá. Yoda už přece nebude na Dagobahu, aby si s ním promluvil nebo se ho na něco vyptával.

Ale co když přece jen.

KAPITOLA

10

"Jak můžete vidět," pravil Wedge pochmurným konverzačním tónem, když mu pod nohama skřípaly střepy plastů a keramiky, "je tady jaksi nepořádek."

"To rozhodně," souhlasila Leia, když se rozhlížela po plochem kráteru plném trosek. Hrstka dalších představitelů Nové republiky z její družiny také bloumala kolem a tiše rozmlouvala se svými bpfasskými průvodci, tu a tam se pozastavila nad tím, co bylo kdysi mohutnou energetickou stanicí. "Kolik lidí při útoku zahynulo?" zeptala se a vůbec si nebyla jista, že chce slyšet odpověď.

"Na tomhle systému několik stovek," řekl jí Wedge, když nahlédl do svých poznámek. "To není tak zlé, fakt."

"To ne." Leia se mimoděk zahleděla vzhůru k tmavomodrozelené obloze nad nimi. To opravdu není zlé. Zvláště když se uváží, že na ně dštily zkázu nejméně čtyři hvězdné destruktory. "Ale škody jsou velké."

"Jo," přikývl Wedge. "Ale zdaleka ne takové, jaké mohly být."

"To bych rád věděl proč," zabručel Han.

"To by rád věděl každý," souhlasil Wedge. "To je tady v těchto dnech druhá nejdiskutovanější otázka."

"A která je první?" zeptala se Leia.

"Nech mě hádat," vložil se do toho Han. "Ta první je, proč se obtěžovali rozbombardovat Bpfass."

"To jsi vyhmát," znovu přikývl Wedge. "Mohli si vybrat lepší cíle. Asi třicet světelných roků odtud máte loděnici na Sluis Vanu, taková stovka lodí tam je pořád, nemluvě o samotném vybavení doků. Pak je tu spojovací stanice na Praestlynu, ani ne šedesát světelných let, a do stovky jsou tu čtyři nebo pět velkých obchodních středisek. Maximálně den letu navíc do všech směrů při cestovních rychlostech hvězdných destruktů. Tak proč zrovna Bpfass?"

Leia se nad tím zamyslela. To byla dobrá otázka. "Sluis Van má tvrdou obranu," připomněla. "Každý imperiální velitel by si dvakrát rozmyslel octnout se mezi našimi hvězdnými křižníky a stálými bitevními stanicemi Sluisu. A ostatní soustavy se nacházejí podstatně hlouběji v prostoru Nové republiky než Bpfass. Možná že prostě nechtěli tak moc pokoušet štěstí."

"Třeba testovali svůj nový přenosový systém v bitevních podmínkách," prohodil Han pochmurně.

"My ale nevíme, jestli mají nový systém," upozornil ho Wedge. "Koordinované simultánní útoky se vedly předtím."

"Ne." Han zavrtěl hlavou a rozhlédl se. "Ne, oni teď mají něco nového. Někjaký druh zesilovače, který jim umožňuje přenést subkosmické vysílání deflektorními štíty i bitevními troskami."

"Já si nemyslím, že je to zesilovač," řekla Leia a po zádech jí přeběhl mráz. Na okraji jejího vědomí začínalo cosi zvonit na poplach. "Ani na jednom ze tří systémů nikdo žádné vysílání nezachytil."

Han se na ní zamračil. "Jsi v pořádku?" zeptal se tiše.

"Ano," zašeptala a znovu se otrásla. "Jen jsem si vzpomněla, že když - no, když nás tenkrát měl Darth Vader mučit na Bespinu, Luke hned věděl, co se děje, ať byl tou dobou kdekoliv. A povídalo se, že císař a Vader to dokázali taky."

"Ano, ale oba jsou po smrti," připomněl jí Han. "Luke to říkal. Viděl je umírat."

"Já vím," řekla. Zvonění na okraji jejího vědomí sílilo... "Ale co když si imperiální našli jiného Temného Jediho?"

Wedge se mezitím dostal před ně, ale teď se obrátil. "Mluvíte o C'baothovi?"

"Cože?" zesinala Leia.

"Joruus C'baoth," pravil Wedge. "Myslel jsem, že se zmiňujete o Jedim."

"Ano, to jsem se zmínila," řekla Leia. "Kdopak je ten Joruus C'baoth?"

"Byl to jeden z mistrů Jedi dávno v předimperiálních dnech," řekl Wedge. "Má se za to, že zmizel před válkou klonů."

Před pár dní jsem zaslechl, že se zase vynořil a že začal působit na nějakém malém světě, který se jmenuje Jomark."

"To je ono," zasupěl Han. "A za Rebélie si jenom tak seděl a nic nepodnikal?"

Wedge pokrčil rameny. "Já to jenom dávám dál, generále. Já si to nevymyslel."

"Můžeme se zeptat Luka," pravila Leia. "Možná že něco ví. Jsme připraveni k odjezdu?"

"No jistě," řekl Wedge. "Spídry jsou tímhle směrem..."

A v náhlém návalu pocitů vybuchlo zvonění v Leiině vědomí v jakési poznání. "Hane, Wedgi - k zemi!"

A na okraji kráteru se objevila hrstka známých cizinců s šedou pleť.

"Kryjte se," zařval Han na ostatní vyslance Nové republiky v kráteru, když cizinci odjistili své blastery. Uchopil Leiu za zápěstí a ponořil se pod ochranu velkého a notně pokrouceného plátu kovového štítu, který se tu zaryl do půdy.

Wedge je hned následoval a tvrdě strčil do Leii, když dosáhl úkrytu.

"Pardon," zadýchaně se omluvil, vytrhl svůj blaster a otočil se, aby mohl opatrně vyhlédnout přes okraj úkrytu. Jediný pohled bylo všechno, na co se zmohl, než blesk z blasteru pokropil kov u jeho obličej a zahnal ho zpět. "Nejsem si tím jistě," řekl, "ale myslím, že máme potíže."

"Myslím, že máš pravdu," souhlasil Han pochmurně. Leia se otočila a dívala se, jak vytahuje blaster a volnou rukou vrací komlink k opasku. "Poučili se. Tentokrát nám blokuji spojení."

Leiu mrazilo po celém těle. Tak daleko a bez spojení byli úplně bezmocní. Naprosto odříznutí od jakékoli naděje na pomoc...

Ruka se jí automaticky svezla k žaludku a přitom se náhodně dotkla světelného meče. Vyňala jej a čerstvé odhodlání zahnilo strach. Jedi nebo ne, vycvičená nebo nevyvycvičená, bez boje se nevzdá.

"Vypadá to, že už jste na ty hochy někde narazili," řekl Wedge a natáhl se kolem bariéry, aby párkrát vypálil naslepo k útočníkům. "Potkali jsme se," zavrčel Han a pokoušel se dostat do postavení, odkud by mohl vypálit najisto. "Ale zatím jsme nepřišli na to, co chtějí."

Leia sáhla na spoušť světelného meče, zvědavá, jestli by dokázala zastavit palbu blasterů... a zarazila se. Nad hlomozem blasterů a praskotem kovu slyšela nový zvuk. Velice povědomý zvuk... "Hane!"

"Já to slyším," řekl Han. "Bylo na čase, Chewie!"

"Cože?" zeptal se Wedge.

"To kvílení, to je Falcon," řekl mu Han a zaklonil se, aby viděl, co se děje nad úkrytem. "Asi zjistil, že nás blokuji a spočítal si, kolik je dvě a dvě. A tady je."

S ječivým řevem se důvěrně známý tvar Millennium Falconu snesl nad ně. Zakroužil a kodrcavě přistál přímo mezi nimi a útočníky. Leia opatrně vyhlédla přes bariéru a spatřila, jak k nim sjíždí rampa.

"To je ohromný," řekl Han a díval se jí přes rameno. "Takže já půjdu první a budu vás krýt ze spodku rampy. Leio, ty půjdeš jako druhá; Wedge, ty budeš tvořit zadní voj. Buďte ostražití - můžou se nás pokusit napadnout z boku."

"Jasný," přikývl Wedge. "Já jsem připravený - pokud vy taky."

"Prima." Han skrčil nohy pod sebe.

"Počkej chvíli," řekla náhle Leia a chytila ho za rameno. "Tady něco nehraje."

"Jako co?" ptal se Han a zakřenil se na ni. "Pojď, Leio, nemůžeme tady sedět celý den."

Leda stiskla zuby a snažila se sledovat pocit, který ji rozeznával. Bylo to pořád tak mlhavé... A pak to náhle měla. "Je to Chewie," sdělila jim. "Necítím v lodi jeho přítomnost."

"Snad je jenom příliš daleko," řekl Wedge a v jeho hlase už byla patrná netrpělivost.

"Chvilku to vydrž," zavrčel Han a pořád se na Leiu mračil. "Všechno co mají, jsou jenom ruční blastery. A kdyby šlo do tuhého, může ještě použít -"

Odmklel se s podivným výrazem ve tváři. O sekundu později to pochopila i Leia. "Dolní otočný blaster," řekla. "Proč ho nepoužije?"

"To sedí," řekl Han chmurně. Znovu vzhlédl a tentokrát se podíval pořádně... a když se shýbl zpátky pod kryt, objevil se mu na tváři ironický pološkleb. "Je to jasné: tohle není Falcon."

"Cože?" zvolal Wedge a čelist mu poklesla o pár centimetrů.

"Je to past," řekl mu Han. "Ani tomu nemůžu uvěřit - tihle chlápci skutečně někde vyhrabali fungující nákladní YT1300."

Wedge lehce hvízdal. "Páni, ti o vás ale zatraceně stojí!"

"Hm, začínám mít taky ten dojem," řekl Han. "Má někdo nějaký nápad?"

Wedge vyhlédl kolem okraje bariéry. "Nemyslím, že se za něj pokládá úprk."

"To ne, když tu tak sedí na okraji kráteru a čekají, jak nás pochytají," sdělila mu Leia.

"Tak," souhlasil Han. "Jakmile zjistí, že nehodláme jen tak vpochodovat do jejich pasti, bude to asi horší."

"Je nějaký způsob, jak tu loď ochromit?" ptala se Leia. "Zabránit jí, aby vzlétla a zaútočila na nás seshora?"

"Způsobů je spousta," zabrumlal. "Problém je v tom, že pro většinu z nich musíš být uvnitř. Vnější ochrana není valná, ale docela dobře blokuje ruční blastery."

"A blokuje světelný meč?"

Podezíravě se na ni zamračil. "Snad nechceš..."

"Nemyslím, že máme velký výběr," řekla mu. "Nebo snad ano?"

"Asi ne," ušklíbl se. "Tak dobrá - ale půjdu na to já!"

Leia zavrtěla hlavou. "Půjdem všichni," řekla. "Víme přece, že chtějí aspoň jednoho dostat živého - jinak by se prostě snesli nad nás a smetli nás. Když se budeme držet pohromadě, nebudou střílet. Namíříme si to přímo jakoby na palubu, pak se vrhneme do stran v poslední vteřině - a skryjeme se za rampu. Wedge a já můžeme pálit nahoru a dovnitř, abychom je zaměstnali, zatímco ty si vezmeš meč a zneškodniš je."

"Nevím," mumlal Han. "Myslím, že bych tam měl jít jenom s Wedgem."

"Ne, musíme jít všichni tři," naléhala Leia. "To je jediný způsob, jak je donutit k tomu, aby nestříleli."

Han pohlédl na Wedge. "Co si o tom myslíš ty?"

"Že je to jediná šance, jakou máme," řekl Wedge. "Ale musíme sebou hodit."

"Tak jo." Han se zhluboka nadechl a podal Leie svůj blaster. "Dobrá. Dej mi světelný meč. Jsme připraveni... jdeme!"

Vztyčil se a záměřil k lodi, krčil se, aby se vyhnul zášlehům blasterů, které křížem krážem protínaly kráter - ostatní představitelé Nové republiky, jak zjistila Leia, když s Wedgem běžela za Hanem, zaměstnávali krajní útočníky. Uvnitř lodi zpozorovala pohyb a trochu pevněji sevřela Hanův blaster. Půl sekundy před nimi dosáhl Han rampy; náhle však změnil směr a nečekaně se shýbl pod trup lodi.

Cizinci si v tom okamžiku museli uvědomit, že jejich past selhala. A když Leia a Wedge náhle uskočili každý na jinou stranu rampy, byli už pozdravováni kaskádou výstřelů z otevřeného poklopu. Leia se vrhla na zem, provlékla se co nejdále pod rampu a naslepo páčila do otvoru poklopu, aby odradila ty uvnitř vyjít ven za nimi. Na druhé straně rampy páčil Wedge; za sebou na zemi uslyšela slabé škrábání, jak si Han chystal postavení k plánované akci. Shora zahučel výstřel, těsně minul její levé rameno a ona couvla ještě trochu hlouběji do stínu rampy. Za sebou zaslechla v palbě blasterů jasné klaphis, jak Han odjistil její světelný meč. Stiskla zuby, ani dobře nevěděla proč...

S výbuchem a tlakovou vlnou, která ji přitiskla k zemi, poskočila celá loď metr do vzduchu a pak zase dosedla na zem. Přes zvonění v uších zaslechla něčí pokřik. Palba z otvoru naráz ustala a do ticha se prodral zvláštní hlučný sykot. Opatrně se odplazila z úkrytu rampy.

Věděla, že z lodi po Hanově zásahu něco uniká. Nebyla však připravena na ohromný bílý plynný chochol, který vystřeloval k obloze, jako když se větrá protřzená sopka.

"Líbí se ti to?" ptal se jí Han, plazící se vedle ní a hledící vzhůru, aby mohl obdivovat dílo vytvořené vlastní rukou.

"To podle toho, jestli se ta loď chystá vybuchnout," odpověděla Leia. "Cos to udělal?"

"Přeřízl jsem chladicí potrubí k hlavnímu pohonu," řekl, vzal si svůj blaster a vrátil jí světelný meč. "To, co uniká, je stlačený korfaizní plyn."

"Myslela jsem, že vdechovat stlačené chladicí plyny je nebezpečné," řekla Leia a ostražitě pozorovala vzdouvající se mrak.

"To je," souhlasil Han, "ale korfaiz je lehčí než vzduch, takže tady dole nám nebude dělat potíže. Uvnitř lodi je tomu jinak. Doufám." Náhle si Leia uvědomila to ticho kolem. "Poslouchejte, přestali střílet," řekla.

Han naslouchal. "Máš pravdu. A nejen ti uvnitř lodi."

"Ráda bych věděla, co mají za lubem," zamumlala Leia a pevně sevřela světelný meč.

O sekundu později se jí dostalo odpovědi. Shora přišlo divoké zahřmění a tlaková vlna ji přitlačila k zemi. Po jednu děsivou sekundu si myslela, že cizinci naprogramovali loď tak, aby se sama zničila; zvuk se však vytratil a rampa vedle ní zůstala netknutá. "Co to bylo?"

"Tohle, dušinko," řekl Han a zvedal se na nohy, "byl zvuk odpáleného únikového pouzdra." Opatrně vylézal zpod pochybné ochrany rampy a zkoumal oblohu. "Pravděpodobně modifikovaného pro manévrování v atmosféře. Nikdy jsem si předtím neuvedomil, jaký rámus tohle věci dělají."

"Obvykle se odpalují ve vakuu," připomněla mu Leia a také se zvedla. "Tak. A co teď?"

"Teď," řekl Han, "shromáždíme svou eskortu a vypadneme odtud."

"Svou eskortu?" Leia zvažněla. "Jakou esk-?"

Její otázku přerušil řev motorů, jak jim tři Xplány přelétly nad hlavou s křídly v útočné poloze a jasně připravené čelit potížím. Podívala se vzhůru na bílou věž z korfaizního plynu... a najednou jí to došlo. "To jsi udělal schválně, vid'?"

"No ovšem," pravil Han a tvářil se nevinně. "Proč zrovna zneškodňovat loď, když ji můžeš zneškodnit a současně vyslat tísňový signál?" Hleděl na ten mrak. "Víš," řekl zamyšleně, "občas ohromím i sám sebe."

* * *

"Mohu vás ujistit, kapitáne Solo," vážný hlas admirála Ackbara vycházel z reproduktoru Falconu, "že děláme vše, co je v našich silách, abychom zjistili, jak k tomu došlo."

"Tohle jste říkal už před čtyřmi dny," připomněl mu Han a snažil se zůstat klidný. Nebylo to snadné. Už dávno si zvykl, že se na něj stílí, ale být pod palbou i s Leiou, to bylo něco naprosto jiného. "Nechme toho - tolik lidí zase nemohlo vědět, že letíme na Bpfasš."

"To byste se divil," řekl Ackbar. "Členové rady, jejich personál, posádky připravené na vesmírném letišti a rozmanité bezpečnostní a podpůrné štáby - až dvě stě lidí může mít přístup k vašemu itineráři. A v tom nejsou zahrnuti přátelé a kolegové kohokoli z těch dvou stovek. Sledovat stopu mezi těmi všemi zabere čas."

Han se zašklebil. "To je ohromné. Smím se zeptat, co bychom podle vás mohli zatím dělat?"

"Máte svou eskortu."

"Tu jsme měli před čtyřmi dny taky," opáčil Han. "Moc toho ale nedokázala. Velitel Antilles a letka Rogue jsou vynikající ve vesmírné bitvě, ale na takovéhle věci nejsou zrovna experti. Lépe bychom využili poručíka Paga a některé z jeho komand."

"Bohužel ti jsou právě v akci," řekl Ackbar. "Za těchto okolností by snad bylo nejlepší, kdybyste přivezli radní Organu Solo zpátky, tady se jí dostane řádné ochrany."

"To bych rád," řekl Han. "Jenom je otázka, jestli bude na Koruskantu ve větším bezpečí než tady."

Po dlouhou chvíli bylo ticho a Han si dokázal představit, jak se Ackbarovy velké oči protáčí v důlcích.

"Nejsem si jist, zda ocením tón takovéhle otázky, kapitáne."

"Mně se to taky moc nelíbí, admirále," řekl mu Han. "Ale podívejte se; jestli imperiální dostávají informace z paláce, mohli by stejně snadno dostat své agenty dovnitř."

"To je dost nepravděpodobné," řekl Ackbar a jeho hlasu nescházela ani trocha mrazivosti. "Bezpečnostní opatření, která jsem na Koruskantu zavedl, jsou s to odhalit cokoliv, o co se imperiální pokusí."

"To jistě, admirále," vzdychl Han. "Já jsem jen myslel -"

"Dáme vám vědět, až budeme mít další informace, kapitáne," řekl Ackbar. "Do té doby dělejte, co uznáte za potřebné. Koruskant končí." Slabý hukot reproduktoru se přerušil. "No dobrá," zašeptal Han. "Bpfasš končí taky."

Asi minutu jen tak seděl v kokpitu Falconu a myslel si to nejhorší o politicích vůbec a o Ackbarovi zvlášť.

Displeje před ním, jež obvykle monitorovaly stav lodi, ukazovaly záběry na přistávací plochu a na prostor těsně u průlezu. Spodní otáčivý blaster byl nastaven a připraven, deflektorní štíty nařizeny na okamžitou aktivaci.

Han zavrtěl hlavou. Kdo by si pomyslel, říkal si, že přijde den, kdy se opravdu zblázním?

Ze zádi kokpitu se ozvaly lehké kroky. Han se ohlédl a automaticky sáhl po blasteru -

"To jsem jenom já," ujistila ho Leia, přistoupila blíž a pohlédla na displeje. Vypadala unaveně. "Už jsi s Ackbarem domluvil?"

"Konverzace to zrovna nebyla," řekl jí Han kysele. "Já jsem se ptal, co dělají pro to, aby zjistili, jak se ti šedí hoši s blastery dověděli, že sem letíme, a on mě zase ujistil, že dělají všechno, aby to zjistili, pak se mi povedlo šlápnout mu na kuří oko a on se uraženě odhlásil."

Leia se na něj ironicky usmála. "Ty to s lidmi umíš, vid'?"

"Tentokrát to není moje vina," namítl Han. "Jediné, co jsem provedl, bylo, že jsem prohlásil, že jeho bezpečnostní technici nedokážou udržet ty chlapy mimo palác. To on reagoval tak přehnaně."

"Já vím," přikývla Leia a unaveně usedla do sedadla druhého pilota. "Je to vojevůdce génius, ale nemá nářez dobrého politika. A když mu ještě Fey'lya šlape na paty..."

Znepokojeně pokrčila rameny. "Stává se stále protektorštějším ke svému teritoriu."

"No právě, jestli se snaží udržet Fey'lyu stranou od vojenských záležitostí, tak vzal blaster za špatný konec," zahučel Han. "Polovina je už přesvědčená, že Fey'lya je ten správný chlapík, kterého mají poslouchat."

"Bohužel," připustila Leia. "Má vůdcovský talent. Nebezpečná kombinace."

Han se zachmuřil. V jejím hlase bylo něco právě tak... "Co myslíš tím nebezpečná?"

"Ale nic," řekla a přes tvář ji přeběhl provinilý výraz. "Promiň ale nemá se o tom mluvit."

"Leio, jestli něco víš..."

"Já nic nevím," řekla odmítavým tónem, "je to jen pocit. Pocit, že Fey'lya sleduje něco víc než Ackbarův post vrchního

velitele. Ale je to jenom pocit."

Jako pocit, že Impérium se chystá na něco velkého? "Tak jo," řekl konejšivě. "Chápu. Tak. Už jste tu všichni hotoví?" "Hotová, jak jen to jde," řekla a do hlasu se jí vrátila únava. "Obnova potrvá nějakou dobu, ale organizovat se to bude muset z Koruskantu." Opřela se v křesle a zavřela oči. "Konvoje s náhradním zařízením, konzultanti a možná i dělníci - však to znáš."

"No jo," řekl Han. "A předpokládám, že se už nemůžeš dočkat, až se do toho dáš."

Otevřela oči a zvědavě se na něho podívala. "Zní to, jako bys ty nechtěl."

Han si zamyšleně prohlížel vnější displeje. "To je právě to, co od tebe každý očekává," pravil důrazně. "Takže bychom možná měli udělat něco jiného."

"Co například?"

"Nevím. Třeba najít nějaké místo, kde by nikoho nenapadlo tě hledat."

"A co pak...?" zeptala se výhrůžně.

Han se mimovolně vypjal. "A pak se tam na chvíli zašít."

"Ty víš, že to nemůžeš udělat," řekla přesně takovým tónem, jaký očekával. "Já mám na Koruskantu povinnosti."

"K sobě máš taky povinnosti," opáčil. "Nemluv o dvojčatech." Zadívala se na něho. "To není fěr."

"Že ne?"

Odvrátila se s nečitelným výrazem ve tváři. "Nemohu být z dosahu, Hane," řekla tiše. "Prostě nemohu. Děje se toho příliš mnoho na to, abych se někde pochovala."

Han stiskl zuby. Zdálo se, že v poslední době přeshlapují na místě. "Dobrá. Jestli potřebuješ neztrácet kontakt, tak co kdybychom se uchýlili někam, kde je nějaký diplomatický post? Přinejmenším bys tam dostávala oficiální zprávy z Koruskantu."

"A jak se zabezpečit, aby nás místní velvyslanec nevydal?" Zavrtěla hlavou. "Ani se mi nechce věřit, že tohle říkám," zamumlala. "Vždyť to vypadá, jako bychom byli zase povstalci a ne legitimní vláda."

"Kdo říká, že to musí velvyslanec vědět?" zeptal se Han. "Na Falconu máme diplomatický přijímač a můžeme se na vysílání napojit sami."

"Jenom když budeme mít kódovací schéma stanice," připomněla, "a když půjde vložit do našeho přijímače, a to nemusí vyjít."

"Najdeme způsob," naléhal Han. "Přinejmenším by to bylo na tak dlouho, než Ackbar vysleduje únik informací."

"To je pravda." Leia přemýšlela a pak pomalu zavrtěla hlavou. "Já nevím. Proniknout do kódů Nové republiky je téměř nemožné."

Han si odfrkl. "Nerad ti beru iluze, dušinko, ale všude kolem běhají špióni, kteří si dávají vládní krycí kódy k snidani. Jediné co potřebujeme, je jednoho z nich najít."

"A pořádně mu za to zaplatit?" řekla Leia suše.

"Tak nějak," souhlasil Han a usilovně přemýšlel. "Ale na druhou stranu i tihle stříhouni dluží čas od času jiným lidem určité pozornosti."

"Ale?" Leia na něj vrhla postranní pohled. "Ty snad někoho takového znáš?"

"Vlastně znám," sešpulil Han ústa. "Potíž je v tom, že jestli imperiální dělali dobře své domácí úkoly, tak asi o něm vědí a někdo na něj dává pozor."

"To znamená..."

"To znamená, že musíme najít někoho, kdo má své kontakty na takové stříhouny." Natáhl se k pultu a stiskl spínač komunikátoru Falconu. "Antille, tady je Solo, jsi na příjmu?"

"Jistě, generále," odpověděl rychle Wedgův hlas.

"Opouštíme Bpfass. Ještě to není oficiální, ale máš pověření zpravit o tom zbytek delegace, jakmile se odpoutáme od země."

"Rozumím," řekl Wedge. "Chcete přidělit eskortu nebo radši vyklouznete ve vši tichosti? Mám tu pár lidí, na které bych se mohl spolehnout, i kdybych měl letět na konec galaxie."

Han vyslal k Leie pokřivený úsměv. Wedge to pochopil, to bylo dobře. "Ne, díky, nechceme, aby se zbytek delegace cítil bez ochrany."

"Jak si přejete. Můžu zařídit všechno, co je zapotřebí k dokončení akce. Na shledanou na Koruskantu."

"Dobrá." Han vypnul komunikátor. "Možná," vydechl potichu, když přepínal na interkom. "Chewie? Jsme připraveni k odletu?" Wookie zamručel na souhlas. "Dobrá. Ujisti se, zda je všechno pozavíráno a pak přijď nahoru. Vezmi taky Threepio. Možná že se budeme muset cestou odtud domlouvat s bpfassskou kontrolou."

"Tak dozvím se, kam vlastně letíme?" zeptala se Leia, když začal s přípravami ke startu.

"Už jsem ti to přece řekl," pravil. "Musíme najít někoho, komu můžeme věřit a kdo má svůj seznam hochů mimo zákon." V očích se jí objevilo podezření. "Snad nemyslíš... Landa?"

"A koho jiného?" řekl Han nevinně. "Význačný občan, bývalý hrdina, počestný obchodník. Samozřejmě že bude mít kontakty na ty stříhouny."

Leia obrátila oči k obloze. "Proč mám z toho najednou tak špatný pocit?"

KAPITOLA

11

"Vydrž, Artoo," zvolal Luke, když se Xplán začal pohupovat pod prvními nárazy atmosférické turbulence. "Vlétáme do atmosféry. Pracují všechny snímače normálně?"

Ze zadu se ozvalo souhlasné zacvrlikání jednotky R2Artoo. Překlad se objevil na obrazovce počítače. "Dobrá," řekl

Luke a obrátil pozornost zpět k mrakům zahalujícím planetu, která jim letěla vstříc. To je divné, pomyslel si, že při prvním

výletu na Dagobah senzory při přibližování totálně selhaly.

Nebo v tom záhada není. Možná to byl Yoda, který úmyslně zmanipuloval přístroje tak, aby ho mohl nepozorovaně provázet na místo, kde měl přistát.

A teď je Yoda pryč...

Luke tuto myšlenku s nemalým úsilím zapudil. Truchlit nad ztrátou přítele a učitele bylo sice vznešené, ale prodlévat u ní znamenalo dávat minulosti příliš velkou moc nad přítomností. Xplán se propadl do nižších vrstev atmosféry a v mžiku byl zcela obklopen hustými bílými mraky. Luke pozoroval přístroje, pomalu a lehce přistával. Když sem letěl naposledy, zrovna před bitvou u Endoru, přistál bez nehody; ale přesto nehodlal pokoušet štěstí. Přistávací senzory byly přesně zaměřeny na Yodovu starou usedlost. "Artoo?!" zavolal. "Najdi mi rovné místo na přistání, ano?"

Místo odpovědi se na přední obrazovce objevil červený obdélník východně od domu, vzdálený co by kamenem dohodil. "Díky," řekl Luke droidovi a zapojil přistávací okruh. O chvíli později s posledním prudkým rozmáchnutím větví stromů byli dole.

Luke si sundal přilbu a odsunul kryt. Zaplavily ho pachy dagobažského močálu, podivná kombinace sladkého s tlejícím, která rozsvítila v jeho mysli stovky vzpomínek. Lehké škrubnutí Yodových uší - zvláštní, ale chutný pokrm, který často dělal - to, jak nosil Yodu při cvičení na zádech. A cvičení samo: dlouhé hodiny, fyzická i duševní únava, postupně narůstající smysl pro sílu a důvěra v ni, jeskyně a její temné obrazy.

Jeskyně?

Náhle se Luke v kokpitu postavil a bezděčně sáhl po světelném meči, jak očima pronikal oparem. Přece neposadil Xplán u jeskyně!

Posadil. Ne víc než padesát metrů odtud stál strom, který vyrostl právě nad oním zlověstným místem, jeho obrovitý zčernalý obrys čněl vzhůru mezi okolními stromy. Dole mezi jeho spletenými kořeny, sotva zřetelný v mlze a nízké vegetaci, byl tmavý vstup do jeskyně.

"To je úžasné," zamumlal. "Prostě úžasné."

Za zády se mu ozvala tázavá série pípání. "To nic, Artoo," zavolal přes rameno a položil přilbu na sedadlo. "To je v pořádku. Mohl bys tu zůstat, zatím co já -"

Xplán se trochu zhoup, Luke se ohlédl a uviděl Artoo, jak opustil svou zásuvku a propracovává se nesměle vpřed.

"Když ovšem chceš, můžeš jít se mnou," dodal s úsměvem.

Artoo znovu zapípal - nebylo to zrovna nadšené pípnutí, ale rozhodně to znělo úlevně. Malý droid nerad zůstával sám.

"Vydrž," nařídil mu Luke. "Slezu a podám ti ruku."

Seskočil na zem. Pociťoval, že mu půda pod nohama trochu začvachtala, ale byla dost tvrdá na to, aby unesla tíhu Xplánu.

Tím se spokojil a pomocí síly zvedl Artoo z jeho bidýlka a postavil ho na zem vedle sebe. "A je to," řekl.

Zdálky znělo dlouhé trylkující zanařikání jednoho z dagobažských ptáků. Luke poslouchal, jak klesalo po stupnici, očima ohledával mokřinu kolem a přemýšlel nad tím, proč přiletěl právě sem. Tam na Koruskantu se mu zdálo důležité, že to musí udělat. Ale teď, když tu stál, bylo všechno neurčitě.

Artoo vedle něj tázavě zapípal. Luke s námahou setřásl pocit nejistoty. "Myslel jsem si, že Yoda mohl po sobě zanechat něco, co bychom mohli využít," řekl droidovi nejsnáze vyslovitelný důvod. "Ten dům by měl být," rozhlédl se, aby se orientoval - "tudy. Jdeme!"

Vzdálenost to nebyla velká, ale cesta trvala déle, než Luke tušil. Částečně to způsobil terén a vegetace. Už zapomněl, jak je obtížné dostat se v dagobažských mokřinách z místa na místo. Ale bylo tu ještě něco: slabý, leč vytrvalý tlak v pozadí jeho mysli, který jako by zahaloval jeho schopnost myslet.

Nakonec však přece jenom došli... a našli dům úplně zničený. Dlouhou chvíli tu Luke stál, hleděl na bohatou vegetaci, pokrývající místo, kde dům stával, a čerstvě obnovený pocit ztráty zápasil s trapným poznáním, že je blázen. Vyrostl v pustinách Tatooinu, kde opuštěná budova může vydržet půl století, a nenapadlo ho přemýšlet, co se s takovou stavbou stane v mokřině během pěti let.

Artoo vedle něj zacvrlikal otázku. "Myslel jsem, že Yoda tu mohl zanechat nějaké nahrávky a knihy," vysvětlil mu Luke.

"Něco, co by mi řeklo víc o metodách výcviku rytířů Jedi. Moc tu toho nezanechal, co?"

V odpověď vysunul Artoo svůj malý senzor. "Nevadí," řekl Luke a vykročil. "Ale když už jsme tady, mohli bychom se tu alespoň porozhlédnout."

Trvalo jen pár minut, než světelným mečem prosekal cestu křovím a popínavými rostlinami a než došli ke zbytkům obvodových zdí domu. Z větší části to bylo rumiště, které Lukovi sahalo nanejvýš k pasu, křížem krážem pokryté popínavými rostlinami. Uvnitř bujela vegetace ještě víc, útočila na starý kamenný krb a místy jej prorůstala. Yodovy staré železné hrnce byly zpola pohřbeny v blátě a pokrýval je podivný mech.

Artoo za ním tiše hvízdal. "Ne, nemyslím, že tu najdeme něco užitečného," souhlasil Luke a sedl si na bobek, aby vytáhl jeden z hrnců. Malá ještěrka vyrazila ven a zmizela v rákosí. "Artoo, mohl by ses podívat kolem, jestli nenajdeš něco elektronického? Nikdy jsem neviděl, že by něco takového používal, ale přece..." Pokrčil rameny.

Droid poslušně zvedl svůj senzor. Luke se díval, jak jím pohybuje sem tam... a jak se najednou zastavil.

"Našel jsi něco?" zeptal se Luke.

Artoo vzrušeně zacvrlikal a otočil kupolku směrem, kterým přišli. "Zpátky touhle cestou?" Luke se zachmuřil. Podíval se na rumiště kolem. "Tady ne?"

Artoo znovu pípl, obrátil se a s obtížemi se valil přes nerovný povrch. Zastavil se, otočil hlavu k Lukovi a vydal řadu zvuků, které mohly jedině znamenat otázku "Ano, už jdu," povzdychl si Luke a potlačil zvláštní pocit hrůzy, který ho náhle ovládl. "Veď mě."

* * *

Sluneční světlo pronikající listnatým baldachýnem zřetelně pohaslo ve chvíli, kdy došli na dohled k Xplánu. "Kam

ted?" otázal se Luke Artoo. "Doufám, že mi nechceš namluvit, že všechno, co jsi hledal, byla naše loď?" Artoo otočil kupolku kolem dokola, a zatrylkoval rozhořčený nesouhlas. Jeho senzor se lehce pohnul - Ukázal přímo k jeskyni. Luke ztěžka polkl. "Jsi si tím jist?" Droid zase zatrylkoval. "Jsi si tím jist," řekl Luke. Chvilí se díval mlhou k jeskyni a nerozhodnost vířila jeho myslí. Opravdu neměl důvod tam chodit - to věděl. Ať už Artoo zjistil cokoli, nemohl to po sobě zanechat Yoda. Aspoň ne tam uvnitř. Ale co to tedy bylo? Leia vyprávěla o bpfasšském Temném Jedim, který sem zavítal. Mohlo to s tím souviset? Luke sevřel zuby. "Zůstaň tu, Artoo," nakázal droidovi, když zamířil k jeskyni. "Vrátím se co nejdřív." Strom, který stál rozkročen nad jeskyní, vypadal zblízka stejně zlověstně, jak si jej pamatoval; zkroucený, tmavý a spoře posázený hnízdy, jakoby sžitý s temnou stranou síly. Možná že byl. Luke to nemohl tvrdit jistě, aspoň při tom ohromném vyzařování z jeskyně, které zaplavovalo jeho smysly. Cítil to jako jasný zdroj nízkého tlaku, a on ho pochoval od okamžiku, kdy na Dagobahu přistál, ale proč jeho efekt nebyl tehdy při první návštěvě tak silný? Snad proto, že tady byl předtím vždycky Yoda a zaštitoval Luka před silou jeskynní moci. Ted však byl Yoda pryč... a Luke čelil jeskyni sám. Zhluboka se nadechl. Já jsem Jedi, připomněl si pevně. Odepnul si komlink od opasku a zapojil ho. "Artoo?!" Nahráváš?"

Komlink zatrylkoval v odpověď. "Vstupuji dovnitř. Dej mi vědět, až se dostanu k tomu, co jsi vyhledal." Dostalo se mu ujišťujícího pípnutí. Zavěsil komlink zase na opasek a uchopil světelný meč. Znovu se zhluboka nadechl, sehnul se pod sukovité kořeny stromu a vstoupil do jeskyně. Bylo to stejně zlé, jak si to pamatoval. Tmavé, zatuchlé, hopkajícím hmyzem oživené a sliznatými rostlinami obrostlé místo, nejnepříjemnější místo, v jakém se kdy ocitl. Půda pod nohama se zdála zrádnější než předtím, po prvních krocích málem upadl, protože se zem pod jeho nohama pohnula a zbavila ho rovnováhy. Před ním se v mlze rýsovalo dobře známé místo a on se přistihl, jak pevně svírá světelný meč. Kdysi na tomto místě svedl bitvu s nehmotným příznakem, neskutečným Darthem Vaderem...

Dospěl k tomu místu a zastavil se, snažil se přemoci strach i vzpomínky. Tentokrát se však nic nepříhodilo. Žádný syčivý dech ze stínů nevycházel, žádný Temný pán se nepřiblížil, aby se mu postavil. Nic.

Luke si olízl rty a z opasku sejmul komlink. Ne, samozřejmě tu nic nebude. Poté, co byl Vader vykoupěn a odešel navždy, nemohla mu jeskyně hrozit ničím jiným než nepojmenovatelným a neskutečným strachem, a tím pak pouze tehdy, jestli se mu podvolí. To si měl uvědomit už na samém začátku. "Artoo," zavola, "jsi tam ještě?"

Droidek zabzučel v odpověď. "Dobře," řekl Luke a znovu vykročil. "Jak daleko ještě musím -?"

A přesně uprostřed věty - prakticky uprostřed jednoho kroku - se opar v jeskyni najednou kolem něj spojil do mihotavého, nadreálného obrazu...

* * *

Byl na malém pozemním vozidle, které se vznášelo nízko nad propastí. Dno nebylo zřetelné, ale on cítil strašné horko, které z ní stoupalo. Něco ho tvrdě rýplo do zad a nutilo ho vstoupit na nízké prkno, které horizontálně vyčnívalo z boku vozidla -

Luke zadržel dech a scéna se náhle projasnila. Byl na lodi Jabba Hutta, připraven k popravě ve Velké propasti Carkoonu...

Před sebou rozeznával obrys Jabbovy lodi, jež klouzala blíž, a dvořané se strkali jeden přes druhého, aby měli lepší výhled na nadcházející podívanou. Mnohé z detailů lodi nešlo rozeznat v té snové mlze, ale jasně mohl vidět malou postavičku Artoo na nejvyšším místě lodi. Jak čeká na Lukův signál...

"Tuhle hru nehodlám hrát," zvolal Luke směrem k vidině. "Nehodlám. Těhle krizi jsem už jednou čelil a přemohl jsem ji."

Ale slova jako by zmrtvěla dříve, než se dostala k jeho uším... dokonce když je vypouštěl z úst, pocítil dloubnutí strážcova kopí v zádech a to, jak padá z konce prkna. Ve vzduchu se otočil, hmatl po okraji desky a vysoko se vymrštil nad hlavy strážců -

Dopadl na zem a obrátil se k lodi s rukou nataženou pro světelný meč, který mu Artoo právě obloukem poslal.

Vůbec k němu nedoletěl. I když tam stál a čekal na něj, zbraň změnila směr a zabočila zpátky na opačný konec Lodi.

Luke ji přitahoval pomocí síly, nebylo to však nic platné. Světelný meč pokračoval v letu...

A spočinul v ruce štíhlé ženy stojící osaměle na zvýšené ploše lodi.

Luke na ni zíral a cítil, jak jím prostupuje hrůza. V mlze, se sluncem za jejími zády, nemohl zahlédnout žádný detail jejího obličeje... ale světelný meč, který teď držela vysoko nad hlavou jako trofej, mu řekl vše, co potřeboval vědět. Vládla silou a... právě odsoudila jeho a jeho přátele k smrti.

A jak ho kopí znovu postrkovalo na prkno, jasně slyšel skrze snové mlhy její posměšný smích...

"Ne!" vykřikl Luke; a vidina zmizela tak náhle, jako se objevila. Byl opět v jeskyni na Dagobahu, čelo a blůzu měl vlhké potem a z komlinku v jeho ruce vycházelo šílené elektronické pípání.

Nabral chvějící se dech, stiskl pevně světelný meč, aby se ujistil, že jej opravdu ještě má. "Je to -" polkl suchým hrdlem a zkusil to znovu. "Je to v pořádku, Artoo," ujistil droida. "Já jsem v pořádku. Ech..." Odmlčel se a pokusil se rozpomenout, co tam dělá. "Pořád vnímáš ten elektronický signál?"

Artoo to potvrdil pípnutím. "Je to stále přede mnou?"

Další ujišťující pípnutí. "Dobře," řekl Luke. Přendal meč do druhé ruky a setřel si pot z čela. Opatrně vykročil a přitom se rozhlížel všemi směry.

Jeskyně však ze sebe zřejmě už vydala to nejhorší. Žádné další vidiny mu nebránily v cestě a on postupoval stále hlouběji... a konečně Artoo signalizoval, že je na místě.

Když nakonec vypáčil z bahna a mechu ono zařízení, byl zklaman: malý, poněkud zploštělý válec, o něco delší než jeho ruka, s pěti trojúhelníkovitými, zrezivělými klapkami na jedné straně a nějakým cizím nápisem vyrytým na straně

opačné. "Je to tohle?" zeptal se Luke a nebyl si jist, zda je uchvácen pomyslením, že se vláčel až sem jenom kvůli něčemu tak naprosto nepopsatelnému. "Nic jiného už tu není?"

Artoo pípl, aby mu to potvrdil, a vydal zahvízdnutí, které mohlo znamenat jediné otázku. "Já nevím, co to je," řekl Luke droidovi. "Možná ty to budeš vědět. Vydrž, já lezu ven."

Cesta zpět byla nepříjemná, ale bez komplikací, a za krátkou chvíli se vynořil s povzdechem úlevy zpod kořenů stromu na čerstvý vzduch mokřiny.

S lehkým překvapením si uvědomil, že se zatím setmělo; pokřivený obraz minulosti musel trvat déle, než se domníval.

Artoo už rozsvítil přístávací světla Xplánu, paprsky se chvěly ve vzduchu jako mlhavé kužely. Luke se brodil přízemní vegetací ke stíhačce.

Artoo na něj čekal a tiše si pro sebe pípal. To pípání přešlo v úlevné zahvízdnutí, když Luke vstoupil do světla, a droidek se kýval dopředu a dozadu jako nervózní dítě. "Pohov, Artoo, já jsem v pořádku," ujistil ho Luke, dřep si na bobek a vytáhl plochý válec z postranní kapsy. "Co si o tom myslíš?"

Droid zamyšleně cvrlikal a natáčel hlavu, aby si prohlédl předmět z několika různých stran. Potom najednou to cvrlikání propuklo ve vzrušené elektronické brebentění. "Cože?" zeptal se Luke a snažil se rozluštit přívál zvuků; přitom si s úsměvem posteskl, že Threepio není nikdy po ruce, když ho zrovna potřebuje. "Zvolni, Artoo. Já nemohu - no nevádí," zmlkl, vstal a rozhlédl se do snášející se tmy. "Myslím, že už stejně nemá smysl se tady zdržovat."

Ohlédl se k jeskyni, už téměř pohlcené tmou, a zachvěl se. Ne, nebyl důvod se tady zdržovat... a aspoň jeden dobrý důvod odletět. Příliš náročné na obstarávání poznání, pomyslel si mrzutě. Měl mít větší rozum. "Tak pojď," řekl droidovi, "ukáž, dám tě zpátky k tvé zásuvce. Všechno mi povíš cestou domů."

* * *

Zpráva Artoo o válci byla velice krátká a zcela negativní. Droid nepoznal konstrukci, nedokázal dešifrovat jeho funkci z toho, co jeho mnohoúčelové skenery mohly rozeznat, a dokonce ani nevěděl, v jakém jazyce je nápis na jeho boku napsán, ani co říká. Luke se začínal divit, proč to dřívější droidovo vzrušení... dokud neproběhla přes obrazovku počítače poslední věta.

"Lando?" zamračil se Luke a přečetl větu znova. "Nevzpomínám si, že bych někdy Landa s něčím takovým viděl."

Další slova se valila přes obrazovku. "Ano, vzpomínám si, měl jsem v té době napilno," souhlasil Luke a mimovolně zahýbal prsty své umělé pravé ruky.

Pohlédl na zadní displej, jak se za jeho zádi zmenšuje srpek Dagobahu. Měl v úmyslu letět zpátky na Koruskant a počkat tam na Leiu a Hana, až se vrátí z Bpfasse. Ale jejich mise může trvat pár týdnů a možná déle. A Lando už ho nejednou zval k návštěvě svého nového těžebního zařízení na vzácné kovy na superhorké planetě Nklon.

"Změna v plánu, Artoo," ohlásil a kódoval nový kurz. "Stočíme se k systému Athega a navštívíme Landa. Možná že nám řekne, co je to za věc."

A cestou bude čas přemýšlet o tom vzrušujícím snu nebo vidění nebo co to bylo, které jsem měl. A rozmyslet si, jestli to vlastně nebylo něco víc než sen.

KAPITOLA

12

"Ne, nemám tranzitní povolení pro Nklon," říkal Han trpělivě do vysílačky Falconu a díval se na modifikovaný Bplán, řítící se vedle nich. "Taky tu nemám žádné pohledávky. Snažím se sehnat Landa Calrissiana."

Ze sedadla za ním se ozval zvuk, který mohl být dušeným smíchem. "Říkáš něco?" zeptal se přes rameno. "Ne," řekla Leia nevinně. "Jen jsem si vzpomněla na někdejší časy."

"Správně," zavrčel Han. Také on vzpomínal; a Bespin nebyl na seznamu jeho oblíbených vzpomínek. "Heleďte, prostě Landovi zavolejte, ano?" navrhl Bplánu. "Řekněte mu, že je tu jeho starý přítel, který si s ním chce zahrát partičku sabakku o zboží na skladě dle vlastního výběru. Lando tomu bude rozumět."

"Co že to chceme?" zeptala se Leia, naklonila se kupředu a udiveně se na něj podívala.

Han vypnul mikrofon. "I tady můžu být imperiální špióni," připomněl jí. "Pokud jsou, pak by nebylo moc chytré rozhlásit naše jména po celém systému Athega."

"Boduješ," připustila Leia neochotně. "Ale i tak je to pěkně podivný vzkaz."

"Pro Landa ne," ujistil ji Han. "Pozná, že jsem to já, za předpokladu, že ten subalterní mačkač knoflíků tam venku se rozhýbá a ten vzkaz vyřídí."

Chewbacca vedle něho varovně zabručel: něco velikého se k nim blížilo zezadu. "Má to nějakou značku?" zeptal se Han a natahoval krk, aby se podíval.

Vysílačka zapraskala a znovu ožila, než mohl Wookiee odpovědět. "Neidentifikovaná loď, generál Calrissian vám povolil tranzit bez zvláštního povolení," řekl Bplán a hlas zněl poněkud zklamaně. Patrně se těšil, jak osobně vykopne ty výtržníky ze svého systému. "Eskorta startuje, aby vás převzala; udržujte současnou polohu, než dorazí!"

"Potvrzuji příjem," řekl Han a nebyl s to se přimět k tomu, aby tomu muži poděkoval.

"Eskorta," zeptala se Leia podezíravě. "Proč eskorta?"

"To je to, co děláte i vy, když Lando zaskočí do paláce na návštěvu," připomněl jí Han. "Nklon je superhorká planeta - vede k ní cesta příliš blízko jejího slunce a normální loď se k ní sotva dostane. aniž by si odškvařila kus trupu. Hele -" obrátil Lehnu pozornost doprava - "eskorta!"

Za ním se ozvalo ostré nadechnutí a i Han, který už viděl Landovy holografie těchto věcí, musel připustit, že to byl impozantní pohled. Víc než cokoli jiného připomínala ta štítová loď monstrózní létající deštník, jakousi oblou mísu v průměru nejméně o polovinu větší než imperiální hvězdný destruktör. Spodek mísy byl lemován rourami a chladicími žebry - čerpacím a akumulačním zařízením pro chladicí směs, jež chránila mísu, aby neshořela cestou dovnitř. Tam, kde by mělo být držadlo deštníku, byl silný kuželovitý nosník, dosahující až do poloviny šířky deštníku, a na jeho

vzdáleném konci se ježila mohutná žebra chladiče. Ve středu nosníku pak byla vlečná loď, která tím vším pohybovala a která vypadala, jako by ji někdo vymyslel dodatečně.

"Dobrá nebesa," zamumlala Leia a znělo to ohromeně. "A to doopravdy lítá?"

"No jo, ale ne moc snadno," poučil ji Han a sledoval tu příšeru, jak se pohybuje stále blíž k jeho lodi. Nemusela se přibližovat tak těsně - Falcon byl podstatně menší než obrovské nákladní lodě, které štítová loď zpravidla doprovázela.

"Lando mi vyprávěl, že nejdřív měli všelijaké potíže, než ty věci pořádně zkonstruovali, a skoro stejné potíže, když s nimi učili lidi létat."

Leia přikývla. "To věřím."

Vysílačka znovu zapraskala. "Neidentifikovaná loď, tady je štítová loď Devět. Připravte se k zaklesnutí; sdělte laskavě kód svého sekundárního okruhu."

"To víš," zamumlal Han pro sebe a dotkl se vypínače vysílačky. "Štítová loď Devět, my nemáme sekundární okruh.

Udejte svůj kurz a my se vás budeme držet."

Okamžik bylo ticho. "Tak dobrá, neidentifikovaná loď," řekl hlas váhavě. "Udržujte kurz na dvaosm-čtyři; rychlost žádná celá šest subsvětelné."

Aniž vyčkal potvrzení příjmu, dal se ohromný deštník do pohybu. "Drž se u něj, Chewie," řekl Han druhému pilotovi. Ne že by to byl problém, Falcon byl rychlejší a manévrovatelnější než cokoli těchto rozměrů. "Štítová loď Devět, jaké je naše ETA pro Nkllon?"

"Máte naspěch, neidentifikovaná loď?"

"Jak můžeme mít naspěch, když máme takový nádherný výhled?" zeptal se Han ironicky a prohlížel si spodek mísy, který vyplňoval značný kus oblohy. "Ale jo, tak trochu naspěch máme."

"To tedy lituju," zněla odpověď. "Víte, kdybyste měli sekundární okruh, mohli bychom spolu provést rychlý hyperprostorový skok dovnitř a být na Nkllonu asi tak za hodinu. Kdežto takhle - no bude to trvat asi tak deset hodin." Han se ušklíbl. "Výborně."

"Snad bychom mohli seřadit dočasný sekundární okruh," navrhovala Leia. "Threepio se v počítači Falconu dost dobře vyzná a svedl by to."

Chewbacca se k ní pootočil a zavrčel tak odmítavě, že by nepřipustil žádný argument, i kdyby se Han hodlal hádat. Ale on se nehodlal. "Chewie má pravdu," řekl Leia pevně. "Tuhle loď nebudeme ničemu podřizovat. Nikdy. Zaznamenáváš to, štítová loď?"

"Mně je to jasné, neidentifikovaná loď," zněla Odpověď. Zdálo se, že všichni mají zvrhlé potěšení z používání toho názvu. "Mě stejně platí od hodiny."

"Tak fajn," řekl Han. "Jdeme na věc."

"Jistě."

Spojení se přerušilo a Han se chopil řízení. Deštník stále plul, ale nic víc. "Chewie, uvedl své motory do chodu?"

Wookiee záporně zafuněl.

"Co se děje?" ptala se Leia a znovu se naklonila dopředu.

"Já nevím," řekl Han a rozhlížel se. S deštníkem, který překážel v rozhledu, toho nebylo moc vidět. "Nelíbí se mi to."

Zmáčkl vysílačku. "Štítová loď Devět, co znamená to zdržení?"

"Žádné obavy, neidentifikovaná loď," odpovídal uklidňující hlas. "Letí nám sem další loď, která taky nemá sekundární okruh, takže vás chceme vzít dovnitř obě najednou. Však nás to nezdrží, že?"

Hanovi se začaly ježtit vlasy vzadu na krku. Jiná loď, která jako z udělání přiletá na Nkllon v tutéž chvíli jako oni. "Máte ID té druhé lodi?" zeptal se.

Tázaný si odfrknul. "Ale příteli, my nemáme ID ani od tebe!"

"To jsi mi pomohl," řekl Han a vysílačku umlčel. "Chewie, už se ten chlapík přiblížil?"

Wookieho odpověď byla krátká a výstižná. A zneklidňující. "To je mazané," zavrčel Han. "Opravdu mazané."

"Nerozuměla jsem," zamumlala Leia a vyhlížela mu přes rameno. "Přilétá od vzdálenější strany hlavního nosníku štítové lodi," řekl a ukázal na zaměřovací mřížku průnikového snímáčiho pole. "Drží se mezi ním a námi, takže ho nemůžeme dobře vidět."

"Dělá to schválně?"

"Asi ano," přikývl Han a na chvíli se přestal ovládat. "Chewie, vem to za mne, já jdu připravit lodní dělo."

Běžel koridorem kokpitu k centrálnímu jádru a pustil se po žebříku nahoru. "Kapitáne Solo," ozval se nervózní mechanický hlas z nitra společenské místnosti. "Děje se něco?"

"Možná že jo, Threepio," zavolal na něj Han. "Radši se připoutej!" Vylezl po žebříku nahoru, provlékl se pravoúhlou gravitační mezerou ke střílně a dřepl si na sedátko. Řídicí panel naskočil s uspokojující rychlostí, když jednou rukou zapnul přívod energie a druhou hnát po sluchátkách. "Ještě nic, Chewie?" zavolal do mikrofону.

Tázaný záporně zavrčel; blížící se loď byla stále ještě zcela zakryta nosníkem štítové lodi. Ale průniková obrazovka odečítala vzdálenost a z toho mohl Wookiee vypočítat nejvyšší možnou velikost lodi. Nebyla moc velká. "Dobře. Aspoň něco," řekl mu Han a probíral se v duchu seznamem typů hvězdných lodí a pokoušel se vydedukovat, co by to mohlo na ně Impérium nasadit, že je to tak malé. Snad nějakou variantu stíhačky TIE? "Dej si pozor - tohle by mohl být provokatér."

Průniková obrazovka zabzučela: neznámá loď se začala vynořovat za nosníkem. Han se zapřel nohama a jeho prsty lehce spočinuly na zážehových spouštích...

S neočekávanou prudkostí se loď vřítla do výhledu a kroužila kolem pylonu ve vířivé spirále. Pomalu se stabilizovala...

"Je to Xplán," identifikovala ji Leia a zdálo se, že s úlevou. "S výsostnými znaky Nové republiky -"

"Nazdar, cizinci," zapraskal Lukův hlas Hanovi v uších. "Rád vás vidím."

"Uf... ahoj," řekl Han a potlačil bezděčnou chuť pozdravit Luka jménem. "Co tady děláš?"

"Letím navštívit Landa," řekl mu Luke. "Odpusťte mi, jestli jsem vás polekal. Když mi řekli, že mám sestoupit s jednou neidentifikovanou lodí, tak jsem myslel, že je to nějaká past. Ještě před minutou jsem nevěděl, že jste to vy."

"No ne," řekl Han a díval se, jak se druhá loď vyrovnala do paralelního kurzu. Byl to Lukův Xplán.

Nebo aspoň vypadal jako Lukův Xplán. "Takže," řekl ledabyle a natočil laserová děla na stíhačku. V postavení, v jakém byl, by musel Xplán vybočit z kurzu o 90 stupňů, než by na ně mohl vypálit. Pokud ovšem nebyl modifikovaný. "Jde o společenskou záležitost, nebo co?"

"Vlastně ne. Našel jsem nějakou starou součástku, která... no a myslel jsem si, že by ji Lando mohl poznat," zaváhal.

"Ale asi bychom o tom neměli diskutovat takhle veřejně. A co vy?"

"Taky si myslím, že bychom o tom neměli mluvit," sdělil mu Han a přemýšlel o překot. Mělo to hlas Luka, ale po téměř katastrofální návnadě na Bpfasši nehodlal uvěřit hned všemu...

Stiskl vypínač a odpojil se z rádiového okruhu. "Leio, můžeš mi říct, jestli je tam doopravdy Luke?"

"Myslím, že je to on," řikala zvolna. "Jsem si tím skoro jistá."

"Skoro jistá, to nic neřeší, dušinko," varoval ji.

"Já vím," řekla. "Zapni to, mám nápad."

Han se opět napojil na rádiový okruh. "- říkal, že kdybych měl sekundární okruh, mohli by mě navést dovnitř mnohem rychleji," pokračoval Luke. "Hyperprostorový skok tak blízko k Nklonu, jak to gravitační šachta dovolí, a potom jen pár minut ochranného krytí, než budu v planetárním stínu a zbytek cesty už urazím sám."

"Až na to, že Xplány nejsou vybaveny sekundárním okruhem?" nadhodil Han.

"To je to," řekl Luke trochu suše. "Někdo asi něco přehlédl v konstrukční fázi, nepochybně."

"Nepochybně," opakoval Han a začínal se trochu potit. Ať už měla Leia za lubem cokoli, přál si, aby se už do toho dala.

"Vlastně jsem ráda, že žádný nemáš," promluvila Leia. "Cestování v takovémhle konvoji dává pocit většího bezpečí."

Ale abych nezapomněla, je tady někdo, kdo tě chce pozdravit."

"Artoo?" ozval se váhavě pedantický hlas Threepio. "Jsi to ty?" Hanova sluchátka vybuchla v bublání elektronického pípání a cvrlikání. "Tedy já nevím, kde všude jsi pobýval," řekl Threepio škrobeně. "Podle zkušeností z minula existují pozoruhodné varianty nesnází, do nichž by ses mohl dostat vlastním přičiněním. Rozhodně nejsemli nablízku, abych všechno urovnal."

Ve sluchátkách se ozval hluk, který se podezřele podobal elektronickému zasupění. "To ano, tomu ty jsi vždycky věřil," opáčil Threepio ještě škrobeněji. "Domnívám se, že máš právo na své sebeklamy."

Artoo opět pohrdavě zasupěl; a Han se lehce pro sebe usmál, vypnul řídicí panel a převedl lasery zpět do klidového postavení. Znal hodně mužů, tehdy při svém pašeráckém působení, kteří by nechtěli za ženu tu, která občas myslí rychleji než oni.

Han už dávno věděl, že by nechtěl jinou.

Pilot štítové lodi nepřeháněl. Trvalo to skoro deset hodin, než konečně oznámil, že mohou pokračovat sami a odsunul se stranou z cesty.

Nebylo tu mnoho k vidění; odvrácená strana nerozvinuté planety je zřídka kdy malebná, pomyslel si Han. Z jedné obrazovky na něj zamrkal naváděcí signál a Han zvolna provedl obrat v naznačeném směru.

Za jeho zády se ozvaly kroky. "Co se děje?" ptala se Leia a zívla, když se usadila na místo druhého pilota.

"Jsme ve stínu Nklonu," oznámil jí Han a pokynul směrem k bezhvězdné hmotě před nimi. "Zaměřil jsem se lokátorem na Landovo důlní zařízení - zdá se, že tam budeme za deset, patnáct minut."

"To je dobře." Leia se podívala stranou na ubíhající světla Xplánu, který s nimi udržoval stejnou rychlost. "Mluvil jsi teď někdy s Lukem?"

"Už pár hodin ne. Řekl, že se chce trochu prospat. Myslím, že loď teď řídí Artoo."

"Ano, řídí," přikývla Leia s mírně nepřítomným hlasem, jaký obvykle užívala při cvičení svých jediovských schopností.

"Ale Luke moc dobře nespí. Něco ho trápí."

"Něco ho trápí už pár posledních měsíců," připomněl jí Han. "Však on se z toho dostane."

"Ba ne, tohle je něco jiného," zavrtěla Leia hlavou. "Něco mnohem - já nevím; nějak mnohem naléhavějšího." Otočila se k němu a podívala se na něj. "Winter si myslí, že by s tebou třeba byl ochoten o tom hovořit."

"No jo, ale zatím to neudělal," řekl Han. "Podívej, nedělej si starosti. Až si bude chtít pohovořit, tak si pohovoří."

"Asi ano." Vyhlédla z kokpitu na okraj planetární masy, ke které se řítili. "To je neuvěřitelné. Všiml sis, že odtud vlastně můžeš vidět část sluneční korony?"

"Jo, ale nechtěj po mně, abych tě vzal ven podívat se na ni zblízka," řekl jí Han. "Tyhle štítové lodi nejsou pro parádu, víš - to sluneční záření venku je dost silné na to, aby v několika vteřinách usmažilo všechny senzory, co máme, a o pár minut později připravilo Falcon o trup."

Zavrtěla užasle hlavou. "Nejdřív Bepin a teď Nklon. Zažil jsi někdy Landa, že by nebyl zapletený do nějakého bláznivého projektu?"

"Moc často ne," musel Han připustit. "Ačkoli na Bepinu měl aspoň k dispozici známou technologii - Oblačné Město bylo léta v provozu, když se ho zmocnil. Tohle -" kývl k průzoru - "museli vymyslet od samého začátku."

Leia se předklonila. "Myslím, že to město vidím - ta skupina světél tamhle."

Han se podíval, kam ukazovala. "To je moc malé," řekl. "To je spíš doprovod razičů. Posledně jsem slyšel, že má něco přes sto razičů na odkrývání povrchu."

"Nejsou to ty asteroidové lodi, které jsme mu pomáhali získat ze stonehillského průmyslového zařízení?"

"Ne, ty užívá na vnějším systému jako tahače," opravil ji Han. "Tohle jsou malé důlní raziče pro dva muže, které vypadají jako kužel s odseknutou špičkou. Mají sadu plazmových proudových vrtáků, ty směřují dolů kolem spodního

průlezu - prostě přistaneš, kde chceš vrtat, na minutu dvě spustíš trysky, abys odsekala půdu, potom proležeš dolů otvorem a ty kusy naložíš."

"Aha, už si vzpomínám," přikývla Leia. "Tehdy tam taky byli asteroidní havíři, že ano?"

"Tak nějak. Lando našel tenhle podivný houf v nějakých slévárnách. Majitelé ty věci vytáhli ven a pak je hezky posadili do řady."

"To bych ráda věděla, jak se jich Lando zmocnil."

"Já myslím, že to asi ani vědět nechceme."

Vysílačka zapraskala. "Neidentifikované lodi, tady je kontrolní stanoviště města Nomad," pravil rázný hlas. "Máte povolení k přistání na ploše pět a šest. Sledujte návěští a dejte pozor na nárazy."

"Rozumím," řekl Han. Falcon teď klouzal těsně nad povrchem, výškoměr jim ukazoval pod padesát metrů. Před nimi se zvedal nízký hřeben; Han se dotkl řízení a přenesl loď přes něj -

A tam, přímo před nimi, bylo město Nomad.

I Han, který víceméně věděl, co je čeká, musel připustit, že tento pohled byl fantastický. Obrovský, hrbatý, tisíce světly zářící důlní komplex vypadal jako nějaké exotické příšerné stvoření, které kupí balast podél své cesty terénem a zastíňuje nízké hřbety, jež přechází. Prostor před ním křížovaly světlomety a hrstka drobných lodí bzučela jako hmyzí paraziti za jeho zadkem nebo před jeho nohama.

Hanovu mozkou trvalo pár vteřin, než si rozložil tu příšeru na součásti: vršek tvořil starý bitevní křižník, pod ním čtyřicet ukořistěných imperiálních ATAT lodí, které ho posouvaly nad povrchem, kolem něj a před ním se pohybovaly raketoplány a pilotovaná vozidla.

Vysílačka znovu zapraskala. "Neidentifikovaná lodi," řekl známý hlas, "víte v městě Nomad. Co takhle si dát partičku sabakku?" Han se křivě zašklebil. "Bud' zdrav, Lando. Právě jsme o tobě mluvili."

"Budu hádat," řekl Lando ironicky. "Asi jste měli komentáře k mé obchodní zdatnosti a tvořivosti."

"Tak nějak," sdělil mu Han. "Je potřeba nějakého zvláštního figlu k přistání na téhle věci?"

"Ani ne," ujistil je tázaný. "My se holt pohybujeme rychlostí jen pár kilometrů za hodinu. Snad to není Luke v tom Xplánu?"

"Ano, jsem to já," vložil se do toho Luke, než mohl Han odpovědět. "Tohle místo je úžasné, Lando."

"Počkej, až ho uvidíš zevnitř. Nejvyšší čas, že jste přiletěli na návštěvu, lidičky. Jsou s vámi Leia a Chewie?"

"Všichni jsme tady," řekla Leia.

"Nejdeme zrovna na zdvořilostní návštěvu," varoval ho Han. "Potřebujeme trochu pomoci."

"No ovšem, jistě," řekl Lando a maličko zaváhal. "Udělám, co můžu. Podívej, já jsem teď v projekčním centru a dohlížím na obtížný výkop. Pošlu pro vás někoho na přistávací plochu, aby vás přivedl sem dolů. Nezapomeň, že tu není vzduch - dohlídni na to, abyste vyčkali, až budete napojeni na tunel loděnice, a pak teprve zvedli kryt."

"Jasně," řekl Han. "Dohlídni na to, aby ten tvůj uvítací výbor tvořil někdo, komu můžeš důvěřovat."

Další lehká odmlka. "Ale?" ptal se Lando ledabyle. "Něco se snad -?" Nenadálý elektronický pískot z vysílačky ho přerušil. "Co je to?" vypálila Leia.

"Někdo nás ruší," zavrčel Han a praštil na vypínač. Pískot odezněl, když zapínal interkom. "Chewie, máme malér," zavolal. "Pojď sem nahoru."

Chewie se ozval a Han se obrátil k vysílačce. "Vylad' obraz prostoru," řekl Leie. "Podívej se, jestli sem něco neletí."

"Dobře," řekla Leia a už se zabývala tlačítky. "Co chceš udělat?"

"Chtěl bych najít čistou frekvenci." Odpojíl Falcon od přibližovacího vektoru, přesvědčil se, že mají kolem sebe otevřené pole a pak znovu zapojil vysílačku na nízkou hlasitost. Kdysi používal kmítočtové snímáče a mixážní triky proti takovému druhu rušení. Otázkou teď ale bylo, zda je bude mít čas uplatnit.

Najednou, mnohem rychleji než čekal, se pískot prolнул v hlas. "Opakuji: všem lodím, které mi rozumějí, prosím, hlaste se."

"Lando, to jsem já, co se děje?" zvolal Han.

"Já nevím," řekl Lando a znělo to rozčileně. "To nám možná jenom nějaká sluneční erupce narušuje spojení - to se někdy stává. Ale tady ten vzorec na monoskopu se nezdá být úplně správný pro..."

Hlas se znovu ztratil. "Co je?" naléhal Han.

Z přijímače vycházelo slabé syčení, zvuk, jako by někdo hlasitě dýchal. "Imperiální hvězdný destruktory," řekl Lando tiše. "Rychle se blíží k planetárnímu stínu."

Han se podíval na Leiu a viděl, jak jí tvář zkameněla. "Našli nás," zašeptala.

KAPITOLA

13

"Já to vidím, Artoo, já to vidím," uklidňoval Luke droida. "Vezmu si na starost ten hvězdný destruktory; ty pořád zkoušej vypořádat se s tím rušením."

Droid nervózně zatřylkoval, že rozumí, a zase se pustil do práce. Před nimi vyjel Millennium Falcon z přístupové dráhy a vyhoupl se na něco, co vypadalo jako přijímací ranvej pro přistávající loď. Luke doufal, že Han ví, co dělá, a zakódoval Xplán do útočného postavení a následoval je. Leio? zavolal tiše.

Její odpověď neobsahovala žádná slova; ale zlost, pocit zoufalství a tichý strach k němu pronikly až příliš jasně. Drž se, jsem s tebou, řekl jí a vložil do té myšlenky tolik přesvědčení a víry, kolik jen mohl. Hvězdný destruktory mu starost nedělal - pokud byly Landovy popisy intenzity slunečního záření správné, pak je patrně bezmocný, jeho senzory a možná i značná část výstroje trupu se zřejmě vypařila.

Ale stíhačky TIE, chráněné v jeho hangárech, nebyly postiženy... a jakmile loď dosáhne Nklonova stínu, budou připraveny ke startu. Najednou porucha zmizela. "Luku?"

"Jsem tady," potvrdil Luke. "Jaký máš plán?"

"Doufal jsem, že ty máš nějaký," řekl suše tázaný. "Vypadá to, že jsme v početním oslabení."

"Má Lando nějaké stíhačky?"

"Dává povel ke startu těm, co má, ale chce je soustředit na ochranu komplexu. Mám pocit, že jejich posádky nejsou zrovna moc zkušené."

"Takže to vypadá, že jsme v první linii," řekl Luke. Hlavou mu blikla vzdálená vzpomínka: vchází do Jabbova paláce na Tatooinu, před pěti lety to bylo, a používá síly, aby zmátl gamorreanské strážce. "Zkusme tohle," řekl Hanovi. "Výrazím před tebou a pokusím se je zmást nebo zpomalit jejich reflexy, jak mi to jenom půjde. Ty se drž těsně za mnou a vyříď je."

"To jsme to pěkně chytli," zavrčel Han. "Drž se těsně při povrchu: s trochou štěstí můžeme některou zahnat do nízkých hřebenů."

"Nespouštěj se ale příliš nízkou," varovala Leia. "Pamatuj, že nebudeš s to se soustředit na let."

"Já zvládnou obojí," ujistil ji Luke a posledním pohledem přelétl přístroje. Jde do své první vesmírné bitvy jako hotový Jedi. Zasněně uvažoval o tom, jestli také takhle vedli bitvy rytíři Jedi Staré republiky. Nebo jestli vůbec takhle bojovali. "Už jsou tady," zvěstoval Han. "Opouštějí hangár a jsou na cestě. Vypadá to jako... asi jenom jedna letka. Ti si nějak věří!"

"Možná." Luke se zamračil na svou taktickou obrazovku. "Co je to za lodi, co jsou s nimi?"

"Já nevím," řekl Han pomalu. "Jsou ale pěkně velké. Mohly by to být transportní lodi pro vojáky."

"Doufejme že ne." Jestli ovšem tohle je invaze v plném rozsahu a ne jen bleskový útok s ústupem jako na Bpfasši...

"Měl bys radši varovat Landa."

"To udělá Leia. Jsi připravený?"

Luke se zhluboka nadechl. Stíhačky TIE se zformovaly do tří skupin po čtyřech lodích a zamířily přímo na ně. "Jsem připraven," řekl. "Prima. Tak jdeme na to."

První skupina se rychle blížila. S polozavřenýma očima a při zcela reflexním řízení lodi se Luke soustředil na použití síly. Byl to divný pocit. Divný, a víc než lehce nepříjemný. Dotknout se jiného vědomí s úmyslem komunikovat byla jedna věc; ale dotknout se jiného vědomí se záměrem narušit jeho vnímání bylo něco naprosto jiného.

U Jabby měl podobný pocit, s těmi strážemi; ale tehdy to připisoval nervozitě pramenící z poslání osvobodit Hana.

Nyní si uvědomoval, že je v tom něco víc. Možná že tento druh činnosti - i když jde čistě o sebeobranu - je nebezpečně blízko hranici temných oblastí, kam je Jedimu zakázáno vstoupit.

Divil se, proč mu o tom Yoda ani Ben nikdy nic neřekli. Uvažoval, co ještě patří k tomu být Jedi a co musí objevit on sám.

Luku?

Nejasně pociťoval, jak ho jeho upoutávací pásy drtí, když strhával Xplán stranou. Slyšel hlas, který mu šeptá do vědomí...

"Bene?" zvolal nahlas. Neznělo to jako Ben Kenobi; jestli to nebyl on, kdo tedy -?

Přijdeš ke mně, Luku, řekl ten hlas znovu. Ty musíš přijít ke mně. Budu tě čekat.

Kdo jsi? ptal se Luke a zaostřil na kontakt tolik úsilí, kolik mohl, aby přitom neriskoval srážku. Ale to druhé vědomí bylo příliš těžké, než aby se dalo sledovat, odsakovalo jako bublina v hurikánu. Kde jsi?

Najdeš mne. Ať se Luke sebevíc namáhal, cítil, jak kontakt mizí. Najdeš mne... a Jedi znovu povstane. Zatím buď zdrav. Počkej! Ale volání mizelo v prázdnotě. Luke stiskl zuby a napřimil se... a postupně si začal uvědomovat, že jiný, známější hlas volá jeho jméno. "Leio?" zachraptěl ústy, jež byla nevysvětlitelně vyschlá.

"Luku, jsi v pořádku?" ptala se Leia starostlivě.

"Ovšem," řekl. Tentokrát už zněl jeho hlas lépe. "Jsem v pořádku. Co se děje?"

"Ty nejsi v pořádku," vmísil se Han. "To je chceš hnát až domů?" Luke zamžikal a překvapeně se rozhlédl. Bzučící stíhačky TIE byly pryč, a nezůstalo po nich nic než kusy trosek roztroušené po krajině. Na monitoru viděl, že hvězdný destruktory opustil Nklonův stín a řítí se pryč od planety k bodu dostatečně vzdálenému její gravitaci, aby mohl provést skok do světelné rychlosti. Na druhé straně se přibližoval pár miniaturních sluncí: se zpožděním přilétaly dvě Landovy štítové lodi, aby se zúčastnily boje. "To už je po všem?" zeptal se hloupě.

"Už je po všem," ujistila ho Leia. "Dostali jsme dvě z těch stíhaček, zbytek ustoupil."

"A co ty transportéry?"

"Ty ustoupily se stíhačkami," řekl Han. "Pořád ještě nevíme, co tu dělaly - nějak jsme v průběhu boje ztratili jejich stopu. Nevypadá to ale, že by se přiblížily k městu."

Luke se zhluboka nadechl a pohlédl na chronometr Xplánu. Během toho všeho propásl víc než půlhodinu. Půlhodinu, z níž si vůbec nic nevybavoval. Mohl ten zvláštní jediovský kontakt opravdu trvat tak dlouho?

Bylo to něco, co musí prozkoumat. A důkladně.

* * *

Na obrazovce hlavního můstku se jevil Judicator pouze jako jasná skvrna proti tmavému horizontu Nklonu, když provedl skok do světelné rychlosti. "Jsou z toho venku, admirále," ohlásil Pellaeon a podíval se na Thrawn.

"Dobře." Veloadmirál podrobil ostatní displeje téměř linému zkoumání, takhle hluboko v systému Athegy se sotva bylo čeho bát. "Tak," pravil a otočil svou židli. "Mistře C'baothe?"

"Splnili své poslání," řekl C'baoth a ve tváři měl zase ten napjatý výraz. "Získali jedenapadesát mechanických krtků, pro které jste je poslal."

"Jedenapadesát," opakoval Thrawn se zjevným uspokojením. "To je vynikající. Neměl jste žádné problémy s jejich naváděním tam a zpět?"

C'baoth zaměřil svůj pohled na Thrawna. "Splnili poslání," opakoval. "Kolikrát ještě hodláte položit mi tutéž otázku?" "Pokud si nebudu jist, že se mi dostalo úplné odpovědi," odušil Thrawn chladně. "Nějakou chvíli jste se tvářil, jako byste měl potíže."

"Žádné potíže jsem neměl, velkoadmirále Thrawne," pravil

C'baoth povzneseně. "Já jsem měl rozhovor." Odmíchl se s lehkým úsměvem na tváři. "S Lukem Skywalkerem."

"O čem to mluvíte?" zasupěl Pellaeon. "Zpravodajské svodky uvádějí, že Skywalker je -"

Na Thrawnův pokyn se odmlčel. "Vysvětlete to," řekl velkoadmirál.

C'baoth pokynul směrem k displeji. "Teď je tam, velkoadmirále Thrawne. Přiletěl na Nklon těsně před Judicatorem."

Thrawnovy žhnoucí rudé oči se zúžily. "Skywalker je na Nklonu?" zeptal se nebezpečně tichým hlasem.

"Zrovna uprostřed bitvy," řekl mu C'baoth a bylo naprosto jasné, jak vychutnává velkoadmirálův zmatek.

"A vy jste mi nic neřekl?" naléhal Thrawn pořád stejně mrtvolným hlasem.

C'baothův úsměv se vytratil. "Už jsem vám řekl, velkoadmirále Thrawne: Skywalkera necháte na pokoji. S ním se vypořádám já kdy budu chtít a jak budu chtít. Vše, co po vás chci, je, abyste splnil svůj slib a dopravit mne na Jomark." Dlouhou chvíli civěl Thrawn na mistra Jediho, jeho oči vypadaly jako žhnoucí červené škvírky a obličej byl tvrdý a naprosto nečitelný. Pellaeon zadržel dech... "Ještě je moc brzy," řekl velkoadmirál konečně.

C'baoth zasupěl. "Proč? Protože si myslíte, že mé schopnosti jsou až moc užitečné, než abyste se jich vzdal?"

"Vůbec ne," řekl Thrawn a jeho hlas byl ledový. "Je to prostě otázka efektivity. Zvěsti o vaší přítomnosti se ještě dost nerozšířily. Dokud si nebudeme jisti, že na to Skywalker zareaguje, jenom byste tam marnil čas."

V C'baothově tváři se usadil podivně zasněný výraz. "Ó, on zareaguje," řekl jemně. "Věřte mi, velkoadmirále Thrawne. On zareaguje!"

"Já vám stále ještě důvěřuji," pravil Thrawn ironicky. Natáhl ruku, aby pohladil ysalamiria, ovinutého kolem velitelského křesla, jako by chtěl připomenout mistru Jedimu, jak dalece mu důvěřuje. "Koneckonců budete plýtvat svým časem. Kapitáne Pellaeone, jak dlouho bude trvat oprava škod na Judicatoru?"

"Několik dní určitě, admirále," sdělil mu Pellaeon. "Záleží na rozsahu škod, mohlo by se to protáhnout na tři až čtyři týdny."

"Dobrá. Poletíme na místo srazu a zůstaneme tam tak dlouho, dokud se neujistíme, že opravy řádně probíhají, a potom vezmeme mistra C'baotha na Jomark. Předpokládám, že vám to tak bude vyhovovat?" dodal a ohlédl se na C'baotha.

"Ano." C'baoth se opatrně uvolnil ze svého křesla a vstal. "Budu teď odpočívat, velkoadmirále Thrawne. Vzbudte mne, kdybyste potřeboval moji pomoc."

"Jistě." Thrawn ho pozoroval, jak se ubírá po velitelském můstku, a když za ním pevně zapadly dveře, obrátil se k Pellaeonovi. Ten se měl co držet, aby to s ním netrhl. "Chci projekci kurzu, kapitáne," řekl Thrawn chladným, pevným hlasem. "Nejkratší trasu z Nklonu na Jomark, nejhodnější rychlostí pro Xplán vybavený hyperpohonem."

"Ano, admirále." Pellaeon zavolal navigátorovi, který přikývl a pustil se do práce. "Vy si myslíte, že tam Skywalker poletí?"

Thrawn maličko pokrčil rameny. "Ten Jedi zná způsob, jak ovlivňovat lidi, dokonce na pozoruhodné vzdálenosti. Je možné, že i tady byl natolik blízko Skywalkerovi, aby mu něco vsugeroval." Znovu pokrčil rameny - "Uvidíme."

"Ano, pane." Na Pellaeonově displeji se začala pohybovat čísla. "Takže, i kdyby Skywalker opustil Nklon okamžitě, nebude problém dopravit C'baotha na Jomark před ním."

"To už vím také, kapitáne," řekl Thrawn. "C'baotha vysadíme na Jomarku a potom se stejnou cestou vrátíme k určitému bodu na Skywalkerově plánovaném kurzu. K bodu vzdálenému nejméně dvacet světelných let."

Pellaeon se na něj zakabonil. Výraz Thrawnova obličej napnul jeho šíji... "Nerozumím, pane," řekl opatrně.

Žhnoucí oči ho zamyšleně měřily. "Je to úplně jednoduché, kapitáne. Zamýšlím zbavit našeho velkého mistra Jediho jeho rostoucí víry, že je pro nás nepostradatelný."

Teď to Pellaeon pochopil. "Takže my počkáme na Skywalkera a napadneme ho ze zálohy."

"Přesně tak," přikývl Thrawn. "V tomto bodě se rozhodneme, zda ho zajmeme pro C'baotha," - jeho oči ztvrdly - "nebo jestli ho jednoduše zabijeme."

Pellaeon na něho hleděl a cítil, jak mu klesá čelist. "Vy jste C'baothovi slíbil, že ho bude mít."

"Já to беру v úvahu," sdělil mu Thrawn chladně. "Skywalker se ukázal být vysoce nebezpečným a podle všeho odolal aspoň jednomu pokusu ho získat. C'baoth by měl větší úspěch, kdyby podrobil své vůli Skywalkerovu sestru a její dvojčata."

Pellaeon vrhl pohled na zavřené dveře za ním a sama sebe přesvědčoval, že, se všemi těmi ysalamirii rozmístěnými po můstku Chimaery, C'baoth nemá žádnou možnost tajně vyslechnout jejich rozhovor. "Možná že se na tu výzvu těší, pane," nadhodil opatrně.

"Bude ještě čelit mnoha jiným výzvám a rizikům, než se Impérium zase obnoví. Ať si šetří své schopnosti a svou vychytralost na tamty." Thrawn se vrátil ke svým monitorům. "V každém případě úplně zapomene na Skywalkera, jakmile bude mít jeho sestru. Počítám, že potřeby a přání našeho mistra Jediho se ukáží být stejně scestné jako jeho sebevědomí."

Pellaeon se zamyslel. Aspoň pokud šlo o Skywalkera, bylo C'baothovo přání pozoruhodně vytrvalé. "Uctivě navrhuji, admirále, abychom přesto vynaložili všemožné úsilí na to, abychom dostali Skywalkera živého." Zasáhl ho záblesk inspirace - "Zvláště proto, že jeho smrt by mohla C'baotha vyhnat z Jomarku a vrátit ho na Wayland."

Thrawn se k němu otočil a jeho zářící oči se zúžily. "To je zajímavý názor, kapitáne," tiše zamumlal. "Máte pravdu."

Musíme ho držet od Waylandu, aspoň dokud nebude dokončena práce na spaartiových válcích a dokud nebudeme mít všechny ysalamirie tam, kde je budeme potřebovat." Upjatě se usmál. "Jeho reakce na to, co tam děláme, by nemusela být vůbec příjemná."

"To je pravda, admirále."

Thrawnovy rty se zavlnily. "Správně, kapitáne; přistupuji na váš návrh." Napřímil se na sedadle. "Je čas se pohnout. Připravte Chimaeru na světelnou rychlost."

Pellaeon se otočil ke svým displejům. "Ano, pane. Přímě k místu srazu?"

"Nejprve si uděláme krátkou projížďku. Chci, abyste proklouzl kolem systému k vnějšímu komerčnímu vektoru poblíž depa štítových lodí a udělal pár pozorování Skywalkerova odletu. Blízký systém a vzdálenější." Podíval se průzorem k Nklonu. "A kdoví? Kam letí Skywalker, tam také často míří Millennium Falcon."

"A tak je budeme mít všechny."

KAPITOLA

14

"Jedenapadesát!" bručel Lando Calrissian a vrhal zlobný pohled na Hana a Leiu, jak tak rázoval kolem nízkých křesel v salonku. "Jedenapadesát mých nejlepších uzpůsobených razicích strojů. Jedenapadesát. To je skoro polovina mého pracovního potenciálu. Uvědomujete si to? - Polovina mého pracovního potenciálu!"

Vrhl se do křesla, ale hned už byl zase na nohou a kroužil pokojem, přičemž jeho černý plášť za ním vlál jako ochočený bouřkový mrak. Leia otevřela ústa, aby projevila lítost, Han jí však varovně sevřel ruku. Pochopitelně - viděl už Landa v takovém stavu dříve. Spolkla slova a pozorovala, jak pokračoval v tom pobíhání jako zvíře zavřené v kleci.

A najednou z ničeho nic bylo po všem. "Promiňte," řekl rázně, přistoupil na krok k Leie a vzal ji za ruku. "Zanedbávám své povinnosti hostitele. Vítejte na Nklonu." Pozvedl jí ruku, políbil ji a volnou rukou mávl k oknu salonku. "Tak. Co si myslíte o mém drobném podniku?"

"Je impozantní," řekla Leia a skutečně to tak myslela. "Jak vás vůbec napadlo tohle místo?"

"Ále, pokopávalo se tu už celé roky," pokrčil rameny, jemně ji postavil na nohy a vedl ji k oknu, přičemž jeho ruka sklouzla doprostřed jejích zad. Už od doby, co se s Hanem vzali, pozorovala Leia tento druh Landova dvoření, zrodilo se při jejich prvním setkání v Oblačném Městě. Chvilí tím byla zmatena, neboť si všimla, že tyto pozornosti Hana rozčilují.

Nebo aspoň obvykle ho rozčilovaly. Zrovna teď se však zdálo, že je ani nezaznamenal.

"Jednou jsem našel plány něčeho podobného v kartotéce archivu Oblačného Města, byly z dob, kdy lord Ecclessis Figg to místo vybudoval," pokračoval Lando v hovoru a mávl rukou k oknu. Obzor se mírně vlnil, jak se město pohybovalo, a ten pohyb a pohled připomínal Leie plavby na plachetnicích. "Většina kovů, které používali, pocházela z horkého nitra planety Miser, a to dokonce od Ugnaughtů, kteří je tam dovedli vydolovat jako nikdo jiný. Figg načrtl návrh na pohyblivé důlní zařízení, které by mohlo působit permanentně mimo dosah slunečního světla na odvrácené straně Miseru. Ale tehdy z toho nic nebylo."

"Nebylo to praktické," řekl Han a postavil se za Leiu. "Terén Miseru byl příliš ostrý na to, aby se po něm mohlo lehce pohybovat cokoli na kolech."

Lando na něj překvapeně pohlédl. "Jak to víš?"

Han pobaveně pokýval hlavou a zkoumavě hleděl na krajinu a hvězdnatou oblohu nad ní. "Strávil jsem jednou celé odpoledne tím, že jsem se přehrabával v bývalé císařské archivní kartotéce. Ty ses tehdy pokoušel umluvit Mon Mothmu, aby ti pomohla tohle místo najít. Chtěl ses přesvědčit, jestli se už o to někdo jiný nepokusil a nezjistil, že to nefunguje."

"To je od tebe hezké, že ses tak obtěžoval." Lando zdvihl jedno obočí. "Tak co podnikneme?"

"Snad bychom měli počkat na Luka a probrat to s ním," tiše navrhla Leia dříve, než mohl Han odpovědět.

Lando se zadíval na Hana, jako by si právě teď uvědomil Lukovu nepřítomnost. "Kde vlastně vězí?"

"Chtěl se trochu osprchovat a převléct," řekl mu Han a obrátil jeho pozornost na malý nazlátlý raketoplán, který právě přistával. "Tyhle Xplány moc pohodlí neskýtají."

"Zvlášť na dlouhých cestách," přitakal Lando a očima sledoval Hanův pohled. "Já si vždycky myslel, že dávat hyperpohon na něco tak malého je hloupost."

"Radši bych věděl, co ho zdrželo," rozhodl náhle Han. "Máte v tomhle pokoji vysílačku?"

"Támhle," řekl Lando a ukázal na kroucený dřevěný bar na konci salonku. "Volej centrálu, oni ti ho přepojí."

"Díky!" zvolal Han přes rameno na půl cestě k baru.

"Je to špatné, že jo?" zamumlal Lando k Leie a očima sledoval Hana přes celou místnost.

"Dost špatné," připustila. "Ten hvězdný destruktorka mě sem asi přiletěl hledat."

Lando chvíli mlčel. "Vy jste sem přišli pro pomoc." Nebyla to otázka.

Zhluboka se nadechl. "Hm... Já samozřejmě udělám, co budu moci."

"Děkuju," řekla Leia.

"Jistě," pravil. Ale jeho oči sklouzly z Hana k oknu a k tomu, co se za ním dělo; jeho výraz přitom ztvrdl. Snad si vzpomněl na to, jak ho Han a Leia přišli požádat o pomoc posledně.

A co ho ta pomoc stála.

* * *

Lando tiše vypočetl celý příběh, pak potřásl hlavou. "Ne," řekl rozhodně. "Jestli informace o vás někdo prozradil, pak nebyl z Nklonu."

"Jak si tím můžete být tak jistý," zeptala se Leia.

"Protože za vás nikdo nic nenabídl," sdělil jí Lando. "My tu máme pěknou sebranku, ale ti všichni se ženou za ziskem. A pak, proč by imperiálové kradli moje raziče, kdyby si přiletěli pro vás?"

"V tom asi něco vězí," mínil Han. "Proč kradou ty krtky?"

"Teď jsi na to kápnut," připustil Lando. "Možná že se pokoušejí o ekonomický nátlak na jednoho z mých zákazníků"

nebo možná chtějí narušit přísun surovin do Nové republiky obecně. Ale vtip je v tom, že vzali raziče a ne vás."

"Jak víš, že za nás nikdo nic nenabídl?" zeptal se Luke ze svého křesla po pravé straně - křesla, jak si Leia už všimla, v němž se on a jeho světelný meč nacházeli mezi jeho přáteli a jediným vchodem do místnosti. Zjevně se tu necítil bezpečněji než ona.

"Protože bych se o tom dozvěděl," řekl Lando a znělo to trochu mrzutě. "To, že jsem váženej, neznamená, že jsem mimo dění."

"Říkal jsem vám, že má styky," řekl Han s potutelně spokojeným kývnutím. "To je ohromný. Tak kterým z těch styků důvěřuješ. Lando?"

"Tedy -" vyrazil Lando, když tu se z jeho zápěstí ozvalo zapípání. "Promiňte," řekl, sejmul kompaktní komlink z ozdobného náramku a zapojil jej. "Ano?"

Nějaký hlas mu cosi sdělil, ale z místa, kde Leia seděla, nebylo slyšet co. "Jaký druh přenašeče?" ptal se Lando a zachmuřil se. Hlas řekl něco jiného. "Dobrá, já to ověřím. Pokračujte v pátrání."

Uzavřel komlink a zase jej upevnil k náramku. "To byla spojová sekce," pravil a rozhlédl se po místnosti. "Napíchli přenašeč s krátkým dosahem na velmi nezvyklé frekvenci... který prý asi vysílal z tohoto salonku."

Leia cítila, jak Han vedle ní ztuhl. "Jaký druh přenašeče?" otázal se.

"Asi tenhle," řekl Luke. Vstal a vyndal ze své blůzy zploštěný válec a postavil jej před Landa. "Myslel jsem, že bys to mohl znát." Lando uchopil válec, zkoumal jej. "To je zajímavé," komentoval to a díval se zblízka na nápis na povrchu.

"Už dlouhá léta jsem takový neviděl. Aspoň ne tenhle typ. Kdes k němu přišel?"

"Byl zahrabaný v bahně uprostřed močálu. Artoo byl s to jej napíchnout na dost velkou vzdálenost, ale nemohl mi říct, co to je."

"To je náš přenašeč, no ovšem," přikývl Lando. "Divné jenom je, že pořád ještě funguje."

"Co zrovna vysílá?" ptal se Han a díval se na nápis, jako by to byl nějaký nebezpečný had.

"Jenom signál majitele," ujistil ho Lando. "A dosah je malý - dost pod planetárním rádiem. Nikdo ho nepoužil k tomu, aby sem Luka sledoval, pokud máte zrovna tohle na mysli."

"Víš, co to je?" zeptal se Luke.

"Jistě," řekl Lando a podal mu jej zpátky. "Je to starý předavač povelů. Vyrobený před válkami klonů, podle toho jak vypadá."

"Předavač povelů?" křenil se Luke a potězkával jej v ruce. "Myslíš něco jako dálkové ovládání lodě?"

"Správně," přikývl Lando. "Jenom trochu složitější. Kdybys měl loď s plně automatickým sekundárním systémem, mohl bys vyřukat jeden povel a loď by zamířila přímo k tobě, automaticky by manévrovala kolem všech překážek, které by jí stály v cestě. Některé lodi by si mohly dokonce prostřílet cestu mezi nepřátelskými loděmi, a to s pozoruhodným stupněm dovednosti." Pokýval hlavou ve vzpomínkách. "Což by mohlo být čas od času velmi užitečné."

Han se zafrknutím vydechl. "Řekni to flotile Katana."

"No, musíte tam samozřejmě zabudovat nějaké bezpečnostní jištění," oponoval Lando. "Ale decentralizovat důležité funkce lodí na desítky nebo stovky droidů nese spoustu problémů. Omezené skokové sekundární okruhy, které tu užíváme k napojení nákladních a štítových lodí jsou určitě dostatečně bezpečné."

"Používali jste skokové sekundární okruhy také v Oblačném Městě?" zeptal se Luke. "Artoo říkal, že tě viděl s jedním takovým kouskem poté, co jsme se odtamtud dostali."

"Má osobní loď byla plně vybavená," řekl Lando. "Chtěl jsem něco, co by mě okamžitě varovalo, v případě potřeby." Jeho ret zacukal. "To museli najít a uschovat Vaderovi lidi, když čekali na vás, protože se to neozvalo, když jsem volal. Řekl jsi, že to našel v močálu?"

"Ano." Luke se podíval na Leiu. "Na Dagobahu."

Leia na něj pozorně hleděla. "Na Dagobahu?" ptala se. "Na té planetě, kam uprchl Temný Jedi z Bpfasse?"

Luke přikývl. "Tam to bylo." Ukázal na předavač povelů s podivným výrazem ve tváři. "Tohle muselo být jeho."

"Mohl to docela dobře ztratit někdy jindy někdo jiný," zašpičkoval Lando. "Povely z období před válkami klonů se mohou udržet v činnosti celé století i déle."

"Ne," řekl Luke pomalu a zavrtěl hlavou. "Byl to určitě on. Jeskyně, kde jsem to našel, je absolutně spojena s temnou stranou. Myslím, že to musí být to místo, kde zemřel."

Po dlouhou chvíli všichni tiše seděli, Leia zkoumala bratra a cítila nové napětí, které se nacházelo pod povrchem jeho myšlenek. Ještě něco jiného kromě toho předavače povelů ho muselo potkat na Dagobahu. Něco, co harmonovalo s novým pocitem naléhavosti, jež pocítila cestou k Nklonu...

Luke ostře vzhlédl, jako by pocítil příboj Leiiných myšlenek. "Hovořili jsme o Landových pašeráckých stycích," řekl. Byla to jasná výzva. Teď není čas na to, aby se ho na něco ptala.

"Správně," řekl rychle Han. Zřejmě i on se dovtipil. "Potřebuju vědět, kterému ze svých přátel na hranici legality můžeš důvěřovat." Tázaný pokrčil rameny. "Záleží na tom, v čem jim potřebuješ důvěřovat."

Han se mu podíval přímo do očí. "Jde o Leiin život."

Chewbacca, který seděl vedle Hana, cosi zabručel. Landova ústa se pootevřela. "To nemyslíš vážně."

Han s očima stále upřenýma Landovi do tváře přikývl. "Však jsi viděl, jak nám imperiální zblízka dýchají na krk."

Potřebujeme místo, kde bychom ji schovali, aby ji ani Ackbar se sítí svých informátorů nemohl najít. Potřebuje zůstat v kontaktu s tím, co se děje na Koruskantu, a to znamená napíchnout se tiše na diplomatickou stanici."

"A diplomatická stanice znamená zašifrované kódy," řekl Lando ztěžka. "A tiché napíchnutí do šifrovaných kódů znamená najít dešifrovače."

"Dešifrovače, kterému můžeš věřit."

Lando lehce pohvizdoval mezi zuby a pomalu vrtěl hlavou. "Lituju, Hane, ale já neznám žádného dešifrovače, kterému

bych mohl natolik důvěřovat."

"Neznáš žádnou skupinu pašeráků, která má jednoho nebo dva v záloze?" trval na svém Han.

"Kterému důvěřuju?" zdůraznil Lando. "Ve skutečnosti neznám. Jediný, kdo by mohl přijít jakž takž v úvahu je pašerácký šéf Talon Karrde - každý, s kým jsem hovořil, tvrdí, že je při obchodování krajně poctivý."

"Setkal ses s ním někdy?" ptal se Luke.

"Jednou," řekl Lando. "Vodřel mě, vypočítavě a vysoce profesionálně."

"Já jsem o Karrdovi slyšel," řekl Han. "Vlastně se s ním pokouším už pár měsíců kontaktovat. Dravis - vzpomínáš si na Dravise? - řekl mi, že Karrdova skupina je asi v těchhle dnech největší."

"Může být," pokrčil Lando rameny. "Na rozdíl od Jabby se Karrde nechvástá svou mocí a vlivem. Ani přesně nevím, kde má svou základnu, tak mu jsou lidi věrní."

"Jestli mu jsou věrní," zavrčel Han a Leia mohla v jeho očích vidět ozvěny všech neplodných kontaktů s pašeráckými skupinami. "Spousta z nich tam venku tak loajální není."

"To je riziko povolání." Lando si třel bradu, krabatil zamyšleně čelo. "Já nevím, Hane. Já bych vám nabídl, abyste se zašili tady, ale zrovna nemáme takové obranné prostředky, jimiž bychom zastavili skutečně vážný útok." Zamračil se zamyšleně. "Jenomže my uděláme něco chytřejšího."

"Jako co?"

"Vezmeme nějaký raketoplán nebo živý modul a pohřbíme ho pod zem," řekl Lando, oči se mu přitom zaleskly. "Dáme ho přímo k linii úsvitu a za pár hodin můžete být pod přímým slunečním světlem. Imperiální nebudou schopní vás tu najít, i kdyby se k vám přiblížili."

Han zavrtěl hlavou. "Příliš riskantní. Když se dostaneme do problémů, nebude způsob, jak by nám mohl kdokoliv pomoci."

"Jak dlouho trvá rotace Nklonu?" zeptala se Leia. "Něco přes devadesát standardních dní," sdělil jí Lando.

"Což znamená, že bychom byli zcela mimo styk s Koruskantem minimálně po 45 dní. Ledaže byste měli přenašeč, který by operoval na sluneční straně."

Lando potřásl hlavou. "I ten nejlepší by se roztavil za pár minut."

"V tom případě se obávám..."

Přerušila se, když Han vedle ní zakašlal. "Chewie má návrh," řekl s výrazem a hlasem, jež mohly posloužit coby studie smíšených pocitů.

Hanův ret poklesl. "Říká, že kdybys chtěla, je připraven tě vzít na Kašyyyk."

Leia se podívala na Chewbaccu, tělem jí proběhl podivný a ne zcela potěšující záchvěv. "Měla jsem dojem," řekla opatrně, "že Wookijové nepřijímají do svého světa lidské návštěvníky."

Chewbaccova odpověď byla tak smíšená jako Hanův výraz. Smíšená, ale solidně důvěryhodná. "Wookijové byli k lidem dost přátelští, než tam přišlo Impérium a začalo je zotročovat," řekl Han. "V každém případě by bylo nutné udržet tu návštěvu v tajnosti."

Leia zkoumala Hanovu tvář. "Zní to hezky. Tak mi řekni, proč se ti to nelíbí."

Sval na Hanově bradě poklesl. "Kašyyyk není právě to nejbezpečnější místo v galaxii," pravil tlumeně. "Zvláště ne pro neWookije. Budeš žít na stromech, stovky metrů nad zemí -"

"Budu s Chewiem," připomněla mu odhodlaně a potlačila mrazení. Slyšela toho dost o kašyyykském tragicky končícím ekosystému. "Ty jsi mu svůj život světil dost často."

Nerozhodně pokrčil rameny. "To bylo něco jiného."

"Proč tam nejdeš s nimi?" navrhl Luke. "Tak by byla dvojnásobně chráněná."

"To ano," řekl Han kysele. "To jsem taky původně chtěl, jenomže Chewie myslí, že by se nám vyplatilo, kdybychom se Leia a já odloučili. On ji vezme na Kašyyyk, a já budu lítat kolem na Falconu a předstírat, že ona je pořád se mnou. Tak nějak."

Lando přikývl. "To mě zaujalo."

Leia se podívala na Luka, na rty se jí zřejmě dral nějaký návrh... ale odumřel nevysloven. Něco v jeho tváři ji varovalo, aby nenaléhala, aby šel s ní. "Chewie a já budeme v pořádku," řekla a stiskla Hanovi ruku. "Neboj se."

"Myslím, že je ujednáno," řekl Lando, "můžete letět mou lodí, Chewie. Tedy -" vypadal zamyšleně, "jestli chceš společnost Hane, tak bych do toho šel s tebou."

Han pokrčil rameny, stále ještě nešťastný z toho uspořádání. "Jestli chceš, tak pojď."

"Prima," řekl Lando. "Měli bychom asi letět z Nklonu společně - stejně jsem měl v plánu nákupy mimo tenhle svět, aspoň na pár týdnů, takže jsem dostal povolení k odletu. Jakmile proletíme kolem depa štítových lodí, Chewie a Leia si můžou vzít mou loď a nikdo o tom nebude vědět."

"A potom vyšle Han nějaká poselství na Koruskant a bude předstírat, že je Leia na palubě?" zeptal se Luke.

Lando se mazaně usmál. "Já myslím, že teď můžeme udělat něco lepšího. Je s vámi pořád ještě Threepio?"

"Pomáhá Artoo sepsat seznam škod na Falconu," oznámila jim Leia. "Proč?"

"To uvidíte," řekl Lando a vstal. "Zabere nám to trochu času, ale myslím, že to bude stát za to. Pojdte - promluvíme si s vedoucím programátorem."

* * *

Vedoucí programátor byl mužík se zasněnými modrými očima a tenkým pruhem vlasů lemujícím jeho hlavu od obočí po týl. Luke chvíli poslouchal, jak Lando popisuje proceduru, pak se potichu vytratil a vrátil se do místností, které mu Landovi lidé označili.

O hodinu později tam ještě byl, neužitečně zíral na nekonečný proud hvězdných diagramů, když ho tam Leia našla.

"Tady jsi," řekla, vstoupila a zahleděla se na diagramy na jeho displeji. "Už jsme se začali bát, že jsi někam zapadl."

"Musel jsem si něco promyslet," řekl Luke. "Už jste skončili?"

"Já ano," řekla Leia, přisunula si židli těsně k němu a sedla si. "Ted pracuji na zpřesnění programu. Pak přijde na řadu Threepio." Luke kývl. "Mně se zdá, že by to mohlo být jednodušší, než to plánujete."

"Ale podstata je stejná," souhlasila Leia. "Zřejmě bude tvrdým oříškem naprogramovat Threepio na návnadu a nezměnit tím jeho osobnost." Zadívala se zase na obrazovku. "Chtěla jsem se tě zeptat, jestli bys nechtěl letět na Kašyyyk se mnou," řekla a snažila se dát hlasu věcný tón. "Vypadá to ale, že musíš letět někam jinam."

Luke přikývl. "Já ti nehodlám utéct, Leio," tvrdil a přál si, aby tomu věřil. "Opravdu ne. Je to něco, co s odstupem může pro tebe a pro dvojčata znamenat víc než cokoli z toho, co bych mohl udělat na Kašyyyku."

"No dobře," přijala klidně toto ujištění. "Můžeš mi aspoň povědět, kam letíš?"

"To ještě nevím," přiznal se. "Je v tom někdo, koho musím najít, ale nejsem si jist ani tím, kde ho mám hledat." Zaváhal, jako by si náhle uvědomil, jak podivně a možná bláhově to zní. Ale nakonec jí to stejně bude muset říct. "Je to další Jedi."

"V téhle galaxii jsi byl pokládán za posledního z rytířů Jedi," oponovala mu. "Copak ti tohle neřekl Yoda, než zemřel?"

"To ano," přikývl. "Ale mohl se zmýlit."

Její obočí se lehce zvedlo. "Zmýlit se? Mistr Jedi?"

Lukovou mysl zasvítla vzpomínka: přízračný Obiwan, uprostřed dagobažské bažiny, pokoušející se vysvětlit své dřívější konstatování o Darthu Vaderovi. "Jedi někdy říká věci, které zavádějí," řekl jí. "A ani mistři Jedi nejsou vševědoucí."

Odmlčel se, díval se na svou sestru a uvažoval, co by jí měl ještě sdělit. Impérium mělo daleko k porážce, a život Jediho mohl záviset na obraně, která zůstávala jeho tajemstvím. Leia tiše čekala s napjatým výrazem ve tváři...

"Musíš si to nechat pro sebe," řekl Luke nakonec. "Myslím skutečně pro sebe. Dokonce nechci, abys o tom vyprávěla Hanovi a Landovi, pokud by to nebylo absolutně nezbytné. Nejsou tak odolní při výsledcích jako ty."

Leia zamrkala, ale její oči zůstaly jasné. "Rozumím," řekla posléze.

"Tak dobrá. Napadlo tě někdy, proč mistr Yoda byl schopen se skrývat před císařem a Vaderem po všechna ta léta?"

Pokřčila rameny. "Dospěla jsem k závěru, že nevěděli nic o jeho existenci."

"Ano, ale oni to mohli vědět," upozornil ji Luke. "Věděli, že já existuju, když poznali, že používám sílu. Proč ne Yoda?"

"Nějaký druh mentálního zaštitění?"

"Možná. Ale já si myslím, že spíš to bylo tím, kde se rozhodl žít. Nebo možná," opravil se, "kde mu události určily místo k životu." Lehký úsměv přelétl Leie přes rty. "Tam, kde bylo to vaše tajné tréninkové středisko?"

"Nechtěl jsem, aby o tom věděl kdokoli jiný," řekl Luke a pod vlivem nějakého tajuplného impulsu se pokusil ospravedlnit své rozhodnutí. "On byl tak dokonale ukrytý - a dokonce i po jeho smrti jsem se obával, aby Impérium neudělalo něco -"

Přerušil se. "Ale na tom teď nezáleží. Yodův domov byl na Dagobahu. Prakticky hned vedle jeskyně temných sil, kde jsem našel ten přenašeč povelů."

Její oči se rozšířily překvapením, které se změnilo v pochopení. "Dagobah," mumlala a pomalu přikyvovala. "Vždycky jsem se divila, jak ten renegát Temný Jedi byl nakonec poražen. Musel to být Yoda, kdo..." zakabonila se.

"Kdo ho zarazil," doplnil Luke za ni a po zádech mu přeběhlo mrazení. Jeho vlastní šarvátka s Darthem Vaderem byla dost zlá; válka v rozsahu plné stupnice síly mezi mistry Jedi by musela být strašná. "A on ho možná nezarazil, protože měl dost času."

"Ten přenašeč povelů byl ještě schopný provozu," připomněla Leia. "Musel být připraven přivolat svou loď."

Luke přikývl. "To může vysvětlovat, proč ta jeskyně byla tak obtěžkaná temnou stranou síly. Ale nevysvětluje, proč se tam Yoda rozhodl žít."

Odmlčel se a pozorně se na ni díval; a o chvíli později to pochopila. "Ta jeskyně mu dělala štít," vydechla. "Právě tak jako pár pozitivních a negativních elektrických výbojů blízko sebe se vzdálenému pozorovateli jeví, jako by tam vůbec žádný výboj nebyl."

"Myslím, že je to tak," zase přikývl Luke, "a pokud je tohle skutečně způsob, jak mistr Yoda zůstal skryt, pak není důvod, proč by jiný Jedi nemohl použít tentýž trik."

"Určitě by to jiný Jedi mohl takhle udělat," souhlasila Leia a zdála se, že je o tom přesvědčena. "Nemyslím si ale, že to povídání o C'baothovi je natolik věrohodné, aby se za ním někdo honil."

Luke sraštil čelo. "Jaké povídání?"

Teď se zase Leia zamračila. "Ta pověst o tom, že mistr Jedi jménem Jorus C'baoth se vynořil z míst, kde strávil několik desítek let." Hleděla na něho. "Tys to neslyšel?"

Zavrtěl hlavou. "Ne."

"Ale jak potom -"

"Někdo mě volal, Leio, při přepadu dnes odpoledne. V mém vědomí. Způsobem, jakým by to udělal jiný Jedi."

Po dlouhou chvíli se jeden na druhého jenom dívali. "Já tomu nevěřím," řekla Leia. "Prostě nevěřím. Kde se mohl někdo s C'baothovou mocí a minulostí tak dlouho ukrývat? A proč?"

"To proč já nevím," připustil Luke. "A pokud jde o to kde -" pokynul směrem k displeji. "To je to, co jsem hledal."

Nějaké místo, kde mohl kdysi zemřít Temný Jedi. Zase pohlédl na Leiu. "Říkají ti povídačky, kde C'baoth byl?"

"Může to být imperiální past," varovala ho Leia, a její hlas náhle zachraptěl. "Ta osoba, která tě volala, mohla být docela dobře Temný Jedi jako Vader, s těmi povídkami o C'baothovi nám mohli mávat před nosem, aby tě tam vylákali. Nezapomeň, že Yoda s ním nepočítal - Vader i císař byli stále ještě naživu, když říkal, že jsi poslední Jedi."

"To je jedna možnost," připustil. "Taky to může být popletená zpráva. Ale jestli to není..."

Nechal tu větu viset nedokončenou mezi nimi. V Leině tváři se zračila hluboká nejistota. Ale i když se na ni díval, mohl

cítit její pevnou kontrolu nad pocity. Po této stránce udělala značný pokrok ve výcviku. "Je na Jomarku," řekla posléze, a její hlas byl klidný. "Aspoň na základě těch povídaček to pro nás zjistil Wedge."

Luke se otočil k displeji a vyvolal si data o Jomarku. Nebylo toho moc.

"Není příliš zalidněný," řekl, když se díval na statistické údaje a omezený výběr map. "Méně než tři miliony obyvatel, to je vše. Nebo aspoň bylo, když tohle sestavovali," usoudil a hledal datum záznamu. "Nevypadá to, že by se o tu planetu někdo za posledních patnáct let oficiálně zajímal." Zase se zahleděl na Leiu. "Právě takové místo, které by si mohl Jedi vybrat, aby se ukryl před Impériem."

"Poletíš rovnou tam?"

Spolk rychle a zřejmou odpověď. "Ne, počkám, až ty a Chewie budete připraveni k odletu," řekl. "Odletím s vaší štítovou lodí. A budu vás trochu krýt."

"Díky." Zhluboka se nadechla a vstala. "Doufám, že víš, do čeho jdeš."

"Já taky," řekl upřímně. "Ale ať už vím nebo ne, je to něco, co musím podstoupit. To je jisté."

Leiiny rty se zachvěly. "Domnívám se, že je to jedna z věcí, na kterou si musím zvykat. Nechat se vést silou."

"Z toho neměj strach," chlácholil ji Luke, vstal a vypnul displej. "To všechno se nestane naráz - do toho se dostaneš polehounku. Pojď, podíváme se, jak si poradili se Threepio."

* * *

"No konečně!" vykřikl Threepio a zamával rukama v zoufalé naději, když Luke a Leia vstoupili do sálu. "Mistře Luku! Prosím, prosím řekněte generálu Calrissianovi, že to co zamýšlí, je vážné znásilnění mého primárního naprogramování."

"To bude v pořádku, Threepio," konejšil ho Luke. Zepředu droid vypadal, jako by jen tak seděl; až když Luke přistoupil blíž, spatřil změt drátů čnějících z obou částí hlavy a vedoucí z dorzální spojové skříně do počítačového programátoru za ním. "Lando a jeho lidi dají pozor, aby se ti nic nestalo." Podíval se na Landa a v odpověď se mu dostalo stvrzujícího kývnutí.

"Ale mistře Luku -"

"Ted si můžeš myslet, Threepio," vložil se do toho Lando, "že to, co tu probíhá, je právě naplnění tvého primárního naprogramování dokonalejším způsobem. Copak není překladatelský droid předurčen k tomu, aby hovořil za osobu, pro kterou překládá?"

"Já jsem původem protokolární droid," opravil ho Threepio tím nejmrazivějším tónem, jakého jen mohl docílit. "A znovu říkám, že tohle není úprava, která by se dala schovat za jakkoli rozšířený protokol."

Skrček vzhledl od panelu a přikývl. "Už jsme hotovi," prohlásil Lando a dotkl se vypínače. "Počkejte sekundu... je to dobrý. Řekni něco, Threepio!"

"No tohle," řekl droid Dokonalou imitací Leiina hlasu.

Artoo, stojící na druhé straně místnosti, měkce zatrylkoval. "To je ono," řekl Lando, spokojený sám se sebou.

"Dokonalá napodobenina -" naklonil hlavu k Leie "- dokonalé dámy."

"Zní to určitě divně," pokračoval Threepio - Leiin hlas zněl tentokrát v přemýšlivém naladění.

"Dobře to zní," řekl Han a rozhlížel se po ostatních. "Teď můžeme vyrazit."

"Poskytněte mi hodinku na to, abych nadiktoval pár posledních instrukcí," řekl Lando a zamířil ke dveřím. "Zařídím, aby tu do té doby byla naše štítová loď."

"Setkáme se na lodi," volal za ním Han, postavil se nad Leiu a vzal ji za ruku. "Pojď, radši se vrátíme na Falcon."

Vložila svou ruku do jeho a usmála se na něj. "To bude v pořádku, Hane. Chewie a ostatní Wookijové se o mne dobře postarají."

"Ba ještě lépe," bublal Han a díval se tam, kde skrček odpojoval poslední kabely spojující Threepio s programovacím počítačem. "Jdeme, Threepio. Už se nemůžu dočkat, až uslyším, co Chewie řekne o tvém novém hlase."

"No tohle," zase zamumlal droid. "No tohle."

Leia trhla udiveně hlavou, když se otáčela ke dveřím. "Skutečně můj hlas takhle zní?" zeptala se.

KAPITOLA

15

Tři lodi dosáhly depa štítových lodí bez jakéhokoliv incidentu a společně uskutečnily krátký hyperprostorový skok k nejzazším okrajům systému Athega. Tam Chewbacca a Leia vystřídali Landa na palubě jeho lodi jachtového typu Lady Luck a vystartovali směrem na Kašyyk. Luke počkal, dokud se bezpečně nevzdálili, pak stáhl svůj Xplán z obranného postavení a zamířil na vlastní tajuplnou bludnou pout.

Han s Landem a Threepio zůstali na Falconu.

"Bude jí fajn," ujišťoval ho Lando a ťukal do navigačního komputru ze sedadla druhého pilota. "Teď je ve větším bezpečí, než kdy byla. Neboj se."

S jistým úsilím se Han odvrátil od průzoru a podíval se na něho. Tam venku nebylo stejně nic vidět, už to bylo dlouho, co Lady Luck odletěla. "Jenomže skoro totéž jsi říkal tehdy na Boordii," připomněl Landovi zatrpkle. "Zfušovali dolfrimiovou trasu - pamatuješ? Tys řekl: To bude fajn, neboj se."

Lando mlasknul. "No, jenže tentokrát to myslím vážně."

"Dobře, že to vím. Takže co jsi naplánoval pro naše rozptýlení?"

"Tak, první věc, kterou bychom měli udělat, je přimět Threepio, aby vyslal zprávu na Koruskant," řekl Lando. "Aby měli všichni imperiální, kteří to zaslechnou, dojem, že je Leia na palubě. Potom bychom mohli proletět pár systémů a vyslat další zprávu. A potom-" vrhl na Hana postranní pohled - "si myslím, že bychom si mohli udělat nějaký vyhlídkový let."

"Poznávací?" zeptal se Han podezíravě. Lando přímo hořel nevinností, s pohledem, který mu obestřel tvář jen tehdy, když chtěl někoho podvést. "Tím myslíš, že budeme lítat po celé galaxii a hledat, kam zašli razící krtky?"

"Hane!" protestoval Lando a vypadal teď ublíženě. "Copak si myslíš, že bych klesnut tak hluboko, abych se vás pokoušel zneužít pro své podnikání?"

"Odpusť," řekl Han a snažil se, aby to nevypadalo příliš ironicky. "Já zapomněl - vždyť ty jsi teď váženéj obchodník. Takže jaké paměťihodnosti si budeme prohlížet?"

"No..." Lando se nedbale opřel a propletl si prsty za hlavou. "Zmínil ses, že se nemůžeš dostat do kontaktu s Talonem Karrdem. Tak jsem si myslel, že bychom to měli zkusit jinak."

Han se na něj zakřenil. "To myslíš vážně?"

"Co by ne? Chceš nákladní lodi a chceš dobrého dešifrovače, Karrde může poskytnout obojí."

"Já už žádného dešifrovače nepotřebuju," řekl Han. "Leia je teď ve větším bezpečí, než kdy byla. Pamatuješ?"

"Jistě - dokud někdo nedá hlášku, že tam je," oponoval Lando. "Nemyslím, že by to udělali Wookijové, ale kupci lítají na Kašyyyk a zpátky pořád. A stačí, aby ji jeden upozoroval a byli byste tam, kde jste byli, když jste se tu objevili poprvé." Zdvihl jedno obočí. "A Karrde by mohl mít spadeno na toho tajemného imperiálního velitele, který vás poslední dobou takhle honí kolem dokola."

Velitel, který určitě vězel za těmi útoky na Leiu... "Ty víš, jak se spojit s Karrdem?"

"Přímou ne, ale vím, jak se dostat k jeho lidem. A myslel jsem, že když máme Threepio s jeho spoustou jazyků na palubě, že bychom měli každopádně na to jít a prosekát si novou cestičku ke kontaktům."

"To ale zabere čas."

"Ne tolik, kolik si myslíš," ujišťoval ho Lando.

Han se ušklíbl, ale Lando měl pravdu. Když je Leia v bezpečí, aspoň pro tuto chvíli, tak by si mohli dovolit trochu riskovat. "Tak dobře," pravil. "Za předpokladu, že si přestaneme hrát na babu s jedním nebo dvěma hvězdnými destruktory."

"Správně," souhlasil Lando střízlivě. "To poslední, co chceme, je pověsit imperiální Karrdovi na paty. Udělali jsme si už tak dost nepřátel." Cvakl vypínačem lodního interkomu. "Threepio? Jsi tam?"

"Ovšem," opáčil Lein hlas.

"Pojď sem nahoru," řekl Lando droidovi. "Je čas tvého prvního vystoupení."

* * *

Velitelský sál byl tentokrát plný soch a nikoliv obrazů: bylo jich přes stovku a lemovaly stěny v holografických výklencích a byly roztroušeny po podlaze na ozdobných piedestalech. Ta pestrost, jak mohl Pellaeon očekávat, byla udivující, sahala od pořádných kusů obyčejných balvanů a polen lidské provenience až po artefakty, jež připomínaly spíš spoutaná lidská stvoření než umělecká díla. Každé z nich bylo osvětleno mlhavou světelnou koulí, skýtající ostrý kontrast s temným prostorem mezi nimi. "Admirále?" zvolal Pellaeon nejistě a rozhlédl se po uměleckých dílech a skrze opar.

"Pojďte dál, kapitáne," vyzval ho Thrawnův chladně modulovaný hlas. Nad velitelským křeslem, právě nad mlhavou bělostí velkoadmirálské uniformy se objevily dvě žhnoucí rudé šterbiny. "Máte pro mne něco?"

"Ano, pane," hlásil mu Pellaeon, když kráčel k řidicímu okruhu a podával mu přes něj počítačový štítek. "Jedna z našich sond v nejzazším systému Athegy napíchla Skywalkeru. A jeho společníky."

"A jeho společníky," zamyšleně opakoval Thrawn. Převzal štítek, zasunul jej a v tichosti se minutu díval na jeho přehráni. "Zajímavé," zabrumlal. "Zajímavé, no ovšem. Co je ta třetí loď - ta co manévruje za zadním průlezem Falconu?"

"Zkusmo jsme ji identifikovali jako Lady Luck," řekl Pellaeon. "Osobní loď administrátora Landa Calrissiana. Jedna z jiných sond přetiskla přenos konstatující, že Calrissian opustil Nkllon za nákupy."

"Víme s jistotou, že Calrissian vstoupil na tu loď na Nkllonu?"

"To...ne, pane, to není tak jisté. Ale můžeme se pokusit tuto informaci získat."

"Netřeba," řekl Thrawn. "Naši nepřátelé už jsou dávno za obdobím takových dětských triků." Thrawn ukázal na displej, kde se teď Millennium Falcon a Lady Luck spojily. "Všimněte si, kapitáne, jejich strategie. Kapitán Solo a jeho žena a snad i Wookie Chewbacca vstoupili na loď na Nkllonu, zatímco Calrissian nasedl na svou loď. Letí ke krajnímu systému Athegy... a potom zatočí."

Pellaeon se zamračil. "Ale my jsme..."

"Pst," Thrawn ho ostře přerušil a zvedl prst, aby si zjednal ticho, s očima upřenýma na displej. Pellaeon se také díval, jak se vůbec nic neděje. Po několika minutách se obě lodi oddělily a opatrně manévrovaly jedna od druhé.

"Výborně," řekl Thrawn a znehybnil záběr. "Čtyři minuty padesát tři sekundy. Ovšem že pospíchají; když jsou spojeni, jsou zranitelní. Což znamená..." Jeho čelo se zakabonilo soustředěním, pak se zjasnilo. "Tři lidé," řekl s nádechem uspokojení v hlase. "Tři lidé se přemístili, jedním nebo druhým směrem, mezi těmi dvěma loděmi."

"Ano, pane," kývl Pellaeon pln obdivu, jak tohle velkoadmirál vyřešil. "Ať je tomu jakkoli, víme, že Leia Organa Solo zůstala na palubě Falconu."

"Víme to?" zeptal se Thrawn podezřele zdvořile. "Opravdu to víme?"

"Věřím, že to víme, pane," řekl Pellaeon a klidně na tom trval. Velkoadmirál koneckonců neviděl celou přehrávku. "Právě poté, co odletěla Lady Luck a Skywalkerův Xplán, zachytili jsme její přenos, který beze vší pochyby pocházel z Falconu."

Thrawn zavrtěl hlavou. "Nahrávka," řekl a jeho hlas neponechával žádný prostor k argumentování. "Ne, oni jsou chytřejší. Takový hlasově přestavěný droid, ten pak - možná je to ten Skywalkerův 3P0 protokolární droid. Leia Organa Solo byla jedním z těch dvou lidí, co odletěli s Lady Luck."

Pellaeon se podíval na displej. "Tomu nerozumím."

"Uvažte všechny možnosti," řekl Thrawn, opřel se v křesle a vztyčil před sebou konečky prstů. "Tři lidé startují na palubě lodi Millennium Falcon, jeden na palubě Lady Luck. Tři lidé pak přestupují. Ale Solo ani Calrissian nejsou ten

typ, aby svěřili svou loď pochybnému velení nějakého počítače nebo droida. Takže každá loď musí mít na palubě nejméně jednoho člověka. Stačíte mne sledovat?"

"Ano, pane," řekl Pellaeon. "To nám však nevyjeví, kdo je kde."

"Trpělivost, kapitáne," přerušil ho Thrawn. "Trpělivost. Jak pravíte, je teď otázkou, jaký je ten konečný makeup osádek. Naštěstí však už víme, že šlo o tři přestupy, a pak jsou jen dvě možné kombinace. Buď jsou Solo a Organa spolu na palubě Lady Luck, nebo tam je Organa a Wookie."

"Pokud jedním z přestupujících nebyl droid," upozornil Pellaeon. "To je nepravděpodobné," zavrtěl Thrawn hlavou.

"Historicky vzato, neměl Solo nikdy rád droidy, ani jim nedovolil, aby pracovali na palubě jeho lodi vyjma krajně nezvyklých okolností. Skywalkerův droid a jeho astromechanický protějšek se jeví jako jediná výjimka; a díky vašim přenosovým údajům už víme, že onen droid zůstal na Falconu."

"Ano, admirále," řekl Pellaeon, ještě ne zcela přesvědčený. Byl však s to vyslovit pointu: "Máme tedy vyhlásit stíhání Lady Luck?"

"To nebude nutné," řekl Thrawn a tentokrát dal jasně najevo své uspokojení. "Já přesně vím, kam Leia Organa Solo letí." Pellaeon na něj civěl. "To nemyslíte vážně, pane."

"Naprostě vážně, kapitáne," řekl Thrawn spokojeně. "Uvažujte. Solo a Organa Solo by neměli nic z toho, kdyby oba přestoupili na Lady Luck. Millennium Falcon je rychlejší a mnohem bezpečnější. Toto cvičení má smysl jedině tehdy, když jsou spolu Organa Solo a ten Wookie." Thrawn se na Pellaeona usmál. "A jeli toto dáno, pak existuje pouze jediné místo, kam by mohli směřovat."

Pellaeon se podíval na displej a bylo mu, jako by byl omráčený. Ale velkoadmirálova logika sledovala jasnou stopu. "Kašyyyk?"

"Kašyyyk," potvrdil Thrawn. "Vědí, že nemohou neustále unikat našim Noghrům, a tak se rozhodli ji obklopit Wookiji."

Pellaeon cítil, jak mu klesl ret. Byl na palubě jedné z těch lodí, co byly vyslány na Kašyyyk, aby chytaly Wookije pro imperiální trh s otroky. "To není tak snadné, admirále," namítl. "Kašyyykská ekologie by se dala nejlépe popsat jako nastražená past. A Wookijové sami jsou vysoce schopní bojovníci."

"To jsou Noghriové taky," chladně odušil Thrawn. "Teď. A co Skywalker?"

"Vektor jeho odbočení z Athegy byl shodný s kurzem na Jomark," sdělil mu Pellaeon. "Mohl ho ovšem snadno změnit, jakmile se dostal z dosahu našich sond."

"On tam letí," řekl Thrawn a pohnul rty v tuším úsměvu. "Náš mistr Jedi to řekl, ne?" Velkoadmirál pohlédl na chronometr na svém displejovém pultu. "Odlétáme okamžitě na Jomark. Kolik času na to máme?"

"Minimálně čtyři dny, vezměme-li v úvahu, že Skywalkerův Xplán není úplně modifikován. Možná že víc, to bude záležet na tom, kolik zastávek musí na cestě udělat."

"Nebude dělat žádné zastávky," řekl Thrawn. "Jedi užívá hibernačního stavu při tak dlouhých výletech. Ale pro naše účely budou čtyři dny právě tak akorát."

Napřiml se ve svém křesle a dotkl se vypínače. Světla velitelského sálu zazářila a holografické sošky zmizely.

"Budeme potřebovat dvě lodi navíc," řekl Pellaeonovi. "Jeden interdikční křižník, aby vytáhl Skywalkera z hyperprostoru tam, kde ho chceme mít, a nějakou nákladní loď. Pokud možno snadno postradatelnou."

Pellaeon zamrkal. "Postradatelnou, pane?"

"Postradatelnou, kapitáne. Navlečeme ten útok jako pouhou náhodu - příležitost, která vznikla, když jsme podrobili prohlídce podezřelou nákladní loď, dodávající Rebélii munici." Zdvihl obočí. "Takhle si uchováme možnost volby, zda ho předáme C'baothovi, když se pro to rozhodneme, aniž si Skywalker uvědomí, že nám padl do léčky."

"Pochopil jsem to, admirále," řekl Pellaeon. "S vašim dovolením teď připravím Chimaeru k akci." Otočil se a vykročil - A zastavil se. V polovině sálu jedna soška nezmizela jako ostatní. V kůželu světla se zcela osamocená zmlátla na svém piedestalu jako vlna v nějakém bizarním mimozemském oceánu.

"Ano," pravil Thrawn zpoza něho. "Tato je ovšem skutečná."

"To je... velice zajímavé," ovládl se Pellaeon. Soška měla podivnou hypnotickou moc.

"Že ano?" přisvědčoval Thrawn a jeho hlas zněl nostalgicky. "Byl to jediný můj nezdar, tam venku na Fringes. Jednou jedinkrát mi chápání umění jedné rasy neposkytlo možnost cítit se naplno do její psychiky. Aspoň tehdy ne. Teď věřím, že jim konečně začínám rozumět."

"Jsem si jist, že to v budoucnu bude užitečné," prohodil Pellaeon diplomaticky.

"O tom pochybuji," řekl Thrawn tímtež nostalgickým hlasem. "Zničil jsem jejich svět a vychutnal jsem to."

Pellaeon polkl. "Ano, pane," řekl a zamířil opět ke dveřím. Jen se trochu zachvěl, když míjel sošku.

KAPITOLA

16

V hibernačním polospánku Jedi neměl sny. Nespal, nebyl při vědomí, vlastně si neuvědomoval okolní svět. Podobalo se to spíše kómatu, s výjimkou jedné zajímavé anomálie: Lukův smysl pro čas stále fungoval. Nerozuměl tomu, ale bylo to něco, co se učil poznávat a užívat.

Byl to tento smysl pro čas, doplněný zběsilým zurčením Artoo kdesi v mlhavé dálce, které mu naznačily, že něco není v pořádku. "No dobrá, Artoo, už jsem vzhůru," ujistil droida, když se propracovával zpátky k vědomí. Zamrkal, aby zahnal lepkavý pocit ze svých očí, a rychle prohlédl přístrojové záznamy; údaje potvrdily to, co mu jeho smysl pro čas napověděl: Xplán opustil hyperprostor téměř dvacet světelných roků od Jomarku. Ukazatel proximity zaregistroval dvě lodi prakticky přímo nad ním, a třetí pak stranou ve větší vzdálenosti. Stále mrkal a zvedl hlavu, aby se rozhlédl.

A s návalem adrenalinu se zcela probudil. Přímě nad ním bylo něco, co vypadalo jako lehká nákladní loď, s očividně přetíženou strojovnou, již bylo vidět pokroucenými a polooodpařenými pláty kryjícími trup. Za ní se rýsoval imperiální

hvězdný destruktork jako tmavá útesovitá tvář.

Zlost, strach, agresivita - to jsou temné strany síly. S úsilím Luke potlačil strach. Nákladní loď byla mezi ním a hvězdným destruktorem; snad se imperiální soustředili na svou větší kořist a nepovšimli si jeho přiletu. "Pokusme se zmizet, Artoo," řekl, přehodil automatické řízení na ruční a tvrdě Xplán zatočil. Éterické kormidlo zavýlo na protest proti této otočce -

"Neidentifikovaná hvězdná stíhačka," zakvákal pronikavý hlas z přijímače. "Tady je imperiální hvězdný destruktork Chimaera. Udej svůj identifikační kód a účel letu."

Bylo po naději, že nebyl zpozorován. Luke teď v dále spatřil to, co vytáhlo Xplán z hyperprostoru: třetí loď byl křižník Interdictor, oblíbená imperiální hračka, která znemožňovala všem odpůrcům přejít na rychlost světla. Zřejmě tu trčeli a čekali na tu nákladní loď, byla to prostě jeho smůla, že se řítíl právě napříč stínem vrženým Interdictorem a byl vytažen z hyperprostoru zároveň s ní.

Nákladní loď. Luke krátce přivřel oči, aby se soustředil a pomocí síly se pokusil odhalit, zda jde o loď republiky, nebo o loď neutrální, nebo dokonce o piráta, kterého Chimaera chytla. Ale na palubě nebyly žádné známky života. Bud' posádka unikla, nebo už byla zajatá.

"Artoo, najdi mi nejbližší okraj prostorového úhlu Interdictorovy gravitační vlny," nařídil a vrhl Xplán do zběsilé spodní vývrtky, kterou akcelerační kompenzátor jen taktak zvládl. Pokud by se mu podařilo udržet nákladní loď mezi sebou a hvězdným destruktorem, mohl by se dostat z jeho dosahu dřív, než by spustili zařízení na přitahování lodí.

"Neidentifikovaná hvězdná stíhačka!" Pronikavý hlas se začínal zlobit. "Opakuji, vyšli svůj identifikační kód, anebo se připrav na zadržení!"

"Kdybych si tak vzal s sebou jeden z Hanových falešných ID kódů," bručel si Luke pro sebe. "Artoo? Kde začíná ten okraj?"

Droid zapíjala na obrazovce počítače se objevil diagram. "Tak daleko, oho?!" zamumlal Luke. "No, nedá se nic dělat, musíme do toho šlápnout. Drž se!"

"Neidentifikovaná hvězdná stíhačka -"

Zbytek oslovení byl přehlušen řevem pohonu, jak Luke zprudka navedl loď na plný výkon. V hluku se téměř ztratilo tázavé trylkování. "Ne, teď nechci deflektorní štíty," zvolal Luke v odpověď. "Potřebujeme mimořádnou rychlost."

I když se nezdálo, že by imperiální měli zájem na jeho okamžitém zničení, nehodlali ho zas jen tak pustit. Na přibližovací obrazovce mohl pozorovat, jak se hvězdný destruktork vyhoupl nad poškozenou nákladní loď a snaží se ujasnit si svůj zásah.

Luke vrhl rychlý pohled na distanční ukazatel. Byl stále ještě v dosahu kužele tažných sil a při jejich průběžné relativní rychlosti mu zbývalo jen pár minut. Potřeboval něco, co by je zaměstnalo nebo oslepilo...

"Artoo, potřebujeme rychle přeprogramovat jedno z protonových torpéd," zvolal. "Chci je vypustit na nuladeltav, pak je otočit hlavou na jejich zád. Žádné senzory nebo naváděcí kódy - chci ho dostat ven bez zážehu. Můžeš to udělat?"

Ozvalo se souhlasné pípnutí. "Dobře. Jakmile to bude připravené, upozorni mne a pak to vypusť!"

Podíval se opět na přibližovací obrazovku a udělal v kurzu Xplánu malou opravu. S naváděcími senzory v normální aktivní poloze by torpédo bylo obětí impozantního souboru odrušovacích zařízení hvězdného destruktork; torpédo vypuštěné bez zážehu omezi možnost imperiální lodi odstřelit je laserovou palbou. Pokud ovšem torpédo nezaměří naprosto přesně, proletí vedle zaměřovaného cíle, aniž by o něj jen škrtno.

Artoo zapípal; a s lehkým náklonem lodi bylo torpédo vypuštěno. Luke sledoval jeho pohyb a přitom soustředil sílu, aby mu mohl dát případný lehký vyrovnávací impuls -

A o vteřinu později, s gigantickým mnohočetným zábleskem provázejícím detonaci, nákladní loď vybuchla. Luke hleděl na distanční ukazatel.

Je teď téměř z dosahu. Pokud by trosky nákladní lodi mohly odstínit kužel tažných sil aspoň na několik málo sekund, měl by vyhráno.

Artoo zacvrlikal varování. Luke se podíval na překlad, pak na dalekonosnou obrazovku a pocítil, jak se mu svírá žaludek. Artoo opět zacvrlikal, tentokrát naléhavěji. "Já to vidím, Artoo," zavrčel Luke. Byla to ovšem běžná taktika, jakou imperiální používali. Aniž se někdo staral o nákladní loď, změnil Interdictor polohu, kroužil kolem a snažil se ještě mocněji svými projektory gravitačního pole opanovat unikající Xplán. Luke pozoroval, jak kuželovitý stín přetáhl šikmo obrazovku...

"Drž se, Artoo," zvolal; a zase příliš náhle pro kompenzátor, až k jejich totální negaci, stočil Xplán do pravotočivé obrátky a vypálil rovnoběžně se svým původním kurzem.

Za ním se ozval polekaný skřek. "Klid, Artoo, já vím, co dělám," sdělil droidovi. Hvězdný destruktork se pokusil natočit své masivní tělo a následovat Lukův manévř... a poprvé od počátku tohoto střetnutí začal vrhat záblesky laserového ohně.

Luke udělal rázné rozhodnutí. Sama rychlost ho teď nemohla zachránit, a téměř přesný zásah mohl ukončit tento zápas okamžitě. "Nastav deflektory, Artoo!" instruoval droida a věnoval přitom plnou pozornost tomu, aby unikový manévř provedl, jak nejlépe uměl. "Dej mi úměru mezi energií štítu a rychlostí."

Artoo zapípal odpověď, a v hluku přístrojů se ozvalo slabé praskání, jak štíty začaly čerpat energii. Pohybovali se pomaleji, ale jen natolik, že se to riskování zdálo být užitečné. Interdictor, vyvedený z rovnováhy Lukovým pravotočivým manévřem, rotoval nyní nesprávným směrem a jeho kužel přitažlivosti sledoval Lukův předešlý kurz, místo aby se pustil po kurzu novém. Jeho velitel se zřejmě snažil tuto chybu zkorigovat, ale setrvačnost odchýlení lodních masivních gravitačních generátorů pracovala pro Luka. Kdyby tak mohl zůstat mimo dosah hvězdného destruktork jen po několik málo sekund, octl by se mimo kužel tažných sil a nic by mu nezabránilo uniknout do hyperprostoru. "Připrav se na přechod na světelnou rychlost," řekl k Artoo. "O směr se nestarej - uděláme krátký skok

a všechno dáme do pořádku, až z toho vyvážneme."

Artoo přisvědčil -

A bez jakéhokoli varování byl Luke tvrdě vržen proti svým poutacím popruhům.

Kužel tažných sil hvězdného destrukturu je zachytil.

Artoo zmateně cvrlikal; ale Luke neměl čas uklidňovat droida. Jeho přímý kurz se náhle změnil v oblouk, v jakousi falešnou oběžnou dráhu kolem hvězdného destrukturu, který hrál roli planety v jejím středu. Avšak na rozdíl od pravého oběhu nebyl tento oběh stabilní, a jakmile by se destrukturu podařilo zaměřit na něj další paprsky, okruh by se rychle změnil v soustřednou spirálu. Spirálu, jejíž konečný bod by byl uvnitř hangárového prostoru hvězdného destrukturu.

Přestal se zabývat štíty a přenesl všechnu sílu ještě jednou k řízení, i když věděl, že to je s největší pravděpodobností marné. A nemýlil se - na okamžik se zdálo, že se tah mírní, ale vzápětí to s ním opět hodilo zpět. Ta relativně malá změna v rychlosti nemohla zablokovat tažné síly destrukturu.

Kdyby našel způsob, jak dosáhnout mnohem větší rychlosti... "Neidentifikovaná hvězdná stíhačka." Pronikavý hlas tu byl zase. tentokrát neskrýval škodolibé uspokojení. "Nemáte šanci uniknout: další úsilí vážně poškodí vaši loď."

Nařizují vám, abyste snížili výkon a připravili se k přistání!"

Luke stiskl zuby. Začínalo to vypadat nebezpečně, a on už neměl na výběr. "Artoo, teď zkusíme malý trik," volal na droida. "Na mé znamení zapni zpětně zrychlovací kompenzátor - na plný chod." Od řídicího pultu něco zabrblalo, a on riskoval rychlý pohled na obrazovku. Obloukem se dostal právě na pokraj Interdictorovy gravitační projekce. "Artoo: teď!"

A se zaječením strašně stresované elektroniky dospěl náhle Xplán do mrtvého bodu.

Luke neměl čas přemýšlet, co to na palubě jeho lodi mohlo vydat takový jekot, a už byl zase vržen, tentokrát ještě tvrději, proti svým popruhům. Připravenými palci se tvrdě zabodl do rozpálených klapků a vyslal tak povel k odpálení dvojice protonových torpéd; zároveň strhl Xplán nahoru. Tažná síla hvězdného destrukturu, která ho dosud táhla na svou trasu, se na moment tímto náhlým manévrem ztratila.

A najednou byla torpéda pryč, zanechala za sebou pouze hvizd své odčerpané energie, aby ukázala, že byla svedena ze svého původního kurzu. Trik se podařil: hvězdný destrukturu teď soustavně přitahoval uzdu nepravému cíli.

"Jsme volní!" křikl na Artoo a dal do pohonu veškerou energii. "Připrav se na světelnou rychlost."

Droid cosi zatryloval, ale Luke neměl čas, aby se podíval dolů na obrazovku a přečetl si překlad. Když si imperiální uvědomili svůj omyl a poznali, že není dost času na to, aby přesně nastavili kužel tažných sil, rozhodli se zřejmě zabít. Zdálo se, že všechny baterie hvězdného destrukturu spustily palbu najednou, a Luke náhle zjistil, že uhýbá před skutečnou bouří laserového ohně. Donutil se uvolnit a soustředit sílu, s jejíž pomocí řídil loď tak, jako by držel světelný meč. Loď poskočila, jak jí projel náboj; periferním viděním spatřil, jak špička zadního palubního laserového děla zaplála a zář zmizela v mraku superhorké plazmy. Nová střela mu proletěla těsně nad hlavou, jiná, bližší, vypálila čáru na jeho kopuli, pokryté průhlednou ocelí.

Další trylek přišel z obrazovky; to se vyprostili z Interdictorova gravitačního stínu. "Vpřed!" křikl Luke na Artoo.

A s druhým, dokonce ještě více nervy drásajícím elektronickým jekotem, který se za nimi ozval, se obloha vpředu proměnila v hvězdné čáry.

Dokázali to.

Chvilí, jež trvala malou věčnost, vyhlížel Thrawn průzorem a civěl na místo, kde se Skywalkerova stíhačka nacházela předtím, než zmizela, Pellaeon ho kradmo pozoroval a napjatě očekával, kdy dojde k nevyhnutelnému výbuchu. Napůl ucha poslouchal kontrolní údaje o škodách, které postihly čtvrtý projektor tažné síly.

Destrukce jednoho z deseti projektorů Chimaery byla poměrně malá ztráta. Skywalkerovo vyvážnutí nikoli.

Thrawn se napřímil a otočil. Pellaeon ztuhl - "Pojďte se mnou, kapitáne," řekl klidně velkoadmirál a namířil si to dolů po lávce velitelského můstku.

"Ano, pane," zabrblal Pellaeon a myslí mu proběhlo vyprávění o tom, jak Darth Vader trestával chyby podřízených.

Můstek byl nezvykle tichý, Thrawn vykročoval k zadním schůdkům a sestupoval do krytu palubní osádky. Minul členy posádky a jejich panely, důstojníky stojící v pozoru mezi nimi a zastavil se až u řídicí stanice tažných sil. "Vaše jméno," řekl až mučivě klidným hlasem.

"Cris Pieteron, pane," odpověděl v obavách mladý muž sedící u panelu.

"Vy jste měl na starosti tažný kužel během střetnutí s hvězdnou stíhačkou." To bylo konstatování, nikoli otázka.

"Ano, pane - ale to, co se stalo, nebyla moje chyba."

Thrawnova obočí se zvedla do oblouku, ale jen nepatrně. "Vysvětlete to."

Pieteron začal gestikulovat, slova střídal s posuňky. "Cíl provedl něco se svým akceleračním kompenzátozem, takže zničil svůj rychlostní vektor -"

"Jsem zvědav na fakta," přerušil ho Thrawn. "Očekávám, že uslyším, proč jeho únik nebyl vaše chyba."

"Já jsem vlastně nikdy nebyl cvičen pro takovýto případ, pane," řekl Pieteron a záblesk vzdoru se mihl v jeho pohledu. "Komputer ztratil cíl, ale zdálo se, že ho hned zase nabodl. Já jsem nemohl vědět, že nabodl něco jiného, dokud..."

"Dokud protonová torpéda nevybuchla proti projektoru?"

Pieteron hleděl před sebe. "Ano, pane."

Thrawn si ho dlouhou chvíli měřil. "Kdo je váš důstojník?" zeptal se nakonec.

Pieteronovy oči zašilhaly napravo. "Podporučík Coleclazure, pane."

Pomalů, uvážlivě se Thrawn otočil k malému muži stojícímu strnule v pozoru zády k lávce. "Vy máte tohoto muže na

starosti?"

Colclazure viditelně polkl. "Ano, pane," řekl.

"Odpovídáte rovněž za jeho výcvik?"

"Ano, pane," zase řekl Colclazure.

"Probírali jste při výcviku scénáře podobné tomu, co se právě přihodilo?"

"Já... si nevzpomínám, pane," připustil podporučík. "Běžný výcvikový program ovšem zahrnuje scénáře týkající se ztráty cíle a jeho následného uchopení."

Thrawn vrhl krátký pohled dolů na Pieterse. "Jeho jste také naverboval, podporučíku?"

"Nikoli, pane. Byl to odvedenec."

"Znamená to, že jste mu věnoval méně výcvikového času než normálnímu branci?"

"Ne, pane." Colclazurův pohled sjel po Pieterse. "Vždycky jsem se snažil se všemi podřízenými zacházet stejně."

"Hm." Thrawn chvíli uvažoval, pak se pootočil a podíval se podél Pellaeonova ramene. "Rukhu!"

Pellaeon si ani neuvědomil, že Rukh šel s nimi až dolů. Thrawn počkal, dokud Rukh nestál vedle něj, pak se zase otočil ke Colclazurovi: "Víte, jaký je rozdíl mezi omylem a chybou, podporučíku?"

Celý můstek náhle mrtvolně ztichl. Colclazure zase polkl, jeho obličej začal blednout. "Ne, pane."

"Každý se může dopustit omylu, podporučíku. Ale omyl se nestane chybou, když se ho pokusíte napravit." Zdvihl prst

-

A téměř lenivě tím prstem ukázal.

Pellaeon neviděl, že by se Rukh pohnul. Pieterse určitě neměl čas ani vykřiknout.

Thrawn se podíval Pellaeonovi přes rameno a pokynul, ticho teď bylo přerušeno zvukem kroků několika členů komanda, kteří předstoupili. "Vezměte si to na starost," přikázal jim velkoadmirál. Odvrátil se od zhroutěného Pieterse a upřeným pohledem probírával Colclazura. "Ten omyl, podporučíku," pravil mu něžně, "nebyl napraven. Můžete začít s výcvikem náhradníka."

Hleděl Colclazurovi do očí po několik úderů srdce. Potom, jako by si všiml napětí kolem sebe, obrátil se k Pellaeonovi.

"Chci kompletní technickotaktický rozbor posledních několika sekund střetnutí, kapitáne," řekl, zatímco všichni se rozešli po své práci. "Obzvláště mne zajímá jeho vektor světelné rychlosti."

"Já to všechno mám tady, pane," ozval se jeden poručík poněkud váhavě a předstoupil, aby podal velkoadmirálovi počítačový štítek.

"Děkuji," Thrawn na štítek pohlédl a podal ho Pellaeonovi. "Dostaneme ho, kapitáne," řekl a vykročil zpět ke schůdkům. "Velmi brzo ho dostaneme."

"Ano, pane," přitakal Pellaeon zamyšleně a spěchal, aby dohnal admirála. "Jsem si jist, že je to jenom otázka času."

Thrawn pozdvihl obočí. "Vy jste mi špatně porozuměl," řekl mírně. "Já to myslím doslova. On je právě teď z toho venku, ale nedaleko. A -" usmál se mazaně na Pellaeona "- je bezmocný."

Pellaeon se zamračil. "Tomu nerozumím, pane."

"Ten manévr, který uskutečnil, má zajímavý vedlejší efekt, o němž myslím nevěděl," vysvětloval velkoadmirál.

"Takovéto zpětné zapnutí kompenzátoru akcelerace působí vážné škody na hyperpohonu. Jeden světelný rok odtud, ne dál, mu úplně vysadí. A nám jenom postačí prohledat ten vektor a pak bude náš. Chápete?"

"Ano, pane," řekl Pellaeon. "Mám se spojit se zbytkem flotily?"

Thrawn zavrtěl hlavou. "Příprava útoku na Sluis Van je v této chvíli hlavní úkol flotily. Ne, myslím, že ho získáme na smluvním základě. Chci abyste poslal výzvu všem velkým pašeráckým šéfům, jejichž uskupení operují v této oblasti - Brascovi, Karrdovi, Par'tahovi a všem ostatním, na něž máme spojení. Použijte jejich soukromé frekvence a šifrované kódy - to aby si uvědomili, kolik toho o nich víme. Udejte jim Skywalkerův hyperprostorový vektor a nabídněte jim přemii třicet tisíc za jeho chycení."

"Ano, pane." Pellaeon se zadíval dolů do krytu osádky, kde stále pokračovala činnost kolem stanice tažné síly. "Pane, jestli jste věděl, že Skywalkerův útěk je pouze dočasný...?"

"Impérium je ve válce, kapitáne," řekl admirál, jeho hlas byl chladný. "Nemůžeme si dovolit živit lidi, jejichž inteligence je tak omezená, že se nedokážou přizpůsobit neočekávaným situacím."

Podíval se významně na Rukha, pak obrátil své žhnoucí oči na Pellaeona. "Vydejte rozkazy, kapitáne. Skywalker bude náš. Živý... nebo jinak."

KAPITOLA

17

Obrazovky a displeje před Lukem měkce svítily, když tu přes ně začaly přebíhat diagnostické zprávy, z nichž většina byla červeně orámována. Za těmito displeji mohl skrze kopuli pozorovat nos Xplánu. Byl sotva znatelný v záři vzdáleného světla hvězd. Za ním byly hvězdy, zářily všude kolem svým chladným třípytem.

A to bylo všechno. Žádné slunce, žádné planety, žádné asteroidy, žádná tělesa komet. Žádné válečné lodi, ani transportní, ani satelity, ani sondy. Nic. On a Artoo zůstali třet uprostřed ničeho.

Diagnostický blok počítače dospěl ke konci. "Artoo?!" zvolal. "Co jsi z toho pochytil?"

Zpoza něj vyšlo zřetelně žalostné elektronické zasténání a droidova odpověď se objevila na obrazovce počítače. "Je to špatné, že jo?" Artoo zase zasténal a počítačový přehled byl nahrazen droidovým hodnocením jejich situace.

Nebylo to dobré. Lukovo zpětné nasazení kompenzátoru akcelerace mělo za následek nepředpokládanou zpětnovazební pulzaci do obou motivátorů hyperpohonu - sice ne tak silnou, aby se spekly na škvarek, ale dostatečnou na to, aby se sežehly tak, že způsobily náhlý výpadek energie deset minut po jejich úniku. Loď v bodě čtyři postupovala v čase, který by bylo možné převést do vzdálenosti přibližně poloviny světelného roku. Navíc

prudká změna pohonu také plně zkrystalizovala subkosmickou rádiovou anténu.

"Jinými slovy," řekl Luke, "nemůžeme se odsud dostat, sotva nás někdo najde, nemůžeme zavolat o pomoc. Je to úhrnem asi tak všechno?"

Artoo zapípal. "Tak jo," vzdychl si Luke. "A nemůžeme tady zůstat. Aspoň ne nadlouho."

Luke si třel bradu a přemáhal pocit děsu, který v něm hlodal. Poddát se strachu by ho jenom obralo o možnost myslet, a to bylo to poslední, co si mohl právě teď dovolit. "Takže," řekl zvolna, "zkus tohle. Z obou motorů odpojíme motivátory hyperpohonu a uvidíme, jestli dokážeme sehnat dost komponentů na sestavení jediného, provozuschopného motivátoru. Jestli ano, zamontujeme ho někam doprostřed zádi, kde dokáže zvládnout oba motory. Možná tam, kde je teď pomocný pohon esovitého zametače stop - ten nebudeme potřebovat. Jde to tak udělat?", Artoo zamyšleně hvízdal. "Já se neptám, jestli to bude snadné," řekl Luke trpělivě, když se objevila droidova odpověď. "Jenom jestli je to možné."

Další hvízdnutí, další pesimistická zpráva. "No tak to aspoň zkusme," řekl mu Luke, odpoutal se a pokoušel se vykrotit ze sevřeného prostoru kokpitu.

Artoo ještě něco zatrylkoval. "Neboj se, já tam nechci uvíznout," ujistil ho Luke a sáhl do pouzdra v kokpitu. Měl tam uloženy rukavice a plombovou helmu k letové kombiněze; teď bude snadné vstoupit do vakua a spodním průřezem projít do nákladového prostoru. "Jestli mi chceš pomoci, mohl bys vyhledat údržbové specifikace a najít přesný postup, jak mám jeden z těch motivátorů odmontovat. A hlavu vzhůru, prosím tě. Začínáš být jako Threepio!" Artoo stále ještě rozhořčeně repetil, až jeho hlas přerušil poslední uzávěr Lukovy helmy. Ale to už znělo méně poděšeně.

Lukovi trvalo skoro dvě hodiny, než se dostal změtí kabelů a potrubí, aby odšrouboval motivátor hyperpohonu levého motoru z jeho uložení. "Je to samá trhlina," řekl Luke droidovi neradostně a obracel rozměrnou krabici v ruku. "Celé pancéřování štítu. Samé čárky, vážně - některé jsou sotva vidět. Ale táhnou se skoro po celé délce."

Artoo vydal jemné zakluktání, poznámku, která si nevyžadovala překlad. Luke neopravoval Xplány často, ale věděl, že s porušeným supervodivým štítem byl motivátor hyperpohonu sotva něčím jiným než krabicí vzájemně propojených náhradních součástek. "Ještě to nevzdáme," řekl k Artoo. "Pokud bude pancéřování druhého motivátoru v pořádku, máme ještě šanci."

Vložil nářadí do brašny a s pocitem nezvyklé nešikovnosti ve stavu beztlíže se vypravil pod záď Xplánu k motoru na pravoboku. Trvalo mu několik minut, než pohnul správným poklopem a připevnil některé překážející kabely. Potom nakoukl dovnitř a pokusil se dostat do otvoru upínací licní desku i svářecí přístroj a neoslepit se přitom.

Pečlivá prohlídka pancéře motivátoru ukázala, že v operaci není třeba pokračovat.

Chvilí tam tak visel, jedním kolenem lehce narážel na otvor trysky pohonu a uvažoval, co ve jménu síly budou dělat teď. Jeho Xplán, pevný a bezpečný i v ohni boje, se stal něčím ještě křehčím než tenkou nití, na níž visí jeho život. Rozhlédl se - hleděl do prázdnoty a na vzdálené hvězdy - a při tom pohledu ho znovu zachvátil pocit, že padá, pocit, který ho vždy provázel, když se ocitl v beztlížném stavu. Probleskla vzpomínka: visí ze spodní strany Oblačného Města; slabý strachem a v šoku ze ztráty pravé ruky a uvažuje, jak dlouho bude mít sílu se držet. Leio, zavolal tiše a vložil do toho pokusu všechnu sílu svých schopností rytíře Jedi. Leio, slyš mne. Odpověz mi.

Kromě ozvěny v Lukově mysli se žádná odpověď neozvala. Ale stejně žádnou nečekal. Leia byla daleko, tou dobou v bezpečí na Kašyyyku pod ochranou Chewbacce a celé planety Wookijů.

Pro Jediho city neexistují; jenom mír. Luke se zhluboka nadechl a zahnal černé myšlenky. Ne, on se nevzdá. A když se hyperpohon opravit nedá... nu, snad se najde něco jiného, o co se mohou pokusit. "Lezu dovnitř, Artoo," oznámil, přemístil vstupní desku a posbíral nářadí. "Zatím bys mohl vyhledat všechno, co víme o subkosmické rádiové anténě." Artoo měl všechna data shromážděná, už když Luke za sebou uzavíral kopuli kokpitu. Právě tak jako údaje o hyperpohonu, nebyla ani tato data příliš povzbudivá. Subkosmická rádiová anténa, vyrobená z deseti kilometrů ultratenkého supervodivého drátu pevně navinutého kolem jádra ve tvaru U, nebyla součástí, jež by se dala opravit v polních podmínkách.

Ale ani Luke nebyl jen průměrný pilot Xplánu.

"Prima, tohle uděláme," řekl pomalu droidovi. "Vnější vinutí antény je k ničemu, ale jádro není zničené. Jestli někde v lodi najdeme deset kilometrů supervodivého drátu, mohli bychom vyrobit novou."

Artoo se nad tím zamyslel, zakloktal odpověď. "Ale nech už toho," napomenul ho Luke. "Chceš mi namluvit, že nedovedeš to, co nějaká neinteligentní mašina dělá celý den?"

Droidova pípavá odpověď zněla naprosto rozhořčeně. Překlad, který běžel po obrazovce počítače byl dokonce ještě rozhořčenější. "No tak potom to není žádný problém," řekl Luke a potlačil úsměv. "Myslím, že pohon repulzorového zvedače nebo senzor rušičky budou mít dost drátu. Prověř to, prosím tě."

Nejdřív bylo chvilí ticho a pak Artoo něco tiše zahvízdal. "Ano, já vím, co jsou život chránící omezení," souhlasil Luke. "Právě proto to budeš ty, kdo bude dělat vinutí. Já strávím většinu času v hibernačním transu."

Další série hvízdů. "Neboj se," ujistil ho Luke. "Pokud se jednou za pár dní proberu, abych se najedl a napil, je hibernace dokonale bezpečná. Už jsi mě tak viděl aspoň desetkrát, pamatuješ? Teď sebou hod' a udělej tu kontrolu." Ani jeden z komponentů neměl dráty dostatečně dlouhé, ale když Artoo trochu zašátral ve skrytějších sekcích své technické paměti, dospěl k závěru, že osm kilometrů drátu v senzoru rušičky by mělo stačit k vytvoření antény přinejmenším o nízkém výkonu. Avšak připustil, že to není nijak jisté, dokud ji doopravdy nevyzkoušejí.

Pro Luka to byla další hodina práce - dostat rušičku a anténu z lodi, odtrhnout zničený drát od jádra antény a přenést všechno na horní záď lodi, kde na ně mohly droidovy chapače dosáhnout. Upevnit kostru nouzového zařízení k navíjení drátu tak, aby se nepetrhl, trvalo další hodinu a ještě půlhodinku pozoroval celou operaci z vnitřku lodi, aby se přesvědčil, že probíhá hladce.

A pak už pro něho další práce nezbyla.

"Takže nezapomeň," upozornil droida, když se uveleboval v sedadle kokpitu. "Když se něco zadrhne - nebo když si třeba jenom budeš myslet, že by se něco mohlo zadrhnout, neotálej a vzbud' mě. Rozumíš?"

Artoo zahvízdal, že rozumí. "Prima," řekl Luke spíše pro sebe než droidovi. "Tak to bychom měli."

Zhluboka se nadechl a nechal svůj pohled ještě jednou sklouznout po hvězdné obloze. Jestli to nebude fungovat...

Ale právě teď si s tím nemusí dělat starosti. Udělal vše, co mohl. Teď pro něj nastal čas přivolat si vnitřní mír a svěžit svůj osud Artoo.

Artoo... a síle.

Znovu se zhluboka nadechl. Leio, zavolal ještě jednou a naposled. Potom obrátil svou mysl dovnitř a začal zpomalovat své srdce.

To poslední, co si uvědomil, než ho pojala temnota, byl podivný pocit, že někdo někde zaslechl jeho volání...

* * *

Leio... Leia se s trhnutím probudila. "Luku?" zvolala, podepřela se na lokti a hleděla do šera kolem sebe. Mohla by přísahat, že slyšela jeho hlas. Hlas nebo snad dotek jeho mysli.

Ale nikdo tam nebyl. Nic než těsný prostor hlavní kabiny Lady Luck, tlukot srdce a v pozadí známé zvuky letící lodi. A deset metrů odtud v kokpitu přítomnost Chewbacce. Když se více probrala, uvědomila si, že Luke je vzdálený stovky světelných let.

Určitě to byl jen sen.

S povzdechem zase ulehla. Zaslechla jemnou změnu ve zvuku a způsobu chvění, jak se hlavní subsvětelný pohon uzavřel a zvedací repulzor zaklapl. Když se zaposlouchala ještě víc, mohla zaslechnout slabý zvuk vzduchu ubíhajícího podle trupu lodi.

Sestupovali na Kašyyyk. O něco dříve než bylo plánováno.

Vstala z lůžka a když se oblékala, cítila, jak v ní hlodají tiché zlé předtuchy. Han a Chewbacca ji mohli ujišťovat jak chtěli, ona přece četla diplomatická hlášení a věděla, jak silný je spodní proud záště, již Wookijové chovají vůči lidem. Nebylo jisté, zda tuto zášť vyváží její statut členky hierarchie Nové republiky. Zvláště když měla obtíže při chápání jejich jazyka.

Při té myšlence sebou škubla a nebylo to poprvé od odletu z Nklonu, co si přála, aby Lando použil pro svůj podvůdek s hlasem jiného droida. S Threepio a jeho překládacím zařízením na sedm miliónů jazyků by tahle věc byla mnohem méně trapná.

Když Leia dorazila do kokpitu, byla už Lady Luck hluboko v atmosféře, klouzala dolů přes překvapivě plochou vrstvu mračen v plynulých křivkách kolem vrcholků stromů, které bylo občas mezi mraky vidět. Vzpomněla si na to, jak se poprvé setkala se zprávou o velikosti kašyyykských stromů; tehdy vedla se senátním knihovníkem při o tom, že vláda si nemůže dovolit, aby její databáze byly prošpikovány tak jasně absurdními omyly. Ještě teď, když měla ty stromy přímo před sebou, byly pro ni neuvěřitelné. "Je tohle běžná velikost vrošyrových stromů?" zeptala se Chewbacce, když vklouzla do křesla vedle něho.

Chewbacca zavrčel, že ne: ty, jež bylo vidět nad oblaky, byly asi půl kilometru nad průměrem. "To jsou ty, na které dáváte živné prstence," přikývla Leia.

Podíval se na ni a ona i přes svou malou schopnost číst ve tvářích Wookijů si zcela jasně všimla jeho překvapení.

"Netvař se tak udiveně," napomenula ho s úsměvem. "Někteří z lidí toho trochu vědí o kultuře Wookijů. Všichni nejsme nevědomí divoši, víš."

Chvilí na ni hleděl, pak se zasmál urfurfurf a obrátil se k řízení. Před nimi napravo se objevila sevřenější skupina obzvlášť vysokých vrošyrů. Chewbacca k ní s Lady Luck zamířil a v několika minutách byli tak blízko, že Leia mohla spatřit síť tenkých větví spojujících stromy právě nad oblaky. Chewbacca s lodí zakroužil a navedl ji na přistání; potom varovně zavrčel a ostře se spustil do mračen.

Leia si nikdy nelibovala v létání naslepo, zvláště v místě plném překážek tak velkých, jako byly vrošyry. Lady Luck úplně zahalila hustá bílá mlha, ale hned z ní byla venku. Přímě pod nimi byla další vrstva mraků. Chewbacca se do ní spustil a zase jí proletěl do čerstvého vzduchu -

Leia se ostře nadechla. Jako by ve vzduchu viselo město a zcela vyplňovalo prostor mezi skupinami masivních stromů. Nebyla to sbírka primitivních chatrčí a ohnišť jako stromové vesnice Eworů na Endoru. Toto město bylo skutečné, nefalšované, rozprostíralo se na prostoru větším než čtvereční míle. I na tuto vzdálenost mohla vidět, že budovy jsou velké a složité, některé dvou až třípatrové, a že ulice mezi nimi jsou rovné a pečlivě vyprojektované. Obrovské kmény stromů se tyčily kolem něho a někde i pronikaly dovnitř a vyvolávaly dojem, že ty obrovité hnědé sloupky podpírají oblačnou střechu. Kolem města se ze stran křížily barevné paprsky světlometů.

Chewbacca vedle ní zabručel otázku. "Ne, ještě nikdy jsem neviděla holografy vesnice Wookijů," vydechla. "Moje chyba." Teď se přibližovali, ale pro Oblačné Město tak typický unipod, který očekávala, tu nebyl nikde vidět.

Nikde nebylo vidět podpěru jakéhokoli druhu. Copak to město drží ve výšce repulzory?

Lady Luck se zlehka naklonila doleva. Přímě před nimi se nad jedním okrajem sídliště nacházela kruhová plošina s přistávacími světly. Jako by trčela přímě z jednoho ze stromů, a Leia pár vteřin trvalo, než si uvědomila, že to není nic jiného než část obrovské větve, která byla blízko kmene horizontálně seříznuta.

Plošina nevypadala dost prostorná, aby se na ni vešla loď tak velká jako Lady Luck, ale rychlý pohled zpět na město potvrdil, že tenhle malý rozměr je pouhým trikem ošidného měřítka stromů. Když je Chewbacca posadil na ohněm zčernalé dřevo, bylo jasné, že si plošina dokáže poradit nejen s Lady Luck, ale pravděpodobně i s cestovními loděmi normální velikosti.

Nebo, když na to přijde, s imperiálními útočnými křižníky. Leia se rozhodla nezkoumat příliš důkladně podmínky, za

jakých se plošina stavěla.

Napůl očekávala, že Wookijové vyšlou naproti delegaci, a ukázalo se, že měla napůl pravdu. Když Chewbacca spustil rampu, čekali už vedle Lady Luck dva obrovití cizinci pro ni nerozlišitelní, až na poněkud jinou výšku a viditelně odlišné vzory na širokých bandalírech, které jim přecházely přes hnědou srst od ramen k pasu. Vyšší z těch dvou, s hnědým bandalírem protkávaným zlatem, pokročil kupředu, když Leia sešla z rampy. Namířila si to k němu a použila všechny relaxační techniky rytířů Jedi, které znala, aby se uklidnila a přesto jí bylo trapně. Chewbaccovi rozuměla dost obtížně a ten už žije mezi lidmi desítky let. Rodilý Wookie, hovořící domorodým dialektem, bude něco nepochopitelného.

Vysoký Wookie ji pozdravil lehkou úklonou hlavy a otevřel ústa. Leia sebrala odvahu -

[Já tobě, Leioorganasolo, přináším pozdravy,] zařval. [Já tebe na Rwookrrorro vítám.]

Leia cítila, jak jí čelist klesá údivem. "Ach...děkuji," vypravila ze sebe. "Já - ach - je to čest, být tady."

[Tak jako my jsme tvoji přítomností poctěni,] zavrčel zdvořile. [Já jsem Rallrracheen. Patrně bude prro tebe snazší říkat mi Ralrra.]

"Je pro mne ctí se s tebou seznámit," přikývla Leia a cítila se jako v snách. Nehledě na to podivné protahované vrčení při r, Wookie Ralrra mluvil dokonale srozumitelně. Když ho tak poslouchala, jako by všechen její neklid náhle zmizel. Cítila, jak jí hoří obličej, a doufala, že její překvapení není příliš vidět.

Viditelné bylo. Chewbacca vedle ní se tiše urfurfurf zasmál. "Nech mě hádat," suše navrhla a vzhledla k němu. "Ty máš po celá ta léta vadu řeči a nikdy tě nenapadlo se mi o tom zmínit?"

Chewbacca se rozesmál ještě hlasitěji. [Chewbacca mluví převýbornně,] sdělil jí Ralrra. [To já mám vadu řeči. Je zvláštní, že pro lidi je snazší to rozeznat.]

"Aha," řekla Leia, i když tomu vůbec nerozuměla. "Tak to jste byl jistě vyslancem?"

Náhle jako by vzduch kolem ní zchladl. [Já jsem byl otrokem v Impériu,] zavrčel Ralrra jemně. [Jako Chewbacca, než ho Hansolo osvobodil. Pro mě zotrročiťele jsem byl užitečný při rrozhovorrech s druhými wookijskými otroky.]

Leia se zachvěla. "To je mi líto," bylo všechno, co ji napadlo. [To nesmíte,] naléhal.

[Moje rrole mi přinesla mnoho informací o armádě Impéria. Informace, kterré se ukázaly užitečné, když nás vaše aliance osvobodila.]

Náhle si Leia uvědomila, že Chewbacca už nestojí vedle ní. Ke svému leknutí ho spatřila uvězněného v smrtelném sevření toho druhého Wookieho, se samostřilem beznadějně zachyceným na rameni mocnou paží toho druhého.

"Chewie!" vykřikla a ruka jí sjela k blasteru na boku.

Sotva jej však nahnátla, Ralrrova chlupatá ruka přistála na její ruce s železným sevřením. [Nerruš je,] řekl jí Wookie pevně. [Chewbacca a Salporin jsou přátelé od dětství a neviděli se mnoho let. Jejich přivítání se nesmí rrušit.]

"Promiň," zamumlala Leia, spustila paži a cítila se hloupě. [Chewbacca řekl ve své zprávě, že si přeješ útočiště,]

pokračoval Ralrra, asi rozpoznal její rozpaky. [Ukážu ti, co jsme připravili.]

Leiiny oči rychle zalétly k Chewbaccovi a Salporinovi, kteří stále na sobě viseli. "Možná bychom měli počkat na ostatní," navrhla trochu nejistě.

[Žádné nebezpečí nerrroží.] Ralrra se zvedl do plné výšky. [Leioorganasolo, musíš rrozumět. Bez tebe a tvého lidu by mnozí z nás byli dosud otroky Impéria. Otroky nebo mrrrtví jejich rukou. Jsme trochu dlužníky tvými a tvé rrepubliky.]

"Děkuji," řekla Leia a cítila, že ji opouští poslední zbytek napětí. V kultuře a psychice Wookijů toho bylo pro ni ještě hodně nepřehledného; ale dluhu za život rozuměla velmi dobře. Ralrra se tím formálně zaručil za její bezpečnost, což byl závazek podepřený wookijskou ctí, houževnatostí a nekultivovanou silou.

[Pojď,] zavrčel Ralrra a ukázal na něco, co vypadalo jako otevření výtah na okraji plošiny. [Pojedeme do vesnice.]

"Jistě," řekla Leia. "To mi připomíná - chtěla jsem se zeptat, jak se ta vesnice na tomto místě udrží. Používáte repulzory - odrušovače gravitace?"

[Pojď,] řekl Ralrra. [Já ti to ukážu.]

* * *

Vesnici ve výšce nedržely repulzory. Ani unipody, zakotvené trakce, ani jiný chytrý projekt moderní technologie.

Metoda Wookijů byla, jak si Leia uvědomila, svým způsobem chytřejší.

Vesnice visela na větvích.

[Byl to velký úkol, vybudovat vesnici této velikostí,] řekl jí Ralrra a mávl silnou rukou vzhůru k mřížoví nad nimi.

[Mnohé z větví byly odstraněny, ty, co zůstaly, pak rostly silnější a rychleji.]

"Vypadá to jako obří pavučina," poznamenala Leia a prohlížela si ve výtahu vesnici zespodu a snažila se nemyslet na kilometry prázdného prostoru pod nimi. "Jak jste je takhle spletlí dohromady?"

[Nespletlí. Skrrze svůj rrůst jsou jednota.] Leia zamžikala. "Promiň?"

[Rrostou hrromadně,] vysvětloval Ralrra. [Když se dvě vrošyrové větve potkají, srrostou dohrromady, z nich potom vyrrážejí nové větve všemi směry.]

Zavrčel si něco pro sebe, slovo nebo větu, kterou si Leia nedovedla přeložit. [Je to živá připomínka jednoty a síly wookijského národa,] dodal potichu.

Leia mlčky přikývla. Uvědomila si, že všechny vrošyrové stromy v tomto trsu jsou jediná obrovská rostlina s jednotným nebo přinejmenším propojeným systémem kořenů. Uvědomili si to Wookijové? Nebo jim zapovídala jejich úcta k těm stromům podobné úvahy nebo výzkum?

Odvrátila pohled a podívala se dolů do mlhavého šerosvitu pod výtahovým vznášedlem. Tam dole byly kratší vrošyry a stovky dalších druhů stromů, které tvořily obrovské džungle Kašyyky. Údajně v nich existovalo několik stromových ekosystémů, uspořádaných v přibližně horizontálních vrstvách sestupujících k povrchu a každá vrstva

byla mrtvější než ta nad ní. Nevěděla, jestli Wookijové pronikli až k povrchu; ale nikdo, kdo se tam i dostal, si neudělal čas na důkladný botanický průzkum.

[Jmenují se krroyjové,] řekl Ralra.

Leia se už chtěla zeptat, o čem je řeč, když uviděla dvojitý klín ptáků, rychle letících oblohou pod nimi. "Ti ptáci?" zeptala se.

[Ano. Kdysi byli vzácnou pochoutkou prro národ Wookijů. Teď je mohou jíst i chudí.] Ukázal na okraj vesnice pod nimi, na mlhavé světlo vycházející ze světlometů, které viděla při přeletu. [Krroyjové přiletí k těm světlům,] vysvětloval. [Tam na ně čekají lovci.]

Leia chápavě přikývla; už viděla na jiných planetách různě rafinované optické návnady k přilákání zvěře, která sloužila za potravu. "Nenarušují ty mraky jejich účinnost?"

[Přes mraky fungují nejlíp,] řekl Ralra. [Mraky šíří světlo. Krroyjové je vidí na velkou vzdálenost a přiletí.] Zatímco vysvětloval, dvojitý klín ptáků se ostře shlukl a mířil vzhůru k mrakům a světlům, která si s nimi pohrávala. [Přesně tak. vidíš. Dnes si možná jednoho dáme k večeři.]

"To bych ráda," řekla. "Vzpomínám si, že Chewie jednou ličil, jaká je to dobrota."

[Tak to se musíme vrátit do vesnice,] řekl Ralra a chopil se řízení. Za skřípotu kabelů se vznášeli vzhůru. [Doufali jsme, že tě ukryjeme v jednom z pohodlnějších domů,] poznamenal, když mířili vzhůru. [Ale Chewbacca to nedovolil.] Ukázal a Leia si poprvé všimla obydlí zabudovaných přímo do stromu vedle nich. Některá z nich byla víceposchoďová a dosti složitá; zdálo se, že se všechna otevírají přímo do prázdna. "Chewbacca ví, čemu dávám přednost," řekla Ralrovi a potlačila zachvění. "Proč vede to vznášedlo tak hluboko dolů podél vesnice?"

[Ten výtah se používá hlavně pro transport nákladů nebo prro nemocné,] řekl Ralra. [Většina Wookijů radši šplhá, přirozeně.] Pozvedl k ní ruku dlaní vzhůru; a jak se mu pod kůží a pod srstí pohnuly svaly, z ukrytých pouzder na špičkách prstů se vysunula sada hrozivě zakroucených drápů.

Leia ztěžka polkla. "Neuvědomila jsem si, že Wookijové mají takovéhle drápy," řekla. "Ačkoli myslím, že mě to mohlo napadnout. Vždyť jste přece stromové bytosti."

[Žít bez nich mezi stromy by bylo nemožné,] souhlasil Ralra. Drápy se zase zasunuly a Wookie mávl rukou vzhůru. [Dokonce i pohyb rrévu by byl bez nich obtížný.]

"Révou," opakovala Leia a ponuře hleděla skrz průhlednou střechu výtahu. Předtím si nevšimla žádné révy na stromech a vlastně ani teď ne. Její pohled padl na kabel ubíhající ze stropu výtahu do listí a větví nad ním. . . Byl to tmavě zelený kabel.

"Tenhle kabel?" zeptala se opatrně a pokynula tím směrem. "To je réva?"

[To je réva kšy,] ujistil ji. [Neměj obavy o její pevnost. Je silnější než smíšený kabelový materiál a nedá se přefříznout ani blasterem. A taky je samoopravná.]

"Aha," řekla Leia, zírala na révu a těžce přemáhala náhlou paniku. Už se něco nalétala po celé galaxii na stovkách různých spídrů a kosmických lodí bez sebemenšího záchvěvu závratě, ale viset takhle na kraji prázdnoty bez solidního kokpitu s pohonem bylo něco naprosto jiného. "Přetrhne se ta réva někdy?" zeptala se a snažila se, aby to znělo nejbale.

[V minulosti se to někdy stávalo,] pravil Ralra. [Když nebyla kontrolována, mohli ji různí paraziti a plísňe rozežrat. Teď najímáme strážce, kterým naši předkové neměli. Výtahy, jako je tento, mají nouzový repulzorový systém.]

"Ach," řekla Leia, neklid ji opustil a ona se zase jednou cítila jako zelenáč a ne moc chytrý začátečník v diplomatických službách. Výtahové podlaží vystoupilo na úroveň vesnice. Chewbacca a Salporin tam na ně čekali ten druhý si brkl prsty na samostřil a lehce sebou poškubával, což Leia spojovala s jeho neklidem. Ralra zastavil u široké výstupní rampy a otevřel dvířka, a tu Salporin přistoupil a nabídl Leie své rámě.

[Zařídili jsme to tak, že ty a Chewbacca budete bydlet v Salporinově domově,] řekl Ralra, když vstoupili na relativně pevnou půdu. [Není to daleko, ale můžeme tě tam dovézt, jestli chceš.]

Leia přehlédla nejbližší okraj vesnice. Velmi toužila po procházce, aby se dostala mezi lidi a začala to místo vnímat. Ale po vši námaze, kterou vynaložili na to, aby ji tajně dopravili na Kašyyk, by podobná procházka nebyla to nejchytejší.

"Asi bude nejlepší, když pojedeme," řekla Ralrovi.

Chewbacca něco zavrčel, když k němu přistoupili. [Chtěla si prrohlédnout konstrukci vesnice,] sdělil mu Ralra. [Už jsme připraveni na cestu.]

Chewbacca vydal další nespokojené zavrčení, ale hodil si samostřil přes rameno a bez další poznámky vyrazil k repulzorovým saním, zaparkovaným u cesty asi tak dvacet metrů od nich. Ralra a Leia šli za ním a Salporin tvořil zadní voj. Domy a další budovy začínaly přímo na okraji hustých větví, nespočívaly na ničem pevnějším než na několika stočených révách kšy, spojených mezi sebou a nad prázdným prostorem. Ralra naznačil, že obydlí přiléhající ke stromům jsou vystavnější, než ta na okraji, která patřila vyšší střední vrstvě. Zvědavě si prohlížela obydlí a jak je měli, nakukovala do oken. Za jedním z nich se ve stínu mihl obličej a zachytil její pohled -

"Chewbacco!" zalapala po dechu. Ve chvíli, kdy hmátla rukou po blasteru, tvář zmizela. Ale nebylo možné si s ničím splést ty vyboulené oči a vystupující čelist s ocelově šedou pletí.

Chewbacca se samostřilem v ruce byl okamžitě po jejím boku. "Uvnitř je jedna z těch bytostí, co nás napadly na Bimmisaari," sdělila mu a soustředila veškerou schopnost Jediho, jaké byla schopna. Nic. "U toho okna," dodala a ukázala blasterem. "Byl zrovna tam."

Chewbacca vyštěkl nějaký rozkaz a vsunul své veliké tělo mezi Leiu a dům, samostřilem špičkoval křížem krážem stavbu, až ji pokryl nepravidelným vzorem. Ralra a Salporin už byli u domu, oba drželi po páru hrozivě vyhlížejících nožů, které odněkud vytáhli. Zaujali postavení po obou stranách dveří; a Chewbacca brilantním zásahem vstřelil dveře dovnitř. Od středu vesnice někdo zavyl - dlouhým, naříkavým vytím zlosti nebo poplachu, které se odráželo od domů a

mohutných stromů. Ještě předtím, než Ralra a Salporin zmizeli v domě, se k vytí přidaly další hlasy, narůstaly co do počtu a hlasitosti, jako by se k němu připojila polovina vesnice. Leia si uvědomila, že se tiskne k chlupatým zadům Chewbaccy, mžiká nad úžasnou zuřivostí v tom volání a vybavuje si, jak reagovalo bimmisaarské tržiště na její krádež šperků.

Až na to, že tohle nebyli malí směšní, žlutě oblečení Bimmové. Byli to obrovští, strašně silní Wookijové.

Ve chvíli, kdy Ralra a Salporin vyšli z domu, začal se tu scházet velký dav - dav, kterého si Chewbacca nevšiml víc než toho vytí, zatímco očima a samostřílem mířil na dům. Ti dva další Wookijové si také davu nevšimli a každý z nich zmizel podle jedné stěny domu. Za několik vteřin se znovu objevili a chovali se jako lovci, kteří vyšli naprázdno.

"Byl tam," trvala na svém Leia. "Já jsem ho viděla."

[To může být pravda,] řekl Ralra a zastrčil nůž zpět do pouzdra skrytého ve svém bandalíru. Salporin, upírající pozornost stále na dům, měl své nože pohotově. Ale po nikom ani stopa.

Leia se kousla do rtu a očima přejela po prostranství. Nablízku nebyly žádné domy, do kterých by cizinec mohl utéct, aniž by ho ona nebo Chewbacca nezahledli. A žádný úkryt nebyl ani na této straně domu. Na druhé straně byl pouze okraj vesnice.

"Zmizel přes okraj," uvědomila si najednou. "Určitě. Buď se dostal pod vesnici s horolezeckou výstrojí, anebo se uchýlil na loď, balancující tam dole."

[To není prrawdopodobné,] řekl Ralra, když šel kolem ní. [Ale možné. Pojedu dolů výtahem a pokusím se ho najít.] Chewbacca napřáhl ruku, aby ho zastavil a odmítavě zavřel. [Máš pravdu,] připustil Ralra, i když zřejmě s nechutí. [Tvoje bezpečí, Leioorganasolo, je ta nejdůležitější věc v této chvíli. Nejprve tě dopravíme do bezpečí, a potom se začneme shánět po tom cizinci.]

Do bezpečí. Leia hleděla na dům a po zádech jí přeběhl mráz. Uvažovala, jestli pro ni ještě někdy bude existovat něco takového, co se nazývá bezpečí.

KAPITOLA

18

Trylkující kód, přicházející odněkud zdaleka, vyburcoval Luka z jeho bezesného spánku. "V pořádku, Artoo, už jsem vzhůru," řekl unaveně a promnul si oči. Jeho klouby narazily na kryt letové helmy a ten dotyk poněkud rozptýlil mlhu vířící jeho myslí. Nemohl si přesně vzpomenout na okolnosti, za jakých přešel do stavu hibernace, ale měl takový pocit, že ho z něj Artoo vyrušil příliš brzy. "Děje se něco?" zeptal se a pokusil se vystopovat, co přimělo droida to udělat.

Trylkování se změnilo v úzkostně znějící švitoření. Ve snaze zostřit zrak, pátral Luke po obrazovce s překladem. K jeho mírnému údivu byla temná. Právě tak jako ostatní přístroje; a pak mu to došlo. Uvázl v hlubinách prostoru, s narušenými systémy Xplánu, pouze s energií pro Artoo a s minimálním životním příkonem pro sebe.

Artoo dostal za úkol namotávat novou subspaciální rádiovou anténu. Protáhl si ztuhlý krk, pootočil hlavu a podíval se na droida, co ho potkalo za -

Překvapením mu zaškubaly svaly. Tam nahoře byla jiná loď a rychle se snášela přímo na něho.

Hodil sebou zpátky, teď už úplně probuzený, rukama hmatl po řídicím pultu s vypínači pohonu a všechny nahodil. Byl to však neúčinný reflex. Trvalo by téměř patnáct minut, než by uvedl stroje Xplánu od chladného nahození k jakékoli možnosti vzletnout, natož k boji. Kdyby se ten vetřelec choval nepřátelsky...

Použil nouzové manévrovací trysky a přiměl Xplán, aby se pomalu otočil a čelil blížící se lodi. Obrazovky a senzory začínaly fungovat a potvrzovaly, co viděl: byla to středně velká, poněkud zchátrale vyhlížející korellská nákladní loď. Nebyl to typ lodi, jaký zpravidla užívali imperiální, a rozhodně na jeho trupu nebyly žádné imperiální znaky.

Za těchto okolností však bylo nepravděpodobné, že by to byl jenom nevinný nákladní handlíř. Možná pirát? Luke soustředil sílu a pokusil se něco zjistit o posádce...

Artoo zašvitořil a Luke mrkl dolů na obrazovku počítače. "Ano. taky jsem si všiml," odpověděl mu Luke. "Ale normální nákladní loď by byla s to dosáhnout takového snížení rychlosti, jenom kdyby byla prázdná. Udělej rychlý rozbor senzorových údajů, podívej se, jestli můžeš zachytit rozmístění zbraní."

Blikání rádiového signálu udávalo, že byl osloven. Narovnal se a klepl na přijímač. "Potřebujete pomoc?" řekl chladný ženský hlas. "Opakují: neidentifikovaná hvězdná stíhačka, tady je nákladní loď Wild Karde. Potřebujete pomoc?"

"Wild Karde, tady je Xplán Nové republiky AA589," identifikoval Luke sám sebe. "Jak to tak vypadá, pomoc by mi prospěla."

"Potvrzen příjem, Xpláne," řekl její hlas. "Copak máte za problém?"

"Hyperpohon," sdělil jí Luke a prohlížel si přibližující se loď. Před minutou se natočil, aby přiblížení lodi čelil; druhý pilot odpověděl lehkým skluzem stranou, a výsledkem bylo, že Wild Karde už nebyl v záměru laserů Xplánu. Snad že byl tak opatrný... ale byly tu i jiné možnosti. "Ztratil jsem oba motivátory," pokračoval. "Prasklé štítové desky, možná též i jiné problémy. Nepředpokládám, že vezete nějaké náhradní díly?"

"Ne pro loď tohoto typu." Nastala krátká pauza. "Mám vám sdělit, že když se uvolíte přejít k nám na palubu, můžeme vám nabídnout odvoz na místo našeho určení."

Luke použil sílu, aby posoudil smysl, ukrývající se za těmito slovy. Jestli v tom však byl nějaký úskok, nemohl ho nahnát. A i kdyby byl, měl po čertech malý výběr. "To zní dobře," řekl. "Je nějaká naděje, že byste mohli vzít s sebou taky moji loď?"

"Pochybují, že byste si mohl dovolit naše přepravní ceny," dostalo se mu suché odpovědi. "Poradím se s kapitánem, ale nedělejte si velké naděje. Museli bychom ji vzít tak jako tak do vleku - naše úložné prostory jsou momentálně plné." Luke cítil, jak mu škublo ve rtu. Plně naložená nákladní loď by sotva zvládla snížení rychlosti, jak Artoo předtím poznamenal. Bud lhali, nebo tento normálně vyhlížející pohonný systém musel podstoupit kompletní a pořádnou přestavbu.

To činilo z Wild Karrdu buď pašeráka, piráta nebo maskovanou válečnou loď. A Nová republika neměla žádné maskované válečné lodě.

Pilotka opět promluvila. "Zachováte-li nynější pozici, Xpláne, přiblížíme se k vám natolik, abychom vám mohli hodit nouzový tunel," řekla. "Ledaže byste se radši oblékl a přešel prostorem."

"Tím tunelem to bude nejrychlejší," řekl Luke; rozhodl se, že se pokusí o malou slovní zkoušku. "Myslím, že ani pro jednoho z nás nemá význam tady dlouho trčet. Jakou náhodou jste se ocitli zrovna tady?"

"Mám za to, že chcete vzít s sebou taky svého astromechanického droida," pokračovala pilotka a zcela pominula otázku.

Takhle tedy dopadla slovní zkouška. "Ano, chci," sdělil jí.

"Dobrá, tak se připravte. Mimochodem, kapitán říká, že přepravní cena bude dělat pět tisíc."

"Rozuměl jsem," řekl Luke a rozeplnul své popruhy. Otevřel postranní pouzdra, vyndal z nich rukavice, helmové hermetické uzávěry a vložil je do náprsní kapsy letecké kombinézy, aby se k nim mohl rychle dostat. Nouzový tunel byl relativně nepropustný, ale k neštěstí může dojít kdykoli. Nehledě na to, že pokud by se posádka Wild Karrdu chtěla zmocnit volného Xplánu, pak by uzavření tunelu v průběhu operace byl ten nejjednodušší a nejméně komplikovaný způsob, jak se ho zbavit.

Posádka. Luke se na chvíli zarazil a zaměřil své smysly směrem k lodi, která se k němu stále více přibližovala. Něco tady nehrálo: něco, co vycítil, ale nemohl to bezpečně určit.

Artoo úzkostně zašvitořil. "Ne, neodpověděla na tu otázku," přisvědčil Luke. "Ale nemohu přijít na žádný legální důvod, pro který by letěli tak daleko. Ty ano?"

Droid vydal měkký elektronický sten. "Souhlas," přikývl Luke. "Kdybychom tuhle nabídku odmítli, moc bychom si nepomohli. Musíme se mít na pozoru."

Sáhl do druhé postranní kapsy, vyndal blaster, odjistil jej a strčil do pouzdrové kapsy všíité do kombinézy. Komlink dal do jiné kapsy, i když si nedovedl představit, k čemu mu bude na palubě Wild Karrdu dobrý. Nouzový balík na přežití si připjal opaskem k pasu. Nakonec vyndal světelný meč a připjal k opasku.

"V pořádku, Xpláne, upevnili jsme ten tunel," zazněl hlas. "Je vám k dispozici."

Malý dokový prostor Wild Karrdu byl přímo nad ním a jeho vnější dvířka zvala ke vstupu. Luke se dotkl přístrojů, přesvědčil se, že jakýsi vzdušný koridor mezi oběma loděmi existuje, a zhluboka se nadechl. "Tak jdem, Artoo," řekl a odklopil kopuli.

Po tváři ho pohladil závan vzduchu, jak se vyrovnávaly vzdušné tlaky. Opatrně ji odstrčil, vystoupal nahoru přes okraj kopule a otočil se. Artoo se odpálil od své zásuvky a volně vyplul nad Xplán, přičemž vydával zřetelně nešťastné zvuky nad svou situací. "Už tě mám, Artoo," konejšil ho Luke, použil sílu a přitáhl droida k sobě. Ještě se naposledy zorientoval, pokrčil se v kolenou a vyrazil.

Dosáhl vzduchové kapsy na zádi základny půl sekundy před Artoo, zachytil se popruhů připevněných ke -stěnám a oba hladce zastavil. Někdo je bezpochyby pozoroval; byli ještě v pohybu, když vnější dvířka za nimi zapadla. Gravitace se obnovila, dost pomalu na to, aby si upravil postoj, a vzápětí se otevřel vnitřní vchod.

Čekal tam na ně mladý člověk, který měl na sobě ošumělý overal nepovědomého střihu. "Vítejte na palubě Wild Karrdu," řekl a vážně pokynul. "Pojďte laskavě za mnou, kapitán by vás rád viděl."

Nečekal na odpověď, otočil se a zamířil dolů točitou chodbou. "Pojď, Artoo," zamumlal Luke a vykročil za ním: použil síly, aby získal rychlý přehled o lodi. Kromě jejich průvodce pocítil na palubě pouze čtyři další členy posádky, všechny v přední sekci. Za ním, v zadních sekcích...

Potřásl hlavou a pokusil si to vyjasnit. Nepomohlo to: zadní sekce lodi mu kupodivu zůstávaly skryty v temnotách. Snad za to mohla ta dlouhá hibernace. Přesto si byl jist, že tam vzadu nebyli ani členové posádky, ani droidové, a to bylo vše, co pro tu chvíli potřeboval vědět.

Průvodce je vedl ke dveřím, které se otevřely, když si stoupl ke straně. "Kapitán Karrde vás očekává," řekl a ukázal k otevřeným dveřím.

"Děkuji," kývl na něj Luke. S Artoo v patách vstoupil do místnosti. Vypadala jako kancelář; byla malá a většinu stěn zabíralo něco, co vypadalo jako pečlivě vymyšlené komunikační a kódovací vybavení. Uprostřed byl stůl, kombinovaný s řídícím pultem. Za ním seděl a díval se na přicházejícího Luka štíhlý muž hubené tváře, s krátkými tmavými vlasy a bleděmodrýma očima.

"Dobrý večer," řekl chladným, pečlivě modulovaným hlasem. "Jsem Talon Karrde." Jeho oči těkaly po Lukovi, jako by si ho měřily od hlavy k patě. "A vy, jak předpokládám, jste kapitán Luke Skywalker."

Luke na něho hleděl. Co to v těch slovech...? "Soukromý občan Skywalker," pravil a snažil se, aby jeho hlas zněl klidně. "Zřekl jsem se svého postavení v Alianci už před čtyřmi lety."

Koutky Karrdových úst cukly téměř v úsměvu. "Opravuji se. Musím říct, že jste si našel prima místo, abyste byl od toho všeho daleko."

Nebyla to otázka, ale jasně z toho plynula. "Něco mi v tom pomohlo," řekl mu Luke. "Malá srážka s jedním imperiálním hvězdným destruktorem polovinu světelného roku odtud."

"Oho," řekl Karrde bez jakékoli známky překvapení, jíž by si mohl Luke povšimnout nebo ji pocítit. "Ano, Impérium je stále dost aktivní v této části galaxie. A jeho aktivita spíše narůstá, zvláště v poslední době." Naklonil hlavu trochu na stranu, přitom však ani na okamžik nespouštěl oči z Lukovy tváře. "I když si myslíme, že jste si toho všiml. Náhodou to vypadá tak, že budeme moci vzít vaši loď do vleku. Právě jsem ji nechal připoutat."

"Děkuji," řekl Luke a cítil, jak ho kůže vzadu na krku začíná pálit. Ať; už to byl pirát nebo pašerák, Karrde by měl určitě silněji zareagovat na zprávu, že v této oblasti operuje hvězdný destruktör. Ledaže by se dohodl s imperiálními...

"Dovolte mi, abych vám rovněž poděkoval za záchranu," pokračoval. "Artoo a já jsme rádi, že jste se tu náhodou

objevil."

"A Artoo je -? Aha, ovšem, - váš astromechanický droid." Modré oči krátce kmitly dolů. "Vy musíte být určitě strašný válečník, Skywalker - uniknout imperiálnímu hvězdnému destruktoru není legrace. A tak si dovedu představit, že člověk jako vy je zvyklý dělat imperiálním potíže."

"Já už se mnoha akcí v první linii neúčastním," odpověděl mu Luke. "Ale vy jste mi neřekl, jak jste se ocitl právě tady, kapitáne. Nebo jak to, že jste věděl, kdo jsem."

Zase jeden skoroúsměv. "Se světelným mečem u opasku?" zeptal se ironicky. "Ale jděte. Buď jste Luke Skywalker, Jedi, nebo někdo jiný, kdo má zálibu ve starožitnostech a nesnesitelně vysoké mínění o svém šermířském umění." A zase ty modré oči těkaly po Lukovi od hlavy k patě. "Vy ale nejste takový, jak jsem očekával. Přesto si myslím, že to není zas tak velké překvapení - velká část učení rytířů Jedi byla tak překroucena mýtem a hloupostí, že učinit si o něm správnou představu je skoro nemožné."

Varovný cinkot v pozadí Lukova vědomí začal zvonit hlasitěji. "Podle vašich řečí to vypadá tak, jako byste očekával, že mne tu najdete," řekl, uvolnil si tělo k bojovému postoji a vyslal své smysly na zvědy. Všechny pět členů posádky bylo stále více méně tam, kde byli před několika minutami, v přední části lodi. Nikdo kromě Karrda nebyl tak blízko, aby znamenal nějaké bezprostřední ohrožení.

"Ve skutečnosti jsme vás očekávali," přitakal klidně Karrde. "Ačkoli si to teď nemohu připsat za svou zásluhu. Byla to jedna z mých spolupracovnic, Mara Jade, kdo nás sem navedl." Naklonil hlavu lehce napravo. "Je teď zrovna na velitelském můstku."

Odmlčel se, zřejmě čekal. Mohl to být záměr, to Luke věděl; ale pomyšlení, že někdo by mohl být schopen vycítit jeho přítomnost na světelné roky daleko, bylo příliš matoucí, než aby to pominul. Nasměroval část své mysli k můstku Wild Karrdu. V helmě tu seděla mladá žena, se kterou předtím hovořil z Xplánu. Vedle ní byl starší muž zaměstnaný tím, že probíral výpočty navigačního počítače. A za ním seděla -

Výboj mysli jím projel jako elektrický proud. "Ano, to je ona," potvrdil mu Karrde bez jakéhokoli zaváhání. "Ovládá to docela dobře, i když to nepochytila od Jediho. Stálo mě to několik měsíců bedlivého pozorování, než jsem zjistil, že jste to jen vy, ke komu chová takové city."

Lukovi trvalo několik vteřin, než mohl promluvit. Nikdy předtím, dokonce ani ne ze strany císaře, nepocítil takovou černou a hořkou zášť. "Já jsem se s ní nesetkal," poznamenal.

"Ne?" pokrčil Karrde rameny. "To je škoda. Už jsem doufal, že mi to budete moct vysvětlit. No dobrá." Vstal. "Myslím, že pro tuto chvíli už nemáme o čem hovořit... a dovolte, abych vám řekl předem, jak velice lituji, že to takhle dopadlo."

Lukova ruka bezděčně zamířila ke světelnému meči. Jen se však stačil pohnout, zezadu jím projel úder jakousi omračující zbraní.

Jedi měli své metody jak čelit ztrátě vědomí. Ale to vše zabralo aspoň zlomek vteřiny k přípravě - zlomek vteřiny, který Luke k dispozici neměl. Nejasně pocítil, že padá; zaslechl panické trylkování Artoo, tam někde v dálce, a s posledním zbytkem vědomí si pomyslel, jak to mohl Karrde udělat.

KAPITOLA

19

Probouzel se zvolna, po etapách, neuvědomoval si nic než dvě skutečnosti: zaprvé leží na zádech a zadruhé se cítí hrozně.

Pomalou se mlha začala spojovat do pocitů. Vzduch byl teplý, ale vlhký, vál lehký vánek a přinášel množství neznámých pachů. Cítil, že leží na měkkém pevném lůžku; celkový pocit na kůži a v ústech naznačoval, že spal patrně několik dní. Za další minutu tyto náznaky proběhly mentální mlhou a zaplnily jeho mozek. Je to jasné - poté co byl omráčen, dostal nějakou drogu. Podvědomě se usmál. Karrde patrně očekával, že bude ze hry o něco déle; a na Karrda čekalo překvapení. Zaostril mysl, použil techniky rytířů Jedi na detoxikaci jedů a pak čekal, až se mlha projasní.

Po chvíli si uvědomil, že se vlastně nic neděje.

Znovu usnul; a když se probudil, byly už jeho smysly úplně pročištěné. Zamrkal proti slunečnímu světlu, bloudícímu po jeho obličeji, otevřel oči a zvedl hlavu.

Ležel na lůžku, pořád ještě v letecké kombinéze, v malé, ale pohodlně zařízené místnosti. Přímě proti němu bylo otevřené okno, zdroj voňavého vánku, který již předtím zaznamenal. Oknem zahlédl okraj lesa, vzdálený asi padesát metrů, nad ním se vznášelo žlutavě oranžové slunce - vycházející nebo zapadající, to nevěděl.

"Konečně vzhůru, co?" řekl ženský hlas vedle něho. Luke polekaně otočil hlavu za hlasem. Jeho první myšlenka byla, jak to, že nepocítil, že je někdo nablízku; druhá, v patách za tou první, že je to absurdní a že ten hlas musí vycházet z interkomu nebo z vysílačky.

Dokončil svůj pohyb a zjistil, že jeho první bezprostřední myšlenka byla správná.

Seděla v křesle s vysokým opěradlem, ruce volně položené na opěrkách: štíhlá žena přibližně Lukova stáří se zářivými rudozlatými vlasy a se stejně zářivými zelenými očima. Nohy měla ledabyly zkřížené, mohutný, nebezpečně vypadající blaster jí ležel na klíně.

Opravdová, živá lidská bytost... a přesto ji z nepochopitelného důvodu předtím svými smysly nevnímá.

Ten zmatek se musel projevit na jeho obličeji. "Je to tak," řekla a obdařila ho úsměvem. Nijak přátelským nebo zdvořilým, ale úsměvem, který se rovným dílem skládal z hořkosti a zlomyslného pobavení. "Vítejte při návratu do světa pouhých smrtelníků."

- a s návalem adrenalinu si Luke uvědomil, že ten zvláštní mentální závoj není omezen pouze na ni. Nebyl s to vnímat vůbec nic. Ani lidi, ani droidy, dokonce ani ten les za oknem.

Jako kdyby náraz oslepl.

"Nelíbí, že?" posmívala se žena. "Není snadné ztratit najednou všechno, co vás dělalo jedinečným, že?"

Pomalů, opatrně spustil Luke nohy z lůžka a posadil se, přitom dopřál tělu dostatek času, aby si znovu přivyklo na pohyb. Žena ho pozorovala a pravou ruku spustila do klína na blaster. "Jestli je účelem vašeho chování udělat na mne dojem svými pozoruhodnými schopnostmi se zotavit," prohodila, "nemusíte se namáhat."

"Nic tak scestného v úmyslu nemám," odušil Luke, ztěžka dýchal a snažil se přitom nesupět. "Účelem mého chování je postavit se zase na nohy." Pohlédl jí pevně do očí, zvědavý, jestli před jeho pohledem uhne. Ani nemrkla. "Nic neříkejte, nechte mne hádat. Vy jste Mara Jade."

"To mne taky nedojímá," řekla chladně. "Karrde už mi řekl, že se vám zmínil, jak se jmenuju."

Luke přikývl. "Také mi řekl, že jste to byla vy, kdo našel můj Xplán. Děkuju vám."

Oči jí zaplály. "Tu vděčnost si ušetřete," řekla kousavě. "Pokud se mne týče, pak jedinou otázkou by mělo být, jestli vás předáme imperiálním, nebo jestli vás zabijeme sami."

Náhle vstala, s blasterem pohotově. "Vstávat. Karrde vás chce vidět."

Luke se opatrně postavil a pak si všiml, že Mara má jeho světelný meč připnutý ke svému opasku. Byla snad sama Jedi? Dost silná na to, aby utlumila jeho schopnosti? "Nemohu říct, že některá z těch alternativ zní přitažlivě," poznamenal.

"Je ještě jedna." Přistoupila k němu tak blízko, že by mohl vztáhnout ruku a dotknout se jí. Pozvedla blaster a namířila mu ho přímo do obličeje. "Pokuste se uniknout... a já vás zabiju hned tady na místě."

Okamžik tam stáli, ztuhlí. Ta hořká nenávisť jí přímo čísel z očí... jak se však na ni Luke zadíval, spatřil vedle té zlosti ještě něco jiného. Něco, co se podobalo hluboké a trvalé bolesti.

Stál klidně, ani se nepohnul; a ona téměř váhavě spustila zbraň. "Jdem. Karrde čeká."

* * *

Lukův pokoj byl na konci chodby, po jejíž délce se nacházely v pravidelných vzdálenostech dveře. Asi kasárna, usoudil, když vyšli ven a zamířili přes travnatou mýtinu k velké budově s vysokou střechou. Kolem ní se kupilo ještě několik staveb, včetně další kasárenské budovy, některé vypadaly jako skladiště, a jedna sloužila určitě jako opravárenský hangár. Po obou stranách hangáru bylo asi deset lodí, včetně dvou nákladních křižníků jako Wild Karrde a několik menších plavidel, některá byla schovaná v lese, který skupinu budov ze všech stran těsně obklopoval. Pod jedním z nákladních křižníků zahlédl nos svého Xplánu. Chvilku zvažoval, má-li se zeptat Mary, co se stalo s Artoo, pak se rozhodl, že bude lepší schovat si tu otázku pro Karrda.

Došli k velké ústřední budově a Mara Luka předběhla, aby se dlaní dotkla senzorové destičky vedle dveří. "Je ve velkém sále," řekla Mara, když se panel před nimi rozevřel. "Pořád rovně."

Kráčeli dlouhou chodbou kolem dvou místností, které se zdály být středně velkou jídelnou a klubovnou. Veliké dveře na konci chodby se před nimi otevřely. Mara ho uvedla dovnitř -

A doprostřed scény jako vystřižené ze staré legendy.

Luke chvíli stál ve dveřích a jenom se díval. Sál byl velký a prostorný, měl vysoký průhledný strop, který křížovala pavučina z vyřezávaných trámů. Stěny byly komponovány z tmavohnědého dřeva, většinou s umnou spleť řezby, a mezerami prostupovalo modré světlo. Další přepych byl střídavě rozmístěn všude kolem: tu malá soška, tam nerozpoznatelný cizí artefakt. Křesla, pohovky a velké polštáře byly naaranžovány do dobře oddělených konverzačních zákoutí a dodávaly místu nesporně uvolněný, téměř přátelský vzhled.

Ale to všechno bylo druhořadé, vnímané okrajově jako něco naprosto podružného. V prvním okamžiku údivu upoutal plně Lukovu pozornost strom, pnoucí se středem sálu. Byl obrovský, dole měl metr v průměru a vyrůstal ze záhonu špinavé zeminy k průhlednému stropu a vysoko nad něj. Silné větve začínaly asi tak dva metry nad zemí a pnuly se místností, některé se téměř dotýkaly stěn, jako paže, které se rozpínaly, aby objaly vše, co bylo v dohledu.

"Á, Skywalker," zvolal hlas před ním. S jistou námahou nasměroval Luke pohled dolů, aby našel Karrda, jak sedí pohodlně rozvalený v křesle u paty stromu. Na druhé straně se krčili dva dlouhonozí čtyřnožci a strnule k Lukovi větřili čumáky, jež připomínaly psí čenichy. "Pojďte si ke mně sednout."

Luke polkl a vykročil k němu. Z dětství si pamatoval vyprávění o pevnostech, jimiž prorůstají stromy. Byly to děsivé příběhy, některé plné nebezpečí, bezmoci a strachu.

A v každém příběhu byly tyto pevnosti domovem zla.

"Vítejte opět na zemi živých," řekl Karrde, když k němu Luke přišel. Z nízkého stolku vedle sebe vzal stříbrnou konvici a nalil do dvou pohárů červenavou tekutinu. "Musím se omluvit, že jsem vás nechal tak dlouho spát. Ale jistě chápete onen zvláštní problém, jak se ujistit, že Jedi zůstane tam, kam ho uložíte."

"To ano," řekl Luke a přenesl pozornost na pár zvířat vedle Karrdova křesla. Civěla na něj s nepříjemnou intenzitou.

"Ačkoli kdybyste se mne zeptal," dodal, "mohl jste přijít na to, že jsem celkem ochoten spolupracovat."

Na Karrdových rtech se mihl záblesk úsměvu. "Možná. Možná že ne." Pokynul k protějšmu křeslu. "Prosím, posaďte se."

Luke vykročil; vtom se však jedno ze zvířat zlehka zvedlo v kyčlích a vydalo zvláštní dušené zavrčení. "Zůstaň, Sturme," napomenul ho Karrde a shlédl na něj. "Tenhle člověk je náš host."

Stvoření ho ignorovalo a upíralo pohled pořád na Luka. "Myslím, že vám to nevěří," nadhodil Luke opatrně. Jak promluvil, vydalo druhé zvíře stejný zvuk jako to první.

"Asi ne." Karrde se zlehka chopil obojků obou zvířat a rozhlížel se po místnosti. "Chine!" zavolal směrem ke třem mužům, odpočívajícím v jednom z konverzačních zákoutí. "Odveď je, ano?"

"Jistě." Muž středního věku s vlasy zastřiženými ve stylu froffi vstal a přicupital. "Tak pojdte, kamarádi," zabručel, vzal zvířata od Karrda za obojky a odváděl je. "Co takhle se projít, he?"

"Omlouvám se, Skywalker," řekl Karrde, zakabonil se a sledoval, jak odcházejí. "Obvykle se k hostům chovají líp. Tak prosím, posaďte se."

Luke se posadil a přijal pohár, který mu Karrde nabídl. Mara prošla kolem a postavila se vedle svého šéfa. Luke zaznamenal, že teď měla blaster v pouzdru na levém předloktí, kde byl téměř tak na dosah, jako by ho měla v ruce. "To je jen slabý povzbuzující prostředek," řekl Karrde a kývl k poháru v Lukově ruce. "Něco, co vám pomůže se probrat." Napil se ze svého poháru a postavil ho zpět na nízký stůlek.

Luke usrl. Bylo to dobré; a stejně, kdyby ho chtěl mít Karrde pod drogami, sotva by měl zapotřebí snižovat se k takovým dětinským vytáčkám. "Řekl byste mi laskavě, kde je můj droid?"

"Á, ten je úplně v pořádku," ujistil ho Karrde. "Mám ho v úschově v jednom hangáru se zařízením."

"Rád bych ho viděl, jestli mohu."

"To se dá určitě zařídit. Ale později." Karrde se opřel v křesle a čelo se mu lehce zbrázdilo. "Snad až budeme přesně vědět, co uděláme s vámi."

Luke se podíval na Maru. "Vaše spolupnice se zmínila o možnostech. K tomu seznamu bych mohl něco přidat."

"Že vás pošleme domů?" navrhl Karrde.

"S patřičnou náhradou, samozřejmě," ujistil ho Luke. "Řekněme dvojnásobku toho, co navrhne Impérium."

"Zacházíte velmi štědře s cizími penězi," řekl Karrde suše. "Jenomže problém naneštěstí nepůsobí peníze, ale politika. Naše operace, víte, zasahují dosti hluboko jak do prostoru Impéria, tak i republiky. Kdyby přišlo Impérium na to, že jsme vás propustili zpátky do republiky, byli by s námi velice nespokojeni."

"A naopak, jestli mne předáte Impériu," upozornil Luke.

"Pravda," řekl Karrde. "Až na to, že díky tomu, že je subspaciální rádio vašeho Xplánu zničeno, nemá republika ponětí, co se s vámi stalo. Impérium naneštěstí ano."

"A nejde o to, co by nabídl," vložila se Mara. "Jde o to, co už nabídl. Třicet tisíc."

Luke našpulil rty. "Neměl jsem tušení, že jsem tak cenný," řekl. "Mohl byste znamenat rozdíl mezi solventností a krachem pro velký počet průměrných pašeráků," řekl Karrde bez obalu. "Zrovna teď tam venku lítá asi deset lodí, které ignorují letové řady a důležitější závazky a honí se za vámi." Upjatě se usmál. "Pašeráků, kteří ani na okamžik neuvažovali o tom, jak by zvládli Jediho, i kdyby ho chytili."

"Vaše metoda je zřejmě spolehlivá," pravil Luke. "Nepředpokládám, že byste mi byl ochoten říct, jak jste to zařídil."

Karrde se znovu usmál. "Tak velkánské tajemství stojí moc a moc peněz. Máte na prodej nějaké tajemství ve stejné ceně?"

"Patrně ne," řekl Luke lehce. "Nícméně jsem si jist, že by Nová republika byla ochotná zaplatit tržní cenu."

Karrde usrl ze svého drinku a přes okraj poháru zamyšleně hleděl na Luka. "Já s vámi uzavřu dohodu," řekl a položil pohár zpět na stůlek vedle sebe. "Vy mi řeknete, proč se Impérium o vás najednou tolik zajímá, a já vám povím, proč vaše síla nefunguje."

"Proč se na to nezeptáte rovnou imperiálních?"

Karrde se usmál. "Děkuju, ale nezeptám. Nechci budit jejich zvědavost svým náhlým zájmem. Zvláště proto, že jsme se vymluvíli na důležitější závazky, když jsme zachytili jejich výzvu, abychom jim pomohli při vašem stíhání."

Luke se na něj zakabonil. "Vy jste mne nestíhali?"

"Ne, nestíhali." Karrde sešpulil rty. "Je to jedna z těch drobných ironií osudu, které činí život tak zajímavým. Prostě jsme se vraceli z dodávkové cesty, když tu Mara v okamžitém impulzu vystoupila z hyperprostoru, aby vyhodnotila letová data."

Luke studoval Mařin kamenný výraz. "Tomu se říká štěstí," řekl. "Snad," pravil Karrde. "Jenomže čistý výsledek je ten, že jsme se octli přesně v té situaci, které jsem se chtěl vyhnout."

Luke pozvedl ruce s dlaněmi obrácenými vzhůru. "Tak mne nechte jít a předstírejte, že se nic z toho nepříhodilo. Dávám vám své slovo, že o vaši úloze pomlčím."

"To by Impérium odhalilo," zavrtěl Karrde hlavou. "Jejich nový velitel dokáže skvěle skládat kousky informací dohromady. Ne, myslím, že teď je vaší největší nadějí dohodnout se s námi na kompromisu. Můžeme vás nějakým způsobem pustit, a přitom dát imperiálním, co chtějí. Mírně zvedl hlavu. "Což nás přivádí zpět k mé původní otázce."

"A odtud zpět k mé původní odpovědi," řekl Luke. "Já opravdu nevím, co se mnou Impérium zamýšlí." Zaváhal, ale touto dobou by už Leia měla být daleko z dosahu Impéria. "Mohu vám však prozradit, že nejde jenom o mne. Také se už dvakrát pokusili o mou sestru Leiu."

"Pokusili se ji zabít?"

Luke se nad tím zamyslel. "Nemyslím. Ten pokus, u kterého jsem byl, mi připadal jako únos."

"Zajímavé," zamumlal Karrde a jeho oči se poněkud rozostřily. "Leia Organa Solo. Která podstupuje výcvik rytířů Jedi jako její bratr. To by mohlo vysvětlovat... jistě nedávné imperiální akce."

Luke vyčkával, ale za okamžik už bylo jasné, že Karrde neholdá zacházet do podrobností. "Mluvil jste o kompromisu," připomněl mu. Stáhl své myšlenky zpět do tohoto sálu. "Ano, mluvil," řekl.

"Napadlo mě, že vaše privilegované postavení v Nové republice může být tím, co Impérium zajímá - že chtějí informace o vnitřním fungování Prozatímní rady. V takovém případě bychom možná mohli vypracovat dohodu, podle které byste vy odletěl volný, zatímco váš R2 droid by šel k imperiálním k dešifraci."

Luke cítil, jak mu tuhne žaludek. "To by jim nebylo k ničemu," řekl tak nonšalantně, jak to jen dokázal. Pomyšlení, že je Artoo prodáván do imperiálního otroctví... "Artoo nebyl nikdy přítomen zasedání rady."

"Ale ví toho hodně o vás," poznamenal Karrde. "Právě tak jako o vaší sestře, jejím manželovi a mnoha dalších vysoce postavených členech Nové republiky." Pokrčil rameny. "To je teď sporná otázka, samozřejmě. Ale fakt, že jejich pozornost je upřena výlučně na Jediho Nové republiky a potenciálního Jediho znamená, že nejdou jen tak po informacích. Kde se ty dva útoky odehrály?"

"První byl na Bimmisaari, druhý na Bpfasši."

Karrde přikývl. "My máme na Bpfasši kontakty, snad je můžeme požádat, aby se pověsili imperiálním na paty. Obávám se, že do té doby budete muset zůstat tady coby náš host."

Znělo to jako propuštění. "Dovolte mi, abych upozornil ještě na jednu věc, než půjdu," řekl Luke. "Ať se se mnou stane cokoli nebo ať se cokoli stane s Leiou - Impérium je stejně odsouzeno k zániku. K Nové republice teď patří více planet, než jich je pod nadvládou Impéria, a jejich počet se denně zvyšuje. My to nakonec vyhráme a třeba jenom početní převahou."

"Vzpomínám si, že tohle byl císařův vlastní argument, když se hovořilo o vaší Rebélii," suše opáčil Karrde. "Ale stejně, tady je zakopaný pes, že? Zatím co mě bude Impérium ničit tvrdou odvetou, když vás jim nepředám, výhledově se zase zdá, že spíše zvítězí Nová republika."

"Jenom když on a jeho sestra povedou ruku Mon Mothmy," zamyšleně zasáhla do hovoru Mara. "Když ne -"

"Když nebudou, je konečný časový rámec méně jasný," souhlasil Karrde. "V každém případě děkuji, že jste mi věnoval tolik času, Skywalker. Doufám, že dojdeme k nějakému rozhodnutí bez dlouhého prodlévání."

"Nespěchejte na můj účet," řekl mu Luke. "Zdá se, že tohle je docela příjemný svět a dá se tu strávit pár dnů."

"Tomu ani na okamžik nevěřte," varoval ho Karrde. "Moji malí mazlíčkové vornskrové mají v lese mnoho příbuzných. A ti nepožívají výhod moderní domestikace."

"Rozumím," řekl Luke. Kdyby se ale na druhé straně mohl dostat z Karrdova tábora a odhalit to podivné blokování, jímž ho svazují... "A také se nespolehejte na to, že vás chrání vaše schopnosti Jediho," dodal Karrde téměř lenivě. "V lese budete stejně bezmocný. Možná ještě víc." Vzhlédl ke stromu, který se tyčil nad ním. "Konec konců je tam venku více ysalamiriů než tady."

"Ysalamiriů?" Luke sledoval jeho gesto... a poprvé si všiml štíhlého šedohnědého stvoření, visícího z větve stromu přímo nad Karrdovou hlavou. "Co je to?"

"To je důvod, proč zůstáváte tam, kam jsme vás uložili," řekl Karrde. "Zdá se, že mají neobvyklou schopnost odpuzovat sílu - vyrábět bubliny, abych tak řekl, kde síla prostě neexistuje."

"Já jsem o nich nikdy neslyšel," řekl Luke a byl zvědav, co je na celém tom povídání pravdy. Ani Yoda ani Ben se nikdy nezmiňovali o existenci takové věci.

"To nejste sám," souhlasil Karrde. "A ti, co o nich v minulosti věděli, měli zaručeně zájem na tom, aby to tak zůstalo. Jedi Staré republiky se téhle planetě vyhýbali zřejmě z těchto důvodů, a to byl také důvod, proč tady měl své základny hezký počet pašeráckých skupin. Když císař zničil rytíře Jedi, většina skupin zvedla kotvy a zmizela, neboť dala přednost tomu být poblíž svých potenciálních trhů. Ale když se Jedi zase objevují -" kývl vážně na Luka - "některé skupiny se možná vrátí. Ačkoli si troufám tvrdit, že by to místní obyvatelé patrně neocenili."

Luke oblétl pohledem strom. Teď, když věděl, po čem se má dívat, spatřil několik ysalamiriů zatočených kolem a přes různé větve a haluze. "Proč si myslíte, že jsou to právě ysalamiriové a ne něco jiného, co dělá ty bubliny proti síle?"

"Zčásti to je místní legenda," řekl Karrde. "Hlavně ale to, že tady stojíte a hovoříte se mnou. Jak jinak by mohl člověk s pendrekem a nadmíru pocuchanými nervy přistoupit zezadu, bez povšimnutí, rovnou k Jedimu?"

Luke se na něj ostře zadíval a poslední dílek zapadl do skládačky. "Vy jste měli ysalamirie na palubě Wild Karrdu."

"Správně," řekl Karrde. "Vlastně čistě náhodou. Tedy -" podíval se na Maru. "Možná že ne úplně náhodou."

Luke znovu upřel pohled na ysalamirie nad Karrdovou hlavou. "Jak daleko ty bubliny sahají?"

"Já si vlastně nejsem jistý, že to vůbec někdo ví," připustil Karrde. "Jediný ysalamiri prý vytváří bublinu od jednoho do deseti metrů v průměru, ale jejich skupiny mají bubliny podstatně větší. Je to nějaký způsob kumulace, jak se domnívám. Snad nám prokážete tu čest, než nás opustíte, podílet se s námi na několika pokusech s nimi."

"Snad," řekl Luke. "Ačkoli to pravděpodobně bude záviset na tom, kam v té době budu mít namířeno."

"To asi bude," souhlasil Karrde. "A teď mám dojem, že byste rád provedl očistu - v té letové kombiněze jste pobýval několik dní. Vzal jste si s sebou něco na převlečení?"

"V nákladovém prostoru Xplánu je malý kufřík," pravil Luke. "A děkuji, že jste vzal můj Xplán s sebou, abych nezapomněl."

"Snažím se neplýtvat ničím, co se jednoho dne může hodit," řekl Karrde. "Dám vám vaše věci poslat, jakmile moji společníci prověří, že mezi nimi nejsou ukryté zbraně nebo jiné vybavení." Lehce se usmál. "Pochybuji, že by se nějaký Jedi takovými věcmi obtěžoval, ale sázím na stoprocentní jistotu. Přeji vám hezký večer, Skywalker."

Mara už zase držela v ruce svůj blaster. "Jdeme!" řekla a pokynula zbraní.

Luke vstal. "Dovolte, abych vám nabídl ještě jedno řešení," řekl Karrdovi. "Pokud se rozhodnete, že byste raději předstíral, že k ničemu nedošlo, mohli byste vrátit Artoo a mne tam, kde jste nás našli. Rád bych vyzkoušel své šance s ostatními pátrači."

"Včetně imperiálních?" zeptal se Karrde. "Včetně imperiálních," přisvědčil Luke.

Drobný úsměv se dotkl Karrdových rtů. "Mohl byste být překvapený. Ale ten návrh si zapamatuji."

* * *

Slunce zmizelo za stromy a obloha byla znatelně tmavší, když ho Mara vedla zpátky přes palouk. "Nezmeškal jsem večer?" zeptal se, když kráčeli chodbou k jeho pokoji.

"Něco vám přinesu," řekla Mara hlasem, který byl jen slabě maskovaným štěknutím.

"Já vám děkuji." Luke se opatrně nadechl. "Nevím, proč mě tak strašně nenávidíte -"

"Zavřete zobák," odsekla. "Jenom zavřete zobák."

Luke tak s úšklebkem učinil. Došli k jeho pokoji a ona ho strčila dovnitř. "To okno se nedá zamknout," řekla, "ale je na něm poplašné zařízení. Jestli se pokusíte vylézt, tak si můžete hodit minci, jestli tu budu dřív já nebo vornskrové."

Vyšla z místnosti a zavřela za sebou dveře. Ozvalo se klapnutí elektronického zámku, pak nastalo ticho. Přistoupil k oknu a vyhlédl ven. Viděl světla v oknech ostatních baráků, ale nezaznamenal žádná světla v budově, kde se nacházel.

To něco znamená, pomyslel si. Bud se ho Karrde rozhodl předat Impériu, nebo ho propustit do Nové republiky. Nebo se Karrde rozhodl přijmout Marino doporučení a prostě ho zabít. Obrátil se od okna, přešel zpátky k lůžku a přitom potlačoval strach, který se v něm pokoušel narůst. Nikdy od chvíle, kdy čelil samotnému císaři, se necítil tak bezmocný. Zhluboka se nadechl. Jediné se nesmí poddávat emocím: pro něho je pouze klid. Věděl, že je nějaký způsob, jak se dostat z tohoto vězení. Musí udělat všechno pro to, aby zůstal naživu tak dlouho, dokud ten způsob nenajde.

KAPITOLA

20

"Ne, ujišťuji tě, že je všechno v pořádku," řekl Threepio Leiiovým hlasem a vypadal přitom tak nešťastně, jak jenom droid v tomto postavení mohl vypadat. "Han a já jsme se rozhodli, že se podíváme na systém Abregado, když už jsme podnikli tuto cestu."

"Já vám rozumím, Vaše Výsosti," odpověděla Winter prostřednictvím mikrofonu Falconu. Hanovi zněl unaveně.

Unaveně, a poněkud napjatě. "Přesto bych vám chtěla doporučit, abyste nezůstávali příliš dlouho pryč."

Threepio se podíval bezmocně na Hana. "Budeme brzo zpátky," napovídal Han do komlinku.

"Budeme brzo zpátky," opakoval Threepio do mikrofonu Falconu.

"Jenom chci zkontrolovat -"

"Jenom chci zkontrolovat -"

"- výrobní infrastrukturu -"

"- výrobní infrastrukturu -"

"- na Gadu."

"- na Gadu."

"Ano, Vaše Výsosti," řekla Winter. "Předám tuto informaci radě. Budou tou zprávou určitě potěšeni." Odmlčela se.

"Chtěla bych vědět, jestli smím chvíli hovořit s kapitánem Solem."

Lando na druhé straně kokpitu protáhl obličej. Ona to tuší, artikuloval neslyšně.

Bez legrace, šeptl Han zpátky. Zachytil pohled Threepio a přikývl. "Ovšem," pravil droid a rozplýval se úlevou.

"Hane?"

Han přepnul svůj komlink. "Tady jsem, Winter, co se děje?"

"Chtěla jsem vědět, jestli už máte ponětí o tom, kdy se s princeznou Leiou vrátíte," řekla. "Hlavně admirál Ackbar se po vás ptal."

Han se do komlinku zamračil. Ackbar s ním promluvil asi tak dvě slova, kromě úředních jednání, od té doby, co před několika měsíci rezignoval na funkci generála. "Musíte admirálovi za jeho zájem poděkovat," pečlivě volil jednotlivá slova. "Věřím, že si počíná dobře."

"Asi tak jako obvykle," pravila Winter. "Měl problémy se svou rodinou, ale ta škola teď už pracuje naplno."

"Malé hašteření mezi dětmi?" nadhodil Han.

"Hlavně kvůli včasnému chození do postele," řekla. "Problémy jsou s tím malým, který by byl pořád jenom vzhůru a četl - takové ty věci. Však rozumíte."

"Jo," řekl Han. "Já ty děti moc dobře znám. A co sousedi? Má s nimi pořád starosti?"

Nastala chvíle mlčení. "Já... si nejsem moc jistá," odpověděla. "Nic mi o nich neříkal. Ale jestli chcete, tak se mohu přeptat."

"To není tak důležité," pravil Han. "Hlavně, že je rodina pohromadě."

"S tím souhlasím. Každopádně si myslím, že chtěl, abych vám ho připomněla."

"Díky na vyřízení." Hodil po Landovi pohledem. "Řekněte mu, že se nezdržíme příliš dlouho. Letíme na Abregado, možná se mrknem na pár jiných systémů a poletíme zpátky."

"Tak dobře," řekla Winter. "Ještě něco?"

"Ne - ano," opravil Han sám sebe. "Co je nového v programu obnovy Bpfasše?"

"Těch tří systémů napadených imperiálními?"

"Správně." A kde se on s Leiou podruhé střetli s těmi cizími únosci s šedou pletí; ale teď nebyla vhodná chvíle na to, aby se tím zdržoval.

"Počkejte, zavolám do archivu," řekla Winter. "...Jde to tam celkem dobře. Měli nějaké problémy s přepravou dodávek, ale teď už materiál dochází v pořádku."

Han se zašklebil na mikrofon. "Co udělal Ackbar, vydoloval odněkud ze starého železa kontejnerové lodi?"

"On na to šel po svém," odušila Winter suše. "Vzal nějaké velké lodi - hlavně hvězdné křižníky a útočné fregaty - představ je na nákladní, zredukoval posádky na nejnutnější počet a nasadil tam speciální droidy."

Han se usklíbl. "Doufám, že s nimi vyslal nějaké řádné eskorty. Prázdné hvězdné křižníky by posloužily imperiálním jako výborný cvičný terč."

"Jsem si jistá, že na to myslel," ujistila ho Winter. "Oběžný dok a loděnice na Sluis Vanu jsou velmi dobře chráněny."

"Nejsem si jistý, že by cokoli v dnešní době bylo opravdu dobře chráněno," opáčil Han kysele. "Zvlášť když kolem volně pobíhají imperiální. Ale co. Musím už jít; promluvíme si později."

"Hezký výlet. Vaše Výsosti? Na shledanou."

Lando luskl prsty na Threepio. "Na shledanou, Winter," řekl droid.

Han si přešel prstem pod krkem a Lando vypnul vysílačku. "Musíme to zkrátit a letět zpátky." Vylezl ze sedadla kokpitu a překontroloval svůj blaster. "Na Koruskantu se něco mele."

"Myslíš ty řeči kolem Ackbarovy rodiny?" zeptal se Lando a vstal. "Správně," řekl Han a zamířil dozadu k průlezu Falconu. Jestli jsem Winter správně pochopil, tak Fey'lya zahájil hlavní nápor na Ackbarovo území. Pojď, Threepio -

musíš za námi zavřít."

"Kapitáne Solo, já musím opětovně protestovat proti této úpravě," řekl droid žalostně a cupital za Hanem. "Já opravdu cítím, že k zosobnění princezny Leii -"

"Dobrá, dobrá," přerušil ho Han. "Hned jak se vrátíme, požádám Landa, aby ten program vymazal."

"S tím návratem, to je poslední slovo?" zeptal se Lando a protlačil se kolem Threepio k Hanovi. "Myslel jsem, že jsi Winter řekl -"

"To bylo jen tak, kdyby se někdo na nás napojil," řekl Han. "Jakmile navážeme tenhle kontakt, namíříme si to zpátky. Možná, že se cestou zastavíme na Kašyyyku a vyzvedneme Leiu."

Lando jemně hvízdal. "Je to špatný, co?"

"Těžko říct," připustil Han a dotkl se odjišťovací páčky. Rampa měkce dosedla na prašný povrch pod nimi. "To zůstávání dlouho vzhůru a čtení si' je zrovna něco, čemu nerozumím. Myslím, že by to mohlo znamenat něco o výzvědné činnosti, kterou Ackbar vykonával ve shodě se svým postavením vrchního velitele. Nebo něco horšího snad že už Fey'lya sahá po celém sabakkovém banku."

"Ta analýza dává smysl," řekl Lando vstřícně a rozhlížel se po přístavišti. "V každém případě potvrzuje pověsti, které jsem slyšel. Předpokládám, že těmi sousedy jste minili Impérium?"

"Správně. Winter by musela něco zaslechnout, kdyby se Ackbarovi poštěstilo zabránit prosakování tajných informací."

"A nebude to nebezpečné vracet se tam?" zeptal se Lando a oba zamířili k východu.

"No jo," souhlasil Han a cítil, jak se mu chvěje ret. "Ale budeme to muset risknout. Bez Leii, která tam hraje roli usmířovače, by byl Fey'lya schopný dosáhnout žebráním a pohrůzkami od zbytku rady, co se mu zachce."

"Hm." Lando se odmlčel u rampy vedoucí k východu z přístaviště a podíval se nahoru. "Doufejme, že je to poslední kontakt."

"Hlavně doufejme, že se ten chlapík ukáže," opáčil Han a začal stoupat po rampě k východu.

Kosmický přístav Abregodora mival strašnou pověst mezi piloty, s kterými Han lítával za své pašerácké éry. Zaujímal dolní příčku na seznamu hned pod místy, jako byl přístav Mos Eisley na Tatooinu. A tak byl pro něho trochu šok, byt příjemný, když se za branou přístaviště objevil čistý výhled na město. "No ne," bručel si Lando vedle něho. "Copak na Abregado konečně dorazila civilizace?"

"Už se staly podivnější věci," souhlasil Han a rozhlížel se. Všude bylo čisto a téměř úzkostlivý pořádek, nicméně s charakteristickou atmosférou velkého nákladového přístavu. S atmosférou ne zas tak docela krotkou...

"Ohó," šeptl Lando s očima upřenými na něco za Hanovým ramenem: "Vypadá to, že to tu někdo pěkně schytá."

Han se otočil. Padesát metrů dole na okružní přístavní třídě se před jedním z vchodů na přístavní plochu shromáždila skupinka uniformovaných mužů s lehkými neprůstřelnými vestami a blasterovými puškami. Jak se tam Han podíval, polovina z nich vklouzla dovnitř a ostatní zůstali na stráž na ulici. "To tedy schytá, jak se patří," přitakal Han a natahoval krk ve snaze přečíst číslo nad vchodem. Šedesát tři. "Doufejme, že tam uvnitř není ten náš kontakt. Kde se s ním vlastně máme setkat?"

"Támhle," ukázal Lando na malou budovu bez oken, postavenou v proluce mezi dvěma mnohem staršími domy. Nad vchodem visela ozdobně vyřezávaná dřevěná deska s jediným slovem 'LoBue'. "Máme si sednout k jednomu stolu poblíž baru kasina a čekat. On k nám přijde."

LoBue bylo překvapivě rozsáhlé, do ulice sice mělo skromné průčelí, ale táhlo se hodně dozadu a také do starší budovy po levé straně. Hned za vchodem byla skupina konferenčních stolků s vyhlídkou na vkusný taneční parket, který byl sice opuštěný, ale s podivnou varietní hudbou přehrávanou odněkud ze zázemí. Na vzdálenějším konci tanečního parketu bylo několik soukromých boxů, příliš tmavých, aby Han viděl dovnitř. Na druhé straně vlevo, o několik schodů výše, oddělený od tanečního parketu průsvitnou leptanou plastikovou stěnou, byl areál kasina. "Myslím, že ten bar je támhle," zamumlal Lando. "Za těmi sabakkovými stoly nalevo. Tam asi chce, abychom byli."

"Už jsi tady někdy byl?" zeptal se Han přes rameno, když míjeli konferenční stoly a mířili na schodiště.

"Tady ne; naposled jsem se dostal na Abregodora před léty. Bylo to tady horší než v Mos Eisley, a dlouho jsem se nezdržel." Lando potřásl hlavou. "Ať bys měl jakékoli problémy se zdejší novou vládou, musíš připustit, že odvedli dobrou práci, když tu planetu vyčistili."

"Jo, ale ať máš jakékoli problémy s novou vládou, nemluv teď o nich, jo?" varoval ho Han. "Aspoň pro jednu bych se rád držel při zemi."

Lando se zachichotal. "Jak je ctěná libost."

Osvětlení prostoru baru bylo slabší než osvětlení v kasinu. Zvolili si stůl poblíž hracích stolků. Sotva dosedli, vyvstal uprostřed stolu holograf atraktivní dívky. "Dobrý den, pánové," řekla v basiku s rozkošným přízvukem. "Jak vám mohu posloužit?"

"Máte víno Necr'ygor Omick?" zeptal se Lando. "Ovšem, že máme '47, '49, '50 a '52."

"Dáme si půl karafy ze '49," sdělil jí Lando. "Děkuji, pánové," řekla a holograf zmizel.

"Nebyla to část hesla?" ptal se Han a klouzal pohledem po kasinu. Bylo teprve odpoledne místního času, ale polovina stolků už byla obsazena. Barový prostor naproti tomu byl téměř prázdný. Pití bylo zřejmě na gadovském seznamu oblíbených neřestí zařazeno mnohem níž než hazardní hra.

"On neřikal nic o tom, co bychom si měli objednat," vysvětloval Lando. "Ale od té doby, co mám rád víno Necr'ygor Omick -"

"A od té doby, co to za tebe Koruskant platí?"

"Tak nějak."

Víno bylo dodáno na podnose výsuvným okénkem uprostřed stolu. "Bude to ještě něco, pánové?" otázala se dívka.

Lando zavrtěl hlavou, vzal karafu a dvě sklenice, které přišly s ní. "Teď zrovna ne, děkuju."

"Děkuji." Dívka a podnos zmizely.

"Tak," řekl Lando a nalil. "Hádám, že si počkáme."

"Třetí sabakkový stůl vzadu - pět mužů a žena. Řekni mi, jestli ten druhý hoch zprava je ten, který to má být."

Lando pozvedl sklenici s vínem a podržel ji proti světlu, jako by zkoumal barvu. Přitom se pootočil - "Není to Fynn Torve?"

"Připadá mi, že by to měl být on," přitakal Han. "Počítám, že ho viděl docela nedávno, na rozdíl ode mne."

"Neviděl jsem ho od naší poslední společné návštěvy na Kesselu." Lando zdvihl jedno obočí na Hana. "Právě u takového sabakkového stolu," dodal suše.

Han se na něho uraženě podíval. "Ty jsi pořád ještě namíchnutý kvůli tomu Falconu, že jo?"

"Teď..." zauvažoval Lando. "Ani ne. Ne víc, než když jsem prohrál s jedním amatérem, jako jsi ty."

"Amatérem?"

"- ale připouštím, že hned potom v noci jsem nemohl spát a kul jsem plány na odplatu. Ještě že jsem se nikdy nedostal k tomu. abych některý spustil."

Han se ohlédl k sabakkovému stolu. "Když ti to dělá dobře... kdybys Falcon neprohrál, tak bychom tu teď pravděpodobně neseděli. První císařova Hvězda smrti by vyřídila Yavin a pak by Alianci obírala planetu za planetou. A to by byl konec Aliance."

Lando pokrčil rameny. "Možná; možná ne. S lidmi jako je Ackbar a Leia -"

"Leia by už byla mrtvá," přerušil ho Han. "Už byla určena k popravě, když jsme ji s Lukem a Chewiem vytáhli z Hvězdy smrti." Při té vzpomínce ho zamrazilo. Byl tak blízko k tomu, aby ji ztratil navždy. A ani by se nikdy nedozvěděl, co ztratil.

A teď když věděl... pořád ji ještě může ztratit.

"Bude v pohodě, Hane," řekl tiše Lando. "Neboj se." Pokývl hlavou. "Jenom bych si přál vědět, co s ní imperiální zamýšlejí."

"Já vím, co chtějí," zavrčel Han. "Chtějí dvojčata."

Lando na něho hleděl s podešřeným výrazem v obličeji. "Jseš si tím jistý?"

"Tak jistý jako tímhle tady," řekl Han. "Proč by jinak nepoužili smrtící zbraně při té léčce na Bpfassi? Protože ty věci měly víc než padesátiprocentní šanci přivodit potrat, proto."

"To zní logicky," přitakal Lando pochmurně. "Víš o tom Leia?"

"Já nevím. Snad."

Díval se na sabakkové stoly a rozmarná dekadence té scény mu náhle pokazila náladu. Jestli byl Torve skutečně ve spojení s Karrdem, přál si, aby se přestal nesmyslně chovat a přešel k věci.

Jeho oči sklouzly do barového prostoru... a zarazily se. Tam na vzdálenějším konci zastíněného stolu seděli tři muži. Nezaměnitelná atmosféra, jakási kombinace zvuků a pachů a vibrací patřila ke každému hlavnímu nákladnímu přístavu a každý pilot, který byl dost dlouho v činné službě, ji okamžitě poznal. Právě tak nezaměnitelná atmosféra vládla kolem planetárních důstojníků bezpečnosti. "Ohó!" zabručel.

"Cože?" zeptal se Lando a rychle přehlédl sál. "No ovšem," přitakal strážlivě. "Tak to je vysvětlení, proč se Torve drží u toho sabakkového stolu."

"A dělá, jak nejlíp umí, že nás nezná," řekl Han, koutkem oka se podíval na agenty bezpečnosti a pokusil se odhadnout ohnisko jejich pozornosti. Jestli narazili na tuhle kontaktní schůzku náhodou, moc toho dělat nemůže, určitě nemůže vytrubovat do světa svou ID, patřící k Nové republice, nebo se na ně vytahovat svou hodností. Což by mohlo, ale také nemuselo působit; a už si představoval záchvat zdvořilého vřeštění, který Fey'lyu v každém případě postihne.

Ale pokud šli jen po Torvovi, byla to součást toho zátahu v přístavišti, který viděli cestou sem...

Bylo to něco horšího než hazardní hra. Natáhl se a poklepal na střed stolu. "Obsluha!"

Objevil se holograf. "Ano, pánové?"

"Dejte mi dvacet sabakkových žetonů, ano?"

"Zajisté," řekla a zmizela.

"Počkej moment," řekl Lando opatrně, když Han dopil svou sklenici. "Ale nepůjdeš tam, že ne?"

"Máš lepší nápad?" odsekl Han a sáhl dolů, aby si připravil blaster v pouzdru. "Jestli je to náš kontakt, tak ho teď rozhodně nechci ztratit."

Lando rezignovaně povzdychl. "Tak to je to držení se při zemi. Co chceš, abych udělal?"

"Buď připravený zasáhnout." Střed stolu se otevřela vydal neposkvrněný balíček sabakkových žetonů. "Zatím to vypadá, že ho jen pozorují - možná že ho z toho můžeme dostat, než dorazí kumpáni v celé síle."

"A když ne?"

Han sebral žetony a vstal. "Pak se pokusím odvrátit jejich pozornost a setkáme se na Falconu."

"Tak jo. Hodně zdaru."

U sabakkového stolu byla dvě místa. Han si jedno vybral, usedl a položil balíček žetonů na stůl s kovovým zuchnutím.

"Vemte mě do hry," řekl.

Ostatní k němu vzhledli a jejich pohledy se různily od překvapení po znechucení. Torve také vzhledl a pak se na něj znovu zadíval. Han na něho zvedl jedno obočí. "Vy rozdáváte, synku? Tak mi taky dejte."

"Ale - ne, já teď nerozdávám," řekl Torve a jeho oči sjely na podsaditého chlapka po jeho pravici.

"A my zrovna začali," řekl podsaditý chlápek a jeho hlas zněl otráveně. "Počkejte na příští hru."

"Cože, vždyť jste ještě ani všichni nevsadili," odušil Han a ukázal na hrst žetonů v příručním banku. Sabakkový bank naproti byl hezky bohatý - to sezení muselo trvat už pár hodin. Zřejmě to byl jeden z důvodů, proč rozdavač nechtěl

přijmout do hry čerstvou krev, která mohla případně všechno vyhrát. "No tak, dejte mi mé karty," řekl Han rozdávající a vhodil jeden žeton do příručního banku.

Nasupený rozdáváč pomalu vzal shora s balíčku dvě karty a šoupl mu je. "To už vypadá líp," přitakal Han. "Vyvolává to vzpomínky, to jo. Doma to všichni chlapi vždycky ode mne pěkně schytali."

Torve se na něj ostře zadíval a jeho výraz zkameněl. "Bejvávalo," řekl s předstíraně nenuceným hlasem. "Tady hrajete s velkými hochy a ne s caparty. Možná se vám to nevyplatí tak, jak jste zvyklý."

"Nejsem zrovna amatér," řekl Han vzletně. Místní hlídka prohledávala v kosmickém přístavu přístavní plochu šedesát tři... "Já už vyhrál - no takových třiašedesát her jenom za poslední měsíc."

Další záblesk poznání přeletěl Torvovi po tváři. Tak to tedy byla jeho přístavní plocha. "Spousta peněz při takovém počtu," zamumlal a jednou rukou sáhl pod stolní desku. Han strnul, ale ta ruka se opět vrátila a byla prázdná. Torvovy oči bleskly kolem sálu, kde seděl Lando, a pak se vrátily k Hanovi. "Tady chce někdo prodělat kalhoty."

Han se střetl s jeho pohledem. "Sázím všechno na váš bank." Torve pomalu přikývl. "Mohl bych vás vzít za slovo."

"To všechno je moc zajímavý, opravdu," promluvil jeden z hráčů. "Jenomže někteří z nás by si rádi zahráli karty."

Torve pozvedl obočí na Hana. "Sázka je na čtyři," ohlásil.

Han se podíval do svých karet. Paní Melodie a čtyřka kulová. "Jasně," řekl, vzal šest žetonů ze svého sloupku a vhodil je do příručního banku. "Hlásím čtyři a dvě navrch." Za ním to zašumělo -

"Švindlíři!" zahučel mu hluboký hlas do ucha.

Han vyskočil, otočil se jako na obrtlíku a sáhl mimoděk po blasteru, ale jen tak učinil, široká ruka vystřelila přes jeho rameno a chňapla dvě karty v jeho druhé ruce. "Vy jste švindlíři, pane," zahučel ten hlas znovu.

"Nevím, o čem to mluvíte," řekl Han a natočil krk, aby se mohl podívat na člověka, který ho napadl.

A skoro toho zalitoval. Nad ním čněl chlap křovinatě fousatý jako bouřkový mrak, dvakrát tak velký jako on a shlížel na něj s výrazem, který se dal popsat jenom jako zanícený náboženský zápal. "Vy moc dobře víte, o čem mluvím," vyřázel ten chlap každé slovo. "Tahe karta -" zamával jednou z Hanových karet - "je falešná!"

Han zamrkal. "To teda není," protestoval. Kolem stolu se shromáždil zástup, bezpečnost z kasina a další zaměstnanci, zvědavci a možná i pár těch, co doufali, že uvidí i trochu krve. "Je to táž karta, kterou jsem dostal při rozdávání."

"Ale jděte, opravdu?" muž přidržel kartu v mohutné ruce před Hanovým obličejem a dotkl se růžku konečkem prstu.

Paní Melodie se náhle stala šavlovou šestkou. Muž se znovu dotkl růžku a stala se z ní figura Střidmosti. A pak osmička láhvi... a pak figura Idiota... a potom kulového esa...

"To je karta, kterou jsem dostal při rozdávání," opakoval Han a cítil, jak se pod límcem začíná potit. A to se chtěl držet při zemi. "Jestli to je falešná karta, pak to není moje chyba."

Malý chlapík s ostře řezanou tváří si lokty probojoval cestu až k fousáči. "Položte ruce na stůl," poručil Hanovi hlasem, který se hodil k jeho obličejí. "Odstupte, reverende - my už to vyřídíme."

Reverende? Han se zase zadíval na sálající bouřkový mrak a tentokrát spatřil černý, krystaly posázený pásek uhnízděný proti chomáčům vlasů na hrdle onoho člověka. "Reverend, ohó," řekl a mysl mu poklesávala. Po celé galaxii byly náboženské sekty extrémistů, jejichž hlavní životní vášní bylo potírání všech forem hazardních her. A všech druhů hazardních hráčů.

"Řekl jsem ruce na stůl!" štěkl strážce pořádku a natáhl se, aby vytrhl podezřelou kartu z reverendovy ruky. Podíval se na ni, sám ji přezkoušel a kývl. "Šikovní padělek, ty šizuňku," zamračil se na Hana, jak asi nejlépe uměl.

"Musel si vsunout tu kartu do dlaně, když se rozdávalo," vložil se do toho reverend. Nehnul se z místa po Hanově boku "Kde ji máš, ty švindlíři?"

"Karta, kterou jsem dostal, je právě ta v ruce vašeho přítele," odsekl Han. "Já nepotřebuju žádnou falešnou kartu na to, abych vyhrál v sabakku. Jestli jsem nějakou měl, pak to bylo proto, že jsem ji dostal při rozdávání."

"No ne, vážně?" Bez jakéhokoli varování se reverend náhle otočil k podsaditému rozdávající sabakku, který pořád seděl u stolu a téměř se ztrácel v přihlížejícím davu. "Vaše karty, pane, jestli vám to nevadí," řekl a napřáhl ruku.

Sanice toho chlapíka poklesla. "O čem to mluvíte? Proč bych někomu dával falešnou kartu? A vůbec, je to paklík tady odtud - vidíte?"

"No, však už existuje způsob, jak to zjistit," pravil reverend a natáhl se pro balíček karet. "A pak vy - a vy -" ukázal prstem na rozdáváče a na Hana - "budete prohledáni, abychom viděli, kdo schovává kartu navíc. Troufám si říct, že to pak bude jasné; co říkáte, Kamplo?" dodal a shlížel dolů na zakaboněného strážce.

"Neučte nás naše řemeslo, reverende," zavrčel Kamp. "Cyrus přinesl bys skener?"

Skener byl malý přístroj do dlaně, zřejmě zhotovený pro podvodné hry. "Toho nejdřív," nařídil Kamp a ukázal na Hana.

"Dobře." Druhý muž zkušenými pohyby obkroužil Hana přístrojem. "Nic."

První dotek nejistoty proplul Kampovým zamračeným pohledem. "Zkus to znovu."

Druhý tak učinil. "Pořád nic. Má blaster, komlink a ID, to je všechno."

Dlouhou chvíli civěl Kamp na Hana. Pak se neochotně obrátil k držiteli sabakkového banku. "Já protestuji!" vyprskl rozdáváč a vyskočil. "Já jsem občan třídy dvojité A - a vy nemáte právo mne vystavit takovému naprosto nepodloženému obvinění."

"Necháte se prohledat tady nebo dole na stanici," řekl Kamp. "Je to na vás."

Rozdáváč hodil po Hanovi jedovatým pohledem, ale stál tiše a ztuhle, zatímco ho strážce prohledával. "Ten je taky čistej," hlásil s lehkými chmurami ve tváři.

"Prozkoumejte podlahu kolem," nařídil Kamp. "Podívejte se, jestli to některý neupustil."

"A spočítejte karty, co zůstaly v paklíku," promluvil reverend. Kamp se k němu natočil čelem. "Naposled vás -"

"Protože jestli všichni, co jsme tady, máme dohromady předepsaných šedesát šest karet," přerušil ho reverend hlasem ztěžklým podezřením, "pak je tohle zfixovaný paklík karet," trval na svém.

Kampl sebou trhl, jako by ho něco píchlo. "My tady nefixujeme paklíky karet," trval na svém.

"Že ne?" zazářil reverend. "Ani když u hry sedí vybraní lidé? Lidé, kteří by mohli vědět, že mají čekat na zvláštní kartu, když na to přijde?"

"To je směšné," vztekal se Kampl a pokročil k němu. "LoBue je vážený a zcela legální zařízení. Žádný z těchto hráčů není v nějakém spojení s -"

"Hej!" řekl náhle podsaditý rozdavač. "Ten chlap, co tu seděl vedle mně - kam se poděl?"

Reverend si odfrkl. "Tak. Žádný z nich nemá s vámi spojení, že ne?"

Někdo divoce zaklel a začal si razit cestu davem - jeden ze tří zástupců planetární bezpečnosti, který předtím sledoval stůl. Kampl se díval za ním, zhluboka se nadechl a zase se obrátil k Hanovi. "Nechtěl byste mi říct, jak se jmenoval váš partner?"

"To nebyl můj partner," řekl Han. "A já jsem nešvindloval. Jestli chcete vznést obvinění, tak mě vemte dolů na stanici a udělejte to tam. Jestli nechcete -" vstal a sebral zbývající žetony - "tak já odcházím."

Po dlouhou chvíli si myslel, že Kampl prohlédne jeho bluf. Ale ten neměl skutečný důkaz a věděl to; a zřejmě měl lepší věci na práci než se zaplétat do něčeho, z čeho by nebylo nic než šikanování. "Ale jo - vypadněte odsud," zavrčel. "A už se nikdy nevracejte."

"Bez obav," řekl mu Han.

Zástup se začal rozcházet a on se bez potíží dostal ke svému stolu. Lando, což ho nepřekvapilo, byl už dávno pryč. Co ho překvapilo bylo, že vyrovnal účet, než odešel.

"To byl fofr," přivítal ho Lando z vrcholu vstupní rampy Falconu. "Nečekal jsem, že tě propustí dřív než za hodinu."

"Oni si z toho nedělali vrásky," řekl Han, vyšplhal se po rampě a zmáčkl uzavírací páčku. "Doufám, že ti Torve nevyklouzl."

Lando zavrtěl hlavou. "Čeká v salonku," zvedl obočí. "A pokládá se za našeho dlužníka."

"To by se nám mohlo hodit," pítakal Han a zamířil dolů točitou chodbičkou.

Torve se uvelebil na pohovce u holografické tabule a tři malé programátory měl rozložené před sebou. "Rád vás zase vidím, Torve," řekl Han, když vstoupil dovnitř.

"Já vás taky, Solo," řekl oslovený vážně, když povstal a podával Hanovi ruku. "Už jsem poděkoval Calrissianovi, ale chtěl jsem poděkovat také vám. Jak za to varování, tak za to, že jste mi pomohli se odtamtud dostat. Jsem vaším dlužníkem."

"Není zač," odmítl Han ty díky. "Mám za to, že vaše loď je v tom boxu šedesát tři?"

"Loď mého zaměstnavatele, ano," řekl Torve s úšklebkem. "Naštěstí v ní není žádný kontraband - už jsem to vyložil. Ale zřejmě jsem jim podezřelý."

"Co jste vezli?" tázal se Lando a postavil se za Hana. "Pokud to není tajemství."

Torve zvedl jedno obočí. "Tajemství to není, ale vy tomu nebudete věřit. Vezli jsme potraviny."

"To máte pravdu," řekl Lando. "Tomu já nevěřím."

Torve se nejistě naklonil na stranu. "Já zpočátku taky ne. V jižních horách žije jakýsi kmen, který nemá mnoho důvodů být novou vládou nadšený."

"Povstanci?"

"Ne, a to je na tom to divný," řekl Torve. "Nebouří se, ani nedělají potíže, dokonce ani nesedí na životně důležitých zdrojích. Je to prostý nárudek a vše co chce, je, aby byl ponechán na pokoji a mohl si i nadále žít po svém. Vláda se zřejmě rozhodla z nich udělat odstrašující příklad a mezi jiným jim odfízla veškeré dodávky potravin a zdravotních potřeb, dokud nebudou souhlasit, že se všemi ostatními vyrovnají krok."

"To se téhle vládě podobá," řekl Lando ztěžka, "nebyla příliš pro regionální autonomii jakéhokoli druhu."

"Takže tam pašujeme potraviny," uzavřel Torve. "Je to bláznovina. Ale stejně je prima vás dva zase vidět. Je fajn, že pořád děláte spolu. Tolik týmů se rozpadlo za posledních pár let, zvlášť od doby, co Jabba to skutečně schytl."

Han si vyměnil pohledy s Landem. "No, je to spíš tak, že jsme zase spolu," opravil Torva. "Vylízali jsme se z válečných ran, stáli jsme na jedné straně. Až do té doby..."

"Až do té doby, co jsem ho chtěl zabít," pomáhal Lando vysvětlovat. "Nebyla to vážně legrace."

"Jasně," řekl Torve ostražitě a podíval se dozadu mezi ně. "Nechte mě hádat: je to Falcon, že jo? Vzpomínám si, jak se povídalo, že jste ho ukradl."

Han se podíval na Landa se zdviženým obočím. "Ukradl?"

"Jak jsem řekl, byl jsem blázen," pokrčil Lando rameny. "Nebyla to vyložená krádež, i když to vyšlo skoro nastejno. Já měl v té době malý pololegální obchod s vyřazenými loděmi a chyběly mi peníze do jedné partie sabakku, kterou jsme s Hanem hráli. Já mu nabídl, že když vyhraje, může si vybrat kteroukoli z mých lodí." Vrhl na Hana pohled. "On si měl jít pro jednu z těch nablýskaných pochromovaných jachet v první řadě, na které padá prach, a ne pro nákladní loď, kterou jsem si potichoučku vylepšoval pro sebe."

"Však jsi udělal kus práce," řekl Han. "I když jsme s Chewiem museli vyhodit spoustu blbostí a přestavět ji podle sebe."

"Moc pěkně," bručel Lando. "Podobný pokus jako byl tenhle, a můžu si ji vzít zpátky."

"V tomhle by Chewie pravděpodobně udělal velkou výjimku," řekl Han. Sledoval Torva pevným pohledem. "Vy jste už ovšem tohle všechno věděl, že jo?"

Torve se zakřenil. "Neurážejte se, Solo. Já rád vyčmouchávám, co je v mých zákaznicích, než uzavřeme obchod - to abych se dozvěděl, jestli můžu očekávat, že budou se mnou hrát poctivou hru. Lidi, co lžou o své minulosti, zpravidla taky lžou o své práci."

"Věřím, že jsme prošli?"

"Jako nemluvnata ve vysoké trávě," přikývl Torve a pořád se křenil. "Tak. Co pro vás může Talon Karrde udělat?" Han se opatrně nadechl. Konečně. Ted' se musel obávat pouze toho, aby neudělal chybu. "Chci nabídnout Karrdovi obchod: šanci spolupracovat přímo s Novou republikou."

Torve přikývl. "Slyšel jsem, že jste tady obcházel a pokoušel se pro tenhle projekt získat jinou pašeráckou skupinu. Všeobecně se má za to, že se je pokoušíte nasadit na Ackbara, abyste ho odrovnal."

"To ne," ujistil ho Han. "Ackbara ten nápad zrovna nenadchl, ale přijal ho. Někde musíme sehnat další dopravní kapacitu a pašeráci jsou logický zdroj, z něhož lze čerpat."

Torve sešpulil rty. "To, co jsem slyšel, zní jako zajímavá nabídka. Ovšem já o tom nerozhoduju."

"Tak nás vemte ke Karrdovi," navrhl Lando. "Ať si Han promluví rovnou s ním."

"Lituju, ale on je momentálně na hlavní základně," řekl Torve a zavrtěl hlavou. "Tam vás nemůžu vzít."

"Proč ne?"

"Protože cizincům nedovolujeme jen tak si poletovat kolem," pravil Torve trpělivě. "Nemáme takové všestranné bezpečnostní zařízení, jaké měl Jabba na Tatooinu."

"My nejsme zrovna -" začal Lando.

Han ho přerušil posuňkem. "Tak dobrá," řekl Torvovi. "Jak se tam teď chcete dostat?"

Torve otevřel ústa, pak je zase zavřel. "Budu muset něco vymyslet, jak dostat svou loď z doku, kde mi ji zabavili, že jo?"

"To bude chvíli trvat," upozornil ho Han. "Kromě toho vás tu znají. Ale ten, kdo by se prokázal vhodnými doklady, by ji snad mohl vyzvednout dřív, než by si kdokoli uvědomil, co se stalo."

Torve zvedl jedno obočí. "Například vy?"

Han pokrčil rameny. "Možná že bych mohl. Po té příhodě v LoBue bych asi taky musel pořádně lhat. Ale určitě bych to nějak zařídil."

"To určitě," řekl Torve velice ironicky. "A jaký je v tom háček?"

"Žádný háček," odpověděl Han. "Na oplátku chci, abyste nás nechal s vámi odletět na vaši základnu a dopřál nám patnáctiminutový rozhovor s Karrdem."

Torve na něj hleděl se stisknutými rty. "Budu mít malér, když to udělám. To přece víte."

"My nejsme jen náhodní cizinci," připomenul mu Lando. "S Karrdem jsem se už jednou setkal a Han i já jsme byli po léta zasvěceni do významných vojenských tajemství Aliance. Máme slušný seznam lidí, kteří nám můžou důvěřovat."

Torve se podíval na Landa. Pak zase na Hana. "Budu mít malér," opakoval s povzdechem. "Ale asi jsem opravdu vašim dlužníkem. Avšak s jednou podmínkou: budu navigovat pouze já a uložím to do kódovaného smazatelného modulu. Jestli budete muset dělat totéž na zpáteční cestě, to bude záležet na Karrdovi."

"Dobře," souhlasil Han. Stihomam byla dost obvyklá pašerácká choroba. Ale stejně neměl zvláštní zájem vědět, kde Karrde rozbalil svůj krám. "Kdy můžeme vyrazit?"

"Jakmile budeme připraveni." Torve pokynul na hrací žetony v Hanově ruce. "Pokud se nechcete vrátit do LoBue a hrát dál," dodal.

Han už zapomněl, že ty známky ještě pořád drží v ruce. "Na to zapomeňte," zabručel a pohodil hrst žetonů na holografický pult. "Sabakk nehraju, když mi kibicově dýchají na krk."

"Ten reverend předvedl pěkný divadýlko, co?" přisvědčil Torve. "Nevím, co bychom si bez něj počali."

"Počkejte moment," vložil se do toho Lando. "Vy ho znáte?"

"No jasně," ušklíbl se Torve. "To je můj zprostředkovatel pro ten horský kmen. Nemohl by tak vyvádět, kdyby se mu tam nenatrefil cizinec jako vy."

"Proč ten mizera -" Han zaťal zuby. "Tak se mi zdá, že to byla jeho falešná karta, co?"

"No jasně že byla." Torve se na Hana nevinně podíval. "Nač si stěžujete? Dostali jste, co jste chtěli - vezmu vás ke Karrdovi. Je to tak?"

Han o tom uvažoval. Torve měl samozřejmě pravdu. Ale přesto... "Je to tak," připustil.

Torve si lehce odfrkl. "Takže se pustíme do vašeho komputru a začneme kódovat navigační modul."

KAPITOLA

21

Mara přistoupila ke dveřím spojovací místnosti a uvažovala, čeho se toto nenadálé předvolání bude týkat. Karrde jí to neřekl, ale v jeho hlase bylo něco, co rozeznělo její staré životní instinkty. Zkontrolovala si malý blaster zavěšený v pouzdře na rukávu a dotkla se zámku na dveřích.

Očekávala, že v místnosti budou nejméně dva lidé: Karrde a dozorčí spojové místnosti a někdo, kdo sem byl pozván. K jejímu mírnému překvapení byl Karrde sám. "Pojď dál, Maro," zval ji a vzhlédl od displeje. "Zavři za sebou."

Učinila tak. "Průsvih?" zeptala se.

"Jenom menší problém," ujistil ji. "Ale takový trošku nevhod. Právě volal Fynn Torve, že je na cestě sem... a že má hosty. Bývalé generály Nové republiky Landa Calrissiana a Hana Solo."

Mara cítila, jak se jí sevřel žaludek. "Co chtějí?"

Karrde opatrně pokrčil rameny. "Zřejmě si se mnou jenom promluvit."

Na okamžik zaletěly Mařiny myšlenky ke Skywalkerovi, stále ještě zavřenému v kasárenské místnosti za dvorem. Ale ne - v Nové republice se nikdo nemohl dovědět, že je tady. Většina Karrdových lidí to nevěděla, včetně velké části těch, kteří byli přímo tady na Myrku. "Mají s sebou svoji loď?" zeptala se.

"Vlastně ta jediná sem letí," přikývl Karrde. "Torve letí s nimi." Mařiny oči se dotkly spojového zařízení za ním. "Jako rukojmí?" Karrde zavrtěl hlavou. "Nemyslím. Udal všechna příslušná poplachová hesla. Etherway trčí na Abregadu - zabavená místními úřady nebo něco takového. Zřejmě Calrissian a Solo pomohli Torvovi, aby se vyhnul podobnému

osudu."

"Tak jim poděkuj, nech je Torva vysadit a řekni jim, aby vypadli z planety," řekla. "Tys je sem přece nepozval."

"To je pravda," přitakal Karrde a upřeně ji pozoroval. "Na druhou stranu si Torve zřejmě myslí, že je jim určitým způsobem zavázán."

"Tak ať jim to časem oplátí."

Zdálo se, že kůže kolem Karrdových očí ztuhla. "Torve je jedním z mých společníků," řekl ledovým hlasem. "Jeho dluhy jsou dluhy organizace. To už bys měla vědět."

Maře se sevřelo hrdlo, když ji najednou napadlo hrozné pomýšlení. "Nechceš jim vydat Skywalkera, že ne?"

"Myslíš živého?" opáčil Karrde.

Dlouhou chvíli na něj Mara zírala; na ten drobný úsměv, na ta poněkud těžká víčka a pečlivě předstíraný výraz naprostého nezájmu. Ale to všechno byla jenom hra a ona to věděla. Chtěl se dozvědět, proč nenávidí Skywalkera, budiž - chtěl to ale s takovou ryzí vášní, jaké je muž schopen.

A pokud šlo o ni, mohl chtít do nekonečna. "Nepředpokládám, že by tě napadlo," řekla kousavě, "že to všechno mohli Solo a Calrissian nastrojit včetně zabavení Etherwaye, jenom aby našli tuhle základnu."

"Ale ano, to mě napadlo," řekl Karrde. "Zavrhl jsem to však jako něco přitaženého za vlasy."

"Samozřejmě," řekla Mara ironicky. "Šlechtný Han Solo by jaktěživ neudělal něco tak nečestného, že jo. Neodpověď jsi na mou otázku."

"O Skywalkerovi? Už jsem ti vysvětlil, Maro, že tu zůstane, dokud se nedozvím, proč má velkoadmirál Thrawn takový zájem ho dostat. Především se potřebujeme dozvědět, na kolik si ho kdo cení, než budeme moci stanovit jeho slušnou tržní cenu. Vypustil jsem pár pokusných balónků; když nám bude přát štěstí, měli bychom to vědět v několika málo dnech."

"Mezitím tu budou v několika málo minutách jeho spojenci."

"Ano," souhlasil Karrde a rty se mu lehce zvlínily. "Skywalkera budeme muset někam uklidit - rozhodně nemůžeme riskovat, že o něj Solo a Calrissian zakopnou. Chci, abys ho přestěhovala do skladového hangáru číslo čtyři."

"Tam držíme toho jeho droida," připomněla Mara.

"Sklad má dvě místnosti; dej ho do té druhé." Karrde ukázal na její pas. "A nezapomeň tohle sundat, než hosté dorazí. Pochybují, že by nepoznali, co to je."

Mara mrkla na Skywalkerův světelný meč, který jí visel u opasku. "Žádný strach. Jestli ti to nevádí, nechtěla bych mít s nimi moc co do činění."

"To jsem taky neplánoval," ujistil ji Karrde. "Rád bych, abys tady byla, když je budu vítat, a možná se také zúčastní večere. Jinak jsi osvobozena od veškerých společenských povinností."

"Takže tu zůstanou celý den?"

"A možná taky přes noc." Pozoroval ji. "Nehleď na povinnosti řádného hostitele, dokážeš si vymyslet lepší způsob jak dokázat republice, kdyby bylo třeba, že tu Skywalker nikdy nebyl?"

Mělo to smysl. Neznamenalo to však, že se jí to musí líbit. "Budeš varovat zbytek posádky Wild Karrdu, aby drželi jazyk za zuby?"

"Udělal jsem něco lepšího," řekl Karrde a kývl dozadu k spojovému vybavení. "Poslal jsem pryč všechny, co vědí o Skywalkerovi, aby dali do pořádku Starry Ice. Což mi připomíná - až přestěhuje Skywalkera, musíš zavézt jeho Xplán hlouběji pod stromy. Ne víc než půl kilometru, nechci, abys chodila sama do lesa dál, než je nutné. Umíš pilotovat Xplán?"

"Já umím létat na čemkoli."

"Tak dobrá," řekl a lehce se pousmál. "Radši bys už měla jít. Millennium Falcon přistane asi za dvacet minut."

Mara se zhluboka nadechla. "V pořádku," řekla. Obrátila se a vyšla z místnosti.

Plácek byl prázdný, když po něm kráčela ke kasárenským budovám. Nepochybně Karrdovým přičiněním; určitě přesunul lidi za povinnostmi dovnitř, aby měla volnou cestu, až povede Skywalkera do skladu. Došla k jeho pokoji, odemkla a otevřela dveře.

Stál u okna, měl na sobě tutéž černou blůzu, kalhoty a vysoké boty jako toho dne v Jabbově paláci.

Onoho dne, kdy mlčky stála a přihlížela... a dopustila, aby jí zničil život. "Vezmi si kufr a jdem," zavrčela a zamávala blasterem. "Dneska je stěhovací den."

Jeho oči na ní spočinuly, když přistoupil k lůžku. "Už se Karrde rozhodl?" zeptal se klidně, když zdvíhal kufrík.

"Stěhuješ se do jednoho skladového hangáru," řekla mu. "Budeme mít hosty a nemáme společenský oblek tvé velikosti. Tak honem, hni sebou."

Vedla ho kolem ústřední budovy do skladu číslo čtyři, do budovy příhodně stranou hlavního provozu na plácku.

Místnost vlevo, obvykle užívaná pro skladování citlivých nebo nebezpečných zařízení, byla mezi skladišti jediná, která měla zámek, což byl nepochybně důvod, proč ji Karrde zvolil, aby sehrála roli improvizovaného vězení. Jedním okem pozorovala Skywalkera, odjistila zámek a přitom zkoumala, jestli už měl Karrde čas vyřadit z činnosti vnitřní mechanismus. Jeden rychlý pohled, když se dveře otevřely, jí ukázal, že čas neměl.

Ovšem to se dalo snadno napravit. "Dovnitř," nařídila, rozsvítila vnitřní světlo a pokynula mu, aby vstoupil.

Vyhověl jí. "Vypadá to tu útulně," řekl a rozhlédl se po místnosti bez oken, po nakupených přepravních bednách, které zabíraly snad polovinu podlahy vpravo. "A asi taky poklidně."

"Ideální pro meditace Jediho," opáčila, přistoupila k otevřené bedně označené TŘASKAVÉ DISKY a nahlédla dovnitř.

Teď se jí používalo na náhradní kombinézy. Rychle zkontrolovala označení zbylých beden a ujistila se, že tam není nic, co by mohl využít k útěku. "Později ti přinesu lehátko nebo něco takového," řekla a kráčela zpátky ke dveřím. "Taky jidlo."

"Prozatím jsem spokojen."

"To je mi jedno." Mechanismus vnitřního zámku byl za tenkou kovovou destičkou. Dva výstřely z blasteru odtrhly jeden konec destičky a zkroutily ji zpátky, třetí roztavil svazek drátů. "Užij si ticha," řekla a vyšla ven.

Dveře se za ní zavřely a zamkly... a Luke byl zase sám. Rozhlížel se kolem sebe. Hromada beden, žádná okna, jedny zamčené dveře. "Už jsem poznal horší místa," zamumlal si pro sebe. "Aspoň to není Rancor."

Chvilí se mračil nad tou vzpomínkou a divil se, jak ho mohla zničehonic napadnout propast Rancor v Jabbově paláci. Ale dopřál si ji jenom okamžik. To, že jeho nové vězení postrádalo vhodné podmínky a zařízení, silně ukazovalo na to, že ho sem přestěhovali z okamžitého rozhodnutí, patrně vyvolaného bezprostředním přiletem oněch návštěvníků.

A jestliže ano, byla tu jakási možnost, že někde v té bláznivé honičce mohli konečně udělat chybu.

Prešel ke dveřím, odtlačil dosud teplý plátek kovu trochu zpět a poklekl, aby prozkoumal mechanismus zámku. Jestli Mařin výstřel zámek příliš nepoškodil, byla naděje, že by se mu jej mohlo podařit vypojit.

Moc slibně to nevypadalo. Ať už to byl záměr nebo náhoda, Mařin výstřel vytrhl přívody ke kontrolnímu energetickému zdroji, roztavil je po celé délce až k vedení ve stěně, a nebylo možné je uchopit.

Kdyby ale mohl najít jiný zdroj energie...

Vstal, oprášil si kolena a zamířil k úhledně srovnaným bednám. Mara se dívala na jejich nálepky, ale ve skutečnosti nakoukla jenom do jediné z nich. Možná že by důkladnější prohlídka přinesla něco užitečného.

Prohlídka bohužel zabrala méně času než zkoumání zničeného zámku. Většina beden byla uzavřena a bez nářadí se nedala otevřít, a těch pár otevřených obsahovalo oblečení nebo náhradní součástky.

Tak to bychom měli, řekl si, posadil se na kraj jedné bedny a koukal kolem, jestli ho něco napadne. Dveřmi nemohu. Okna tu nejsou. Ale hangár má ještě jednu místnost - zahlédl ještě jedny dveře, když Mara tyhle otvírala. Snad jsou mezi nimi nějaká dvířka nebo průlez skrytý za narovnanými bednami.

Tušil, že by Maře neuniklo něco tak zřejmého. Měl ale dost času. Vstal a začal rozebírat hromadu beden a odtahovat je od stěny. Sotva začal, už to našel. Sice ne dveře, ale něco skoro tak příhodného: rozvodnou krabici ve zdi nad podlahovou lištou. Karrde a Mara udělali chybu.

Kovovou destičku na dveřích, stlačenou ohněm blasteru, bylo poměrně snadné ohnout. Luke za ni vzal, ohýbal ji dozadu a dopředu. až se mu zhruba trojúhelníkový kousek kovu odloupl do dlaně. Byl příliš měkký na to, aby se dal použít na zapečetěné bedny s přístroji, ale snad by se hodil k odšroubování krytu obyčejného přívodu energie. Vrátil se k rozvodné zásuvce a zalehl do úzké mezery mezi stěnou a bednami. Právě se pokoušel vtlačit náhražku šroubováku do drážky prvního šroubu, když tu uslyšel tiché pípnutí.

Strnul a naslouchal. Pípnutí se ozvalo znovu, následované sérií stejně tichých trylků. Trylků, které zněly velmi povědomě... "Artoo?" zavolal tiše. "Jsi to ty?"

Po dobu dvou úderů srdce zůstala vedlejší místnost tichá. Potom stěna vybuchla úplnou explozí elektronického drmolání. Byl to Artoo, bezpochyby. "Pomalu, Artoo," odpovídal mu Luke. "Chci se pokusit otevřít tuhle rozvodnou krabici. Na tvé straně je asi taky jedna - dokážeš ji otevřít?"

Ozvalo se vzdálené znechuceně znějící zakloktání. "Ne? Tak jen vydrž!"

S kovovým trojúhelníčkem se nepracovalo zrovna nejsnadněji, navíc ve stísněném prostoru. Přesto trvalo Lukovi jen pár minut, než odstranil vrchní kryt a povytáhl dráty. Nahrbil se dopředu a viděl dírou na zadní část vývodu v druhé místnosti. "Myslím, že ten vývod na tvé straně odsud neotevřu," zavolal na droida. "Je tvá místnost zamčená?"

Ozvalo se záporné pípnutí a následovalo zvláštní plačtivé zavrnění, jako by Artoo roztáčel svá kolečka. "Uzavírací západka?" zeptal se Luke. Vrnění se znovu ozvalo. "Nebo zajišťovací obojek?"

Potvrzující pípnutí s nádechem beznaděje. Rekapitulace prokázala: obojek obepínající dolní polovinu Artoo mu nedovolil nic, leda si trochu zvednout kolečka. "To nevádí," ujistil ho Luke. "Jestli tady uvnitř bude dost drátu, aby dosáhl až ke dveřím, dokážu je odemknout. Pak se odtud dostaneme oba."

Vyhledal drát nízkého napětí a začal jej opatrně vytahovat z vedení. Byl delší než očekával; získal asi půl druhého metru, stáčel ho na zem vedle hlavy, než drát přestal vylézat.

Více než čekal, ale méně než potřeboval. Dveře byly dobré čtyři metry daleko a on potřeboval nějakou vůli, aby mohl drát zasunout do uzamykacího mechanismu. "Ještě to pár minut potrvá," zavolal na Artoo a pokoušel se uvažovat.

Kabel nízkého napětí byl dlouhý metr a půl a nebyl napnutý; což dávalo tušit, že s ostatními kabely tomu bude právě tak. Kdyby mohl odříznout stejně dlouhý kus aspoň na dvou dalších. Měl by ho dost, aby dosáhl k zámku.

Zbyl pouze jediný problém - čím je odříznout. A ovšem manipulovat s nimi tak, aby si nezpůsobil elektrický šok.

"Co bych za to dal, mít tady na minutu světelný meč," povzdechl si a zkoušel hranu svého nouzového šroubováku. Nebyla moc ostrá, ale ani supravodivé dráty nejsou moc tlusté.

Za několik minut vytáhl další dráty z vedení. Vstal, sundal si blůzu, jedním rukávem dvakrát obtočil kov a začal řezat. Byl napůl hotov s prvním drátem, když mu ruka sklouzla z toho izolačního rukávu a na vteřinu se dotkla nahého kovu. Mímoděk ucukl a uhodil se rukou o zed'

A pak jeho mozek dostihl ten pohyb. "Ohó," zamumlal a civěl na zpola odříznutý drát.

Z vedlejší místnosti se ozvalo tázavé hvízdnutí. "Jen jsem se dotkl jednoho z drátů," řekl droidovi, "a nedostal jsem ránu!"

Artoo hvízdal. "Ano," souhlasil Luke. Ťukl na drát... znovu si na něj sáhl... podržel na něm prst.

Takže Karrde a Mara přece jen chybu neudělali. Už předtím odřízli přípojku od zdroje.

Chvilí tam klečel, držel drát a přemýšlel, co dál. Měl drát, ale žádný zdroj energie, do kterého by ho zapojil. V místnosti bylo určitě dost malých energetických zdrojů, ale všechny byly zabaleny v bednách, do kterých se nemohl dostat.

Dostal by se pomocí drátu do beden? Mohl by jím proříznout vnější těsnicí vrstvu?"

Škubl drátem a zatáhl za něj, aby odhadl jeho pevnost v tahu. Prsty mu sklouzly po izolaci; vyměnil ruce a otočil si drát

pevně kolem pravé ruky -

A zarazil se. Jeho pravá ruka. Jeho umělá pravá ruka vybavená zdvojeným zdrojem energie... "Artoo, víš něco o kybernetických protézách?" volal a kovovým trojúhelníkem páčil přírodní ventil na zápěstí.

Nastala krátká přestávka, potom opatrné a nejasné cvrlikání. "Nemělo by to spotřebovat moc," ubezpečil droida a upíral zrak na labyrint drátů a servomechanismů uvnitř své ruky. Už zapomněl, jak neuvěřitelně dokonalá je ta věc. "Já si potřebuju vytáhnout jenom jeden ze zdrojů. Myslíš, že mě při té proceduře můžeš vést?"

Přestávka byla tentokrát kratší a odpověď sebevědomější. "Dobrá," řekl Luke. "Dejme se do toho."

KAPITOLA

22

Han skončil s návrhy, opřel se v křesle a čekal.

"Je to zajímavé," řekl Karrde a jeho lehce pobavený, naprosto neosobní výraz skrýval, co si opravdu myslel. "Skutečně zajímavé. Předpokládám, že by Prozatímní rada byla ochotna podložit tohle všechno zákonnými zárukami."

"Zaručíme se, za co můžeme," řekl Han. "Za vaši ochranu, za legálnost operace a tak dále. Přirozeně že nemůžeme zaručit zvláštní rozpětí zisku nebo něco takového."

"Přirozeně," souhlasil Karrde a jeho pohled se přesunul na Landa. "Vy nějak mlčíte, generále Calrissiane. Jakou roli v tomhle hrajete vy?"

"Pouhého přítele," řekl Lando. "Toho, který věděl, jak s vámi vejít do styku. A toho, který se může zaručit za Hanovu bezúhonnost a čestnost."

Lehký úsměv se dotkl Karrdových rtů. "Bezúhonnost a čestnost," opakoval. "Zajímavá slova, když se použijí v souvislosti s pestrou minulostí kapitána Sola."

Han se ušklíbl a dumal, na který incident může Karrde narážet. Bylo z čeho vybírat, to si musel přiznat.

"Ta pestrost je všechno minulost," řekl.

"Samozřejmě," souhlasil Karrde. "Váš návrh je, jak jsem řekl, velmi zajímavý. Ne však pro moji organizaci."

"Smím se zeptat proč?" otázal se Han.

"Jednoduše proto, že by určitým skupinám připadalo, že jsme na vaší straně," vysvětloval Karrde a usrl z poháru, který měl vedle sebe. "Vzhledem k rozsahu našich operací a regionům, v nichž k těmto operacím dochází, by to nemuselo být politicky únosné."

"To chápu," přikývl Han. "Rád bych se vás pokusil přesvědčit, že existují způsoby, jak to před vašimi klienty utajit."

Karrde se opět usmál. "Myslím, že podceňujete schopnosti imperiální výzvědné služby, kapitáne Solo," řekl. "Vědí daleko víc o pohybech republiky, než byste myslel."

"To mi povídejte," řekl Han a vrhl pohled na Landa. "To mi připomíná, na co jsem se vás chtěl ještě zeptat. Lando mi řekl, že možná znáte dešifrovače, který je tak dobrý, že luští i diplomatické kódy."

Karrde naklonil hlavu lehce k jedné straně. "Zajímavá otázka," poznamenal. "Zvláště od někoho, kdo by měl mít k takovým kódům přístup. Začíná se snad intrikovat mezi hierarchií Nové republiky?"

Hanovi prolétl hlavou poslední rozhovor s Winter a její zastřená varování. "Tohle je čistě osobní věc," ujistil Karrda. "Tedy většinou osobní věc."

"Aha," řekl ten druhý. "Náhodou bude se mnou dnes večeřet jeden z nejlepších dešifrovačů v branži. Budete samozřejmě večeřet s námi."

Han se překvapeně podíval na hodinky. Obchodní rozhovor s Karrdem se ze slíbených patnácti minut protáhl na dvě hodiny. "Nechceme vás okrádat o čas -"

"Vůbec mě neokrádáte o čas," ujistil ho Karrde, odložil pohár a povstal. "Račte za mnou..."

Hned jak Han vstoupil do hlavní budovy, zaznamenal, že je sestavena ze tří nebo čtyř kruhových zón, se středem v hale, kterou prorůstal zvláštní strom. Místnost, kam je nyní Karrde uvedl, byla ve vnějším pásu hned vedle haly a zaujímalá snad čtvrtinu kruhu. Na několika kulatých stolech bylo prostřeno, některé z nich už byly obsazené. "Pokud jde o jídlo, neděláme okolky s protokolem," řekl Karrde a vedl je ke stolu uprostřed místnosti. Seděli tam už čtyři lidé: tři muži a žena. "Dobrý večer vespolek," pokynul stolovníkům. "Dovolte, abych vám představil Calrissiana a Sola, kteří s námi dneska povečeří." Ukázal postupně na tři muže. "Tři moji společníci: Wadewaen, Ghin a Ghent. Ghent je ten dešifrovač, o kterém jsem se zmínil; možná ten nejlepší v branži." Pokynul směrem k ženě. "A s Marou Jade jste se už setkali."

"Ano," přitakal Han, uklonil se jí a usedl, a po zádech mu přeběhl mráz. Mara byla s Karrdem při uvítání v tom provizorním trůnním sále. Nezůstala dlouho, ale po celou dobu s temnou zlostí zírala na Landa a na něho svými neuvěřitelně zelenými očima.

Přesně tak se na ně dívala i teď.

"Tak to vy jste ten Han Solo," řekl vesele dešifrovač Ghent. "Už jsem o vás hodně slyšel. Vždycky jsem se s vámi chtěl setkat."

Han přenesl pozornost z Mary na Ghenta. Vlastně to byl ještě výrostek, ve skutečnosti mu nemohlo být víc než devatenáct. "Je to milé být slavný," prohodil Han. "Ale cokoli jste slyšel, byly jenom povídačky. A ty jsou každým vyprávěním nabubřejší."

"Jste příliš skromný," řekl Karrde a dal pokyn stranou. Nato se z ohbí místnosti k nim přiválil podsaditý droid s tácem něčeho, co vypadalo jako zavinuté listy. "Těžko by se dal například přikrášlit ten incident se zygerrskými otrokáři."

Lando vzhlédl od droidova podnosu. "Zygerrští otrokáři?" opakoval. "O tom jsi mi nikdy nevyprávěl."

"To nebylo důležité," řekl Han a pohledem varoval Landa, aby toho nechal.

Naneštěstí Ghent ten pohled nezachytil nebo byl příliš mladý, aby věděl, co znamená. "On a Chewbacca zaútočili na zygerrskou otrokářskou loď," vysvětloval mladíček nadšeně. "Jenom oni dva. Zygerráci se tak vydělali, že tu loď

opustili."

"Byli to spíš piráti než otrokáři," pravil Han a vzdal to. A nelekli se mně - opustili loď, protože jsem jim řekl, že mám s sebou dvacet členů komanda a že jdeme zkontrolovat jejich licence."

Lando zvedl obočí. "A oni na to skočili?"

Han pokrčil rameny. "Tehdy jsem se hlásil vypůjčeným imperiálním ID."

"Ale víte, co pak udělal?" vložil se do toho Ghent. "Předal tu loď otrokům, které našel zavřené ve skladu. Dal jim ji - jenom tak! Včetně nákladu."

"No ne, ty stará měkoto," ušklíbl se Lando a ukousl si ze zavinutého listu. "Žádný div, že jsi mi tohle nikdy nevyprávěl."

Han zůstal klidný jen s námahou. "Náklad byl pirátský lup," zahučel. "Něco z toho bylo nadmíru viditelné. Byli jsme na Janodral Mizaru - měli tam v té době jeden zvláštní místní zákon, že oběti pirátů nebo otrokářů si mohly rozdělit zisky, jestliže piráty chytili nebo zabily."

"Ten zákon tam pořád ještě platí, pokud vím," zamumlal Karrde. "Patrně ano. Ale stejně, byl se mnou Chewie... a vy znáte Chewieho názory na otrokáře."

"Jo," řekl Karrde suše. "To by měli větší šanci s těmi dvaceti členy komanda."

"A kdybych se té lodi hned nezbavil -" Han se odmlčel, když se ozvalo tiché pípnutí.

"Omluvte mne," řekl Karrde a vytáhl z opasku vysílačku. " - tady Karrde." Han nemohl slyšet, co se říká... ale náhle se zdálo, že Karrdův obličej tuhne. "Hned jsem tam."

Vyskočil a zasunul vysílačku zpátky za opasek. "Ještě jednou se omlouvám," řekl. "Jakási záležitost si žádá mou pozornost."

"Nějaké potíže?" zeptal se Han.

"Doufám, že ne." Karrde vrhl pohled přes stůl a Han se obrátil právě včas, aby spatřil, že Mara vstává. "Doufejme, že to potrvá jen pár minut... Prosím, nechte si chutnat."

Odešli a Han se otočil na Landa. "Mám z toho špatný pocit," zamumlal.

Lando přikývl a očima sledoval Karrda a Maru s udiveným výrazem ve tváři. "Já už jsem ji viděl předtím, Hane," zamumlal v odpověď. "Já nevím kde, ale vím, že jsem ji viděl... a nemyslím, že byla tenkrát u podloudníků."

Han se rozhlédl po ostatních kolem stolu, po jejich ostražitých očích a obezřetném šepotu mezi nimi. Dokonce i Ghent si povšiml náhlého napětí a horlivě se věnoval svému předkrmu. "Tak to si tedy rychle vzpomeň, chlapče," řekl tiše Landovi. "Možná že naše příznivé přijetí záhy vyprchá."

"Už se na tom pracuje. Co zatím podnikneme?"

Další droid přijížděl s podnosem naloženým polévkovými mísami. "Zatím," řekl Han, "myslím, že si necháme chutnat."

* * *

"Vyšel z rychlosti světla asi před deseti minutami," řekl Aves upjatě a dotkl se symbolu na senzorovém displeji.

"Kapitán Pellaeon se ohlásil o dvě minuty později. Žádal si vás osobně." Karrde si jemně třel prstem spodní ret.

"Žádné známky přistávacího modulu nebo útoku?" zeptal se.

"Zatím ještě ne," zavrtěl Aves hlavou. "Ale z jeho úhlu zapojení bych hádal, že něco brzy spustí - pravděpodobně někde v téhle části lesa." Karrde zamyšleně přikývl. Takové příhodné načasování... pro někoho. "Kam jsme odstavili Millennium Falcon?"

"Je tamhle na osmičce," řekl Aves.

Zacouvali ho pod okraj lesa. To je dobré - vysoký obsah kovů ve stromech Myrkru jej pomůže skrýt před senzory Chimaery. "Vezmi si dva muže a přetáhněte přes něj kamuflážní síť," řekl mu Karrde. "Není třeba riskovat. A udělejte to tiše - ať nepoplašíme naše hosty."

"Dobře." Aves si stáhl sluchátka a hbitým krokem zamířil ven. Karrde se podíval na Maru. "Tahle návštěva je zajímavě načasovaná."

Čelila jeho pohledu bez mrknutí. "Jestli je tohle jemný způsob, jak se zeptat, jestli jsem je zavolala já nebo ne, pak se nenamáhej. Nezavolala."

Karrde zvedl hlavu. "Opravdu? To jsem trochu překvapen."

"Já taky," opáčila. "Měla jsem na to pomyslet už před časem." Kývla směrem ke sluchátkům. "Hodláš s ním mluvit, nebo ne?"

"Nemyslím, že mám na vybranou." Karrde sebral v duchu odvahu a usedl do křesla, které Aves právě uvolnil a dotkl se vypínače. "Kapitáne Pellaeone, tady je Talon Karrde," řekl. "Omlouvám se za zpoždění. Co pro vás mohu udělat?"

Vzdálený obraz Chimaery zmizel, ale nebyl to Pellaeonův obličej. co se objevilo místo něj. Tato tvář byla obrazem noční můry: dlouhý a hubený s bleděmodrou pletí a očima, které žhnuly jako dva kusy kovu roztaveného do ruda. "Dobré odpoledne, kapitáne Karrde," řekl a jeho hlas byl jasný a velmi kultivovaný. "Jsem velkoadmirál Thrawn."

"Dobré odpoledne, admirále," pokýval Karrde na pozdrav a hbitě se s tím vyrovnal. "To je neočekávaná pocta. Smím se zeptat, jaký je její důvod?"

"Jsem si jist, že jste ho už částečně uhodl," pravil Thrawn. "Potřebujeme další ysalamirie a rádi bychom získali vaše dovolení nasbírat si jich trochu víc."

"Jistě," řekl Karrde a zdálo se mu to poněkud směšné. Na Thrawnově vystupování bylo cosi divného... a imperiální sotva potřebovali jeho dovolení na setřásání ysalamiriů ze svých stromů. "Jestli to tak mohu říct, zdá se, že je spotřebováváte dost rychle. Máte potíže s tím, jak je udržet naživu?"

Thrawn zvedl jedno obočí ve zdvořilém úžasu. "Žádný nám neuhybnul, kapitáne. Prostě jich potřebujeme víc."

"Aha," řekl Karrde. "Rozumím."

"To pochybuji. Ale nevádí. Napadlo mne, kapitáne, že zatímco se přibližujeme, mohli bychom si trochu popovídat."

"O čem?"

"Jsem si jist, že dokážeme najít témata," řekl Thrawn. "Například já mám zájem na koupi nových válečných lodí." Dlouhá zkušenost zabránila prosáknout jakékoli provinilé reakci Karrdovým výrazem nebo hlasem. Ale mnoho nescházelo. "Válečné lodí?" zeptal se opatrně.

"Ano." Thrawn ho obdařil úzkým úsměvem. "Nedělejte si starosti - neočekávám, že máte na skladě skutečně prvotřídní lodí. Ale člověk s vašimi styky je pravděpodobně může opatřit."

"Pochybuji, že moje kontakty jsou tak rozsáhlé, admirále," řekl mu Karrde a snažil se číst v tom ne zcela lidském obličej. Nemyslím, že vám budeme schopni pomoci."

Thrawnův výraz se nezměnil... ale náhle se v jeho úsměvu objevil osten hrozby. "Stejně se o to pokusíte. A pak je tu ta věc, odmítl jste nám pomoc při pátrání po Luku Skywalkerovi."

Napětí v Karrdově hrudi trochu polevilo. To už byl silnější led. "Je mi líto, že jsme vám ani v tom nemohli pomoci, admirále. Jak už jsem vašemu představiteli vysvětlil, tlačilo nás v té době několik plánovaných termínů. Jednoduše jsme nemohli postrádat žádnou loď."

Thrawn lehce pozvedl obočí. "V té době, říkáte? Ale ta honička stále pokračuje, kapitáne."

Karrde se za ten lapsus tiše proklínal. "Stále pokračuje?" opakoval a zamračil se. "Ale váš představitel říkal, že Skywalker letí na poškozeném Xplánu. Pokud jste ho dosud nenašli, bude jeho podpurné životní minimum už vyčerpané."

"Ach," řekl Thrawn a přikývl. "Vidím, že je to nedorozumění. Ano. normálně byste měl pravdu. Ale Skywalker je Jedi a v Jediho mošně triků je schopnost dostat se do určitého druhu komatózního stavu." Odmkl se a obraz krátce zakmital. "Takže máte pořád spoustu času připojit se k té honičce."

"Ale," řekl Karrde. "To je zajímavé. Je to zřejmě jedna z těch mnoha věcí, které se průměrný člověk o Jedim nikdy nedozví."

"Snad budeme mít čas si o takových věcech pohovořit, až přiletím na Myrkr," řekl Thrawn.

Karrde ztuhl a hrozné poznání jím projelo jako elektrický šok. To krátké zakmitání Thrawnova obrazu - Pohled na displej pomocného senzoru to potvrdil: tři raketoplány třídy Lambda a plná eskorta stíhaček TIE opustily Chimaeru a zamířily k povrchu planety.

"Obávám se, že tu nemáme tolik zábavy, aby vás to zaujalo," řekl náhle ztuhlými rty. "Rozhodně ne tak nakvap."

"Nemáme potřebu se bavit," ujistil ho Thrawn. "Jak jsem řekl, přišel jsem na kus řeči. Zkrátka popovídat si; samozřejmě vím, jak jste zaneprázdněn."

"Oceňuji vaše ohledy," řekl Karrde. "Omluvte mne laskavě, admirále, musím začít s přípravami na vaše přijetí."

"Těším se na naše setkání," řekl Thrawn. Jeho obličej zmizel a na displej se vrátil vzdálený pohled na Chimaeru.

Karrde zůstal sedět a hlavou mu nejvyšší rychlostí vířily možnosti a potenciální katastrofy. "Zavolej komlinkem China," řekl Maře. "Řekni mu, že se k nám blíží imperiální hosté a že má začít s přípravami na jejich vhodné přijetí. Pak zajdi na osmičku a požádej Avese, aby zavezl Millennium Falcon ještě hlouběji do úkrytu. Jdi tam osobně - Chimaera a její raketoplány se mohou napojit na naše vysílačky."

"A co Solo a Calrissian?"

Karrde sešpulil rty. "Budeme je muset dostat ven, to je jasné. Přestěhovat je do lesa, možná na jejich loď nebo do její blízkosti. O to bych se ale radši postaral sám."

"Proč je nevydat Thrawnovi?"

Podíval se na ni. Na ty žhoucí oči a ten přísný, pevně ovládaný obličej... "Aniž by nabídl odměnu?" zeptal se.

"Spoléhat se na velkoadmirálovu velkomyslnost po činu?"

"To nepokládám za nepřekonatelný důvod," řekla mu bez obalu. "Ani já ne," opáčil chladně. "Co já pokládám za skutečně nepřekonatelný důvod, je to, že jsou našimi hosty. Seděli u našeho stolu a jedli naše jídlo... a ať se nám to líbí nebo ne, znamená to, že jsou pod naší ochranou."

Mara zkřivila ústa. "A vztahují se tyto zásady pohostinství taky na Skywalkera?" zeptala se ironicky.

"Ty dobře víš, že ne," řekl. "Ale teď není vhodný čas a tohle není vhodné místo, jak ho vydat Impériu, i kdybychom k takovému rozhodnutí nakonec dospěli. Rozumíš?"

"Ne," zavrčela, "nerozumím."

Karrde ji pozoroval a cítil silné pokušení jí říct, že nemusí rozumět, ale musí poslouchat. "To je věc relativní kupní síly," řekl jí místo toho. "Tady na zemi, s imperiálním destruktozem kroužícím nám nad hlavou nejsem vůbec ve vhodném tržním postavení. Za těchto okolností bych do obchodu nešel, ani kdyby byl Thrawn tím nejdůvěryhodnějším zákazníkem v galaxii. Což on není. Už tomu rozumíš?"

Zhluboka nabrala dech a vydechla. "Já s tím nesouhlasím," zaskřípala zuby. "Ale budu respektovat tvé rozhodnutí."

"Děkuju. Snad až imperiální odletí, můžeš se zeptat generála Calrissiana, jak je nebezpečné uzavírat obchod, když se po tvém území potloukají příslušníci úderných oddílů." Karrde se vrátil pohledem k displeji. "Tak, Falcon schovat, Sola a Calrissiana schovat. Skywalker a ten droid by měli být v suchu tam, co jsou - čtyřka má dostatečné clonění na to, aby odolala všemu, pokud nejde zrovna o velice důkladnou sondáž."

"A jestli je Thrawn tak důkladný?"

"Tak se můžeme dostat do maléru," klidně souhlasil Karrde. "Na druhou stranu ale pochybuju, že by tu Thrawn přistál osobně, kdyby si myslel, že by tu mohlo dojít ke střelbě. Vyšší vojenští hodnostáři nedosahují svého postavení tím, že riskují své životy, pokud to není nezbytně nutné." Kývl ke dveřím. "Dost řečí. Máš co dělat; já taky. Dejme se do toho."

Přikývla a obrátila se ke dveřím; a při tom pohybu jej náhle něco napadlo. "Kam jsi dala Skywalkerův světelný meč?" zeptal se.

"Je v mém pokoji," řekla a otočila se. "Proč?"

"Radši jej vezmi a dej někam jinam. Světelné meče sice nejsou snadno zjistitelné, ale není třeba riskovat. Dej ho do trojky s dutými rezonančními deskami; ty by měly zajistit dostatečné clonění před zbloudilými cenzorovými sondami."

"Dobře." Zamyšleně si ho měřila. "Co to bylo za kšeft s těmi velkými válečnými loděmi?"

"Slyšela jsi všechno, co se povídalo."

"Já vím. Teď jsem ale mluvila o tom, jak jsi na to reagoval." Jen tak se ušklíbl. "Doufal jsem, že to na mně nebylo znát."

"Nebylo." Vyčkávala.

Sešpulil rty. "Zeptej se mne na to později. Teď máme spoustu práce."

Pozorovala ho další vteřinu. Potom beze slova přikývla a odešla. Karrde se zhluboka nadechl a povstal. Především se musel vrátit do jídelny a informovat hosty o náhlé změně plánů. A potom se připravit na setkání tváří v tvář s nejnebezpečnějším mužem Impéria. A na rozhovor na téma Skywalker a požadované válečné lodi.

Bude to krajně zajímavý podvečer.

* * *

"Artoo," zavolal Luke, když dodělal poslední spojení. "Myslím, že už to můžeme zkusit. Drž mi palec."

Z vedlejší místnosti přišla komplikovaná série elektronického štetění. Možná, usoudil Luke, mi droid připomíná, že nemá žádný palec, který by mu podržel.

Prsty. Na okamžik se Luke podíval na svou pravici, zahýbal prsty a cítil nepříjemné píchání a palčivý pocit ochromení. Už tomu bylo pět let, co na svou ruku myslel jako na stroj připojený ke své paži.

Artoo netrpělivě pípl. "No jo," souhlasil Luke a donutil se převést pozornost od své ruky. Přiložil konec drátu k tomu, o čem doufal, že je ten správný kontakt. "Teď," řekl a dotkl se drátu. A bez jakékoliv okázalosti nebo dramatičnosti se dveře tiše otevřely.

"A je to," vydechl Luke. Opatrně se natáhl vpřed a vyhlédl ven. Snažil se přitom nepřerušit kontakt.

Slunce začalo zapadat za stromy a vrhalo dlouhé stíny před plácek. Ze svého místa viděl Luke jen jeho malou část, a ta byla pustá. Postavil se, upustil drát a vběhl do dveří.

Jak se kontakt přerušil, dveře zase zapadly a málem ho zachytily za kotník, jak se neohrabaně přikrčil. Vyčkával, jestli hluk nevzbudí nějakou odezvu. Ale bylo stále ticho; po několika minutách vstal a běžel k vedlejším dveřím skladu.

Artoo měl pravdu: v této polovině skladiště nebyl žádný zámek. Luke uhodil na páčku, rozhlédl se a vklouzl dovnitř.

Droid nadšeně zapípal na uvítanou, neohrabaně poskakoval sem tam, upoutaný obojkem, který mu těsně přiléhal k nohám a kolečkům. "Klid, Artoo," varoval ho Luke a klekl si, aby si obojek prohlédl. "A stůj pořádně."

Obával se, aby obojek nebyl na zámek nebo nějak propletený do systému koleček Artoo, to by na odpojení potřeboval speciální nářadí. Ale zařízení bylo daleko jednodušší - drželo droida lehce nad zemí, takže nemohl vyvinout žádnou tažnou sílu. Luke uvolnil pár klipsů, oddělil půlky obojku, a Artoo byl volný. "Tak pojď," řekl droidovi a zamířil ke dveřím.

Přehlédl nádvoří, bylo prázdné. "Lod' je tímhle směrem," zašeptal a ukázal k ústřední budově. "Zdá se, že bude nejlepší, když se přiblížíme zleva a budeme se držet mezi stromy. Zvládneš ten terén?"

Artoo vysunul snímač a pípl opatrný souhlas. "Prima. Sleduj, jestli někdo nevyjde z těch baráků."

Namířili si to do lesa a byli snad ve čtvrtině cesty kolem kruhového plácku, když Artoo vydal varovné zacvrlikání.

"Nehýbej se," zašeptal Luke, strnul u kmene velkého stromu a doufal, že jsou dost ve stínu. Jeho černé oblečení by mělo přiměřeně splýnout s temným lesním pozadím, ale modrobílý Artoo byl něco úplně jiného.

Naštěstí se ti tři muži, kteří vyšli z ústřední budovy, vůbec nepodívali jejich směrem, ale zamířili přímo k okraji lesa. Mířili tam rychlým, rozhodným krokem... a než zmizeli mezi stromy, všichni tři vytáhli blastery.

Artoo jemně zasténal. "Mně se to taky nelíbí," prohodil Luke. "Doufejme, že to s námi nemá nic společného. Už je vzduch čistý?" Droid pípl na souhlas a znovu vykročili. Luke nespouštěl z očí les za nimi, Mara ho nepřímo varovala před velkými šelmami. Mohla to být jen lež, vymyšlená proto, aby ho zbavila odvahy k pokusu o útek. Navíc nenašel žádnou známku toho, že by okno v jeho pokoji mělo poplašné zařízení.

Artoo znovu zapípal. Luke se podíval zpět k prostranství... a strnul.

Mara vycházela z ústřední budovy.

Chvilí zůstala stát ve dveřích a neklidně hleděla na oblohu. Luke ji pozoroval, ani se neodvažoval podívat dolů, jestli se Artoo skryl. Kdyby se otočila jejich směrem - nebo kdyby zašla do skladu podívat se, jak se mu vede...

Náhle s rozhodným výrazem ve tváři sklopila hlavu. Obrátila se k druhé kasárenské budově a hbitě tam odkráčela.

Luke vydechl, ani si neuvědomil, že zadržoval dech. Ještě zdaleka nebyli mimo nebezpečí - stačilo, aby se Mara podívala doleva a hleděla by přímo na ně. Avšak něco v jejím držení těla naznačovalo, že její pozornost je zaměřena na něco jiného.

Jako by náhle učinila těžké rozhodnutí...

Zašla do kasáren a Luke se rychle rozhodl. "Pojď, Artoo," zamumlal. "Tady začíná být moc živo. Pustíme se dál do lesa, dostaneme se k lodi zezadu."

Naštěstí to nebylo k opravárenskému hangáru daleko a podél něj stála skupina lodí. Dorazili tam za pár minut - a zjistili, že jejich Xplán je pryč.

"Ne, nevím, kam ji přesunuli," Luke stiskl zuby a rozhlížel se kolem. "Dokážou ji tvoje senzory zachytit?"

Artoo záporně pípl a dodal čírkavé vysvětlení, které Luke ani nezačal sledovat. "No, to nevadí," ujišťoval droida.

"Stejně kdybychom tu přistáli, museli bychom najít něco s fungujícím hyperpohonem. Takže přeskočíme tuhle etapu a vezmeme si jednu z těchhle lodí."

Rozhlížel se a doufal, že najde nějakou Z95 nebo Xplán nebo něco, v čem se trochu vyzná. Ale jediné lodi, které rozpoznal, byla korellianská korveta a zmenšená verze nákladní lodi. "Máš nějaký návrh?" zeptal se Artoo.

Droid pípl rychlý souhlas a jeho malý senzorový talíř se zastavil na páru dlouhých, úzkých lodí asi dvakrát delších, než byl Lukův Xplán. Zřejmě to byly stíhačky, ale ne takové, jaké užívala Aliance. "Jednu tuhle?" zeptal se váhavě. Artoo znovu pípl, s určitým náznakem netrpělivosti. "Tak dobře; jsme poněkud v časové tísní," souhlasil Luke. Vzali to rovnou k jedné ze stíhaček. Na rozdíl od konstrukce Xplánu se do ní vstupovalo kloubovými průlezovými dveřmi na boku snad to byl jeden z důvodů, proč si ji Artoo vybral, usoudil Luke, když zvedal droida dovnitř. Kokpit nebyl o mnoho prostornější než v Xplánu, ale přímo za ním byl prostor pro technickou obsluhu zbraní, se třemi sedadly. Sedadla nebyla konstruována pro astromechanického droida, ale s trochou vynalézavosti a s trochou úsilí se Lukovi podařilo zaklesnout jej mezi dvě sedadla. "Zdá se, že je tu všechno připraveno ke startu," poznamenal, když se podíval na blikající světélka na řídicím panelu. "Tady je startér - rychle to proveď, než se připoutám. S kapkou štěstí odsud možná vypadneme dřív, než někdo zjistí, že jsme pryč."

* * *

Mara předala vysílačkou otevřenou zprávu Chinovi a kódované zprávy Avesovi a ostatním u Falconu; a jak zachmuřeně kráčela přes plácek ke skladu číslo tři, zase si připustila, že vesmír nenávidí.

Vždyť ona našla Skywalkera. Ona sama. O tom nebylo pochyb. A měla by to být ona a ne Karrde, kdo řekne poslední slovo k jeho osudu.

Měla jsem ho tam nechat, říkala si trpce, jak kráčela po udusané půdě. Měla jsem ho jednoduše nechat zemřít ve vesmírném chladu. Ale kdyby zemřel tam venku, úplně sám, nikdy by neměla jistotu, že je skutečně mrtev.

Podívala se na světelný meč, který svírala v ruce, a pozorovala, jak se stříbřitý kov blýská v podvečerním slunci. Mohla by ho jít dovnitř zkontrolovat a pak prohlásit, že se na ni vrhl. Bez síly, kterou nemůže přivolat, by byl snadným terčem i pro ni, která držela světelný meč v ruce jen párkrát v životě. Bylo by to snadné, čisté a velmi rychlé.

A ona Karrdovi nedluží nic, ať už se k ní chová jeho organizace sebelépe. Nedluží mu za nic.

A přece...

Blížila se ke skladu číslo čtyři, stále ještě nerozhodnuta, když tu zaslechla slabé zavržení repulzorového zvedáku.

Vzhlédla k obloze, zaclonila si oči volnou rukou a snažila se zahlédnout přilétající loď. Ale nic nebylo vidět... a jak vrtnutí zesílilo, uvědomila si, že to je zvuk jedné z jejich lodí. Prudce se obrátila a pohlédla k opravárenskému hangáru - Právě včas, aby spatřila, jak jeden z jejich dvou skiprejů stoupá nad vrcholky stromů.

Po dobu dvou úderů srdce zírala na loď. Co si to Karrde u všech říší myslí, že dělá? Že by vyslal eskortu nebo lodivoda imperiálním naproti?

A pak jí to naráz došlo.

Otočila se a běžela ke čtyřce, v běhu vytáhla blaster z pouzdra na předloktí. Zámek u dveří se z nevysvětlitelného důvodu odmítal otevřít; zkusila to dvakrát a pak to do něj napálila.

Skywalker byl pryč.

Zaklela a vyběhla na plácek. Skiprej si to namířil přímo vpřed a zmizel za stromy na západě. Vtiskla blaster zpátky do pouzdra, odtrhla komlink od opasku -

A zase zaklela. Imperiální tu mohli být každou chvíli a jakákoli zmínka o přítomnosti Skywalkera by je všechny dostala do velkých problémů.

Takže jí na výběr zbylo jen jedno jediné.

Doběhla k druhému skipreji a dostala jej do vzduchu během dvou minut. Ted už Skywalker neuteče - neuteče.

Nakopla stroj na plný plyn a s řevem se dala do pronásledování.

KAPITOLA

23

Na obrazovkách se objevily téměř současně: druhá z Karrdových stíhaček ho pronásledovala zezadu a imperiální hvězdný destruktorka měl na oběžné dráze daleko nad hlavou. "Tak si myslím," zavolal Luke zpátky k Artoo, "že jsme v maléru."

Droidovo pípání pohltil řev, jak Luke nesměle vysunul řídicí páku tak vysoko, jak se jen odvážil. Zvláštní řízení stíhačky se ani vzdáleně nepodobalo ničemu z toho, na čem kdy létal; reagovala zpomalene, což ukazovalo na značnou váhu výbroje a masivního motoru. Byl si však jist, že ji časem dokáže zvládnout.

Ale právě času měl čím dál méně.

Riskl pohled na zádový displej. Druhá stíhačka se rychle blížila, teď už nedělila lodi od sebe vzdálenost větší než jedné dvou minut. Zřejmě měl pilot s touto lodí větší zkušenost než Luke. Nebo spíše jeho divoké odhodlání znovu se zmocnit Luka získalo naprostou převahu nad běžnou lidskou opatrností.

Jinými slovy to znamenalo Maru Jade.

Stíhačka se poněkud propadla a plochou spodní kýlovky se otřela o špičky stromů, což mělo za následek, že Artoo ostře vypískl na protest. "Promiň," zavolal Luke přes rameno a cítil, jak mu na čele vyrazil pot, když znovu opatrně povolil stoupací páku. Ale v té chvíli bylo nejlepší přilpnout se k vrškům stromů. Les pod ním z nějakého neznámého důvodu jako by rozptyloval či roztahoval obraz na cenzorových obrazovkách jak detekčních, tak navigačních. To, že se držel nízko, donutilo jeho pronásledovatelku, aby se také držela nízko, jinak by s ním ztratila vizuální kontakt, a také ho to aspoň částečně krylo před hvězdným destruktorem na oběžné dráze.

Ten hvězdný destruktorka! Luke vrhl pohled na horní displej a cítil, jak mu tuhne žaludek. Teď věděl, co to bylo za společnost, o které se Mara zmínila. Zdálo se, že vypadl právě včas.

Ale to stěhování do skladového hangáru napovídalo, že Karrde se přece jen rozhodl neprodat ho imperiálním. Stálo by za to se na to Karrda jednou zeptat. Pokud možno na velkou vzdálenost.

Artoo za ním náhle zatrylkoval varování. Luke sebou trhl a sklouzl očima po obrazovkách. A trhl sebou znovu. Přímou nad jeho hřbetní kormidelní ploutví, vzdálená méně než o délku lodi, byla druhá stíhačka.

"Drž se!" křikl Luke na Artoo a pevně stiskl zuby. Jeho jedinou šancí bylo provést koiohranský obrat, ztratit svůj moment zrychlení a vývrtkou se obrátit jiným směrem. Jednou rukou otočil řídicí pákou a druhou zatlačil rychlostní páku vpřed.

A najednou se kopule kokpitu roztržila při nárazu do změti větví, jeho to prudce hodilo do popruhů, jak stíhačka začala vířit, točit se a obracet.

To poslední co zaslechl, než ho pohltila tma, byl pronikavý elektronický výkřik Artoo.

* * *

Tři raketoplány dokonale synchronizovaně přistály a eskorta stíhaček TIE proletěla nad nimi ve stejně dokonalé formaci.

"Ta imperiální záliba v parádičkách ještě nezrezivěla," zamručel Aves.

"Ticho," zamumlal Karrde a pozoroval, jak rampy raketoplánů klesají k zemi. Ten prostřední bude určitě Thrawnův.

Řada příslušníků úderných oddílů s blasterovými ručnicemi zavěšenými obřadně přes prsa vypochoďovala dolů po každé z ramp. Za nimi, nikoli z prostředního východu, ale z pravého boku raketoplánu, vyšla hrstka nižších důstojníků. Následovalo malé drátěné stvoření neznámé rasy s tmavou šedou pletí, vypoulenýma očima a vystupujícími čelistmi, které vypadalo jako tělesný strážce. Za ním vystoupil velkoadmirál Thrawn.

S malým uvítacím výborem po boku kráčel Karrde k blížící se skupině imperiálních a snažil se ignorovat upřené pohledy příslušníků úderných oddílů. "Velkoadmirále Thrawne," kývl hlavou na pozdrav, "vítejte v našem malém koutku na Myrkru. Já jsem Talon Karrde."

"Těší mě, kapitáne," řekl Thrawn a zlehka sklonil hlavu. Ty žhnoucí oči, usoudil Karrde, jsou mnohem působivější ve skutečnosti než na displeji. A působí pozoruhodně odstrašujícím dojmem.

"Omlouvám se za naše ne příliš oficiální uvítání," pokračoval Karrde a ukázal rukou ke své skupině. "Nepřijímáme tady často lidi vašeho postavení."

Thrawn sraštil jedno modročerné obočí. "Skutečně. Myslel bych, že muž vašeho postavení bude zvyklý jednat s elitou. Obzvláště s vysokými planetárními hodnostáři, jejichž spolupráce, řekněme, je pro vás nezbytná."

Karrde se nevzrušeně usmál. "S elitou jednáme čas od času. Ale ne tady. Toto je - byla," dodal a vrhl významný pohled na příslušníky úderných oddílů, " - naše soukromá operační základna."

"No ovšem," řekl Thrawn. "Zajímavé drama se odehrálo před několika minutami západně odtud. Povězte mi o tom něco."

Karrde s námahou skryl úšklebek. Doufal, že rozladovací účinek stromů Myrkru ukryl honičku skiprejů před Thrawnovým zrakem. Zřejmě nikoli. "To je jenom malý vnitřní problém," ujistil velkoadmirála. "Bývalý a poněkud nespokojený zaměstnanec vnikl do jednoho z našich skladů, ukradl nějaké zboží a odletěl s jednou z našich lodí. Jiný z našich lidí ho pronásleduje."

"Pronásledoval, kapitáne," líně ho opravil Thrawn a ty oči se zdály vpalovat do Karrdova obličeje. "Nebo jste snad nevěděli, že se oba zřítili?"

Karrde na něj hleděl a tenká ledová jehla jím pronikala. "Ne, to jsem nevěděli," řekl. "Naše senzory - obsah kovu ve stromech je zle ruší."

"My jsme se dívali z většího úhlu," řekl Thrawn. "Vypadalo to, jako by první loď narazila na stromy a pronásledovatel se dostal do vzdušného víru." Zamyšleně Karrda pozoroval. "Mám za to, že ten pronásledovatel byl někdo výjimečný?"

Karrde nechal svůj obličej poněkud ztvrdnout. "Všichni moji společníci jsou výjimeční," řekl a vytáhl vysílačku.

"Prosím, omluvte mne na chvíli; musím zorganizovat záchrannou četku."

Thrawn udělal dlouhý krok a natáhl dva bleděmodré prsty, aby zakryl vrcholek vysílačky. "Dovolíte?" řekl zdvořile. "Veliteli!"

Jeden z příslušníků úderných oddílů pokročil kupředu. "Pane?"

"Vezměte jednotku na místo srážky," rozkázal Thrawn s očima stále upřenýma na Karrda. "Prohlédněte vraky a dopravte zpět všechny, kdo to přežili. A také cokoli jiného, co nevypadá na to, že by normálně patřilo k vybavení blasterového skipreje."

"Ano, pane." Pokynul a jedna řada ozbrojenců se obrátila a vrátila se po rampě vlevo stojícího raketoplánu.

"Cením si vaší pomoci, admirále," řekl Karrde a v ústech měl náhle trochu sucho. "Ale opravdu to není nutné."

"Naopak, kapitáne," řekl Thrawn tiše. "Vaše pomoc s ysalamirii z nás učinila dlužníky. Jak bychom lépe splatili své dluhy?"

"Vskutku, jak lépe?" zamručel Karrde. Rampa se zvedla a raketoplán se se zahučením repulzorů vznesl. Karty byly rozdány, a on teď nemohl udělat nic, aby je vyměnil. Mohl jenom doufat, že Mara má všechno pod kontrolou.

"A teď," řekl Thrawn, "věřím, že mě tady provedete?"

"Ano," přikývl Karrde. "Račte tudy, prosím."

* * *

"Vypadá to, jako by komando letělo pryč," řekl Han tiše a přitiskl si makrodalekohled k čelu. "Pochoduje do jednoho z raketoplánů."

"Ukaž, podívám se," zabručel Lando z druhé strany stromu. "Ano, odlétá jenom jeden raketoplán," souhlasil Lando.

Han se v lehu napůl otočil a rostlina podobná trávě mu přitom zalezla za košili. "Míváte tady imperiální návštěvy často?" otázal se. "Tady ne," zavrtěl Ghent nervózně hlavou a napětím skoro drkotal zuby. "Byli v lese jednou nebo dvakrát nasbírat si ysalamirie, ale na základnu ještě nikdy nepřišli. Aspoň ne v době, kdy jsem tu byl."

"Ysalamirie?" zamračil se Lando. "Co to je?"

"Malí chlupatí hadi s nohama," řekl Ghent. "Nevím, k čemu se hoděj. Heleďte, neměli bychom jít zpátky na loď?" Karrde

mi řekl, že vás mám držet tam, tam že jste v bezpečí."

Han ho ignoroval. "Co si o tom myslíš?" zeptal se Landa.

Ten pokrčil rameny. "Má to zřejmě něco společného s tím skiprejem, který tady odtud odpálil, zrovna když nás Karrde vyháněl ven."

"Byl tu jakýsi vězeň," nadhodil Ghent. "Karrde a Jade ho někam ulili - možná že utekl. A teď, můžeme prosím zase zpátky -"

"Vězeň?" opakoval Lando a zamračil se na mladíka. "Odkdy začal Karrde kšeftovat s vězni?"

"Možná když začal kšeftovat s únosci," zavrčel Han, než mohl Ghent odpovědět.

"My s únosci nekšeftujeme," protestoval Ghent.

"No, teď zrovna s jedním ano," odpověděl mu Han a kývl směrem ke skupince imperiálních. "Ten malý šedý chlápek tamhle - to je jeden z cizinců, kteří se pokusili unést Leiu a mne."

"Co?" Lando se znovu podíval dalekohledem. "Víš to jistě?"

"V každém případě je to jeden z toho druhu. My jsme tehdy neměli čas se vzájemně představit." Han se obrátil na Ghenta. "A ten vězeň - kdo to byl?"

"Já nevím," zavrčel Ghent hlavou. "Přivezli ho na Wild Karrdu před několika dny a dali ho do nouzových baráků.

Myslím, že ho potom přemístili do jednoho skladu, když jsme dostali hlášku, že sem imperiální letí na návštěvu."

"Jak vypadal?"

"Já nevím!" zasyčel Ghent, jeho klid se rychle vytrácel. Plížit se lesem a špehovat ozbrojené členy komanda nebyl obor činnosti, v němž by se měl zkušený dešifrovač orientovat. "Nikdo z nás se k němu nesměl přiblížit nebo se na něho vyptávat."

Lando zachytil Hanův pohled. "To mohl být někdo, koho se podle nich nemají imperiální zmocnit. Třeba zběh, který se pokouší dostat do Nové republiky?"

Han cítil, jak se mu kříví ústa. "Mně spíš teď leží v hlavě to, že ho přestěhovali z těch baráků. To by mohlo znamenat, že se tam mají v úmyslu nastěhovat na nějakou dobu tahle komanda."

"O tom Karrde nic neříkal," oponoval Ghent.

"O tom Karrde ještě nemusel vědět," řekl Lando suše. "Věř mi - já jsem byl jednou velice krátce u těchtole komand."

Vrátil dalekohled Hanovi. "Vypadá to, že jdou dovnitř."

Opravdu šli. Procesí se vydalo na cestu: Karrde a modrý imperiální důstojník v čele, jejich příslušný doprovod za nimi, dvě řady příslušníků komand lemovaly celou přehlídku. "Máš ponětí, kdo je ten chlápek s červenýma očima?" zeptal se Ghenta.

"Je to nějaký velkoadmirál nebo něco takového," řekl tázaný.

"Před nějakým časem převzal velení nad imperiálními operacemi. Jeho jméno neznám."

Han se podíval na Landa a shledal, že ten mu pohled oplácí. "Nějaký velkoadmirál?" opakoval Lando opatrně.

"No jo. Hele, už jdou - už není na co koukat. Můžeme prosím vás -"

"Jdeme zpátky do Falconu," zamumlal Han, sbalil makrodalekohled do pouzdra na opasku a plížením couval z úkrytu pod stromem. Někáký velkoadmirál. Není divu, že Nová republika v poslední době ztrácí kvůli takovým značnou část oblohy.

"Nemyslím, že máš na Falconu nějaké záznamy o imperiálních velkoadmirálech," zabručel Lando a plazil se zpět vedle něho.

"Ne," sděloval mu Han, "ale na Koruskantu je mají."

"To je ohromný," řekl Lando a slova se téměř ztrácela v šustění ostré trávy, jak si jí razili cestu lokty. "Doufejme, že se dožijeme toho, že tam doneseme tuhle pikantérii."

"Ale dožijeme," ujistil ho Han chmurně. "Budeme se tady potloukat tak dlouho, dokud nezjistíme, jakou hru Karrde hraje, ale pak vypadnem. I kdybychom odtud museli vypálit s tou síťovou kamufláží vlající za lodí."

* * *

Nejpodivnější na tomhle probuzení je, mlhavě rozvažoval Luke, že nejsem nikde poraněn.

A to by měl být. Z toho, co si pamatoval z posledních pár vteřin a z pohledu na roztržštěné stromy nad pokroucenou kopulí stíhačky - by měl pokládat za štěstí, že je vůbec naživu. Popruhy a nárazové balóny byly určitě doplněny něčím důmyslnějším - snad nějakým záchranným akceleračním kompenzátozem.

Za ním se ozvalo třaslavé klokotání. "Jsi v pořádku, Artoo?" zavolal, zvedl se ze sedadla a neohrabaně lezl po nakloněné podlaze. "Vydrž, už jdu."

Droidův pátrací vysunovač se při nárazu utrh, ale kromě toho a dvou menších promáčeknutí se nezdálo, že by byl poškozený. "Měli bychom se radši odsud odklidit," řekl Luke a vymotal ho z pásů. "Ta druhá loď by se mohla kdykoli vrátit s pozemní partou."

S námahou dopravil Artoo na zád. Průlez rozevřel bez vážných obtíží; seskočil a rozhlédl se.

Druhá stíhačka se nechystala vrátit s žádnou pozemní partou. Byla tady. Ještě v horším stavu, pokud to vůbec bylo možné, než Lukova.

Z průlezu hvízdal Artoo plný nedůtklivé bázně. Luke k němu vzhlédl a ohlédl se na zničenou loď. Díky bezpečnostnímu vybavení stíhačky bylo pravděpodobné, že Mara nebyla vážně zraněna.

"Počkej tady, Artoo," řekl droidovi. "Jdu to tam omrknout." I když povrch stíhačky byl v horším stavu než povrch Lukovy stíhačky, vnitřek na tom byl o něco lépe. Prošel troskami v prostoru zbrojních techniků a vešel do kokpitu. Za sedadlem vykukoval pouze vršek pilotovy hlavy, ale zářící rudozlaté vlasy ho přesvědčily, že jeho odhad byl správný. Byla to opravdu Mara Jade, kdo ho stíhal.

Chvilí stál, rozpolcený mezi potřebou spěchat a potřebou uspokojit svůj vnitřní smysl pro etiku. On a Artoo musejí

odtud vypadnout co možná nejrychleji. Když se teď ale otočí k Maře zády, aniž se jen letmo ujistí, jak na tom je... Vročil do kabiny a podíval se za opěradlo sedadla. Přímě do páru široce otevřených, zelených očí, jež byly dokonale při vědomí. Do zelených očí, jež na něj hleděly přes hlaveň malého blasteru.

"Věděla jsem, že přijdeš," řekla a hlas měla hrozivě spokojený. "Zpátky. A hned."

Udělal, jak poručila. "Nejsi zraněná?" zeptal se.

"To tě nemusí zajímat," odsekla. Vyšplhala ze sedadla a když vstávala, vytáhla volnou rukou malou plochou skříňku zpod sedadla. Jeho oko zachytilo další záblesk. Už zase měla na opasku jeho světelný meč. "V tom oddělení je za vchodem kufřík," řekla. "Vezmi ho."

Našel páku a otevřel oddělení. Uvnitř byl polepený kovový kufřík, který měl vzhled skříňky první pomoci. "Doufám, že nebudeme muset jít zpátky pěšky," poznamenal a vytáhl příruční zavazadlo.

"Já ne," opáčila. Zdálo se, že trochu zaváhala, než ho následovala dolů na zem. "Jestli ty si uděláš výlet zpátky, to je otázka."

Jejich pohledy se do sebe zaklesly. "Dokončíš, co jsi tímhle začala?" zeptal se a kývl ke své zničené lodi.

Pohrdavě se zasmála. "Poslyš, hochu, byl jsi to ty, kdo nás dostal dolů, ne já. Moje jediná chyba byla, že jsem se tak hloupě držela blízko tvého kormidla, když jsi vletěl do těch stromů. Postav ten kufřík a vydej odtamtud toho droida."

Luke udělal, co mu řekla. Když už byl Artoo vedle něho na zemi, otevřela víko záchranné výbavy a jednou rukou něco uvnitř kutila. "Jen tam pěkně zůstaň," řekla mu. "A měj ruce tak, abych na ně viděla."

Odmlčela se a sklonila hlavu trochu na stranu, jako by naslouchala. A o chvíli později zaslechl i Luke v dálce slabý zvuk blížící se lodi. "To zní, jako by se nám už chystala zpáteční cesta," řekla Mara. "Já chci, abys ty a ten droid..."

Zarazila se uprostřed věty, její oči se podivně rozostřily a hrdlo se jí napjalo soustředěním. Najednou přibouchla víko skříňky a popadla ji. "Hni sebou!" vyštěkla a ukázala směrem od rozbitých stíhaček. Rukou s blastrem si krabici nadhodila a vsunula ji pod levou paži. "Mezi stromy - oba. Řekla jsem hni sebou!"

V jejím hlase bylo něco - rozkaz, naléhavost nebo obojí - co vylučovalo jakoukoli debatu nebo dokonce otázku. V pěti vteřinách byli Luke a Artoo ukryti pod nejbližšími stromy. "Dál," nařídila. "No tak, pohni se!"

Dodatečně Luka napadlo, že všechno co Mara chce, je zastřelit ho zezadu. Ale ona byla těsně za ním, slyšel její dech a tu a tam pocítil i její blaster, jak mu škrtl o záda. Uběhli asi deset metrů hlouběji do lesa - Luke se sklonil, aby pomohl Artoo přes zvlášť široký kořen -

"Už jsme dost daleko," zasyčela mu Mara do ucha. "Schovej droida a pak zalehni."

Luke přenesl Artoo přes kořen a za strom... a jak sebou hodil na zem vedle Mary, najednou pochopil.

Nad rozbitými stíhačkami visel ve vzduchu imperiální raketoplán a pomalu se otáčel jako kroužící dravec, pátrající po kořisti. Koutkem oka zachytil malý pohyb a otočil hlavu, aby se podíval přímo do ústí Mařina blasteru. "Ani hnout," zašeptala a její dech ho hrál na tváři. "Ani hlesnout."

Přikývl a podíval se na raketoplán. Mara si podepřela ruku o jeho rameno, přitiskla blaster na kloub jeho čelisti a také se dívala. Raketoplán naposled zakroužil a opatrně se snesl na rozrytou zem mezi rozbité stíhačky. Ještě nebyl úplně na zemi a už se spustila rampa a začala chrlit příslušníky komanda.

Luke pozoroval, jak se rozptýlili a zamířili k stíhačkám, aby je prohledali. Podivnost celé situace dodala oné scéně až neskutečný nádech. Méně než dvacet kroků odtud měla Mara jedinečnou příležitost vydat ho imperiálním... a přece oba leží zde, schovaní za kořenem stromu a snaží se nedýchat příliš hlasitě. Že by si to najednou rozmyslela? Anebo to bylo prostě tím, že nechce mít nablízku žádné svědky, až ho zabije?

V tomhle případě, uvědomil si Luke, by mohlo být nejlepší najít způsob, jak se vzdát příslušníkům komanda. Daleko od téhle planety a se silou, která by znovu byla jeho spojencem, by měl alespoň možnost bojovat. Kdyby jenom přišel na způsob, jak zabavit Maru a zbavit se jejího blasteru...

Ležela přitisknutá k jeho boku s paží přes jeho ramena. Musela vycítit náhlé napnutí jeho svalů. "Ať pomýšlíš na cokoli, nedělej to," dýchala mu do ucha a zaryla mu blaster trochu hlouběji do kůže. "Já můžu lehko prohlásit, že jsi mne zajal venku a že se mi podařilo sebrat ti blaster."

Luke polkl a rozhodl se čekat.

Čekání nebylo příliš dlouhé. Dvě skupiny ozbrojenců zmizely uvnitř stíhaček, ostatní se procházeli po okraji nově vzniklého palouku a pátrali očima i přenosnými senzory po okraji lesa. Po několika minutách vyšli ozbrojenci z lodí a krátce se radili u rampy raketoplánu. Na neslyšitelný rozkaz se vnější kruh pátračů připojil k nim a celý zástup vpochodoval do raketoplánu. Rampa se uzavřela a loď zmizela na obloze, zanechala za sebou jen bzučení svých repulzorů. A za minutu pominulo i to.

Luke se podepřel a začal vstávat. "Tak -"

Další dloubnutí blasteru mu vzalo řeč. "Klid," zamumlala Mara.

"Museli tu zanechat nějaký senzor, jen tak pro případ, že by se někdo vrátil."

Luke se zakabonil. "Jak to víš?"

"Protože to je běžný postup komand v těchto případech," zavrčela. "A teď opravdu ticho; vstaneme a trochu se odtud vzdálíme. Ať je ten droid taky zticha."

Až když byli úplně z dohledu havarovaných stíhaček, možná o nějakých padesát metrů dál, zastavili. "Co teď?" zeptal se Luke. "Posadíme se," řekla mu.

Luke přikývl a udělal si na zemi pohodlí. "Děkuju, žeš mě nevydala komandu."

"Nech si to," řekla úsečně, opatrně si sedla a položila blaster vedle sebe. "Neměj obavu, nic altruistického v tom nebylo. Přilétající raketoplány nás musely zahlédnout a vyslali sem pátrací skupinu. Karrde jim musí upříst nějakou pěknou pohádku o tom, co se přihodilo, a já jim prostě nemůžu vběhnout do náruče, dokud nebudu vědět, o čem ta pohádka je." Položila si na klín krabici a otevřela ji.

"Mohla bys mu zavolat," připomněl jí Luke.

"To bych mohla rovnou zavolat imperiály a ušetřit si čas," odsekla. "Asi nevíš, že mají zařízení, kterým dokážou monitorovat všechno, co odešlu. A teď zmlkni; mám práci."

Několik minut tiše pracovala na ploché krabičce, hrála si s drobnými klávesami a mračila se na něco, co Luke nemohl ze svého úhlu vidět. V nepravidelných intervalech zvedala hlavu, bezpochyby aby se ujistila, že se on o nic nepokouší. Luke čekal; a najednou Mara spokojeně zavrněla. "Tři dny," pronesla nahlas a zavřela krabičku. "Co tři dny?" zeptal se Luke.

"Kraj lesa," řekla a hleděla na něj bez mrknutí. "Civilizace. Tedy město Hyllyard, které má k ní ovšem tak daleko, jako tahle část planety k němu."

"A kolik z nás tam půjde?" zeptal se Luke tiše.

"Toť otázka, že?" přisvědčila a tón jejího hlasu byl ledový. "Můžeš mi udat nějaký důvod, proč bych se měla obtěžovat s tebou?"

"Jistě." Luke naklonil hlavu na stranu. "Artoo."

"Nebud' blázen." Její oči blýskly směrem k droidovi, pak zpět k Lukovi. "Ať se stane cokoli, droid zůstane tady.

Rozložený na kousky.

Luke na ni civěl. "Na housky?"

"Co, mám ti to snad hláskovat?" odsekla. "Ten droid ví příliš mnoho. Nemůžeme ho tu nechat, aby ho komando našlo."

"O čem ví příliš mnoho?"

"O tobě, samozřejmě. O tobě, o Karrdovi, o mně - o celé téhle pitomé bryndě."

Artoo tiše zanaříkal. "On jim nic neřekne," naléhal Luke. "Když bude na kousky, tak ne," souhlasila Mara.

Luke se vši silou donutil ke klidu. Jedině logika mohla změnit její úmysly. "My ho potřebujeme," upozornil ji. "Sama jsi mi řekla, že les je nebezpečný. Artoo má senzory, kterými umí lokalizovat dravce, než se dostanou tak blízko, aby mohli zaútočit."

"Možná ano, možná ne," opáčila. "Zdejší vegetace omezuje schopnosti senzorů prakticky na nulu."

"Budou pořád lepší než tvoje nebo moje," řekl Luke. "A taky bude moct hlídat, když my budeme spát."

Zlehka zvedla obočí. "My?"

"My," řekl Luke. "Nemyslím, že bude ochoten chránit tebe, pokud nebudu s tebou."

Mara zavrtěla hlavou. "To není dobrý nápad," řekla a zvedla blaster. "Já se bez něj obejdu. A tebe určitě nepotřebuju."

Luke cítil, jak mu tuhne krk. "Víš jistě, že nedovoluješ svým emocím, aby se ti pletly do tvých soudů?" zeptal se.

Nepomyslel si, že by její oči mohly nabýt ještě větší tvrdosti. Mýlil se. "Dovol, abych ti něco řekla, Skywalkere," řekla tak tichým hlasem, že ji sotva slyšel. "Já už tě chci zabít dávno. Po většinu toho prvního roku se mi zdálo o tvé smrti. Zdálo se mi o ní, osnovala jsem ji - musela jsem promyslet tisíc scénářů a pokoušela jsem se najít přesně ten správný způsob, jak to udělat. Ta myšlenka je mou trvalou a nejbližší společnicí."

Luke se znovu podíval do těch očí, otřesen do hloubi duše. "Co jsem ti to jenom mohl udělat?" zašeptal.

"Zničil jsi mi život," řekla hořce. "A je jenom správné, že já zničím ten tvůj."

"Vrátí ti to, že mne zabiješ, tvůj starý život?"

"Ty víš nejlíp, že ne," řekla a hlas se jí trochu třásl. "Ale stejně je to něco, co musím udělat. Pro sebe a pro -" odmlčela se.

"A co Karrde?" zeptal se Luke. "Co s tím má společného?"

"Myslel jsem, že mě chce živého."

Odfrkla si. "Všichni chceme něco, co nemůžeme mít."

Na chvíli v jejích očích něco zahořelo, něco nového, co problesklo skrze nenávisť...

Ale ať to bylo cokoli, nestačilo to. "Skoro si přeju, abych to mohla trochu protáhnout," řekla a zase byla ledově klidná, když pozvedla blaster. "Ale nemám moc času."

Luke hleděl do ústí jejího blasteru a jeho myšlenky zoufale hledaly inspiraci... "Počkej chvíli," řekl najednou. "Řekla jsi, že se potřebuješ dozvědět, co Karrde napovídal imperiálním. Co kdybychom ti k němu poskytli bezpečný komunikační kanál?"

Ústí blasteru se zachvělo. "Jak?" zeptala se podezřívavě.

Luke kývl k její záchranné výbavě. "Má to spojení uvnitř dost velký rozsah, aby se dostalo až na základnu? Myslím bez zesilování přes satelit nebo podobně"

Pořád se ještě tvářila podezřívavě. "Je tam sondážní balon, který může vynést anténu dost vysoko, aby překonala rušení lesa; ale je nesměrová, což znamená, že imperiálové a kdokoli jiný na téhle polokouli může vysílání odposlouchávat."

"To je v pořádku," řekl Luke. "Já ho dokážu zakódovat tak, že nikdo jiný z něj nic nepochytí. Nebo spíš Artoo to dokáže."

Mara se slabě usmála. "To je báječné. Až na jeden drobný detail. Jestli je kód tak dobrý, jak ho Karrde dešifruje?"

"To nebude muset," řekl na to Luke. "To mu udělá komputer v mém Xplánu."

Slabý úsměv zmizel z Mařiny tváře. "Ty hraješ o čas," zavrčela. "Nemůžeš udělat analogický kód mezi astromechanickým droidem a lodním komputerem."

"Proč ne? Artoo je jediný droid, který pracoval s tím komputerem víc než pět let s téměř třemi tisíci hodinami letového času. Je s ním tak svázán, že si teď ten komputer formuje podle své osobnosti. Skutečně je to tak - pozemní mechanici musí nechat projít veškeré diagnostikování přes Artoo, když chtějí, aby jim to dávalo smysl."

"Myslela jsem, že je běžnou procedurou vymazat a znovu naplnit droidovu poměť každého půl roku, aby se předešlo nenadálým problémům."

"Já mám Artoo rád takového, jaký je," řekl Luke. "A on a Xplán takhle lépe spolupracují."

"Oč lépe?"

Luke zapátral v paměti. Údržba provedla tenhle test před několika měsíci. "Přesné číslo si nepamatuji. Byl asi o třicet procent rychlejší než běžný soulad mezi astromechem a Xplánem. Možná pětatřicet."

Mara tvrdě pohlédla na Artoo. "To je rychlost analogické úrovně, v pořádku," souhlasila váhavě. "Ale imperiálové by to mohli stejně odposlouchávat."

"Nakonec. Ale potřebovali by k tomu speciálně upravené zařízení. A ty sama jsi řekla, že se odtud dostaneme ve třech dnech."

Minutu na něj hleděla, její tvář byla zrcadlem krutého boje emocí. Hořkost, nenávisť, touha přežít... a ještě něco. Něco, co by mohlo být špetkou loajálnosti. "Tvoje loď je teď úplně opuštěná venku v lese," zavrčela nakonec. "Jak chceš poslat bezpečnou zprávu Karrdovi?"

"Někdo bude pověřený tím, aby příležitostně tu loď zkontroloval," naléhal. "Stačí, když založíme zprávu do paměti a necháme tam blikat nějaký signál, že tam zpráva je. Máte přece lidi, co dokážou vytáhnout zprávu, nebo ne?"

"Každý idiot ví, jak vytáhnout zprávu z paměti." Mara se na něj vztekale dívala. "Legrace, co, jak si tohle schéma jakoby náhodou žádá, abych vás dva nechala naživu o chvíli déle."

Luke zůstal zticha a čelil tomu hořkému pohledu bez mrknutí oka... a pak se najednou zdálo, že svou vnitřní bitvu Mara dobojovala. "A co droid?" naléhala. "Potrvá věčnost, než ho tím terénem protáhneme."

"Artoo už předtím lesem pochodoval. Ačkoli..." Luke se rozhlédl a vytipoval si strom se dvěma nízkými větvemi správné velikosti. "Mohl bych smontovat vlečný rám, který ho unese - smyk nebo něco podobného." Začal se zvedat.

"Kdybys mi na minutu půjčila můj světelný meč, mohl bych ty dvě větve odříznout."

"Sedni si," nařídila a vstala. "Já to udělám."

Za pokus to stálo. "Tyhle dvě," řekl jí a ukázal které. "Buď opatrná. Světelné meče jsou někdy ošidné."

"Tvůj zájem o mé blaho je dojemný," řekla s ironií v hlase. Vytáhla světelný meč a přistoupila k označenému stromu, ale po celou dobu nespustila z Luka oči. Zvedla zbraň, nechala ji vzplanout -

A několika jistými seky seřízla, zkrátila a oddělila větve od stromu. Uzavřela zbraň a vrátila ji na opasek jediným plynulým pohybem. "Posluž si," řekla a poodešla.

"Prima," řekl Luke mechanicky a jeho vědomí se rozezvučelo údivem, když klopýtal sebrat větve. Způsob, jakým to provedla... "Ty už jsi světelný meč někdy používala."

Chladně si ho prohlížela. "Takže víš, že s ním umím zacházet. Pro případ, že bys pocítil pokušení hmátnout po mém blasteru." Podívala se vzhůru na oblohu. "Tak dělej - pospěš si s tím smykem. Musíme najít nějakou mýtinu na vypuštění sondážního balonu a chci, aby to bylo hotové před setměním."

KAPITOLA

24

"Musím se omluvit, že vás takhle proháním," řekl Karrde, když vedl Hana k centrální budově. "Zvlášť uprostřed jídla. Není to zrovna projev pohostinnosti, o který se tady snažíme."

"Nevadí," odvětil Han a pozoroval ho, jak jen to snášející se šero dovolovalo. Světlo z budovy před nimi slabě osvětlovalo Karrdův obličej. "Co to všechno znamenalo?"

"Nic vážného," ledabyle ho ujistil Karrde. "Lidé, s kterými jsem měl rozjednaný obchod, se sem chtěli podívat a obhlédnout si to tady."

"Aha," řekl Han. "Takže vy teď pracujete přímo pro Impérium?" Karrdův výraz se lehce proměnil. Han očekával, že to nějakým způsobem popře; místo toho se Karrde zastavil a obrátil se na Landa a Ghenta, kteří kráčeli za nimi. "Ghente?" zeptal se jemně.

"Je mi to líto, pane," řekl mladík a znělo to zoufale. "Trvali na tom, že vyjdou ven a podívají se, co se děje."

"Rozumím" Karrde se podíval zpátky na Hana a jeho obličej byl zase klidný. "Patrně to nebylo na škodu. Ale takhle riskovat nebylo zrovna nejmoudřejší."

"Já jsem na riskování zvyklý," řekl Han. "Neodpověděl jste mi na otázku."

Karrde pokračoval v chůzi. "Když nemám zájem pracovat pro republiku, rozhodně nemám zájem pracovat pro Impérium. Imperiální sem v posledních týdnech přilétali sbírat ysalamirie - stvoření přirostlá ke stromům jako ty, co visí ve velké hale. Nabídl jsem jim pomoc, aby ysalamirie bezpečně sundali z jejich stromů."

"A co jste za to dostal?"

"Ysadu pozorovat je při práci," řekl Karrde. "Čímž jsem získal řadu dalších informací a mohl se pokusit vysledovat, co s nimi zamýšlejí."

"A co s nimi zamýšlejí?"

Karrde vrhl na Hana pohled. "Tady stojí informace peníze, Solo. Vlastně abych byl úplně poctivý, my nevíme, po čem jdou. Ale pracujeme na tom."

"Aha. Ale vy se jistě znáte s jejich velitelem osobně." Karrde se slabě usmál. "To je zase informace."

Han už toho začínal mít dost. "Ať je tedy po vašem. Nač mě přijde jméno toho velkoadmirála?"

"Prozatím to jméno není na prodej," odpověděl Hanovi. "Možná si o tom promluvíme později."

"Díky, ale já si nemyslím, že bude nějaké později," zavrčel Han a zastavil se. "Jestli proti tomu nic nemáte, rozloučíme se tady a vrátíme se na loď."

Karrde se k němu otočil v mírném úžasu. "Vy si nechcete dojist večeři? Vždyť jste se do ní nestačili pořádně pustit."

Han se mu podíval zpřímá do očí. "Nelibuji si v tom dělat cvičný terč, když se kolem potloukají příslušníci úderných oddílů," řekl odměřeně.

Karrdův obličej ztvrdl. "Sedět na zemi je v této chvíli lepší než upoutávat na sebe pozornost ve vzduchu," řekl chladně.

"Hvězdný destruktor ještě neopustil oběžnou dráhu. Kdybyste teď vzlétli, byla by to otevřená výzva, aby vás

rozmázli."

"Falcon už nejednou hvězdné destruktory předhlonil," opáčil Han. Ale Karrde zabodoval... a fakt, že je oba nevydal imperiálním patrně značil, že se mu dá věřit, alespoň prozatím. Možná.

Kdyby zůstali... "Ale mám za to, že nám neuškodí, když si tady ještě trochu zalenošíme," připustil. "No dobrá, tak tu večerí dokončíme."

"Prima," řekl Karrde. "Bude to pár minut trvat, než se všechno zase naaranžuje."

"Takže než to všechno zase připravíte," řekl Han, "chci se podívat na loď a zkontrolovat si pár věci."

Karrdovy oči se maličko zúžily. "Ale vrátíte se." Han se na něho nevinně usmál. "Věřte mi."

Karrde se na něj ještě chvíli díval a potom pokrčil rameny. "Tak dobrá. Ale stejně si dejte pozor. Zdejší šelmy normálně nechodí moc blízko k základně, ale někdy přece."

"My budeme opatrní," slíbil Han. "Pojď, Lando."

Vraceli se stejnou cestou, kterou přišli. "Co jsme zapomněli na Falconu udělat?" zeptal se Lando tiše, když došli ke stromům.

"Nic," odtušil Han. "Jenom jsem si myslel, že bychom se mohli poohlédnout po Karrdových skladištích. Zejména po tom, kde měl být ten vězeň."

Zašli asi pět metrů do lesa, pak změnili směr, aby obešli kruhové prostranství. Po chvíli přišli ke skupině malých budov, které vypadaly jedna jako druhá.

"Dívejte se po dveřích se zámkem," navrhoval Lando, když vyšli mezi sklady. "Ať už zamontovaným nebo jenom přidaným."

"Jasně." Han hleděl do tmy. "Tamhleten - ten se dvěma vchody?"

"To by mohlo být," souhlasil Lando. "Podíváme se."

"Dveře vlevo měly zámek. Nebo spíš mívaly. Je odstřelený," řekl Lando a strčil dovnitř prst. "To je divný."

"Možná že vězeň měl kamarády," nadhodil Han a rozhlédl se. Nikdo nebyl v dohledu. "Jdemě dovnitř."

Rozevřeli dveře a vešli; než rozsvítili, dveře za sebou zasunuli.

Sklad byl poloprázdný, s krabicemi navršenými u stěny po pravé ruce. Jenom s jednou výjimkou...

Han přistoupil blíž, aby se na to podíval. "Ale, ale," zamumlal a díval se na odmontovanou zásuvku a na trčící dráty.

"Tady si někdo zamakal."

"Tady si někdo zamakal ještě víc," poznamenal za ním Lando. "Pojď se podívat."

Lando byl sehnutý u dveří a civěl do vnitřku mechanismu zámku. Zevnitř byla polovina vrchního plátu odstřelena. "To musel být zásah jedna báseň," zamračil se Han, když přistoupil blíž.

"To nebyla jedna rána," řekl Lando a zavrtěl hlavou. "Vnitřek je většinou netknutý." Odsunul trochu kryt a šfourel se v elektronickém vnitřku. "Vypadá to, že si náš tajemný vězeň s tím zařízením pohrál."

"To bych rád věděl, jak to otevřel." Han se zase podíval na odmontovanou zásuvku. "Jdu se mrknout vedle," řekl Landovi, přistoupil ke vchodu a zmákl páčku.

Dveře se neotevřely. "No ne," zamumlal a zkusil to znovu.

"Počkej moment - už to mám," řekl Lando a hrál si s něčím za krytem. "Tady je zdroj napul připojený do toho krámu..."

Najednou se dveře rozevřely. "V minutě jsem zpátky," řekl mu Han a vyklouzl ven.

Místnost po pravé ruce se příliš nelišila od té první. Až na jedno: uprostřed, na místě, které bylo zřejmě za tím účelem vyklizeno, ležela otevřená upoutávací manžeta pro droida.

Han se na ni zamračil. Manžeta nebyla otevřena běžným způsobem. Zhruba uprostřed otevřených čelistí byly na podlaze tři slabé rýhy. Rýhy po skluzu, ujistil se Han, které vznikly tím, jak se upoutaný droid snažil pohnout nebo osvobodit.

Dveře za ním zašustily. Han se hbitě otočil s blasterem v ruce "Zdá se, že jste se ztratil," řekl Karrde klidně. Jeho oči přelétly po místnosti. "A že jste cestou ztratil generála Calrissiana."

Han spustil ruku s blasterem. "Musíte říct svým lidem, aby po sobě uklízeli hračky, když už si nehrajou," řekl a kývl k zapomenuté poutací manžetě. "To jste tady coby vězně drželi taky droida?"

Karrde se lehce usmál. "Jak vidím, Ghent zase řekl něco, co neměl. To je úžasné, co kolik speciálních dešifrovačů ví všechno o komputerech a droidech a přitom nevědí, kdy mají držet jazyk za zuby."

"Taky je úžasné, kolik expertů přes pašování neví, kdy se mají vyhnout choulostivým kšeftům," vypálil Han v odpověď. "Takže k čemu vás ten velkoadmirál nutí? K běžnému otrokářství nebo jenom k únosům za výkupné?"

Karrdovi blesklo v očích. "S otroky nekšeftuju, Solo. Otroci nebo únosy - to nikdy."

"Tak co tohle tedy bylo? Náhoda?"

"Já jsem se ho neprosil, aby vstupoval do mého života," opáčil Karrde. "Ani jsem o něho nijak zvlášť nestál."

Han si odfrkl. "Vý mě napínáte, Karrde. A co dělal, spadl na vás přímo z nebe?"

"Vlastně se to tak nějak stalo," řekl Karrde škrobeně.

"No to je mi pěkný důvod, abyste ho tu pak zavřeli," řekl Han ironicky. "Kdo to byl?"

"Ta informace není na prodej."

"Možná že ji nebude třeba kupovat," řekl Lando za ním.

Karrde se obrátil. "Á," řekl, když Lando přešel kolem něj do místnosti. "Tady jste. Pátral jste v druhé polovině skladu, že?"

"No jo, my jsme se neztratili na dlouho," ujistil ho Han. "Co jsi našel, Lando?"

"Tohle." Lando ukázal drobný červený váleček s párem drátů, vycházejících z každého jeho konce. "To je mikroelektronický zdroj užívá se pro aplikace o nízkém příkonu. Náš vězeň jej napojil do kontrolky zámku, když někdo spálil vedení - tak se dostal ven." Přidržel si ho trochu blíž. "Výrobce značka je malá, ale dá se přečíst. Poznáváš to?"

Han na to zašilhal. Nápis byl cizí, ale připadal mu povědomý. "Už jsem to viděl, ale nepamatuju se kde."
"Viděl jsi to za války," řekl mu Lando a upřeně hleděl na Karrda. "Je to značka Sibhy Habadeeta."
Han se díval na váleček a podivně ho mrazilo. Sibha Habadeet byl jedním z největších dodavatelů mikroelektronického zařízení pro Alianci. A jeho specialitou byly - "To je bioelektronický zdroj?"
"Správně," řekl Lando chmurně. "Právě takový, jaký by se dal vložit, řekněme, do umělé ruky."
Ústí Hanova blasteru se zase pomalu zvedalo, až zamířilo na Karrdův žaludek. "Tady uvnitř byl droid," řekl Landovi.
"Ty rýhy na podlaze odpovídají právě typu R2." Zvedl obočí. "Můžete se kdykoli vmístit do rozhovoru, Karrde."
Karrde vzdychl, v obličejí se zračila rozmrzelost a rezignace. "Co chcete, abych řekl? - že tím vězněm byl Luke Skywalker? No dobře dejme tomu, že jsem to řekl."
Han cítil, jak mu tuhne čelist. A on a Lando byli zrovna tady... V blahé nevědomosti... "Kde je teď?" naléhal.
"Myslel jsem, že už vám to Ghent řekl," pravil Karrde temně. "Unikl na jednom z mých skiprejů." Zkroutil rty. "A přitom ho rozflákal."
"Co že ho?"
"On je v pořádku," ujistil ho Karrde. "Nebo aspoň byl před několika hodinami. Komando, které po nich pátralo, říkalo, že oba vraky byly prázdné." Oči mu na chvíli pohasly. "Doufám, že budou spolupracovat, aby se z toho dostali."
"Ale jistý si tím nejste."
Jeho oči trochu víc pohasly. "Ten kdo ho pronásledoval, byla Mara Jade. Měla jistý - ale, proč hledat slova. Ve skutečnosti ho hrozně moc touží zabít."
Han vrhl na Landa zděšený pohled. "Proč?" Karrde zavrtěl hlavou. "Já nevím."
Chvilí bylo v místnosti ticho. "Jak se sem dostal?" zeptal se Lando. "Jak jsem řekl, čistě náhodou," řekl Karrde. "No - беру to zpátky. Pro Maru to nebyla náhoda - navedla nás přímo k jeho ochromené stíhačce."
"Jak?"
"To taky nevím." Tvrdě se na Hana podíval. "A než se zeptáte, my jsme neměli se zničením jeho lodi vůbec nic společného. Shořely mu oba motívátory hyperpohonu, když se pustil do křížku s imperiálním hvězdným destruktorem. Kdybychom ho nesebrali, byl by téměř jistě už touhle dobou mrtev."
"Místo aby bloudil po lese s někým, kdo si přeje totéž. Jo, vy jste opravdový hrdina."
Tvrdý pohled ještě více ztvrdl. "Imperiální chtějí Skywalkera, Solo. A chtějí ho za každou cenu. Když si to pořádně promyslíte, shledáte, že jsem jim ho nedal."
"Protože stačil utéct."
"Utekl, protože byl v tomhle skladu," odsekl Karrde. "A byl v tomhle skladu, protože jsem nechtěl, aby o něj imperiální během své neohlášené návštěvy zakopli."
Odmlčel se. "A taky si všimněte," dodal tiše, "že jsem jim nevydal ani vás dva."
Han zvolna spustil ruku s blasterem. Fakt, že je Karrde neznal, byl silný argument v jeho prospěch. Nebo spíš je zatím nezradil. To se může vždycky změnit. "Chci vidět Lukův Xplán," řekl Karrdovi.
"No ovšem," řekl Karrde. "Ale doporučil bych vám, abyste tam nechodil dřív než zítra ráno. Odsunuli jsme ho trochu dál do lesa než vaši loď; ve tmě se šelmy budou potloukat kolem."
Han zaváhal, potom přikývl. Jestli Karrde zamýšlí něco nekalého, už jistě vymazal nebo pozměnil záznamy v počítači Xplánu. Pár hodin na tom nic nezmění. "Dobrá. Tak co s tím Lukem tedy uděláme?"
"Tedy večer pro něj nemůžeme udělat nic. S vormskry potloukajícími se po lese a s velkoadmirálem stále na oběžné dráze. Leda zítra... Budeme si o tom muset promluvit, uvidíme, co nás napadne." Karrde odvrátil pohled a s ním i lehce ironický úsměv. "Večere už bude připravená. Půjdete se mnou...?"

* * *

Matně osvětlená holografická galerie se znovu proměnila ve sbírku pozoruhodně si podobných děl ve tvaru plamenů, které jako by pulzovaly a měnily tvar, jak se Pellaeon opatrně pohyboval mezi postavci. Cestou si je prohlížel a uvažoval, odkud tato série pochází. "Našli jste je, kapitáne?" otázal se Thrawn, když Pellaeon došel k dvojitému okruhu displejů.
Dodal si odvahy. "Obávám se, že ne, pane. Doufali jsme, že s příchodem místní noci budeme mít nějaké výsledky s infračervenými senzory. Zdá se však, že také nedokážou proniknout příkrovem stromů."
Thrawn přikývl. "A co to pulzové vysílání, které jste zachytili těsně po západu slunce?"
"Byli jsme schopni určit, že pochází přibližně z místa nehody," řekl mu Pellaeon. "Ale bylo příliš krátké na přesnou lokalizaci. Kód je velmi zvláštní - dešifrant si myslí, že by to mohl být nějaký typ duplikátního kódování. Ještě na tom pracuji."
"Vyzkoušeli všechny známé kódy Rebélie, předpokládám."
"Ano, pane, podle vašich rozkazů."
Thrawn zamyšleně přikývl. "Pak jsme se octli ve slepé uličce, kapitáne. Alespoň pokud budou v tom lese. Už jste vytypovali místa, kam by se mohli uchýlit do bezpečí?"
"Je jenom jedna možnost," řekl Pellaeon a divil se, proč se kolem toho dělá tolik povyku. "Je to město Hyllyard, na okraji lesa a téměř v jejich směru. Je to jediné obydlené místo v okruhu asi sta kilometrů. S jedním nouzovým balíčkem na přežití pro dva jim nezbyvá než jít tam."
"To je vynikající," přikývl Thrawn. "Pověřte zvláštním úkolem tři čtyři úderných oddílů, ať tam zaujmou pozorovací postavení. Ať se nalodí a okamžitě odletí."
Pellaeon zamžikal. "Příslušníci úderných oddílů, pane?"
"Příslušníci úderných oddílů," opakoval Thrawn a odvrátil pohled na jednu z plamenných soch. "Raději ještě přidáme půl jednotky mobilních průzkumníků, a tři lehké útočné vozy."

"Rozkaz, pane," řekl Pellaeon obezřetně. Příslušníků úderných oddílů byl zrovna kritický nedostatek. Takhle jimi plýtvat na něco tak naprosto nedůležitého jako je nějaká podloudnická tahanice...

"Karrde nám lhal," pokračoval Thrawn, jako by četl Pellaeonovy myšlenky. "Ať to bylo cokoli, to malé drama dnes odpoledne, to nebyla obyčejná honička za obyčejným zlodějem. Rád bych věděl, co to doopravdy bylo."

"Já... nemyslím, že vám rozumím, pane."

"Je to velmi prosté, kapitáne," řekl Thrawn oním tónem, který, jak se zdálo, užíval vždy, když vysvětloval něco, co je očividné. "Pilot pronásledujícího letounu se během honičky vůbec neohlásil. Ani s ním nikdo z Karrdovy základny nekomunikoval. My to víme, každé vysílání bychom zachytili. Žádné hlášení o postupu; žádná žádost o pomoc; nic, jenom naprosté ticho na rádiových vlnách." Pohlédl opět na Pellaeona. "Co z toho vyplývá, kapitáne?"

"Ať to bylo cokoli," řekl Pellaeon zvolna, "nechtěli, abychom se to dozvěděli. Nadto..." Zavrtěl hlavou. "Nevím, pane. Může být spousta věcí, o nichž nechtějí, aby někdo cizí věděl. Jsou to přece pašeráci."

"Souhlas." Zdálo se, že se Thrawnovi rozzářily oči. "Teď ale uvažte další fakt. Karrde odmítl naše pozvání, aby se připojil k hledání Skywalkera... a ten fakt, že dnes odpoledne naznačil, že hledání skončilo." Zvedl jedno obočí. "O čem svědčí tohle, kapitáne?"

Pellaeon cítil, jak mu padá čelist. "Vy myslíte... že na tom skipreji byl Skywalker?"

"Zajímavá úvaha, že?" souhlasil Thrawn. "Nepravděpodobná, to připouštím. Ale dost možná, aby stálo za to za ní jít."

"Ano, pane." Pellaeon pohlédl na časoměr, provedl rychlý výpočet. "Pokud tu zůstaneme o den dva déle, budeme muset posunout útok na Sluis Van."

"Sluis Van neodložíme," řekl Thrawn důrazně. "Naše tažení za totálním vítězstvím nad Rebélií začíná tam, a já nebudu měnit tak komplexní a dalekosáhlý plán. Ani kvůli Skywalkerovi." Pokývl na plamenné sochy kolem. "Sluisské umění jasně ukazuje na dvouletý cyklický model, a já je chci napadnout v bodě jejich nejvyšší stagnace. Odletíme na naši schůzku s lodí Inexorable a ke zkoušce maskovacích štítů, jakmile oddíly a lodi odstartují. Tři komanda by si se Skywalkerem měla poradit, pokud tu opravdu je."

Jeho oči se zavrtávaly do Pellaeonova obličeje. "A poradit si s Karrdem," dodal jemně, "jestli se ukáže, že je zrádce."

* * *

Poslední kousky temné modři nad jejich hlavami zmizely a zanechaly za sebou pouhou čern. Mara stáhla světlo pracovní lampy, postavila ji a vděčně se svezla na zem u kmene velkého stromu. Pravý kotník, lehce podvrtnutý při pádu skipreje, ji začínal bolet a ulevilo se jí, když na něm nemusela spočívat plnou vahou.

Skywalker ležel o pár metrů dál po druhé straně pracovní lampy, s blůzou pod hlavou a s věrným droidem po boku.

"Připomíná mi to Endor," řekl Skywalker tiše. Mara si chystala svůj svítící prut a blaster do klína, kde by je měla po ruce. "Les je v noci vždycky rušný."

"Jo, rušný je," zavrčela Mara. "Zdejší zvířata jsou převážně noční. Včetně vornskrů."

"To je zvláštní," zamumlal. "Karrdovi domácí miláckové vypadali navečer do růžova vyspalí."

Podívala se po něm, lehce překvapená, že si toho všiml. "Oni si vlastně i ve volné přírodě během dne krátce zdímnou," řekla. "Já jim říkám noční, protože loví většinou v noci."

Skywalker nad tím chvíli dumal. "Tak to bychom možná měli cestovat v noci," navrhl. "Stejně po nás půjdou - alespoň bychom byli vzhůru a oblečení, když budou na lovu."

Mara zavrtěla hlavou. "Z toho by bylo víc škody než užítu. Musíme mít možnost přehlédnout terén co nejdál, jestli se chceme vyhnout slepým uličkám. Kromě toho je celý tenhle les posetý malými pasekami."

"A paprsek svítícího prutu by velmi jasně zpozorovali z lodi na oběžné dráze," připustil. "Bod pro tebe. Víš toho hodně o tomhle místě."

"Stačilo by, kdyby ho zahlédl pozorovací pilot letící nad lesem," zavrčela. Ale měl pravdu. Poznej své území, to bylo první pravidlo, které ji naučili... a první věc, kterou udělala, když se zapojila do Karrdovy organizace. Studovala letecké mapy lesa a okolního území; chodila na dlouhé procházky ve dne i v noci, aby se obeznámila s výhledy a zvuky; našla a zabila několik vornskrů a jiných šelem, aby se naučila, jak je nejrychleji přemoci; přemluvila dokonce jednoho z Karrdových lidí, aby se pustil do biotestů celé bedny místních rostlin a určil, které jsou jedlé a které nikoli. Kromě lesa věděla něco o osadnících, rozuměla místní politice a měla schovanou malou, ale postačující část svých výdělků tam, kde se k nim mohla dostat.

Více než kdokoli jiný v Karrdově organizaci byla vybavena přežít mimo hranice tábora. Tak proč se snaží dostat se zpátky?

Nebylo to kvůli Karrdovi - tím si byla jista. Všechno, co pro ni udělal - zaměstnání, postavení, povýšení - splatila tvrdou prací a dobrou službou. Nic mu nedlužila, nic jí nedlužil ani on. Ať řekl dnes odpoledne Thrawnovi o honičce skipreje cokoli, vymyslel si to, aby chránil svůj krk, ne její; a jestli na to velkoadmirál neskočil, měl příležitost vyklidit večer se svou skupinou Myrkr a mizet v jiné krysí noře, které měl rozestět po celé galaxii.

Až na to, že to neudělá. Bude tam sedět a vysílat jednu pátrací skupinu za druhou a čekat, až se Mara vynoří z lesa. I kdyby se vůbec nevynořila.

I kdyby tím měl překročit Thrawnovu trpělivost.

Mara stiskla zuby, nepříjemný obraz Karrda připoutaného na stěnu cely vyšetřovacím droidem jí přelétl před očima. Protože ona znala Thawna - znala jeho tvrdošijnost i hranice jeho trpělivosti. Bude vyčkávat a pozorovat.

A když se ona ani Skywalker nevynoří z lesa, téměř jistě dospěje k mylnému závěru. Přiveze Karrda k profesionálnímu imperiálnímu vyšetřovateli a nakonec se dozví, kdo byl ten uprchlý vězeň.

A potom dá Karrda popravit.

Droid pootočil kopulkou několik stupňů a vydal tiché, naléhavé zakloktání. "Myslím, že Artoo něco zpozoroval," řekl Skywalker a zvedl se na loktech.

"Žádné hlouposti," řekla Mara. Zvedla svítící prut a ukázala jim na stín, který se k nim přikrádal, a rozsvítila. Orámován kruhem světla tam stál vornskr, přední tlapy zaryté do půdy, s oháňkou podobnou biči pomalu mával nahoru dolů. Světlu nevěnoval pozornost a dál se pomalu blížil ke Skywalkerovi. Mara ho nechala udělat ještě dva kroky, pak mu čistě prostřelila hlavu. Zvíře kleslo na zem a jeho oháňka se ještě naposled křečovitě zakroutila. Mara rychle světlem projela zbytek prostoru, potom zhasla. "Je to děsně dobrá věc, mít s sebou senzory tvého droida," řekla ironicky do poměrné temnoty. "No, já bych bez něj nepoznal, že nám hrozí nebezpečí," odušil trpce Skywalker. "Děkuji ti." "Zapomeň to," zachrčela. Nastalo krátké ticho. "Karrdovi domácí vornskrové jsou jiný druh?" zeptal se Skywalker. "Nebo jim dal odstranit oháňky?" Mara k němu pohlédla, proti její vůli na ni udělal dojem. Většina lidí by si při pohledu do chřtánu vornskra takového detailu nevšimla. "To druhé," řekla. "Ocasu používají jako biče - je to pěkně bolestivé a taky je v něm slabý jed. Karrde nechtěl, aby jeho lidi byli samá podlitina; později jsme objevili, že useknutím oháňky ztrácejí hodně ze své normální lovecké agresivity." "Vypadali docela ochočeně," přitakal. "Dokonce až přátelsky." Až na to, že ke Skywalkerovi se přátelsky nechovali, vybavila si. A tady ten vornskr ji ignoroval a šel přímo na něj. Je to náhoda? „To jsou," řekla nahlas. "Uvažuje o tom, že je nabídne k prodeji jako hlídací zvířata. Ale zatím se nedostal k průzkumu potenciálního trhu." "No tak mu řekni, že mu rád poskytnu doporučení," řekl Skywalker suše. "Můžu ti říct, že takový pohled vornskrovi rovnou do tlamy není zrovna něco, co by si průměrný vetřelec rád zopakoval." Zkrivila ústa. "Zvykneš si," poradila mu. "K okraji lesa je ještě pěkně daleko." "Já vím." Skywalker si opět lehl na záda. "Naštěstí jsi výtečný střelec." Zmlkl. Chystal se spát... a patrně se domníval, že ona učiní totéž. Prání stranou, pomyslela si ironicky na jeho adresu. Sáhla do kapsy a vytáhla tubu se stimulačními tabletami. Pravidelné užívání těchto tablet by člověku zničilo zakrátko zdraví, ale kdyby usnul pět metrů od nepřítele, zničilo by ho to mnohem rychleji. Zarazila se s tubou v ruce a zamračila se na Skywalkera. Na jeho zavřené oči a klidný, zjevně naprosto bezstarostný obličej. Což se zdálo podivné, protože jestli měl někdo důvod si dělat starosti, byl to on. Byl planetou plnou ysalamiriů zbaven všech svých proslulých schopností Jediho, byl v pasti v lese na světě, jehož jméno ani lokalizaci vůbec nezná, přičemž ona, imperiálové a vornskrové se ucházejí o privilegium ho zabít - teď by měl mít oči dokořán a být napumpovaný adrenalinem. Možná že jenom předstírá a doufá, že její pozornost ochabne. Možná že by něco takového zkusila, kdyby byla na jeho místě. Ale možná v něm bylo víc, než bylo na první pohled vidět. Víc než jméno, politické postavení a schopnosti Jediho. Ústa jí ztwardla, prsty přejela po světelném meči u opasku. Ano, ovšem, bylo tu něco navíc. Nebyly to jeho schopnosti, co ho zachránilo. Bylo to ještě něco jiného. Něco, co se od něj jistě dozví, než nadejde jeho konec. Vylovila tabletu z tuby a spolkla ji, a přitom v ní vzplanulo čerstvé rozhodnutí. Vornskrové Luka Skywalkera nedostanou. A imperiálové taky ne. Až přijde čas, zabije ho sama. Je to její právo, její privilegium a její povinnost. Opřela se pohodlněji o strom a připravila se na to, že bude čekat a že tak přečká noc.

* * *

Z dálky sem slabě doléhaly zvuky nočního lesa, smíšené se zvuky civilizace z budovy za jeho zády. Karrde uskrával z poháru, zíral do tmy a cítil, jak jím škube únava, jakou předtím jen zřídka kdy pochoval. V jediném dni nabral jeho život jiný směr. Drang vedle něho zvedl hlavu a otočil ji doprava. "Jde snad někdo?" zeptal se ho Karrde a podíval se tím směrem. Nezřetelná postava, sotva viditelná ve světle hvězd, se k němu přibližovala. "Karrde?" zavolal tiše Avesův hlas. "Tady jsem," ohlásil se mu Karrde. "Vezmi si židli a sedni si ke mně." "To je dobrý," řekl Aves a usadil se na zkřížených nohou na zem. "Stejně se musím co nejdříve vrátit do centrály." "Kvůli té záhadné zprávě?" "No jo. Co tím Mara u všech světů myslí?" "Já nevím," připustil Karrde. "Třeba to bude něco chytrého." "Možná," přitakal Aves. "Já jenom doufám, že my budeme dost chytří na to, abychom to dešifrovali." Karrde přikývl. "Šli Solo a Calrissian spát?" "Vrátili se na loď," řekl Aves pochmurně. "Nemyslím, že nám důvěřují." "Za daných okolností jim to těžko můžeš vyčítat." Karrde se natáhl, aby podrbl Dranga na hlavě. "Snad se nám je podaří přesvědčit, že jsme na jejich straně, když zítra ráno vyjmeme Skywalkerův komputerový záznam." "To jo. A jsme na jejich straně?" Karrde sešpulil rty. "Ve skutečnosti nemáme stejně na vybranou, Avesi. Jsou našimi hosty." Aves zahučel. "To se velkoadmirál nepotěší." Karrde pokrčil rameny. "Jsou našimi hosty," opakoval. V té tmě spíš cítil, jak Aves rovněž pokrčil rameny. Chápal, Aves určitě chápal - práva a povinnosti hostitele. Na rozdíl od Mary, která chtěla, aby Millennium Falcon odeslal pryč. Teď si přál, aby ji byl poslechl. Opravdu si to moc přál. "Chci, abys na zítra ráno zorganizoval pátrací skupinu," řekl Avesovi. "Asi to nebude k ničemu, ale musí se to zkusit." "Správně. Podrobně se v tomto ohledu imperiálním?" Karrde se jen tak pro sebe zašklebil. "Pochybuji, že budou pátrat i nadále. Ta loď, co vyklouzla před hodinou z

hvězdného destruktora, vypadala jako útočný raketoplán. Podle mého odhadu se usadí ve městě Hyllyard a počkají, až k nim Mara a Skywalker dorazí."

"To zní rozumně," řekl Aves. "Co když se k nim nedostaneme jako první?"

"Budeme je prostě muset komandům sebrat. Myslíš, že můžeš pro ten případ sestavit nějakou skupinu?"

Aves jemně zasupěl. "To se lehko řekne, ale hůř udělá. Vyslechl jsem pár rozhovorů, když jste vydal to prohlášení, a můžu vám říct, že tábořem pěkně hárají city. Hrdina Rebélie a všechno to ostatní, hrst našich lidí si spočetla, že jsou Skywalkerovi dlužni za to, že je dostal z trvalých osidel Jabby Hutta."

"Já vím," řekl Karrde chmurně. "A všechno to vřelé nadšení může způsobit problém. Protože jestli ho nezachráníme před imperiálními... inu, nemůžeme jim ho nechat živého."

Stín vedle něj byl dlouho zticha. "Chápu," řekl Aves velmi tiše. "Asi se tím nic nezmění na tom, z čeho nás Thrawn podezřívá."

"Podezření je lepší než nesporný důkaz," připomněl mu Karrde.

"A jestli je nedokážeme zadržet, dokud budou ještě v lese, může to být to nejlepší, na co se můžeme."

Aves zavrtěl hlavou. "To se mi nelíbí."

"Mně taky ne. Ale musíme být připraveni na každou možnost."

"To jsem pochopil." Aves tam seděl ještě chvíli mlčky. Potom s bručivým povzdechem vstal. "Měl bych se radši vrátit a zjistit, jestli Ghent nějak pokročil s tou Mařinou zprávou."

"A potom bys měl jít na kutě," řekl mu Karrde. "Zítra asi budeme mít rušný den."

Aves odešel a noční vzduch znovu zaplnila tichá směsice lesních zvuků. Zvuků, jež mnoho sdělovaly stvořením, která je vydávala, ale jemu neřikala nic.

Zvuky beze smyslu...

Unaveně zavrtěl hlavou. Co se to Mara pokouší sdělit tou nejasnou zprávou? Je to něco prostého - něco, co by měl on nebo někdo jiný snadno dešifrovat?

Anebo ta dáma, co nikdy nikomu nedovolí, aby se jí podíval do karet, nakonec přechytračila sama sebe? Uvažoval, jestli se ona dá vůbec někdy taky tak zkrátit.

Uvažoval, jestli tenhle problém vyřeší tím, že nejdřív zabije Skywalkera.

Ozvalo se štekavé vrčení vornskrů. "Tak pojď, Drangu," řekl vornskrovi a vstal. "Je čas jít dovnitř."

Zastavil se ve dveřích, aby se ještě naposledy podíval na les a projel jím záchvěv melancholie a znepokojivý pocit podobný strachu. Ne, velkoadmirál se tím nepotěší. Vůbec se nebude radovat.

Ať tak či onak, Karrde věděl, že jeho život tady končí.

KAPITOLA

25

Pokoj byl tichý a temný, slabé noční zvuky Rwookrrorra pronikaly s chladnou noční brízou pletivem dovnitř. Leia pohlédla na záclony, zpocenou rukou hmatla po svém blasteru a přemýšlela, co ji to probudilo.

Ležela tak několik minut a srdce jí dunělo v hrudi. Žádné zvuky, žádné pohyby, žádné hrozby, které by její ne zcela rozvinuté smysly Jediho mohly odhalit. Nic než pocit nahánějící hrůzu, že tady už není v bezpečí.

Zhluboka se nadechla, tiše vydechla a nepřestávala naslouchat. Nebyla to chyba jejích hostitelů, nebo je aspoň z ničeho nemohla vinit. Představitelé města byli v prvních dvou dnech tak neuvěřitelně ostražití a poskytl jí víc než tucet wookijských tělesných strážců, zatímco další dobrovolníci pročesávali město jako chlupatí imperiální walkersové a pátrali po cizinci, kterého zahlédla prvního dne. Celá záležitost byla provedena s rychlostí, účinností a důkladností, jakou Leia zřídka kdy viděla v nejvyšších kruzích povstalecké Aliance.

Ale jak dny mýjely a nikdo nenašel po cizinci ani stopu, ostražitost postupně opadala. Když záporná hlášení začala také přicházet z dalších měst Kašyyky, klesl počet pátračů na hrstku a tucet tělesných strážců byl zredukován na tři.

A teď byli i ti tři pryč, vrátili se ke své běžné práci. Nechali jí jenom Chewbaccu, Ralru a Salporina, aby na ni dohlíželi.

Byla to klasická strategie. Jak tak ležela sama ve tmě, došla k tomuto poznání. Vnímavé bytosti, lidé a podobně i Wookijové se prostě nemohli udržovat v trvalém střehu, když tu nebyl viditelný nepřítel. To byla tendence, proti níž museli i v Alianci tvrdě bojovat.

Věděla, že s Chewbaccou už měli odletět z Rwookrrorra před několika dny. Toto místo se jí stalo příliš pohodlné, příliš blízké její podvědomí už skutečně nevidělo všechno, co se odehrávalo kolem ní, ale vidělo pouze něco z toho a zbytek si doplňovalo podle paměti. Šlo o jakýsi druh psychologického oslabení, kterého mohl chytrý nepřítel využít prostě tím, že by našel způsob jak se vtěsnat do běžné rutiny.

Je na čase, aby se tato rutina přerušila.

Podívala se na časoměr vedle lůžka a rychle počítala. Asi hodina do úsvitu. Venku byl zaparkovaný repulzorový výtah; kdyby s Chewbaccou vyrazili ihned, mohli by dostat Lady Luck do kosmu krátce po východu slunce. Zpola vsedě se přesunula po lůžku, položila blaster na noční stolek a zvedla vysílačku.

A ze tmy se vynořila šlachovitá ruka a uchopila ji za zápěstí. Nebyl čas na dlouhé rozmyšlení; ale v této půlce vteřiny toho ani nebylo třeba. I když její mozek ztuhl, omráčený neočekávaností útoku, staré sebezáchovné reflexy už začaly fungovat. Vrhla se směrem od útočníka, využila tisk paží jako opory, otočila se na bok, skrčila pravou nohu pod sebe a vši silou kopl.

Špičkou nohy zasáhla něco nepoddajného - nějaké zvláštní brnění. Volnou rukou hmatla přes rameno, uchopila cíp polštáře a mrštila jím po přizračném obrysu útočnickovy hlavy.

Pod polštářem byl její světelný meč.

Ještě si shrnoval polštář z obličeje, když rozsvícený světelný meč ozařil pokoj. Zhlédla velké černé oči a vystupující čelist, než ho zářivé ostří téměř rozťalo v půli.

Stisk na její paži ihned povolil. Zhasla světelný meč, skutálela se z lůžka a znovu zbraň zažehla.

A s náhlým, ochromujícím úderem do zápěstí jí byl světelný meč vyražen z ruky, až přeletěl celý pokoj. V půli cesty meč zhasl a místnost se opět ponořila do tmy.

Okamžitě zaujala bojový postoj, ale přitom už věděla, že je to jen zbytečné gesto. První cizinec byl snad ukolébán zjevnou bezmocností své oběti; ten druhý se z toho zřejmě poučil. Ještě se ani zcela neotočila čelem k útočníkovi, když ji znovu uchopil za zápěstí a zkroutil jí je dozadu. Druhou rukou jí hadím pohybem zakryl ústa a současně jí přitiskl šíji pevně k svému čenichu. Jednu nohu ovinul kolem jejích kolen, aby znemožnil pokus o kopnutí. Stejně to zkusila, zápasila, aby si osvobodila aspoň jednu nohu, a současně se pokoušela zasáhnout volnou rukou jeho oči. Horce jí dýchal na šíji a ona cítila obrysy jehličkovitých zubů skrze jeho kůži, jak se jeho čelist tiskla k jejímu krku. Náhle však cizincovo tělo strnulo -

A najednou, bez jakéhokoli varování, byla volná.

Prudce se otočila k cizinci a snažila se nabýt rovnováhu, když tak náhle ztratila oporu, a přitom uvažovala, co je to za novou hru, kterou na ni zkouší. Její oči zoufale pátraly v kalném světle a pokoušely se rozpoznat zbraň, kterou teď na ni určitě vytáhne -

Ale žádná zbraň na ni neměřila. Cizinec tam jenom stál, zády ke dveřím, s prázdnými rukama rozpaženýma, jako by se chystal zamezit pádu dozadu. "Mal'ary'uš," zasyčel tichým a vážným hlasem. Leia o krok ustoupila a uvažovala, zda by se jí podařilo dostat se k oknu dřív, než znovu zaútočí.

K útoku už nedošlo. Za cizincem se rozlétly dveře a s řevem se do místnosti prodral Chewbacca.

Útočník se neotočil. Vlastně se vůbec nepohnul, když k němu Wookie přiskočil a mohutnými rukama mu šel po krku - "Nezabíjej ho!" vyrazila Leia.

Ta slova asi Chewbacca překvapila skoro tak, jako udivila ji samou. Ale Wookieho reflexy odpovídaly jeho poslání.

Pustil cizincův krk, švihl rukou a pořádně ho ze strany praštil do hlavy.

Ta rána hodila cizince přes půl pokoje na stěnu. Svezl se dolů a zůstal ležet.

"Dělej," řekla Leia a překulila se přes lože, aby se zase zmocnila svého světelného meče. "Může jich tu být víc."

[Už žádný není,] zarachotil hlas Wookieho. Vzhledla a spatřila Ralrru, jak se opírá o dveře. [Ti další tři už byli vyřizení.]

"Jsi si tím jist?" ptala se Leia a pokročila k němu. "Ty jsi raněn," zvolala, rozsvítila v pokoji a rychle ho prohlédla.

Neviděla však na něm žádnou známku poranění. "Blaster?"

[Omračující zbraň,] opravil ji. [Méně hlučná zbraň, ale na Wookieje moc krrátká. Jsem jenom trrochu slabý. To Chewbacca je zrzaněný.]

Leia se polekala a ohlédla se po Chewbaccovi... a teprve teď spatřila malou skvrnu zčuchané hnědé srsti uprostřed jeho trupu. "Chewie!" vydechla a vrhla se k němu.

Odstrčil ji s netrpělivým zamručením. [Má pravdu,] přisvědčil Ralrra. [Musíme vás odsud dostat pryč, než přijde druhý útok.] Odkudsi zvenku začal nějaký Wookie výt na poplach. "Žádný druhý útok se konat nebude," řekla Ralrrovi. "Byli zpozorováni v několika minutách se sem začnou všichni sbíhat."

[Ne k tomuhle domu,] zarachotil Ralrra podivně výhrůžným hlasem. [O čtyři domy dále hoří.]

Leia na něj zírala a po zádech jí přeběhl mráz. "Odvracejí pozornost," zamumlala. "Zapálili dům, aby zamaskovali každý poplach, který vyhlásíte."

Chewbacca zavrčel na souhlas. [Musíme vás dostat pryč odsud, opakoval Ralrra a opatrně se napřimoval.

Leia vyhlédla podél něho dveřmi do temnější chodby za nimi a podivný děs jí náhle zahlodil v žaludku. V domě s ní byli tři Wookijové. "Kde je Salporin?" otázala se.

Ralrra váhal s odpovědí právě tak dlouho, až se její podezření stalo strašnou jistotou. [On nepřechýl ten útok,] řekl Wookie tak tiše, že ho skoro neslyšela.

Leia ztěžka polkla. "To je mi líto," řekla a ta slova zněla jejím uším až bolestně otrepaně a nesmyslně.

[Právě tak nám. Ale prro smutek teď není čas.]

Leia přikývla a zamrkala, aby zahнала náhlé slzy, když se obracela k oknu. Ztratila za ta léta už mnoho přátel uprostřed bitev a věděla, že Ralrra má pravdu. Ale veškerá logika vesmíru jí to nijak neulehčovala.

Venku nebylo žádné cizince vidět. Ale byli tam - tím si byla jista.

Bylo možné, že každý pokus uniknout pozemní cestou se setká s rychlým přepadením.

A bude to ještě horší, jakmile se strhne křik a pláč nad hořícím domem. Podruhé by cizinci nemohli spoléhat na to, že shon dole na ulici zakryje každý hluk, který při útoku nadělají.

Podívala se na hořící dům a pocítila provinění vůči Wookijům, jimž patřil. Rezolutně vypudila z hlavy všechny emoce.

A pak, nemohla teď pro ně nic udělat. "Zdá se, že mě ti cizinci chtějí dostat živou," řekla, spustila záclonu a obrátila se k Chewbaccovi a Ralrrovi. "Kdybychom dokázali dostat ten výtah do výšky, asi se nás nepokusí sestřelit."

[Vy věříte tomu výtahu?] zeptal se Ralrra ostře.

Leia se zarazila a pevně sevřela rty, rozzlobená sama na sebe. Samozřejmě, že nevěřila - první věcí, kterou cizinci mohli udělat, bylo, že zneškodnili každý prostředek k útoku v jejich dosahu. Zneškodnili nebo ještě hůř: mohli jej upravit tak, aby jim jednoduše vlétla přímo do náruče.

Nemohla tu zůstat trčet; nemohla napravo ani nalevo; a nemohla vzhůru. A tak zbýval pouze jeden směr.

"Budu potřebovat lano," řekla, popadla náruč šatstva a začala se oblékat. "Dost silné, aby mě udrželo. A tolik, kolik můžete sehnat." Vyměnili si rychlý pohled. [To nemyslíte vážně,] řekl Ralrra. [Bylo by to ohromné nebezpečí i prro Wookieje. Prro člověka by to byla sebevražda.]

"To si nemyslím," zavrtěla Leia hlavou a natahovala si boty. "Viděla jsem, jak se větve stácejí do sebe, když jsme si prohlíželi město zezdola. Měla bych dokázat sešplhat mezi nimi."

[Sama nikdy k přistávací plošině nedorazíte,] namítl Ralrra. [Dopravodíme vás.]

"Vy v žádném případě nevyjdete na ulici, natož pod ni," opáčila Leia bez obalu. Zvedla blaster, dala ho do pouzdra a vykročila ke dveřím. "Ani Chewbacca ne. Ustupte mi z cesty, prosím."

Ralrra se nepohnul. [Vy nás nespletete, Leioorganasolo. Vyvěříte, že když tu zůstaneme, nepřítel bude sledovat vás a nás nechá na pokoji.]

Leia se zakřenila. Takhle končí tiché, ušlechtilé sebeobětování. "Je to docela možné," naléhala. "Jsem to já, koho chtějí. A chtějí mne dostat živou."

[Není čas se přítit,] řekl Ralrra. [Zůstaneme spolu. Tady, nebo pod městem.]

Leia se zhluboka nadechla. Nelíbilo se jí to, ale bylo jasné, že se jí nepodaří jim to vymluvit. "Dobrá, vyhráli jste," povzddechla si. Cizinec, kterého Chewbacca uhodil, stále ležel v bezvědomí a ona chvíli uvažovala, jestli se mají odvážit ztrácet čas jeho spoutáváním, nebo ne. Nutnost pospíšet si zvítězila. "Seženeme nějaké lano a zmizíme."

Rovný, poněkud houbovitý materiál, který tvořil "základnu" Rwookrrorra nebyl ani metr silný. Leiin světelný meč proťal jak tento základ, tak i podlahu domu a zhruba čtvercový špalek se propadl mezi propletenými větvemi a zmizel dole ve tmě.

[Já půjdu prvním,] řekl Ralrra a spustil se do otvoru dřívě, než proti tomu mohl kdokoli něco namítnout. Pohyboval se ještě trochu pomalu, ale zdálo se, že už pominuly jeho závratě po omráčení.

Leia vzhledla nahoru, když k ní Chewbacca těsně přistoupil a hodil jí kolem ramen Ralrrův bandalír. "Máš poslední možnost si to rozmyslet," varovala ho.

Jeho odpověď byla krátká a k věci. Když se k nim doneslo Ralrrovo tiché [Vzduch je čistý,] byli připraveni.

A Chewbacca s Leiou pevně přivázanou k trupu se spustil dolů otvorem.

Leia samozřejmě očekávala, že to bude nepříjemná zkušenost. Netušila však, že to bude přímo děsivé. Wookijové nelezli po propletených větvích, jak si představovala. Místo toho užívali šplhací drápy, které tu první den viděla, a to tak, že viseli za všechny čtyři pod větvemi.

A tak cestovali.

S obličejem přitisknutým k Chewbaccově chlupaté hruďce Leia pevně zatínala zuby, částečně proto, aby při skocích nedrkotaly, ale hlavně proto, aby zadržela výkřiky strachu. Bylo to jako závrat, kterou pocítila ve výťahu, násobená tisícem. Tady nebyla ani liána mezi ní a prázdnotou dole - jenom Wookieho drápy a tenké lano poutající je k další soupravě wookijských drápů. Chtěla něco říct - prosit je, aby zastavili nebo aspoň připoutali konec provazu k něčemu pevnému - ale bála se vydat jen hlásek, by nenarušila Chewbaccovo soustředění. V uších jí zněl jeho dech jako řev vodopádu a cítila teplou vlhkost jeho krve pronikající tenkou látkou její blůzy. Jak vážně je raněn? Přivinutá k němu naslouchala úderům jeho srdce a bála se na cokoli zeptat. Náhle se zastavil.

Otevřela oči, o nichž až do té chvíle nevěděla, že je má zavřené. "Co se stalo?" zeptala se třesoucím se hlasem.

[Nepřítel nás objevil,] zabručel tiše Ralrra vedle ní.

Leia sebrala odvalu a otočila hlavu, jak to nejdál šlo, a pátrala v temné předúsvitové šedi za nimi. Tam to bylo: malá černá skvrna se od šedi nepohnutě odrážela. Někáký repulzorový airspídr. "Nemůže to být záchranná loď Wookijů?" nadhodila s jistou nadějí.

Chewbacca zavrčel zjevný nesouhlas; to vznášedlo nemělo rozsvícená ani světla. [Ale nepřibližuje se,] zdůraznil Ralrra.

"Chtějí mě živou," řekla Leia, spíš aby ujistila sebe samu, než aby to připomněla jim. "Nechtějí nás vylekat." Rozhlížela se a pátrala v prázdnotě kolem a ve spletených větvích nad nimi s nadějí, že ji něco napadne.

A napadlo ji. "Potřebuju zbytek toho provazu," řekla Ralrrovi a pohlédla zpět na airspídr visící ve vzduchu. "Všechno." Dodala si odvahy, pootočila se ve svém provizorním bezpečnostním páse, uchopila smotek, který jí podával, a jeden konec uvázala k menší větvi. Chewbacca zavrčel nějakou námitku. "Ne, já vás nepřivazuju," ujistila ho. "Jenom nespádní. Zamýšlím něco jiného. Tak, a můžeme pokračovat."

Sunuli se dál a Leia odmotávala provaz. Temný airspídr je sledoval, stále bez světla, stále mimo dostřel. Nespouštěla z něj oči. Věděla, že načasování a vzdálenost budou hrát rozhodující roli. Ještě malý kousek...

Ve smotku zbývaly snad tři metry provazu. Rychle zavázala pevný uzel a pohlédla na své pronásledovatele. "Připrav se," řekla Chewbaccovi. "Teď... stůj!"

Chewbacca se zastavil. Leia si v duchu držela palec a za Wookieho zády zažehla světelný meč, odjistila jej a pustila. A jako planoucí nevyzpytatelný blesk se od nich meč oddělil, padal na konci provazu dozadu dolů v dlouhém kyvadlovém oblouku. Dosáhl nejnižšího bodu a začal stoupat opačným směrem -

A do spodku airspídru.

Giganticky se zablesklo, jak ostří světelného meče prořízlo repulzorový generátor. V příštím okamžiku padal airspídr jako kámen a dva oddělené plameny plály po jeho stranách. Loď padala dolů do mlhy; dlouho bylo vidět ohně dva, potom splynuly v jednu rozptýlenou světelnou skvrnu. Pak pohasla i ona a ponechala jenom světelný meč poklidně se komíhat v temnotě.

Leia se s chvěním nadechla. "Vytáhneme si meč," řekla Chewbaccovi. "Potom bychom si mohli prořezat cestu zase nahoru. Pochybuju, že tam ještě někdo z nich zbyl."

[A pak rovnou na vaši loď?] zeptal se Ralrra, když zamířili zpátky k místu, kde přivázala provaz.

Leia zaváhala, na mysli jí vytanul obraz toho druhého cizince v jejím pokoji. Jak před ní stál s pohnutím ve tváři a výmluvným postojem, byl tak omráčený nebo očarováný nebo zděšený, že si ani nepovšiml, že Chewbacca vešel...

"Zpátky na loď," odpověděla Ralrrovi. "Ale ne rovnou."

* * *

Cizinec seděl nehnutě na nízké sedačce v malé policejní vyšetřovně a malý obvaz na straně hlavy byla jediná vnější známka Chewbaccova úderu. Ruce mu spočívaly v klíně s prsty složitě propletenými. Svlekli mu všechno oblečení a

výstroj a dostal volný wookijský oděv. Ani oblečení ani jeho nečinnost nemohly zakrýt nimbus smrtelně vážné odpovědnosti, která na něm spočívala jako jeho druhá kůže. Byl - a patrně vždycky bude - příslušníkem nebezpečné skupiny cvičených zabíjecích strojů.

A dožadoval se speciálně toho, aby mohl vidět Leiu. Osobně. Chewbacca vedle ní zavrčel poslední námitku. "Mně se to taky nelíbí," přiznala Leia; a upírala zrak na monitorovací displej a snažila se povzbudit svou odvahu. "Ale v tom domě mě pustil, ještě než jsi vešel. Chci vědět - musím vědět - co to mělo znamenat."

Krátce jí bleskl hlavou její rozhovor s Lukem v předvečer bitvy u Endoru. Jeho klidná neústupnost tváří v tvář jejímu strachu, že změřit síly s Darthem Vaderem je něco, co musí udělat. To rozhodnutí ho málem zahubilo... a nakonec jim přineslo vítězství.

Ale Luke vycítil slabá vlákna dobra pohřbená hluboko ve Vaderovi. Vycítila něco podobného v tomto zabijákovi? Nebo ji poháněla pouze morbidní zvědavost?

Anebo snad soucit?

"Můžeš se dívat a naslouchat odsud," řekla Chewbaccovi, podala mu svůj blaster a vykročila ke dveřím. Světelný meč si ponechala na opasku, ačkoli nevěděla, k čemu by jí byl dobrý v tak těsném prostoru. "Nechod' dovnitř, dokud nebudu v nesnázích." Zhluboka se nadechla a otevřela dveře.

Cizinec vzhledl, když se dveře otevřely a Leia se zdálo, že se napřímil, když vstoupila. Dveře se za ní zavřely a po dlouhou chvíli se na sebe jenom dívali. "Jsem Leia Organa Solo," řekla konečně. "Chtěl jste se mnou mluvit?" Ještě chvíli na ni zíral. Potom pomalu vstal a natáhl k ní ruku. "Vaši ruku," řekl, jeho hlas skřípal a měl podivný přízvuk. "Smím?" Leia udělala krok vpřed, podala mu ruku a současně si uvědomila, že se právě dopustila nezrušitelného aktu důvěry. Kdyby se mu zachtělo, mohl si ji přitáhnout k sobě a chňapnout jí po krku, než by někdo zvenčí mohl zasáhnout.

Nepřítáhl ji k sobě. Naklonil se dopředu a držel její ruku v podivně jemném sevření, zvedl ji ke svému čenichu a přitiskl ji ke svým dvěma velkým nozdram napůl ukrytým pod pramínky vlasů.

A očichal ji.

Čichal k ní znovu a znovu, dlouze a zhluboka se nadechoval. Leia si uvědomila, že se dívá na jeho nozdry a poprvé vnímá jejich velikost a měkkou pružnost záhybů kůže kolem nich. Jako u zvířete, které je na stopě.

A hned potom ji pustil...

Pomalou, téměř něžně se cizinec napřímil. "Tak je to přece pravda," zaskřípal, pustil její ruku a svou nechal klesnout podle boku. Ohromné oči na ni civěly a plnily se pohnutím. "Já jsem se předtím nespletl."

Najednou padl na kolena. "Prosím o odpuštění, Leio Organo Solo, za své skutky," řekl a uhodil hlavou o zem, ruce rozhozené jako při setkání v onom domě. "Naše příkazy o vás nic bližšího neřikaly, udávaly pouze vaše jméno."

"To chápu," přikývla a přála si, aby to byla pravda. "Ale teď víš, kdo jsem?"

Cizincův obličej se ještě o pár centimetrů přiblížil k podlaze. "Jste Mal'ary'uš," řekl. "Dcera a dědička lorda Dartha Vadera. Neboť on byl náš pán."

Leia zápasila o duševní rovnováhu. Obraty o devadesát stupňů vždycky přijdou tak naráz. "Váš pán?" zeptala se opatrně.

"Neboť on k nám přišel v naší zoufalé chudobě," řekl cizinec a jeho hlas zněl přímo nábožně. "On nás pozdvihl z našeho zoufalství a dal nám naději."

"Já vím," vypravila ze sebe. Celá ta záležitost už začínala být až neskutečná... ale jeden fakt bil do očí. Ten cizinec, který tu před ní leží s tváří v prachu, je připraven se k ní chovat jako k příslušnici královského rodu.

A ona se jako královská výsost chovat uměla.

"Povstaň," řekla mu a cítila, že se její hlas, postoj a chování vrací do téměř zapomenutých způsobů alderaanského dvora. "Jak se jmenuješ?"

"Náš pán mi dal jméno Khabarakh," řekl cizinec a vstal. "V řeči Noghrů -" vyloudil dlouhý, spirálovitý, vířivý zvuk, jaký Leiiny hlasivky neměly naději napodobit.

"Budu ti říkat Khabarakh," řekla. "Váš národ si říká Noghriové?"

"Ano." První náznak nejistoty, jak se zdálo, obestřel ty tmavé oči. "Ale vy jste Mal'ary'uš?" dodal se zřejmou otázkou v hlase.

"Můj otec měl mnoho tajemství," odpověděla mu vážně. "Vy jste zřejmě byli jedno z nich. Řekl jsi, že vám přinesl naději. Pověz mi jak."

"Přišel k nám," řekl Noghri. "Po té mocné bitvě. Po tom zničení."

"Po jaké bitvě?"

Khabarakhovy oči jako by se ponořily do vzpomínek. "Dvě velké hvězdné lodi se setkaly ve vesmíru nad naším světem," řekl a jeho skřípavý hlas byl tichý. "Bojovaly celý den a větší část noci... a když bylo po bitvě, byla naše země zdevastovaná."

Leia sebou trhla a projelo jí soucitné bodnutí. "Nikdy neubližujeme bez příčiny imperiálním silám nebo světům," řekla jemně. "Ať se stalo cokoli, byla to jen náhoda."

Ty tmavé oči na ní opět spočinuly. "Lord Vader si to nemyslel. Věřil, že to bylo schválně, aby se do duší císařových nepřátel vnesl strach a hrůza."

"Pak se lord Vader zmylil," řekla Leia a pevně tomu jeho pohledu čelila. "Svou bitvu jsme vedli s císařem, nikoli s jeho porobenými sluhý."

Khabarakh se škrobeně napřímil. "My nebyli císařovi sluhové," zaskřípal. "Byli jsme prostí lidé, kteří chtěli žít svůj život a nestarat se o to, co dělají jiní."

"Teď ale sloužíte Impériu," podotkla Leia.

"Za to, že nám císař pomohl," řekl Khabarakh a v jeho slovech se přes veškerou podřízenost objevil nádech pýchy. "Jenom on nám přišel na pomoc, když jsme ji tak zoufale potřebovali. Na jeho památku sloužíme jeho předurčenému dědici, člověku, kterému nás lord Vader už dávno světil."

"Mohu jen obtížně uvěřit, že se o vás císař skutečně postaral," řekla mu Leia otevřeně. "Takový on zase nebyl. Šlo mu jen a jen o to, aby získal vaše služby proti nám."

"Jenom on nám přišel na pomoc," opakoval Khabarakh. "Protože my jsme o vaší nouzi pranic nevěděli."

"To říkáte vy."

Leia zvedla obočí. "Dej mi tedy příležitost, abych to mohla dokázat. Řekni mi, kde leží váš svět."

Khabarakh sebou trhl. "To není možné. Vy byste nás našli a zkázu dokonali -"

"Khabarakhu," přerušila ho Leia. "Kdo že jsem?"

Záhyby kůže kolem Noghriho nozder se narovnaly. "Jste lady Vaderová. Mal'ary'uš."

"Lhal vám někdy lord Vader?"

"Vy jste řekla, že lhal."

"Řekla jsem, že se zmýlil," připomněla mu Leia; pot jí začal vyrážet pod límcem, když rozpoznala ostří nože, po kterém tel kráčí. Její nově nalezená role spočívala výhradně na Noghriho účtě k Darthu Vaderovi. Nějak musela zaútočit na Vaderova slova, aniž současně poškodila jeho respekt. "I lord Vader mohl být oklamán... a císař byl v podvádění mistr."

"Lord Vader císaři sloužil," naléhal Khabarakh. "Císař by mu nelhal."

Leia stiskla zuby. Tudy cesta nevede. "Je k vám váš nový pán stejně poctivý?"

Khabarakh zaváhal. "Já nevím."

"Ale víš - sám jsi řekl, že vám neoznámil, koho vás posílá zajmout."

Podivné tiché zavytí zadunělo Khabarakhovým hrdlem. "Já jsem jenom voják, má paní. Tyto věci daleko přesahují můj vliv a mé možnosti. Mojí povinností je plnit rozkazy. Všechny rozkazy."

Leia se zamračila. Něco v tom způsobu, jak to řekl... a najednou věděla, co to je. Zajatý člen komanda, který je vyslýchán, ten musí splnit jenom jediný rozkaz. "Teď přece víš něco, o čem žádný z vašich lidí nemá ani tušení," řekla rychle. "Musíš žít, abys jim tuto zprávu donesl."

Khabarakh zvedl dlaně k sobě, jako by se chystal zatleskat. Teď strnul a civěl na ni. "Lord Vader uměl číst v duších Noghriů," řekl tiše, "vy jste opravdu jeho Mal'ary'uš."

"Vaši lidé tě potřebují, Khabarakhu," odpověděla mu. "Právě tak jako já. Tvoje smrt by teď jenom ublížila těm, pro něž hledáš pomoc." Pomalu spustil ruce. "Jak to, že mne potřebujete?"

"Protože potřebuji tvoji pomoc, jestli mám pro vaše lidi něco udělat," řekla. "Musíš mi udat polohu vašeho světa."

"To nemohu," řekl pevně. "Kdybych to udělal, mohlo by to přivést můj svět do naprosté záhuby. A mne taky, kdyby se ukázalo, že jsem vám takovou informaci poskytl."

Leia sešpulila rty. "Tak mě tam vezmi."

"To nemohu."

"Proč ne?"

"Já... nemohu."

Vrhl na něj svůj nejkrálovštější pohled. "Jsem dcera - Mal'ary'uš - lorda Dartha Vadera," řekla pevně. "Sám jsi připustil, že byl nadějí vašeho světa. Zlepšily se věci nějak od té doby, co vás odevzdal vašemu novému vůdci?"

Zaváhal. "Ne. Řekl nám, že je toho málo, co pro nás on nebo kdokoli jiný může ještě udělat."

"Raději bych to posoudila sama," řekla mu hrdě. "Nebo by vaši lidé pokládali za takové nebezpečí jediného člověka?"

Khabarakh se ošil. "A to byste přijela sama? K lidem, kteří vás chtěli zajmout?"

Leia těžce polkla a v zádech ji zamrazilo. Ne, takhle to nemyslela. Ale co, předtím si vůbec nebyla jistá, že by chtěla hovořit s Khabarakhem. Mohla pouze doufat, že při tom všem konání ji vede síla. "Já věřím, že vaši lidé jsou poctiví," řekla klidně. "Věřím, že mi popřejí sluchu."

Otočila se a vykročila ke dveřím. "Zvaž moji nabídku," řekla. "Promluv si o ní s těmi, jejichž úsudku si vážíš. Potom, jestli se tak rozhodneš, se sejděš se mnou za měsíc na oběžné dráze nad světem Endor."

"Budete sama?" zeptal se Khabarakh, který tomu zřejmě ještě nevěřil.

Obrátila se a podívala se mu přímo do strašidelného obličejce. "Budu sama. A ty?"

Čelil jejímu pohledu bez mrknutí. "Jestli tam budu," řekl, "budu tam sám."

Ještě chvíli snášela jeho pohled, potom přikývla. "Doufám, že tě tam potkám. Bud' zdrav!"

"Bulte zdráva... lady Vaderová."

Stále na ní hleděl, dokud se dveře neotevřely a ona neodešla.

* * *

Drobná loď vstřelila vzhůru skrz mraky a rychle zmizela z vizuálních monitorů letecké kontroly Rwookrrorra. Chewbacca vedle Leii zlostně vrčel. "Ani já nemohu říct, že jsem z toho opravdu nadšená," přiznala se. "Ale nemůžeme se jim pořád vyhýbat. Kdybychom jenom měli nějakou možnost je dostat z imperiální nadvlády..." Zavrtěla hlavou.

Chewbacca zase zabručel. "Já vím," řekla jemně, protože něco z jeho bolesti našlo cestu do jejího srdce. "Salporin mi nebyl tolik blízký jako tobě, ale stejně to byl můj přítel."

Wookie se odvrátil od monitorů a belhal se napříč místností. Leia ho pozorovala a přála si, aby mu mohla nějak pomoci. Ale nemohla. Byl zajatcem soupeřících požadavků cti a bude se tím muset prokousat v soukromí svých vlastních myšlenek.

Za ní se někdo zavrtěl. [Už je čas,] řekl Ralrra. [Nastal čas k uctění památky. Musíme se připojit k ostatním.] Chewbacca zavrčel na souhlas a přidál se k němu. Leia se podívala na Ralrru -

[Tenhle čas je jenom prro Wookije,] zaduněl. [Později se k nám budete moci připojit.]

"Rozumím," řekla Leia. "Jestli mě budete potřebovat, budu na přistávací plošině a budu připravovat Lady Luck k odletu."

[Jestli oprpravdu cítíte, že je bezpečné odletět,] řekl Ralra a pořád to ještě znělo pochybovačně.

"Je," pravila Leia. A i kdyby nebylo, dodala tiše pro sebe, neměla by stejně na vybranou. Zнала teď jméno onoho druhu - Noghriové a bylo životně důležité, aby se vrátila na Koruskant a provedla další pátrání v záznamech.

[Tak dobrá. Doba truchlení vypukne za dvě hodiny.]

Leia přikývla a zamžikala, aby zahнала slzy. "Budu tam," slíbila. A zapřemýšlela, jestli tahle válka vůbec někdy doopravdy skončí.

KAPITOLA

26

Propletené liány visely mezi pultuctem stromů jako pavučina obrovitého pavouka. Mara ohmatávala prsty Skywalkerův světelný meč a studovala tu změt. Snažila se najít nejrychlejší způsob, jak stezku vyčistit.

Koutkem oka pozorovala, jak je Skywalker nervózní. "Jen se nezbázní," řekla mu. "Potrvá to jenom minutku. Máš ponětí, jak daleko se může nést hukot světelného meče takovýmhle lesem?"

"Ani ne."

"Já taky ne." Přendala si blaster do levé ruky, pravičkou roznítla světelný meč a třikrát rychle sekla. Změt lián padla na zem, když zhasla zbraň. "Nebylo to tak těžké, co," řekla, obrátila se ke Skywalkerovi a zavěsila si světelný meč zpátky na opasek. Začínala se odvracet -

Droidův varovný jek přišel o zlomek vteřiny před tím, než zašustily listy. Stočila se nazad, přehodila si blaster do pravé ruky, když se vornskr z větve o tři stromy dál vrhl na Skywalkerera.

I po dvou dlouhých dnech pochodu byly Skywalkerovy reflexy ještě pořád na potřebné výši. Pustil držadla smyku a padl na zem před místem, kam vornskr mířil. Čtyři sady drápů a bičovitá oháňka mu přeletěly nad hlavou. Mara počkala, až přistál, a když se otáčel ke své vyhlédnuté kořisti, zastřelila ho.

Skywalker se opatrně zvedl na nohy a rozhlédl se kolem. "Přál bych si, abys změnila názor a vrátila mi světelný meč," poznamenal, když se zase sháněl pro rukojeti smyku. "Vždyť to musí být pro tebe otrava, pořád ty vornskry ze mě sestřelovat."

"Co, bojiš se snad, že se netrefím?" odsekla, přistoupila k vornskrovi a strčila do něj nohou. Byl mrtvý.

"Jsi báječný střelec," přiznal a táhl smyk ve spleti odseknutých lián. "Ale taky jsi už dvě noci nespala. To se nakonec vymstí."

"Starej se o sebe," odsekla. "No tak, pohni se - potřebujem najít nějakou mýtinu, abychom mohli vypustit balon."

Skywalker vykročil a droid připoutaný ke smyku si za ním něco pro sebe tiše pípál. Mara tvořila zadní voj a dohlížela na to, aby smyk nezanechával příliš zřetelnou stopu.

Nejvíc ji dráždilo, že má pravdu. To přehození z levé ruky do pravé - technika, kterou použila tisíckrát - vyšlo jen taktak, a málem se minula. Srdce jí teď nepřetržitě bušilo a neuklidnilo se, ani když odpočívali. A za pochodu se její mysl potulovala kolem, místo aby se soustředila na bezprostřední činnost.

Zaťala zuby a ještě víc se zakabonila. Jestli doufá, že zkolabuju, tak se zatraceně zklame. O to se postarám, když už pro nic jiného, tak z profesionální pýchy.

Skywalker před ní lehce zavrával přes hrbolatou půdu. Pravá tyč smyku mu vyklouzla z dlaně a málem droida ze smyku vyhodila, což vyvolalo hlasitý protest Artoo. "Tak co, kdo je unavený?" zavrčela Mara, když se sehnul pro držadlo. "To je za poslední hodinu po třetí."

"To je ta moje ruka," odpověděl klidně. "Jako bych v ní celé odpoledne neměl žádný cit."

"Jistě," řekla. Před nimi na ně kynul větvemi stromů malý kousek oblohy. "Tohle je ta naše díra," řekla a kývla směrem k ní. "Postav droida doprostřed."

Skywalker tak učinil, potom šel a usedl k jednomu ze stromů, jež lemovaly malou mýtinu. Mara naplnila malý sondážní balon a vypustila jej na anténovém drátu, táhla vedení od přijímače do zásuvky tam, kde měl droid původně vysouvací hledač. "Hotovo," řekla a podívala se na Skywalkerera.

Tvrdě spal, opřený o strom.

Mara opovržením zasupěla. Jedi! hodila po něm tím epitetem, a obrátila se zpět k droidovi. "Tak jdem na to," řekla mu a opatrně usedla na zem. Její podvrtnutý kotník se téměř zahojil, věděla však, že ho nemůže přetěžovat.

Droid tázavě pípl, kupolka se otočila a krátce se zadívala na Skywalkerera. "Řekla jsem - jdem na to," opakovala nevlídně. Droid znovu pípl rezignovaným hlasem. Pulzový ukazatel na přijímači jenom blikl, když si droid vyžádal od vzdáleného komputru na Xplánu záznam hlášení; znovu blikl, když se záznamník napojil.

Najednou droid zařičel zjevným vzrušením. "Co?" naléhala Mara, popadla blaster a rychle přehlédla okolí. Všechno se zdálo být v pořádku. "Tak co, je tam konečně ta zpráva?"

Droid pípl na souhlas a kupolka se znovu obrátila ke Skywalkerovi. "Tak sem s ní," zavrčela Mara. "Dělej - jestli tam bude něco, co má slyšet, přehraješ mu to později."

Droid se lehce nachýlil dopředu a na matných kovových listech se objevil holografický obraz.

Nikoli však obraz Karrda, jak očekávala. Byl to obraz zlatem opláštěného protokolárního droida. "Dobrý den, mistře Luku," řekl protokolární droid pozoruhodně afektovaným hlasem. "Přináším vám pozdravy od kapitána Karrda - a samozřejmě stejně tak vám, paní Maro," dodal jakoby dodatečně. "Jeho i kapitána Sola velice potěšila zpráva, že jste oba naživu a v pořádku po té nehodě."

Kapitána Sola? Mara civěla na holograf s pocitem naprostého ohromení. Co to u všech všudy Karrde dělá? - skutečně řekl Solovi a Calrissianovi o Skywalkerovi?

"Věřím, že dokážeš dešifrovat tuto zprávu, Artoo," pokračoval škrobený protokolista. "Kapitán Karrde navrhl, abych já byl využit k tomu, abychom uvrhli ve větší zmatek dešifranty strany protivníka. Podle kapitána Karrda jsou ve městě Hyllyardu příslušníci imperiálních úderných oddílů a čekají, až se objevíte."

Mara stiskla zuby a vrhla pohled na svého spícího vězně. Tak Thrawn se přece jenom nedal oklamat. Ví, že Skywalker je tady a čeká, že je oba dostane.

S tvrdohlavou umíněností překonala paniku z únavy, která jí stoupala hrdlem. Ne. Thrawn to není - nebo si tím aspoň není jistý. Má pouze podezření. Kdyby si byl jistý, nezůstal by v táboře nikdo, kdo by jí tuhle zprávu poslal.

"Kapitán Karrde imperiálním namluvil, že bývalý zaměstnanec ukradl cenné zboží a pokusil se utéci s jiným zaměstnancem jménem Jade v patách. Navrhuje, protože nikdy neoznačil Jade za ženu, že byste si vy a paní Mara mohli prohodit role, až vyjdete z lesa."

"To je ohromný," zamumlala Mara sama pro sebe. Jestli si Karrde myslí, že hodlá vydat Skywalkerovi ochotně svůj blaster, aby ji s ním dlobal do žeber, měl by se pokusit vymyslet něco jiného.

"V každém případě," pokračoval protokolární droid, "říká, že s kapitánem Solem pracují na plánu jak se pokusit vás zachytit dřív, než se to podaří příslušníkům úderných oddílů. Když ne, pak udělají, co mohou, aby vás osvobodili. Obávám se, že už v tuto chvíli nemám, co bych vám řekl - kapitán Karrde vymezil pro zprávu limit jedné minuty reálného času, aby se zabránilo lokalizování místa vysílání. Přeje vám hodně štěstí. Dej dobrý pozor na mistra Luka, Artoo... a na sebe taky."

Obraz zmizel a droidův projektor zhasl. Mara vypnula komunikátor a zapojila cívku antény, aby stáhla balon dolů.

"To je dobrý nápad," zahuhlal Skywalker.

Ostře se na něho podívala. Oči měl stále zavřené. "Myslela jsem si, že to na mě jenom hraješ," odsekla neprávě přesvědčivě. "Nehraju," opravil ji ospale. "Jsem unášen spánkem sem a tam, ale stejně je to dobrý nápad."

Popotáhla. "Tak na to zapomeň. Zkusíme jít pár kilometrů na sever a obejdeme Hyllyard zezadu přes pláně." Podívala se na časoměr, potom vzhůru mezi stromy. Temné mraky zakryly modrou oblohu. Nejsou to dešťové mraky, usoudila, ale přesto uberou dost ze zbývajících denního světla. "Ale můžeme to odložit na zítřek," řekla a ulehčila zase svému kotníku, jak se postavila na nohy. "Ty chceš ale co," zarazila se. Kdyby se jeho dech dal využít jako pohon, zase by někam odletěl.

A to ji postavilo před úkol zbudovat tábořiště pro oba. Hrůza. "Ani se nehni," zavrčela na droida. Otočila se k místu, kde nechala kufřík první pomoci -

Droidův elektronický výkřik ji přiměl k prudkému obratu, s rukou na blasteru a s očima pátrajícími kolem po nebezpečí - A v tom jí na ramena a na záda zplna dopadla těžká váha, vysílající palčivé jehly bolesti do její kůže a mrštila ji obličejem k zemi.

Její poslední myšlenka, než ji pohltila tma, bylo nesplněné přání, proč nezabila Skywalkera, když měla možnost.

Luka vyburcovalo z dřímot varovné cvrlikání Artoo. Otevřel oči právě ve chvíli, když hromada svalů a drápů dopadla prostorem Maře na záda.

Vyskočil, ospalost byla rázem ta tam. Vornskr stál nad Marou, přední drápy zaťaté do jejích ramen, s hlavou ke straně, jako by se chystal zabořit ji zuby do krku. Mara ležela nehnutě, s týlem obráceným k Lukovi - jestli byla mrtvá nebo jenom omráčená, to nemohl říct. Artoo, příliš daleko, než aby ji dostihl včas, se přesto tím směrem sunul tak rychle, jak mu kolečka dovolovala, se svou malou elektrickou svářečkou připravenou, jako by šel do bitvy.

Luke se zhluboka nadechl a zaječel.

Nebyl to obyčejný výkřik; ale zmrazující, dunivé, nelidské zavytí, které jako by naplnilo celou mýtinu a odráželo se zpět od vzdálených kopců. Byl to krev zmrazující výkřik draka krayta, tentýž výkřik, kterým Ben Kenobi poděsil a odehnal písečné lidi od Luka před lety na Tatooinu.

Vornskr to nezahnilo. Ale byl viditelně překvapený a nakrátko zapomněl na svou kořist. Částečně se přesunul Maře ze zad, obrátil se, zavrčel a zadíval se po zvuku.

Na chvíli se Lukův pohled zaklesl do pohledu zvířete a Luke se bál pohnout, aby kouzlo neporušil. Kdyby je mohl udržet, než se tam Artoo dostane se svou svářečkou...

A potom sebou Mara, stále přibítká k zemi, trhla. Luke přiložil dlaně k ústům a znovu zavyl. A vornskr znovu v odpověď trochu přesunul svou váhu.

Mara se pod šelmou převalila na záda, její ruce se propletly mezi předními drápy, aby stiskly zvířeti krk. Byla to jediná příležitost, která se Lukovi naskytla. Luke se odrazil od kmene za sebou, aby zaútočil na vornskrovu slabiny.

Vůbec se k němu nedostal. I když se na úder připravil, vornskrova oháňka zničehonic švihla a zasáhla ho tvrdě do ramene a do obličeje a poslala ho v kotrmelcích stranou na zem.

V mžiku byl znovu na nohou, matně si uvědomil ohnivě pálicí ránu přes tvář a čelo. Vornskr zasyčel, když se k němu zase blížil, a vytasil drápy ostré jako břitva, aby ho zastráhl. Artoo se zapojil do boje a vyslal blesk do levé přední tlapy; vornskr se jakoby mimoděk ohnal po svářečce, utrl ji, až se její kousky rozletěly kolem. Současně švihl ocasem a úder vychýlil Artoo na jedno kolečko. Zvíře se ohánělo znovu a znovu, aby droida převrátilo.

Luke skřípal zuby a zuřivě se snažil na něco přijít. Předstírané údery pěstí na hlavu zvířete byla pouze zdržovací taktika; ale kdyby ho přestal obtěžovat, byla by už Mara mrtvá. Vornskr by jí svými drápy buď utrl paže, nebo by se jednoduše brutální silou vymanil z jejího stisku. Ztrátou svářečky ztratil Artoo svou bojeschopnost; a jestli na něj vornskr bude dál dorážet tou bičovitou oháňkou...

Oháňka. "Artoo!" vykřikl Luke. "Až tě příště uhodí ocasem, snaž se ho zachytit."

Artoo rozřeseně pipl, že rozumí, a napřáhl svou pevnou úchopnou paži. Luke to zpozoroval koutkem oka a stále se snažil zaměstnávat vornskrovu hlavu a přední tlapy. Oháňka znovu švihla a Artoo ji s vítězným zaštěbetáním chytil. To štěbetání rychle přešlo ve výkřik. Vornskr svůj ocas osvobodil téměř jakoby mimochodem a s ním odešla i větší

část úchopné paže. Úchop trval chvíli, ale byla to právě doba, kterou Luke potřeboval.

Přikrčil se podél trupu Artoo a pod uvězněnou oháňkou hmátl Maře na bok a popadl svůj světelný meč.

Ocas po něm švihl, když se převracel zpátky na nohy, ale to už byl z dosahu za bokem Artoo. Roznítíl světelný meč, protáhl zářivé ostří kolem bušících drápů a polechtal vornskra na nose.

Šelma zařvala zlostí nebo bolestí a odvrátila se od té bizarní stvůry, která ji kousla. Luke na ni dorážel znovu a znovu a snažil se ji zahnat od Mary, aby jí mohl bezpečně dát smrtící ránu.

Pojednou vornskr jediným plynutím pohybem skočil dozadu na pevnou půdu a pak přímo na Luka. Jediným, stejně plynutím pohybem jej Luke rozťal ve dvě.

"Už bylo na čase," zakrákal chraptivý hlas Lukovi u nohou. Podíval se dolů a spatřil Maru, jak odhazuje půlku mrtvého vornskra z prsou a zvedá se na loket. "Cos to u všech plamenů dělal za pitomosti?"

"Myslel jsem, že by se ti nelíbilo mít utáté ruce, kdybych se netrefil," odpověděl jí Luke a ztěžka dýchal. Ustoupil o krok, když se posadila, a podal jí ruku, aby se mohla opřít.

Odstrčila ji. Pomalu se obrátila na ruce a kolena, unaveně se zvedla na nohy a obrátila se tváří k němu.

Už zase s blasterem v ruce.

"Hned ten světelný meč odhod a ustup," zasupěla a dodávala svým slovům důraz pohybem zbraně.

Luke povzdechl a zavrtěl hlavou. "Divím se ti," řekl, zajistil světelný meč a hodil jej na zem. Hladina adrenalinu mu poklesávala, tvář a rameno ho bolely. "Nebo sis nevšimla, že Artoo a já jsme ti právě zachránili život?"

"Všimla. Díky." Mířila na něj blasterem a shýbla se pro světelný meč. "Beru to jako odměnu za to, že jsem tě přede dvěma dny nezastřelila. Jdi si tamhle sednout."

Luke se podíval na Artoo, který si pro sebe tiše naříkal. "Nebudeš nic namítat, když se nejdřív podívám na Artoo?" Mara shlédla dolů na droida s ústy sevřenými do tenké linky. "Jistě, jdi." Zvolna od nich poodešla, zvedla kufřík s první pomocí a dovlekla se ke stromu na okraji palouku.

Artoo na tom nebyl tak špatně, jak se Luke obával. Svářečka i úchopné rameno byly čistě odlomené, žádné dráty nevyčuhovaly ani tam nebyly části komponentů, které by se mohly někde zachytit. Luke tiše dodával droidovi odvahy a oba kusy se mu podařilo připevnit.

"Tak co," zeptala se Mara; opřená vsedě o strom si opatrně potírala hojivou masťou krvavé škrábance na pažích.

"Prozatím je v pořádku," řekl jí Luke, když šel kolem ní ke svému stromu a sedl si. "Už byl poničený hůř."

"To ráda slyším," řekla kysele. Vrhla na Luka pohled, prohlížela si ho. "Pěkně tě zřídil, co?"

Luke si opatrně ohmatl podlitinu, která se mu táhla přes tvář a čelo. "To bude dobrý."

Zasupěla. "To jistě bude," řekla hlasem okořeněným ironií a vrátila se k ošetřování svých šrámů. "Zapomněla jsem - že jsi taky hrdina."

Luke ji pozoroval a znovu se pokoušel pochopit složitost a protiklady této podivné ženy. I na vzdálenost tří metrů mohl vidět, jak se jí třese ruka, když se natírala masťou: snad reakcí na šok nebo svalovou únavou. Skoro jistě i strachem - unikla krvavé smrti o pouhých pár centimetrů, a musela by být blázen, kdyby si toho nebyla vědoma.

Mara, jako by na sobě cítila jeho pohled, zvedla hlavu. "Už jsem ti poděkovala," zavrčela. "Co ještě chceš, medaili?"

Luke zavrtěl hlavou. "Jenom se chci dozvědět, co se ti přihodilo." Na okamžik se zelené oči rozsvítily starou nenávistí. Ale jenom na okamžik. Útok vornskra, který přišel na závěr dvoudenního namáhavého pochodu beze spánku, ji citově oslabil. Hněv se z jejích očí vytratil a zůstal tam jen unavený chlad. "Ty ses mi přihodil," řekla hlasem spíše unaveným než hořkým. "Vylezl jsi z nějaké špinavé farmy šestého řádu na planetě desátého řádu a zničil jsi mi život."

"Jak?"

Její obličej nakrátko zaplnilo opovržení. "Ty nemáš nejmenší poněti, kdo jsem, že ne?"

Luke zavrtěl hlavou. "Jsem si jistý, že bych si tě pamatoval, kdybychom se potkali."

"To je pravda," řekla ironicky. "Velký, vševědoucí Jedi. Vidí všecko, slyší všecko, ví všecko, chápe všecko. Ne, my jsme se vlastně nepotkali; ale byla jsem tam, kdyby ses obtěžoval si mne povšimnout. Tančila jsem v paláci Jabby Hutta v den, když jsi tam přišel pro Sola."

Tak takhle to je. Pracovala pro Jabbu; a když Jabbu zabil, zničil jí život...

Zamračil se na ni. Ne. Její štíhlá postava, pohyblivost a půvab - to jistě patří k profesionální tanečnici. Ale její zručnost v pilotování, její prvotřídní střelecké mistrovství, její nevysvětlitelná znalost zacházení se světelným mečem - to k tanečnici určitě nepatří.

Mara stále čekala a svým výrazem ho vyzývala, aby se dovtipil. "Ty jsi ale nebyla pouhou tanečnicí," řekl jí. "To byla jenom záminka."

Zkroutila rty. "Velmi dobře. Bezpochyby ten vychvalovaný vnitřní pohled Jediho. Tak pokračuj; jde ti to náramně. Co jsem tam tedy ve skutečnosti dělala?"

Luke zaváhal. Existovala spousta možností: mohla být chtivá peněz, mohla být podloudnice, tichá Jabbova tělesná stráž, vyzvědačka z nějaké soupeřící zločinecké organizace...

Nikoli. Její znalost zacházení se světelným mečem... a najednou mu všechny částičky do sebe rychle zapadly.

"Čekala jsi na mne," řekl. "Vader věděl, že tam přijdu, abych se pokusil zachránit Hana, a tak tě vyslal, abys mne zajala."

"Vader?" přímo to jméno vyplivla. "Abys mě nerozesmál. Vader byl hlupák, pohyboval se na samé hranici velezrady."

Můj pán mne vyslal k Jabbovi, abych tě zabila, ne abych tě získala."

Luke na ni civěl a ledové mrazení mu přejelo po zádech. To nemohlo být... ale jak se tak díval do té zmučené tváře, věděl to s náhlou jistotou. "A tvůj pán," řekl tiše, "byl císař."

"Ano," pravila hlasem, v němž zněl sykot hada. "A tys ho zničil." Luke tvrdě polkl. On císaře nezabil - to udělal Darth Vader - ale jak se zdálo, Mara nebyla nakloněna tomu, aby se starala o takové maličkosti. "Stejně se mylíš," řekl. "On se mne pokoušel získat."

"Jenom proto, že jsem selhala," odsekla se staženými svaly na hrdle. "A jenom když tě Vader postavil přímo před něj. Myslíš si, že nevěděl, že ti Vader slíbil, že ti ho pomůže svrhnout?"

Ano, Vader skutečně zamýšlel takové spojenectví v průběhu jejich souboje v Oblačném Městě. "Nemyslím, že to byla vážná nabídka," zamumlal.

"Ale císař ano," řekla Mara kategoricky. "On to věděl. A co věděl on, to jsem věděla já."

Její oči se naplnily vzdálenou bolestí. "Byla jsem jeho specialista, Skywalkere," pravila a v jejím hlase zněla vzpomínka. "Jeho nejbližšímu okolí jsem byla známa jako císařova prodloužená ruka. Sloužila jsem po celé galaxii a dělala jsem práci, jakou císařská flotila a příslušníci úderných oddílů nemohli zvládnout. Já k tomu měla velké nadání, rozumíš - já mohla zaslechnout jeho volání odkudkoli z Impéria a odpovídat mu tímtež způsobem. Odhalovala jsem mu zrádce, hubila jeho nepřátele, pomáhala mu řídit tupé byrokraty, jak potřeboval. Požívala jsem vážnosti, měla jsem moc a byla jsem vážená."

Pomalů se její oči navracely z minulosti. "A tys mne o to všechno připravil. Už jenom proto si zasloužíš zemřít."

"Co se nepovedlo?" přinutil se Luke zeptat.

Její rty se zkroutily. "Jabba mě nechtěl nechat jít s popravčí četou. To byl celý on - čistý a prostý. Pokoušela jsem se doprošovat, mámit to na něm, žebrat - nemohla jsem změnit jeho úmysl."

"Ne," řekl Luke hluše. "Jabba byl velice odolný vůči ovládnutí vědomí silou."

Jestli však ona byla v Sail Barži...

Luke se zachvěl a okem svého vědomí si promítl onu děsivou vizi v tmavé sluji na Dagobahu. Tajuplná silueta ženy, jež stála na palubě Sail Barže a vysmívala se mu, když vysoko třímala jeho ukořistěný světelný meč.

Před časem mu sluj navodila obraz možné budoucnosti. "Málem se ti to podařilo," řekl tiše.

Mara se na něj ostře zahleděla. "Já si neříkám o pochopení, ani o sympatie," vyplívala. "Chtěl jsi to vědět. No dobrá; teď to víš." Nechal ji chvíli ošetřovat rány a byl zticha. "A proč jsi tedy tady?" zeptal se. "Proč nejsi na straně Impéria?"

"Jakého Impéria?" odtušila. "To umírá - ty to víš právě tak dobře jako já."

"Ale ono pořád ještě existuje -"

Briskně ho přerušila zničujícím pohledem. "Ke komu bych šla?" tázala se. "Oni mě neznali - nikdo z nich mě neznal.

Neznali mě především jako císařovu pravou ruku. Já byla jen stín, působící mimo normální velitelské a protokolární pravomoci. Neexistovaly žádné záznamy o mé činnosti. Těch několik lidí, kterým jsem byla oficiálně představená, si o mně myslelo, že jsem dvořanská nula, menší kousek mobilní dekorace, udržovaný v paláci pro pobavení císaře."

Její oči se opět odebraly do vzpomínek. "Po Endoru jsem neměla kam jít," řekla hořce. "Neměla jsem styky, prostředky - už jsem dokonce neměla ani vlastní totožnost. Byla jsem sama."

"A tak ses přidala ke Karrdovi."

"Nakonec. Nejdřív jsem se čtyři a půl roku potloukala mezi nejhorší spodinou galaxie a dělala jsem, co se mi chtělo." Její oči na něm spočívaly s viditelnými plamínky záště. "Dřela jsem, abych se dostala tam, kde jsem, Skywalkere. A nemysli, že mi to pokazíš. Tentokrát ne."

"Nechci ti nic pokazit," odpověděl jí Luke poklidně. "Jediné co chci, je dostat se zpátky do Nové republiky."

"A já chci zpátky staré Impérium," odtušila. "Nedostaneme vždycky to, co chceme, že?"

Luke zavrtěl hlavou. "Ne. Nedostaneme."

Okamžik na něj hleděla. Pak nečekaně vzala tubu s hojivou masťou a hodila mu ji. "Na - natři si s tím tu podlitinu. A trochu se prospí. Zítra budeme mít asi perný den."

KAPITOLA

27

Nákladní loď Atřidy vyklouzla z Chimaefiny náhvězdné strany: byla to obrovská kosmická bedna s přidavným hyperpohonem. Její matný kovový povlak se těžkopádně leskl v záři návěštních světél hvězdného destruktoru.

Thrawn seděl na svém velitelském stanovišti, sledoval údaje senzorů a pokyvoval. "Vypadá to dobře, kapitáne," pravil Pellaeonovi. "Přesně tak, jak má. Můžete přistoupit ke zkoušce, jakmile bude vše připraveno."

"Ještě to potrvá několik minut," odpověděl mu Pellaeon a pozorně sledoval výstupy na svých displejích. "Technici mají ještě problémy s vyladováním krycího štítu."

Zadržel dech. Nevyzkoušený krycí štít a speciálně upravená nákladní loď, která stála ohromné množství peněz - peněz, které Impérium nemělo na rozhazování.

Ale velkoadmirál pouze přikývl. "Už je čas," řekl klidně. "Co přišlo z Myrkru?"

"Poslední pravidelné hlášení přišlo před dvěma hodinami," odvětil Pellaeon. "Pořád negativní."

Thrawn zase přikývl. "A poslední zpráva ze Sluis Vanu?"

"Ale..." Pellaeon vzal do ruky příslušný lístek. "Přechodně sto dvanáct válečných lodí. Šedesát pět nákladních, ostatní doprovodné."

"Šedesát pět," opakoval Thrawn s viditelným uspokojením.

"Výtečně. To znamená, že si můžeme vybrat." Pellaeon nepříjemně ztuhl. "Ano, pane."

Thrawn se odvrátil a podíval se na Pellaeona. "Něco vás znepokojuje, kapitáne?"

Pellaeon kývl směrem k lodi. "Nerad je vysílán na nepřátelské území bez jakékoli možnosti komunikování."

"V tom nemáme příliš na vybranou," suše mu připomněl Thrawn. "Takhle ten krycí štít funguje - nic nevyjde ven, nic se nedostane dovnitř." Zvedl jedno obočí. "Ovšem za předpokladu, že to vůbec funguje," dodal pichlavě.

"Ano, pane, ale..."

"Ale co, kapitáne?"

Pellaeon se napřímil a prudce se naklonil dopředu. "Zdá se mi, že v téhle operaci bychom měli využít C'baotha."

Thrawnův pohled ztvrdl. "C'baotha?"

"Ano. Mohl by nám navodit spojení se -"

"My spojení nepotřebujeme, kapitáne," přerušil ho Thrawn. "Nám zcela postačí pečlivé načasování."

"Nesouhlasím, pane. Za normálních okolností ano, pečlivé načasování by je uvedlo do správného postavení. Ale nemůžeme předvídat, jak dlouho potrvá, než dostaneme povolení z kontrolního stanoviště na Sluisu."

"Naopak," odtušil chladně Thrawn. "Já jsem sluisické pečlivě prostudoval. Mohu předem přesně určit, jak dlouho jim bude trvat, než loď vpustí."

Pellaeon stiskl zuby. "Kdyby na kontrolních stanovištích byli pouze sluisští, tak snad. Ale když Rebélie nacpala tolik vlastního materiálu do systému Sluis Van, jistě bude mít i své lidi na kontrolních stanovištích."

"To nic neznamená," odvětil Thrawn. "Sluisští budou mít velení. Jejich tempo bude určovat běh událostí."

Pellaeon vydechl a přiznal porážku. "Ano, pane," zabručel. Thrawn ho sledoval. "To není předstírání statečnosti, kapitáne. Nebo dokazování, že imperiální flotila se může bez něho obejít. Jednoduše si nemůžeme dovolit využívat C'baotha příliš mnoho nebo příliš často."

"Protože začneme být na něm závislí," bručel Pellaeon. "Jako bychom byli všichni zavrtaní do bojového počítače."

Thrawn se usmál. "To vám pořád vadí, že? To je jenom část problému. Co mi dělá větší starosti, je, že nedáváme mistru C'baothovi příliš mnoho chuti k takovému druhu moci."

Pellaeon se na něj zamračil. "Řekl, že žádnou moc nechce."

"Pak ovšem lže," chladně opáčil Thrawn. "Všichni lidé touží po moci. A čím víc jí mají, tím víc jí chtějí."

Pellaeon o tom chvíli přemýšlel. "Ale znamená-li pro nás hrozbu..." Přerušil se, když si náhle uvědomil přítomnost ostatních důstojníků a mužů zaměstnaných všude kolem nich.

Velkoadmirál nebyl natolik zdrženlivý. "Proč se ho nezbatit?" dokončil otázku. "Je to velmi prosté. Protože budeme mít brzy možnost naplnit jeho touhu po moci až po okraj... a až tak učiníme, nebude větší hrozbou než jiný nástroj."

"Leia Organa Solo a její dvojčata?"

"Přesně," přikývl Thrawn a oči mu zazářily. "Jakmile je bude mít C'baoth v rukou, nebudou mu tyto malé výlety s flotilou ničím jiným než rušivými epizodami, které ho odvádějí od jeho skutečné práce."

Pellaeon se přistihl, jak uhýbá očima před intenzitou jeho pohledu. Ta teorie se zdála být docela dobrá; ale její uvedení do praxe... "Ovšem za předpokladu, že Noghriové budou vůbec s to navázat s ní spojení."

"To budou." Thrawn byl pln poklidné důvěry. "Ona a její strážci se nakonec vydají ze svých triků. Určitě dříve než my budeme u konce s Noghrii."

Před Pellaeonem zazářil displej. "Jsou připraveni, pane," řekl. Thrawn se otočil k lodi. "Je to na vás, kapitáne."

Pellaeon nabral zhluboka dech a stiskl vypínač komlinku. "Krycí štít: aktivovat!"

A venku za průzorovým okénkem ta zkosená nákladní loď zůstala přesně tak, jak byla.

Thrawn na loď soustředěně hleděl a pak se otočil na Pellaeona se spokojeným úsměvem ve tváři. "Výtečně, kapitáne."

Přesně jak jsem chtěl. Blahopřeji vám a vašim technikům."

"Děkuji, pane," řekl Pellaeon, uvolnil svaly, jejichž ztuhnutí ani nezaregistroval. "Takže máme zelenou?"

Velkoadmirálův úsměv se nezměnil, jen jeho tvář kolem toho úsměvu ztvrdla. "Máte zelenou, kapitáne," řekl vážně.

"Zalarmujte průzkumníky; připravte se ke startu směrem k bodu setkání."

"Doky na Sluis Vanu jsou naše."

* * *

Wedge Antilles vzhlédl od destičky s údaji s nedůvěrou. "Vy si snad děláte legraci," řekl dispečerovi. "Eskortní povinnost?"

Tázaný se na něj nevinně podíval. "Jakou legraci?" otázal se. "Vy chlapi na Xplánech - vy přece doprovázíte pořád."

"My doprovázíme lidi," odtušil Wedge. "My nejsme hlídací psi nákladních lodí."

Dispečerův nevinný pohled se zhroutil do lehce zahaleného znechucení. "Podívejte, veliteli, nehrajte to na mne," zabručel. "Budete běžná fregatová eskorta - jaký je v tom rozdíl, jestli fregata vezme na palubu lidi nebo havarovaný reaktor?"

Wedge se opět podíval na destičku s údaji. Byla to věc profesionální hrdosti, v tom byl ten rozdíl. "Sluis Van je pro Xplány moc daleko," řekl místo toho.

"No jo, zvláštní linka říká, že zůstanete na palubě fregaty, dokud nedosáhnete systému," řekl dispečer a sáhl si přes pult pro šifrovací klíč k Wedgově destičce. "Vy ji tam prostě jen doprovodíte."

Wedge převedl na obrazovku zbytek údajů zvláštní linky. Pak budou muset sedět v docích a čekat až se shromáždí zbytek konvoje, než konečně odvezou náklad na Bpfasš. "Ale to budeme dlouho pryč z Koruskantu," řekl.

"Být vámi, pokládal bych to za výhodu, veliteli," řekl dispečer a ztišil hlas. "Tady se něco chystá. Myslím, že radní Fey'lya a jeho lidi mají v úmyslu se dát do pohybu."

Wedge pocítil, jak jím projelo zamrazení. "Snad tím nemyslíte... nějaký puč?"

Dispečer vyskočil jako uštknutý. "Ne, ovšem že ne. Myslíte si, že Fey'lya -?"

Ustal v hovoru a jeho oči byly najednou plné starostí. "Inu, já to slyšel. Vy jste jeden z Ackbarových tvrdohlavců, že jo? Mějte oči otevřené, veliteli; Ackbar ztratil jakýkoli styk s obyčejným bojovníkem Aliance. Fey'lya je jediný v radě, kdo se opravdu stará o naše blaho." Ukázal na destičku s údaji. "Třeba tohle. Všechny tyto nesmysly přišly z Ackbarova úřadu."

"No jo, dobrá, ale tam venku je pořád ještě Impérium," zabručel Wedge. Bylo mu trapné, že dispečerův slovní útok na Ackbara ho čistě posunul na druhou stranu jeho vlastní polemiky. Přemýšlel, jestli to dispečer udělal záměrně... nebo jestli už i on byl skutečně jedním z rostoucího počtu Fey'lyových stoupenců v armádě.

A když o tom tak uvažoval, nemusel by nějaký malý výlet z Koruskantu koneckonců být tak špatný nápad. Aspoň se dostane z dosahu toho bláznivého politického štábu. "Kdy odlétáme?"

"Hned jak se vám podaří vaše lidi shromáždit a dostat je na palubu," řekl dispečer. "Už nakládají vaše stíhačky." "Dobrá." Wedge se odvrátil od pultu a zamířil dolů chodbou k instruktážní místnosti. Ano, poklidný malý výlet na Sluis Van a Bpfass je teď to nejlepší. Dá mu trochu prostoru k vydechnutí, a on se pokusí utídnout si, co se to děje v téhle Nové republice, pro kterou tolik riskoval, aby ji pomohl vybudovat.

A pokud by je imperiální cestou otravovali... byla by to aspoň hrozba, proti které mohl bojovat.

KAPITOLA

28

Bylo právě před polednem, když začali vnímat slabounké zvuky, které k nim pronikaly lesem. Po další hodině se přiblížily natolik, aby je mohl Luke konečně rozeznat.

Spídry. "Myslíš, že je to vojenský typ?" zamumlala Mara, když se svištivý hukot dvakrát zvedl a opadl v dálce.

"Určitě," přisvědčil jí Luke chmurně. "S jedním jsem na Endoru málem vletěl do stromu."

Neodpověděla a Luke chvíli uvažoval, zda zmínka o Endoru byla zrovna nejvhodnější. Ale pohled na Mařin obličej jeho obavy zahladil. Naslouchala. "Zní to, jako by také mířily na jih," řekla po minutě.

Luke poslouchal. "Taky se mi zdá," řekl. "Chtěl bych vědět... Artoo, můžeš nám vypracovat audiomapu?"

Zaznělo přitakávající zapípání. O chvíli později se zapnul droidův holografický projektor a objevila se dvoubarevná mapa.

"Měla jsem pravdu," řekla Mara a ukazovala. "Několik jednotek je přímo před námi, zbytek směřuje k jihu. Na severu není nic."

"To znamená, že se musíme stočit k severu," řekl Luke. Mara se na něj zakabonila. "Jak jsi k tomu došel?"

"No, musejí vědět, že míříme k městu Hyllyard," řekl. "Soustředili své pátrání ve směru přístupové cesty."

Mara se pousmála. "To je ale nádherná naivita Jediho," pravila. "Myslím, že sis neuvědomil, že když je neslyšíme, neznamená to, že tam nejsou."

Luke se mračil na holografickou mapu. "Hm, ovšem že by mohli mít někoho na čekané," přitakal. "Ale co jim to bude platné?"

"Ale jdi, Skywalkere - to je nejstarší učebnicový taktický figl. Když okolí vypadá neproniknutelně, kořist zalehne a čeká na lepší příležitost. Pokud nechceš, aby to udělala, tak jí nabídní něco, co vypadá jak možný průchod."

Podívala se na mapu a jela prstem po "klidném" úseku na mapě. "Získají výhodu, když se stočíme k severu, abychom se vyhnuli slyšitelným spídrům. Bude to pro ně bezprostřední důkaz, že jsme podnikli něco, abychom se před nimi schovali."

Luke se zašklebil. "Ledaže by žádný důkaz nepotřebovali."

Mara zasupěla a zase se napřímila. "Otázkou je, co teď provedeme my?"

Luke se zase zadíval na mapu. Podle Mařina odhadu nebyli dále než čtyři pět kilometrů od okraje lesa - dvě hodiny, možná méně. Jestliže se imperiální už začali rozmísťovat před nimi... "Možná že se nás pokusí obklíčit," řekl pomalu.

"Pohyblivými jednotkami od severu i od jihu a případně zezadu."

"Pokud už to neudělali," pravila Mara. "Oni přesně nevědí, jak rychle postupujeme, takže stejně musí vytvořit veliký kruh. Asi udělají široký zátaž bojovými vozy nebo pátracími vznášedly a se skupinou spídrů operujících kolem každého ohniskového bodu. To je běžný postup úderných oddílů, když vytvářejí síť."

Luke sešpulil rty. Ale co imperiální nevěděli, bylo, že jedna z kořistí přesně věděla, co mají za lubem. "Tak jak prorazíme?" zeptal se.

Mara zasykla mezi zuby. "Nijak," řekla jakoby nic. "Nejsme dostatečně vybaveni."

Slabý svist a hukot se zase ozval kdesi před nimi, zvyšoval se a pak opadal, jak mýjel v dálce. "V tom případě," řekl Luke, "bychom mohli jít rovnou doprostřed. A dojít k nim dříve, než nás zpozorují."

Mara si odfrkla. "Jako obyčejní turisté, kteří nemají co skrývat?"

"Máš lepší nápad?"

Sjela ho pohledem bez jakéhokoli postranního úmyslu. "Vlastně ne," přisvědčila. "Předpokládám, že se ti zachce zahrát si tu obrácenou roli, jak navrhoval Karrde."

Luke pokrčil rameny. "Nejsme schopni si prostřílet cestu," připomněl jí. "A jestli máš pravdu s tím obchvatným manévrem, nebudeme se ani moct skrz ně proplížit. Nezbyvá nám, než je oklamat, a čím lepší klam to bude, tím větší budeme mít šanci."

Mara pohnula rty. "Taky si myslím." S malým zaváháním vyndala ze svého blasteru zásobník a blaster mu podala i s předloketním pouzdem.

Luke jej vzal a připevnil k ruce. "Měli by se podívat, jestli je nabitý," jemně zašpičkoval. "Já bych to udělal."

"Hele, Skywalkere, jestli si myslíš, že ti dám nabitou zbraň -"

"A když nás najde nějaký vornskr dřív než imperiální," přerušil ji Luke pokojně, "nepodaří se ti ho rychle nabít."

"Možná že mi to bude jedno." Luke přikývl. "Možná že ne."

Zase se na něj zlobně podívala, ale zloba nebyla přesvědčivá. S viditelně stisknutými zuby mu vložila zásobník do ruky.

"Děkuju," řekl Luke, nabil blaster a připevnil si ho na levé předloktí. "A je to. Artoo?"

Droid pochopil. Jedna z lichoběžníkových sekcí na vrcholku jeho svrchní části, nerozeznatelná od ostatních segmentů, se rozevřela a objevila se v ní hluboká skrýš. Luke se otočil k Maře a nastavil ruku.

Podívala se na tu otevřenou dlaň, pak na skrýš. "Tak takhle jsi to udělal," trpce poznamenala, odepula světelný meč a podala mu ho. "Pořád mi nebylo jasné, jak jsi tu věc propašoval k Jabbovi."

Luke vsunul světelný meč a Artoo zavřel dvířka. "Já si o něj řeknu, až ho budu potřebovat," řekl droidovi.

"Nepočítej, že s ním moc pořídiš," varovala ho Mara. "Ysalamiriové působí několik kilometrů za okraj lesa - žádný z triků k předvídání útoku nebude poblíž Hyllyardu působit."

"Rozumím," přikývl Luke. "Myslím, že jsme připraveni vyrazit."

"Ne docela," řekla Mara a prohlížela si ho. "Brání tomu tvůj obličej."

Luke zdvihl obočí. "Nemyslím, že by ho Artoo mohl někam schovat."

"Zábavné. Já měla na mysli něco jiného." Mara se rozhlédla kolem, pak zamířila k trsu nenápadně vyhlížejících křovin. Když k němu došla, popustila spodek rukávu své blůzy, aby si chránila ruce a pečlivě utrhla několik listů. "Vyhrň si rukáv a ukaž ruku," nařídila mu, když se k němu vrátila.

Lehce mu přejela po předloktí koncem jednoho listu. "Tak. Jestlipak to působí?"

"Co to má vlastně - áááh!" Poslední Lukovo vydechnutí z něj vybuchlo, když se mu do předloktí zabodla svíravá bolest.

"Působí," řekla Mara s krutým uspokojením. "Jsi na ně alergický jako všechno. No tak, uvolni se - ta bolest přejde za pár vteřin."

"Á, díky," zaskřípal Luke v odpověď. Bolest nicméně ustupovala. "Už je to dobré. Ale co teď s tím ehmm! - s tím zatraceným svěděním?"

"To potrvá trochu déle," pravila a třela mu paži. "Nevšímej si ho. Co si o tom myslíš?"

Luke zaskřípal zuby. To svědění nebyla tak pronikavá bolest, ale měla pravdu. Tam, kde potřela pokožku listem, pokožka ztmavla a pod drobnými puchýřky se nafoukla. "Vypadá to odporně," řekl.

"To teda jo," souhlasila. "Chceš si to udělat sám, nebo ti to mám udělat já?"

Luke stiskl zuby. Nebude to nic příjemného. "Já si to udělám." Bylo to nepříjemné, ale po čase začala bolest z předloktí ustupovat. "Doufám, že jsem si to nenanesl příliš blízko k očím," procedil se zaťatými zuby a zahodil lístky do lesa a usilovně zápolil s nutkáním zarýt si do obličeje všechny nehty. "Hodilo by se mi, kdybych mohl ještě po zbytek odpoledne vidět."

"Myslím, že budeš v pořádku," ujistila ho Mara a zkoumala, jak to dopadlo. "Obličej máš pěkně odpudivý. Ale zato se nebudeš podobat žádnému popisu, který mají."

"To rád slyším." Luke se zhluboka nadechl a zopakoval si cvičení Jedi na potlačení bolesti. Bez síly nebylo tak účinné, ale zdálo se, že trochu pomáhá. "Jak dlouho budu takhle vypadat?"

"Puchýřky by měly zmizet po několika hodinách. Ostatní zmizí do zítřka."

"To postačí. Teď jsme připraveni?"

"Tak připravení, jak už nikdy nebudem." Otočila se zády k Artoo, uchopila držadla smyku a vykročila. "Tak pojď."

* * *

Šlo se jim dobře, navzdory doznívajícím bolestem v Mařině kotníku a šílenému svědění, které k Lukově úlevě začalo asi po hodině ustupovat a zanechávalo po sobě jen otekliny a znecitlivění.

Ušli další kilometr, svištivý hukot spídrů v dálce stoupal a opadal, když tam najednou byli.

Dva průzkumníci na spídrech v blýskavé bílé zbroji k nim přisvištěli dříve, než Luke zaznamenal, že se blíží. To znamenalo, že šlo jen o krátký přesun a že byli obeznámeni s polohou kořisti.

To znamenalo, že celá pátrací skupina je musela mít lokalizovanou a že k nim byla naváděna po několik posledních minut.

"Stůj!" zvolal zbytečně jeden z průzkumníků, když se nad nimi vznášeli a natočili k nim blasterová děla. "Ve jménu Impéria, udejte svou totožnost!"

Nastal čas divadla. "Hochu, to jsem rád, že ses tu objevil," zvolal Luke a vložil do svého hlasu tolik úlevy, kolik mu to jeho oteklé tváře dovolovaly. "Nemáte náhodou po ruce nějaký dopravní prostředek, co? Mám nohy skoro ušoupaný."

Nastala chvilka zaváhání. "Vaši totožnost," opakoval průzkumník. "Já se jmenuju Jade," řekl mu Luke. Ukázal na Maru.

"Mám tu dárek pro Talona Karrda. Nepředpokládám, že by on pro nás poslal povoz, nebo snad jo?"

Nastala krátká pauza. Průzkumníci se mezi sebou radili. Skutečnost, že zajatcem byla žena, je přece jen vyvedla z míry. Jestli to bude stačit, to ovšem byla otázka.

"Půjдете s námi," nařídil průzkumník. "Náš důstojník chce s vámi mluvit. Vy - ženo - položte toho droida a odstupte od něj."

"Tak fajn," řekl Luke, když druhý průzkumník zamanévroval se svým spídrem přes smyk s Artoo. "Ale chci, abyste mi oba dosvědčili. Kvůli mému záznamu, že jsem ji poctivě chytil dřív, než jste se objevili. Karrde se z těchtole odměn za dopadení moc často vychytráčí, ale z tohohle se nevykrouťí."

"Vy jste profesionální lovec lidí?" ptal se průzkumník s jasným tónem pohrdání v Mase.

"Správně," řekl Luke a vložil do svého hlasu něco profesionální hrdosti. Čím pevněji si o něm imperiální zafixují falešný obraz, tím déle jim potrvá, než prohlédnou tenhle klam.

Druhý průzkumník sesedl a připevnil držadla smyku k zadní části svého spídru. Nasedl a namířil si to zpět rychlostí rychlé chůze. "Vy dva ho následujte," nařídil první průzkumník, prosmykl se kolem a zařadil se coby zadní voj. "Nejdřív ale odhoďte ten blaster, Jade."

Luke uposlechl a vyrazili. První průzkumník se sklonil právě natolik, aby zdvihl opuštěný blaster a následoval je.

Trvalo další hodinu, než dosáhli okraje lesa. Oba spídry je doprovázely; jak pochodovali, skupina se začala rozrůstat, další spídry se přidávaly z obou stran, až vytvořily uzavřenou formaci po obou stranách Luka a Mary. Když se blížili k okraji lesa, začali se objevovat po zuby ozbrojení příslušníci úderných oddílů, připochoďovali s blasterovými puškami, které drželi zkřížené na prsou, a zaujali postavení kolem obou zajatců. Průzkumníci se seřadili opodál a vytvořili jakousi pohyblivou clonu.

Doprovod tvořilo deset motorizovaných průzkumníků a dvacet příslušníků úderných oddílů. Byla to impozantní přehlídka vojenské moci... a dokonce víc než pátrání zaujala Luka vážnost, s jakou tajuplný muž hovořící jménem Impéria tento incident pojal. Dokonce ani na vrcholku své moci neplýtvali imperiální tak lehkomyšlně příslušníky úderných oddílů.

Tři další lidé na ně čekali na padesátimetrovém pruhu otevřené krajiny mezi lesem a nejbližšími stavbami města Hyllyard: dva příslušníci úderných oddílů a muž s tvrdou tváří a distinkcemi majora na zaprášené hnědé imperiální uniformě. "Už bylo na čase," zabručel, když Mara a Luke byli popostrčeni k němu. "Kdo je to?"

"Ten muž říká, že se jmenuje Jade," hlásil jeden z komanda. "Profesionální lovec; pracuje pro Karrda. Tvrdí, že ta žena je jeho zajatec."

"Byla jeho zajatec," opravil ho major a podíval se na Maru. "Jak se jmenuješ, zlodějko?"

"Senni Kiffu," řekla Mara pevným hlasem. "A nejsem žádná zlodějka. Talon Karde mi dluží - moc mi toho dluží. Nevzala jsem si víc, než jsem si vysloužila."

Major se podíval na Luka, a Luke pokrčil rameny. "Karrdovy kšefty se mě netýkají. Řekl mi, abych ji přivedl zpátky. Přivedl jsem ji zpátky."

"A tohle taky ukradla, co?" Podíval se na Artoo. "Odvaž toho droida," nařídil průzkumníkovi. "Půda je tu dost rovná, a tebe potřebuju na obvodu. Dej ho k vězňům. Taky jim dej náramky, tady stěží upadnou přes kořeny."

"Počkat," namítl Luke, když k němu přistoupil jeden z komanda. "Mně taky?"

Major lehce pozvedl obočí. "Dělá ti to nějaké potíže, lovče odměn?" zeptal se vyzývavým hlasem.

"Jo, dělá mi to problémy," odsekl Luke. "Ona je tu zajatec, ne já!"

"Pro tuto chvíli jste zajatci oba," opáčil oslovený. "Tak drž hubu."

Zamračil se na Lukův obličej. "Co se ti to u všech impérií přihodilo?" Takže nehodlali pokládat Lukův oteklý obličej za přirozený.

"Vběhl jsem do nějakého keře, jak jsem se za ní hnál," zavrčel, když mu člen komanda spoutával vpředu ruce. "Chvilí to páliło jako oheň."

Major se pousmál. "Ó, jak nepříjemné," řekl suše. "Štěstí že máme v hlavním stanu lékaře. Takový otok odstraní hned." Ještě chvíli snášel Lukův pohled, potom přesunul pozornost k veliteli úderného oddílu. "Odzbrojil jsi ho, že?"

Velitel pokynula první z průzkumníků předal majorovi Mařin blaster. "Zajímavá zbraň," zamumlal major, než si ji zastrčil za opasek. Seshora se ozval tichý hukot, Luke vzhledl a spatřil repulzorové vznášedlo, jak se nad nimi zastavuje. Útočný bojový vůz, zrovna jak Mara předpověděla. "Jo," řekl major a pohlédl nahoru. "V pořádku, veliteli. Jdeme."

Město Hyllyard připomínalo Lukovi Mos Eisley: malé domy a obchodní budovy natlačené na sebe, s úzkými ulicemi ubíhajícími mezi nimi. Oddíl postupoval po obvodu a směřoval k jedné ze širších ulic, která vycházela ze středu města jako loukoť kola. Když míjeli vnější budovy, Luke zahlédl nějaké otevřené prostranství o několik bloků dál. Snad náměstí nebo spíš přistávací plochu pro kosmické lodi.

Přední řada dorazila do oné ulice, když příslušníci úderných oddílů jako by na povel změnili formaci. Ti ve vnitřním kruhu se přesunuli blíž k Lukovi a Maře, zatímco ti ve vnějším kruhu se vzdálili: skupina se zastavila a zajatcům pokynuli, aby učinili totéž. V dalším okamžiku se zpoza rohu vynořila příčina toho nenadálého manévru: čtyři otrhanci jim svižně kráčeli vstříc, pátý muž uprostřed měl ruce spoutané za zády.

Jen vyšli z ulice, už je obklopili čtyři příslušníci úderných skupin. Následovala krátká, neslyšná konverzace, po níž cizinci se zjevnou neochotou vydali své blastery členům komanda. Eskortování imperiálními pokračovali k hlavní skupině... a jak šli, Luke si konečně prohlédl vězně.

Byl to Han Solo.

Členové komanda pootevřeli řady a propustili nově příchozí. "Co chcete?" otázal se major, když se před ním zastavili.

"Jmenuju se Chin," řekl jeden z nich. "Chytli jsme tuhle krysu, jak čmuchala po lese - možná že se tam poohlížel po vašich zajatcích. Napadlo mi, že si s ním možná budete chtít promluvit, co?"

"To je od vás neobvykle velkorysé," řekl major ironicky a rychlým pohledem si změřil Hana. "K tomuto závěru jste došel úplně sám?" Chin se napřimil. "To, že nežiju ve velkém fešáckém městě, ještě neznamená, že jsem blbej," řekl škrobeně. "Cák si myslíte, že nevíme, co to znamená, když si imperiální komanda začnou zřizovat dočasně posádku?"

Major se na něj dlouze, chladně zadíval. "Měl byste radši doufat, že ta posádka tu je dočasně." Podíval se na člena komanda vedle něho a trhl hlavou k Hanovi. "Prohleďte ho, jestli není ozbrojený."

"My už -" začal Chin. Major se na něj podíval a on zmlkl.

Ohledání trvalo pouze minutku a vyšlo naprázdno. "Strčte ho k ostatním," nařídil major. "Dobrá Chine, vy a vaši přátelé můžete jít. Jestli nám tenhle k něčemu bude, dohlédnu na to, aby vám z toho něco káplo."

"To je od vás neobvykle velkorysé," řekl Chin s výrazem, kterému scházel už jen pošklebek. "Můžeme teď dostat zpátky svoje zbraně?" Majorův výraz ztvrdl. "Můžete si je vyzvednout později v našem hlavním štábu," řekl. "Hotel Hyllyard, přímo přes náměstí - jsem si jist, že vzdělaný občan jako vy ví, kde to je."

Na okamžik se zdálo, že Chin hodlá vznést námitku. Ale při pohledu na příslušníky úderných oddílů viditelně změnil názor. Beze slova se obrátil a se svými společníky odkráčel k městu.

"Pokračujme," nařídil major a vykročili.

"No tak," zamumlal Han a vyrovnal krok s Lukem. "Zase pohromadě, co?"

"Ani bych to nepostrádal," zamumlal Luke. "Tamti tvoji kamarádi zřejmě pospíchají, aby se zdejchli."

"Asi se nechťejí opozdit na večírek," řekl Han. "Narychlo dali dohromady něco malého, aby oslavili moje dopadení."

Luke se na něho podíval. "Smůla, že nás nepozvali."

"Hm, škoda," souhlasil Han s kamennou tváří. "Ačkoli jeden nikdy neví."

Zahnuli do široké ulice a pohybovali se ke středu města. Přes hlavy členů komanda viděl něco šedého a kulatého. Natáhl krk, aby lépe viděl, a zjistil, že ta stavba je o samotě stojící klenutý průchod, který se zdvíhal od země u vzdáleného konce náměstí.

Byla to skutečně impozantní klenba, zvláště pro město vzdálené všemu, co se v galaxii odehrávalo. Horní část tvořily různé druhy opracovaného kamene. Oblouk se tyčil dobrých deset metrů k obloze, vzdálenost mezi podpůrnými sloupy

byla snad poloviční. Přesně proti oblouku bylo náměstí, patnáctimetrové prázdné prostranství.

Dokonalé místo pro přepad.

Luke cítil, jak mu tuhne žaludek. Dokonalé místo pro přepad... Ale pokud je tohle jasné jemu, musí to být právě tak jasné příslušníkům úderných oddílů.

A bylo. Přední řady útvaru došly k náměstí, každý z členů komanda trochu pozvedl svou blasterovou pušku a odstoupili jeden od druhého. Očekávali přepadení. A očekávali je právě zde.

Luke zaskřípal zuby a upnul zrak k oblouku. "Je tady Threepio?" zašeptal k Hanovi.

Cítil, jak se Han zmačkal, ale neztrácel čas zbytečnými otázkami. "Jo, je s Landem."

Luke přikývla podíval se vpravo dolů. Artoo se vedle něj valil po hrbolaté ulici a usilovně se snažil držet krok. Luke sebral odvalu a nastavil nohu tím směrem -

Artoo se záupněm zakopl o Lukovu nohu a upadl.

V mžiku byl Luke u něj, naklonil se nad ním a zápolil se svými spoutanými rukama, aby droida zase zvedl. V tomto okamžiku nebyl nikdo v doslechu. "Artoo, zavolej Threepio," dýchł do droidova sluchového receptoru. "Řekni mu, aby s útokem počkal, až budeme v průchodu."

Droid okamžitě vyhověl a Luka skoro ohlušilo jeho hlasité štěbetání. Ještě mu zvonilo v uších, když ho hrubé ruce popadly pod rameny a postavily ho na nohy. Jen získal rovnováhu -

Spatřil majora, jak stojí před ním s podezřívavě zakaboněnou tváří. "Co to bylo?" tážal se.

"Upadl," řekl mu Luke. "Myslím, že zakopl -"

"Já myslel to vysílání," přerušil ho major drsně. "Co říkal?"

"Asi mi nadával, že o mne škobrtnul," odsekl Luke. "Jak já můžu vědět, co říkal?"

Dlouhou chvíli na něj major hleděl. "Jdeme dál, veliteli," řekl konečně muži po svém boku. "Ať jsou všichni v pohotovosti." Odvrátil se a zase se dal na pochod. "Doufám," zabručel Han vedle něho, "že víš, co děláš."

Luke se zhluboka nadechl a upřel oči na oblouk před sebou. "Taky doufám," odpověděl mu šeptem.

Věděl, že za pár minut bude vše jasné.

KAPITOLA

29

"Ó, já," zalapal Threepio po dechu. "Generále Clarissiane, já sem -"

"Ticho, Threepio," nařídil mu Lando a opatrně pozoroval oknem ten malý rozruch, odbývající se naproti přes náměstí.

"Viděl jsi, co se děje, Avesi?"

Aves, přikrčený pod okenním parapetem, zavrtěl hlavou. "Vypadalo to, jako by Skywalker a jeho droid upadli přes sebe," řekl. "Nevím to jistě - v cestě stálo příliš mnoho ozbrojenců."

"Generále Calrissiane -"

"Ticho, Threepio." Lando napjatě sledoval, jak dva příslušníci úderných oddílů zvedají Luka na nohy, potom postavili Artoo. "Vypadá to, že jsou v pořádku."

"Jo." Aves hmátl na podlahu vedle sebe a zvedl malou vysílačku. "Jdem na to. Doufejme, že je každý připraven."

"A že Chin a ostatní ještě nemají své blastery," dodal Lando tiše. Aves odfrkl. "Nemají. Nebojte se - komanda vždycky všem lidem zkonfiskují zbraně."

Lando přikývl, vyzkoušel si blaster v dlani a přál si, aby už to měli za sebou. Imperiální se na druhé straně ulice opět sešikovali a dali se na pochod. Jakmile budou všichni na náměstí, mimo jakýkoliv úkryt...

"Generále Calrissiane, já s vámi musím mluvit," naléhal Threepio. "Mám zprávu od mistra Luka."

Lando na něj zamrkal. "Od Luka?"

- ale už když to vyslovil, vzpomněl si na ten elektronický nářek, který Artoo vydal hned, jak upadl. To by mohlo být ono. "Co je to?"

"Mistr Luke chce, abyste s útokem počkali," řekl Threepio se zřejmým ulehčením, že mu konečně někdo naslouchá.

"Říká, že máte s palbou počkat, až budou příslušníci úderných oddílů v průchodu." Aves se otočil. "Cože? To je pitomost. Je jich třikrát tolik - v úkrytu jim dáme šanci a oni nás rozsekají na cucky."

Lando se podíval z okna a sevřel zuby. Aves měl pravdu - věděl toho dost o pozemní taktice, aby si to uvědomil. Ale na druhou stranu... "Jsou příšerně roztažení," řekl. "Vyřídít je bude těžké. Zvlášť s těmi spídry na obvodu."

Aves zavrtěl hlavou. "Je to pitomost," opakoval. "Takhle se svými lidmi nehodlám hazardovat."

"Luke ví, co dělá," naléhal Lando. "On je Jedi."

"Ted Jedi není," zasupěl Aves. "Nevysvětlil vám to Karrde s těmi ysalamirii?"

"Ať už moc Jediho má nebo ne, on je Jedi pořád," naléhal Lando. "A pak, jeho život je víc vydaný všanc než kohokoli z vašich lidí - vy to můžete kdykoli zabalit a stáhnout se."

"No to určitě," zafuněl Aves a rychle se podíval z okna. Imperiální se blížili ke středu náměstí, Lando viděl, že vyhlížeji ostražitě a nadmíru bděle. "Až na to, že když některého z nich necháme naživu, uzavrou město. A co s tím útočným vozem tam nahoře?"

"Co s ním má být?" opáčil Lando. "Stejně jsem ještě neslyšel, jak ho chcete sundat."

"No, my rozhodně nechceme, aby šel dolů," odsekl Aves. "A právě to se stane, když je necháme dojít až k oblouku. Ten vůz se snese rovnou před oblouk, přesně mezi nás a je. A s obloukem jim poskytne krytí, jaké potřebují, aby zůstali sedět a nás dostali ven dle své libosti." Zavrtěl hlavou a posunul sevření na vysílačce. "Stejně je už pozdě dát ostatním na vědomí, že se plán mění."

"Nemusíte jim nic naznačovat," řekl Lando a cítil pod límcem pot. Luke na něho spoléhá. "Nikdo přece nesmí nic podniknout, dokud vy nespustíte ty pitomě namířené zbraně."

Aves zase zavrtěl hlavou. "Je to příliš riskantní." Otočil se zády k oknu a zvedl vysílačku.

A teď se musel Lando rozhodnout, komu nebo čemu věřit. Taktice a abstraktní logice... nebo lidem. Pozvedl blaster a lehce opřel ústí hlavně o Avesův týl. "Počkáme," řekl klidně.

Aves se nepohnul; ale v tom způsobu, jak se krčil, bylo něco, co připomnělo Landovi šelmu na lovu. "To ti nezapomenu, Calrissiane," řekl tichým ledovým hlasem.

"To bych ani nechtěl," řekl Lando. Vyhlédl ven na komanda... a doufal, že Luke skutečně ví, co činí.

* * *

Předvoj už prošel obloukem a major byl pouze několik kroků od něj, když čtyři z příslušníků úderných oddílů náhle vybuchli.

A velmi efektně. Simultánní záblesky žlutobílého ohně ozářily okolí až s bolestivou intenzitou; hřmění mnohačetných detonací málem Luka porazilo.

Zvuk mu stále ještě zněl v uších, když vypálily blastery za nimi. Příslušníci úderných oddílů byli dobře vycvičeni. Nevznikla panika, žádné ztrnutí údivem nebo nerozhodností. Zaujali bojové postavení snad ještě dříve, než začala palba z blasterů: ti, co už byli v průchodu, se přimkli ke kamenným sloupům, aby odpověděli krycí palbou, zbytek se rychle připojil k nim. Nad zvukem blasterů slyšel svištění spídrů, nabírajících vysokou rychlost; nad hlavou letným pohledem zachytil kroužící útočný vůz.

A pak ho jakási obrněná ruka uchopila v podpaží a vlekla k průchodu. O pár vteřin později byl nešetně vhozen do úzké díry mezi dvěma pilíři podpírajícími severní stranu oblouku. Mara už tam byla skrčená; o vteřinu později k nim nacpali Hana. Čtyři z imperiálních se postavili nad ně a začali odpovídat palbou. Luke se vyhrabal na kolena a vyklonil se, aby měl výhled.

Venku v palebné zóně, malý a bezmocný mezi krupobitím blasterové palby se k nim valil Artoo, tak rychle, jak mu jeho malá kolečka dovolovala.

"Myslím, že jsme v bryndě," bručel mu Han do ucha. "Nemluvě o Landovi a ostatních."

"Ještě není po všem," odpověděl mu Luke. "Jak se cítíš jako příčina toho rozptýlení?"

"Příšerně," řekl Han; a k Lukovu překvapení vystrčil ruce, jež měl původně spoutané za zády, přičemž řetězky a náramky pout mu volně visely z levého zápěstí. "Falešný želižka," zahučel, a vyndal skrytý proužek kovu z vnitřku otevřených želižek a zkusil je na Lukových poutech. "Doufám, že tahle věcička - ách." Stisk na Lukově zápěstích náhle pominul; pouta se otevřela a spadla na zem. "Jsi připravený na další rozptýlení?" zeptal se Han a vzal uvolněný konec pout do své volné ruky.

"Vydrž ještě minutu," řekl mu Luke a vyhlédl ven. Většina spídrů našla útočiště pod obloukem, tiskly se ke kamenům a jejich laserové hlavně plivaly po okolních domech. Pod jejich palebnou čarou kroužil bojový vůz a snažil se dolů. A jakmile bude na zemi...

Něčí ruka uchopila Luka za rameno a zaryla mu nehty silně do kůže. "Ať hodláš udělat cokoliv, udělej to!" zasyčela Mara divoce. "Jestli se ten vůz dostane dolů, už je nikdy nedostaneš ven z úkrytu."

"Já vím," přikývl Luke. "Já na to spoléhám."

Bojový vůz se posadil jemně na zem přímo před oblouk a zablokoval tak poslední palebné dráhy útočníků. Aves, přikrčený u okna, zuřivě nadával. "No vida, tady máš toho svýho Jediho," vyplavoval. "Jiný velkolepý nápad jsi nedostal, Calrissiane?"

Lando tvrdě polkl. "My jsme mu museli dát -"

Větu už nedokončil. Od oblouku sjel po okenním rámu zásah z blasteru a Landova horní paže zahořela bolestí. Úder ho poslal klopýtavě nazad, zrovna když druhý výstřel roztříštil celý rám a vrhl dřevěné třísky a kusy zdíva proti jeho hrudi a rameni.

Upadl na podlahu, přistál dosti tvrdě, až viděl hvězdičky. Pomrkal, zatínal zuby bolesti, vzhlédl -

A zjistil, že se Aves nad ním naklání.

Lando se mu podíval do tváře. To ti nezapomenu, řekl Aves ani ne před třemi minutami. A na jeho tváři poznal, že nebude muset uchovávat tuhle vzpomínku příliš dlouho. "On se z toho dostane," zašeptal Lando navzdory bolesti. "Dostane."

Ale mohl by se vsadit, že Aves neposlouchal... a v hloubi duše by mu to Lando nemohl vyčítat. Lando Calrissian, profesionální hazardér, zase jednou hazardoval. A prohrál.

A dluh z tohohle hazardu - poslední v dlouhé řadě takových dluhů se stal splatný.

* * *

Bojový vůz se posadil na zem přímo před oblouk, a Luke skrčil nohy pod sebe. Tohle chtěl. "Prima, Hane," zamumlal. "Jdi na to." Han přikývl, vyskočil mezi čtyři příslušníky úderných oddílů, kteří stáli nad nimi. S výkřikem švihl svými někdejšími pouty přímo po obličejovém chrániči nejbližšího strážce, pak hodil smyčku z řetězu kolem krku druhého a táhl ho dozadu, pryč od pilířů. Ostatní dva reagovali okamžitě, skočili po něm a strhli celou skupinu do rvačky. A po příštích pár sekund byl Luke volný.

Stoupl si a vyklonil se podél sloupu a rozhlédl se. Artoo se nacházel stále v území nikoho a spěchal, aby dosáhl úkrytu, než by mohl být zasažen zbloudilým výstřelem. Žalostně trylkoval, až spatřil Luka -

"Artoo! - Ted!" vykřikl Luke, napřáhl ruku a podíval se k jižnímu konci průchodu. Mezi kamennými pilíři a za posazeným vozem byli imperiální solidně ukryti. Kdyby to nevyšlo, měl by Han pravdu: Lando a všichni ostatní venku by zemřeli. Zaťal zuby a vřele doufal, že jeho protiútok nepříjde příliš pozdě. Otočil se zpět k Artoo -

Vtom s blýsknutím stříbrného kovu a s dokonalou přesností mu jeho světelný meč lehce vklouzl do napřažené ruky. Strážci vedle něho potlačili Hanův bláznivý útok, vstali a ponechali Hana na kolenou mezi sebou. Luke je vzal všechny jediným rozmachem, zeleně planoucí čepel světelného meče krájela lehkou zbroj s tvrdými záškuby jako znamením, že jí projela. "Držte se za mnou," řekl ostře k Hanovi a Maře, ustoupil k mezeře mezi dvěma severními pilíři a zaměřil se na

masu imperiálních, schoulených mezi ním a jižními pilíři. Náhle si uvědomil, že jsou neočekávaně ohrožováni z boku a několik ozbrojenců už začalo na něj mířit blastery.

Se silou, jež by mu vedla ruku, by jim mohl čelit do nekonečna a blokovat jejich blasterové výstřely světelným mečem. Mara měla pravdu: efekt ysalamiriů se šířil daleko mimo les. a síla stále mlčela.

Ale stejně neměl v úmyslu pobíjet ozbrojence. Otočil se zády k blasterům, jež na něj mířily, švihl světelným mečem napříč a nahoru -

Čistě vejplůl přetřel jeden z kamenných pilířů.

Ozvalo se hlasité krak, náhle uvolněné pnutí mělo za následek, že stavbou projelo zachvění. Další sek projel druhým pilířem -

Hluk bitvy byl náhle přehlušen hrozivým skřípotem kamene o kámen a oba zlomené pilíře se začaly rozpadat.

Luke odskočil a letmo zkontroloval, že i Han a Mara se po čtyřech vyhrabali zpod oblouku do bezpečí za ním. Výrazy ozbrojenců byly skryty za jejich maskami, ale výraz děsu v majorově tváři mluvil za všechny. Hmota oblouku nahoře varovně zapraskala; Luke zaťal zuby a zamířil světelným mečem napříč průchodem k jeho vstupním pilířům. Prosekl jeden z nich a zaryl se do druhého -

A s rachotem se celá ta věc zřítíla.

Luke stál na samém pokraji a jen taktak se zpod toho dostal včas. Příslušníci úderných oddílů, schoulení uprostřed, nikoli.

KAPITOLA

30

Karrde kráčet kolem hromady kamení až tam, odkud vykukoval pomačkaný nos bojového vozu, a pocit nedůvěry podbarvoval jeho představy. "Jediný člověk," zamručel.

"No, my jsme trochu pomohli," připomněl mu Aves. Ale slova bledla před závistí a obdivem.

"A to ještě bez pomoci síly," řekl Karrde.

Aves mrzutě pokrčil rameny. "To říká Mara. I když jí samozřejmě mohl Skywalker lhát."

"To je nepravděpodobné." Jeho oko zachytilo pohyb na okraji náměstí a Karrde se tam zadíval, uviděl Sola a Skywalkera, jak pomáhají viditelně otřesenému Landovi Calrissianovi do jednoho ze zaparkovaných spídrů. "Dostal to, co?"

Aves zabručel. "Moc nescházelo a jednu dostal i ode mne," pravil. "Já myslel, že nás zradil - napadlo mne, že bude jistější, když z toho nevyleze."

"Při pohledu zpátky je dobře, žeš to neudělal." Karrde se podíval nahoru a zkoumal oblohu. Jak dlouho bude imperiálním trvat, než odpoví na to, co se tu dnes přihodilo?

Aves se také zadíval nahoru. "Ještě pořád bychom mohli ty dva zbylé bojové vozy dostat dolů, než to ohlásí," navrhoval. "Nemyslím, že se štábu podařilo odeslat zprávu před tím, než jsme je zlikvidovali."

Karrde zavrtěl hlavou, nával smutku v jeho nitru prostoupil pocit naléhavosti. Doposud si plně neuvědomil, jak moc si tohle místo zamiloval - svou základnu, les, planetu Myrkr. Teď mu nezbylo než ji opustit. "Ne," řekl Avesovi. "Nijak nemůžeme zakrýt svůj podíl na tom, co se tu přihodilo. Zejména ne před takovým člověkem, jako je Thrawn."

"Asi máte pravdu," přisvědčil Aves. Chápal dosah toho všeho. "Chcete, abych vyrazil zpátky a začal s evakuací?"

"Ano. A vezmi s sebou Maru. Dohlédni na to, aby měla co dělat někde daleko od lodi Millennium Falcon a Skywalkerova Xplánu." Cítil Avesův pohled. Pokud se však Aves něčemu divil, nechal si to pro sebe. "Dobrá. Zatím nashle."

Rychle se vzdálil. Spídr s Calrissianem na palubě se právě zvedal a mířil tam, kde Falcon připravovali k letu. Solo a Skywalker šli k druhému spídru; Karrde krátce zaváhal a zadržel je.

Došli ke spídru současně a okamžik na sebe hleděli přes jeho předek. "Karrde," řekl Solo konečně. "Jsem váš dlužník." Karrde přikývl. "A hodláte ještě pořád získat pro mne zpátky tu zkonfiskovanou Etherway?"

"Už jsem řekl, že ano," odpověděl Solo. "Kam ji chcete doručit?"

"Nechte ji na Abregadu. Někdo ji vyzvedne." Obrátil se ke Skywalkerovi. "To byl zajímavý trik," poznamenal a nachýlil hlavu k hromadě šterku za sebou.

Skywalker pokrčil rameny. "Fungovalo to," řekl prostě.

"To tedy jo," souhlasil Karrde. "A navíc to asi zachránilo život několika mým lidem."

Skywalker mu pohlédl přímo do očí. "Znamená to, že jste se k něčemu rozhodl?"

Karrde se na něho mírně usmál. "Nevypadá to, že mám ještě na vybranou." Ohlédl se na Sola. "Předpokládám, že se hned vydáte na cestu?"

"Jakmile budeme mít připravený Lukův Xplán do vleku," přikývl Solo. "Lando se drží dobře, ale bude potřebovat odbornější lékařskou péči, než jakou mu můžeme poskytnout na Falconu."

"Mohlo to být horší," pravil Karrde.

Solo se na něj s pochopením podíval. "O moc horší," přisvědčil a hlas mu zněl tvrdě.

"Tak jako všechno mohlo být horší," připomněl mu Karrde břitce. Předně je mohl všechny tři docela snadno vydat imperiálním.

A Solo to věděl. "Jo," připustil. "Takže... na shledanou."

Karrde se díval, jak nastupují do spídrů. "Ještě jedna věc," řekl, když se připoutávali. "Zřejmě odtud budeme muset vymáznout dřív, než se imperiální domáknou, co se tu stalo. To znamená spoustu přepravní kapacity, jestli to máme provést rychle. Nemáte náhodou nablízku nějaké nadbytečné nákladní nebo odstrojené válečné lodi, které bych mohl použít?"

Solo se na něj udiveně podíval. "My nemáme dost přepravní kapacity pro normální obchodování Nové republiky," pravil. "Myslím, že jsem se už o tom zmínil."

"Jenom jako půjčku," naléhal Karrde dál. "Takový odstrojený hvězdný křižník Mon Calamari by byl akorát."

"To by byl," odušil Solo se špetkou ironie. "Já se podívám, co se s tím dá udělat."

Kopule nad nimi hladce sjela a zapadla na své místo. Karrde ustoupil a s vytím repulzorů vystoupal spídr k obloze.

Zorientoval se a pustil se směrem k lesu.

Karrde pozoroval, jak odlétá, a uvažoval, jestli s tím posledním návrhem nepřišel trochu pozdě. Ale snad ne. Solo byl ten typ, co pokládá čestné dluhy za posvátné. Kdyby potkal volný hvězdný křižník, jistě by mu ho poslal.

A jak tu jednou bude, nebude nesnadné ukrást ho obsluze, kterou s ním Solo pošle. Snad by takový dáreček pomohl utišit rozhořčení velkoadmirála Thrawna.

Karrde se ohlédl na trosky zříceného oblouku a mráz mu přeběhl po zádech. Ne, tady válečná loď nepomůže. Po tomhle ne. Thrawn tu ztratil příliš mnoho. On se vrátí... a přijde si pro krev.

A snad poprvé v životě pocítil Karrde nepříjemné trnutí způsobené opravdovým strachem.

Spídr mizel v dálce nad příkrovem stromů. Karrde se otočil a věnoval městu Hyllyard poslední, dlouhý pohled. Věděl, že už je nikdy neuvidí.

* * *

Luke uložil Landa na jedno z lůžek ve Falconu, zatímco Han a dva z Karrdových lidí chvátali venku s upevňováním tažného kabelu Xplánu. Lékárníčka Falconu byla dost primitivní, ale vypomohla k vyčistění a ovázání popálenin po zásahu blasterem. Úplná léčebná péče bude muset počkat, dokud ho nedostanou do antiseptické lázně, ale prozatím se zdálo, že se cítí docela dobře. Luke ponechal Artoo a Threepio, aby na něho dohlédli přes jeho protesty, že žádný dohled nepotřebuje - a vrátil se do kokpitu, zrovna když se loď vznesla.

"Jsou nějaké problémy s vlečným kabelem?" zeptal se a vklouzl do sedadla druhého pilota.

"Ani ne," řekl Han, naklonil se dopředu a přehlédl okolí, když Falcon opustil stromoví. "Ta váha navíc nás nijak neomezuje. Mělo by to být v pohodě."

"Dobře. Ty čekáš společnost?"

"Jeden nikdy neví," řekl Han, opřel se do křesla a vyhnal repulzorový pohon na plný výkon. "Karrde říkal, že pořád ještě pohřešují dva létající bojové vozy a několik spídrů. Některý z nich by si mohl spočítat, že sebevražedný poslední nájezd je lepší, než návrat k velkoadmirálovi s nepříznivým hlášením."

Luke na něj zíral. "Velkoadmirálovi?" zeptal se opatrně.

Han zkroutil rty. "Jo. Jak se zdá, je to ten, co teď řídí tuhle imperiální show."

Luka zamrazilo v zádech. "Myslel jsem, že už jsme se se všemi velkoadmirály vypořádali."

"Já taky. Museli jsme jednoho přehlédnout."

A najednou Luke pocítil, jak jej naplňuje vlna vědomí a síly. Jako by se probouzel z hlubokého spánku nebo vykročil z tmavé místnosti do světla nebo znovu porozuměl vesmíru.

Síla byla zase s ním.

Zhluboka se nadechl a podíval se na řídicí pult po výškoměru. Těsně za dvanácti kilometry. Karrde měl pravdu - ti ysalamiriové se opravdu navzájem zesilovali. "Nepředpokládám, že jsi vypátral jeho jméno," zamumlal.

"Karrde mi ho neřekl," pravil Han a zakřivil se na Luka. "Možná že ho můžeme vyměnit za ten hvězdný křižník, o který tak stojí. Jsi v pořádku?"

"Mně je dobře," ujistil ho Luke. "Jenom jsem - je to, jako znovu prohlédnout po oslepnutí."

Han tiše zasupěl. "Jo, já vím, jaké to je," řekl s úsměvem.

"Myslím, že víš." Luke se na něj podíval. "Ještě jsem neměl možnost ti to říct... ale díky, žeš pro mě přiletěl."

Han to odbyl mávnutím ruky. "To nic. A já jsem ještě neměl možnost ti říct -" zadíval se na Luka - "že vypadáš, jako by tě něco vyfouklo."

"To je mé báječné maskování," řekl Luke a opatrně se dotkl tváře. "Mara mě ujišťuje, že to za několik hodin opadne."

"No jo - Mara," pravil Han. "Vypadá to, že jste se tam oba nakonec shodli."

Luke se ušklíbl. "Na to nespolehej," řekl. "To způsobil jen společný nepřítel. Nejdřív les, pak imperiální."

Vycítil, že Han hledá způsob, jak položit další otázku, a rozhodl se ušetřit mu práci. "Chce mě zabít," sdělil mu.

"Nenapadá tě proč?"

Luke otevřel pusu... a k svému překvapení ji zase zavřel. Nebyl důvod, aby Hanovi neřekl o Mařině minulosti. A přece k tomu cítil nepřekonatelnou nechuť. "Je to něco osobního," řekl nakonec.

Han na něj vrhl udivený pohled. "Něco osobního? Vyhrožovala ti smrtí!"

"Vlastně nevyhrožovala," trval na svém Luke. "Je to prostě něco osobního."

Han se na něho ještě chvíli díval a pak se vrátil k pilotování. "Ó," řekl jen.

Falcon opustil atmosféru a hnal se do hlubiny vesmíru. Z výšky vypadal les docela příjemně. "Víš, že jsem se vůbec nedozvěděl, co to bylo za planetu?" poznamenal Luke.

"Jmenuje se Myrkr," poučil ho Han. "Dozvěděl jsem se to až dneska ráno. Karrde musel být rozhodnutý to místo vyklidit už před bitvou - měl tu přísná bezpečnostní opatření, když jsme sem s Landem přiletěli."

Za několik minut zablikalo světélko na řídicím panelu: Falcon už byl mimo přitažlivost Myrku a tak mohli uvést do chodu hyperpohon. "Je to dobrý," kývl na něj Han. "Kurz máme naprogramovaný, tak odtud vypadnem." Sevřel ústřední páku a zatáhl za ni; hvězdy se rozplynuly do šmouh a oni byli pryč.

"Kam letíme?" zeptal se Luke, když hvězdné čáry znovu přešly v povědomou kropenatou oblohu. "Na Koruskant?"

"Napřed si trochu odskočíme," řekl Han. "Chci to vzít kolem doků na Sluis Vanu a podívat se, jestli bychom tam nedali do pořádku Landa a tvůj Xplán."

Luke na něj ze strany pohlédl. "A snad našli nějaký křižník pro Karrda?"

"Snad," řekl Han, jako by se bránil. "Myslím, že Ackbar vozí materiál do sektoru Sluisu na spoustě odstrojených válečných lodí. Není důvod, proč bychom si jednu na pár dní nevypůjčili, nebo snad ano?"

"Asi ne," připustil Luke s povzdechem. Bylo příjemné najednou jen tak sedět a nic nedělat. "Koruskant se ještě pár dní bez nás obejde."

"To doufám," řekl Han stále pochmurným hlasem. "Ale něco se tam chystá. Jestli se to už nestalo."

Jeho nálada byla stejně chmurná jako jeho slova. "To bychom se asi neměli zdržovat se Sluis Vanem," nadhodil Luke a pocítil soucitné mrazení. "Lando trpí, ale nebezpečí mu nehrozí."

Han zavrtěl hlavou. "Ne. Já chci, aby se mu dostala veškerá péče - a ty, kamaráde, si taky potřebuješ trochu oddechnout," dodal a podíval se na Luka. "Já jsem jenom chtěl, abys věděl, že až přistaneme na Koruskantu, dostaneme se do víru událostí. Takže si užij Sluis Vanu, dokud můžeš. Bude to pro tebe zřejmě na nějaký čas poslední klid a mír."

* * *

V temnotách hlubokého vesmíru, tři tisíce světelných let od loděnic na Sluis Vanu se shromažďovaly bojové svazy k bitvě.

"Právě se ohlásil Judicator, kapitáne," hlásil Pellaeonovi spojovací důstojník. "Potvrzují bojovou pohotovost a žádají nové rozkazy."

"Sdělte kapitánu Brandejovi, že nedošlo k změnám," řekl Pellaeon, stojící u průzoru a pozorující šedavé tvary shromážděné kolem Chimaery, rozlišitelné jen podle rozdílných postavení svých návěštních světél. Byla to impozantní úderná síla, hodná starých časů: pět imperiálních hvězdných destruktůrů, dvanáct křižníků třídy Strike, dvaadvacet lehkých křižníků staré třídy Carrack a třicet úplných letek stíhaček TIE, připravených v palubních hangárech. A uprostřed té strašlivé palébné síly seděla otlučená stará objemná loď třídy A.

Klíč k této operaci.

"Stav, kapitáne," Thrawnův hlas mu zazněl tiše za zády.

Pellaeon se otočila pohlédl na velkoadmirála. "Všechny lodi na příjmu, pane," ohlásil. "Krycí štít nákladní lodi byl prověřen a doladen: všechny stíhačky TIE jsou připraveny a osazeny posádkami. Jsme připraveni."

Thrawn přikývl, jeho žhnoucí oči přehlédly pole světél kolem nich. "Výtečně," zamumlal. "Co přišlo z Myrkrů?"

Ta otázka Pellaeona zaskočila - na Myrkr nepomyslel už celé dny. "Já nevím, admirále," přiznal a podíval se Thrawnovi přes rameno na spojovacího důstojníka. "Poručíku - poslední hlášení od přepadových oddílů na Myrkrů!"

Ten už vyhledával záznam. "Bylo to rutinní hlášení, pane," řekl. "Časový záznam... před čtrnácti hodinami deseti minutami."

Thrawn se k němu otočil. "Před čtrnácti hodinami?" opakoval hlasem náhle ztichlým a velmi hrobovým. "Dal jsem jim rozkaz, aby se hlásili každých dvanáct hodin."

"Ano, pane," řekl spojař a začínal být trochu nervózní. "Mám ten rozkaz zaznamenaný, zrovna tady na jejich protokolu. Museli..." Skončil do ztracena a bezmocně se díval na Pellaeona.

Museli zapomenout se ohlásit, byla první Pellaeonova reakce, plná naděje. Ale odumřela v zárodku. Příslušníci úderných oddílů takové věci nezapomínají. Nikdy. "Možná že mají potíže s vysílačkou," nadhodil váhavě.

Po několik úderů srdce Thrawn jenom stál a mlčel. "Ne," řekl konečně. "Dostali je. Skywalker tam opravdu byl."

Pellaeon zaváhal, zavrtěl hlavou. "Tomu nemohu uvěřit, pane," řekl. "Skywalker je nemohl dostat všechny. Ne se všemi těmi ysalamirii, blokujícími jeho moc Jediho."

Thrawn přesunul žhoucí oči na Pellaeona. "S tím souhlasím," řekl chladně. "Zřejmě měl pomocníky."

Pellaeon jen s úsilím čelil jeho pohledu. "Karrda?"

"Kdo jiný tam ještě byl?" opáčil Thrawn. "Tak to byla ta jeho proklamovaná neutralita."

Pellaeon se podíval na hlášení o stavu mužstva. "Snad bychom měli někoho poslat, aby to vyšetřil. Mohli bychom patrně postrádat nějaký útočný křižník; snad dokonce Stormhawk."

Thrawn nabral zhluboka dech a zvolna vydechl. "Ne," řekl už opět vyrovnaným a zvládnutým hlasem. "Operace Sluis Van je náš prvořadý zájem v tuto chvíli - a mnohé bitvy už předem prohrála přítomnost či nepřítomnost jediné lodi.

Karrda a jeho proraďnost počkají."

Otočil se ke spojovacímu důstojníkovi. "Signalizujte nákladní lodi," rozkázal. "Ať aktivují krycí štít."

"Ano, pane."

Pellaeon se obrátil k průzoru. Nákladní loď, koupající se ve světlech Chimaery, si tam jen tak seděla a vypadla nevinně.

"Krycí štít nastaven, admirále," hlásil spojař.

Thrawn přikývl. "Nařídte, aby pokračovali."

"Ano, pane." Nákladní loď dosti pomalým pohybem manévrovala kolem Chimaery, nasměrovala se k vzdálenému slunci soustavy Sluis Van a se zábleskem přeskočila do rychlosti světla.

"Zaznamenat čas," rozkázal Thrawn.

"Čas zaznamenán," ohlásil jeden z palubních důstojníků.

Thrawn se podíval na Pellaeona. "Je moje vlajková loď připravena, kapitáne?" položil mu formální otázku.

"Chimaera je plně pod vaším velením, admirále," dal mu Pellaeon formální odpověď.

"Dobrá. Přesně za šest hodin dvacet minut budeme nákladní loď následovat. Chci mít konečné prověrky ze všech lodí... a chci, abyste jim ještě naposledy připomněl, že naším úkolem je pouze zaměstnat a na sebe připoutat obranu soustavy. Žádné zvláštní hrdinství nebo rizika se nebudou podstupovat. To jim dejte jasně na srozuměnou, kapitáne. Jsme tu proto, abychom lodi získali, nikoli abychom je ztratili."

"Ano, pane." Pellaeon vykročil ke svému velitelskému stanovišti "A kapitáne...?"

"Ano, admirále?"

Na Thrawnově tváři spočíval lehký úsměv. "Taky jim připomeňte," dodal jemně, "že naše konečné vítězství nad Rebélií začíná tady."

KAPITOLA

31

Kapitán Afyon z fregaty Larkhess zavrtěl hlavou a s neskrývaným opovržením hleděl na Wedge z hloubky svého pilotního sedadla. "Vy Xplánovi frajeři," zavrčel. "To si žijete, co?"

Wedge pokrčil rameny a usilovně se snažil nepokládat to za urážku. Nebylo to snadné; za posledních pár dnů se v tom pocvičil. Afyon odletěl z Koruskantu už s touhle představou a celou cestu ji v sobě živil.

Když se díval průzorem na zmatenou masu lodí zaplňující prostor orbitálního doku Sluis Vanu, nebylo těžké uhádnout proč. "Jo, my jsme tu taky uvízli," připomněl kapitánovi.

Ten zaúpěl. "Jo. Ohromná oběť. Dva dny se povalujete na mé lodi, potom se jdete na dvě hodiny proletět, zatímco já se snažím uhýbat nákladním lodím a dostat tenhle krám do dokového stanoviště projektovaného spíš pro počíšťovače. A pak sem zase strčíte ty své čumáky a znovu se začnete povalovat."

Wedge stiskl zuby a jenom trochu prudčeji zamíchal svůj čaj. Pokládalo se za nezpůsobné odmítnout vyšším důstojníkům, i těm, kteří mají svá nejlepší léta dávno za sebou. Snad poprvé od doby, kdy mu bylo svěřeno velení nad eskadronou Rogue, zalitoval, že se vzdal všech povýšení, která mu nabízeli. Vyšší hodnost by mu umožnila, aby aspoň zavrčel.

Pozvedl šálek, opatrně usrkl a průzorem se podíval na scénu kolem. Ne, poopravil se - vůbec nelituju toho, že jsem zůstal věrný svému Xplánu. Kdybych nezůstal, patrně bych byl ve stejné situaci jako je teď Afyon: pokoušel bych se velet válečné lodi, která má mít devět set dvacet členů posádky a na palubě jich má jen patnáct, a přepravovat na ní civilní náklad.

A zrovna jako on bych se musel snášet s frajery z Xplánů, kteří by mi vysedávali na můstku u čaje a dávali mi najevo, že dělají přesně to, co jim bylo uloženo.

Schoval úsměv za šálkem. Ano, na Afyonově místě by taky prskal vzteky. Ale snad už za hodinu, pokud sluiscké letové centrum správně určílo odhad odletu - dojde i na Larkhess a bude moct odletět k Bpfasši.

Wedge znovu usrkl čaj, a podíval se průzorem ven. Pár přestavěných pasažérských lodí se právě zbavovalo svého doprovodu, který jim poskytovaly čtyři koreliánské korvety. Za nimi, ve slabém světle značkovacích bójí se vznášel jeden z těch mírně oválných transportérů, které doprovázel na samém vrcholu války, a za ním se pohyboval pár Bplánů.

A na dráze rovnoběžné s jejich se blížila k přístavnímu vzorci nějaká nákladní loď třídy A.

Naprosto bez doprovodu.

Wedge přihlížel, jak se k nim sune. Úsměv mu mizel, začaly se v něm zachvívat staré válečné smysly. Zatočil se v sedadle, hmatl k pultu vedle sebe a zapnul senzorovou obrazovku.

Vypadalo to docela nevině. Šlo o starší nákladní loď, asi kopii koreliánské Action IV, se zevnějškem, který jí přivodila buď celoživotní poctivá práce nebo spíše krátká a pozoruhodně neúspěšná pirátská kariéra. Udávala, že její nákladní prostor je úplně prázdný a ani senzorům Larkhessu se nepodařilo odhalit žádné rozmístění zbraní.

Úplně prázdná nákladní loď. Jak je to dlouho, uvažoval celý nesvůj, co narazil na úplně prázdnou nákladní loď?"

"Děje se něco?"

V mírném údivu soustředil Wedge pohled na kapitána. Kapitánovo někdejší znechucení a zlost byly ty tam a nahradilo je cosi klidného, ostražitého a pohotového k boji. Wedgovou myslí problesklo pomyšlení, že Afyon snad ještě nemá svůj zenit za sebou. "Ta blížící se nákladní loď," sdělil mu, položil šálek na okraj pultu a vytukal spojový kód. "Něco mi na ní nesedí."

Kapitán vyhlédl průzorem, pak se podíval na údaje, které Wedge vyvolal na senzorové obrazovce. "Já nic nevidím," řekl.

"Já taky ne," musel připustit Wedge. "Tam mi právě něco... hrome."

"Cože?"

"Kontrola mě nenapojila," řekl mu Wedge, když se odhlásil. "Říkají, že linky jsou přetížené."

"Dovol." Afyon se otočil ke svému pultu. Loď teď měnila kurz pomalým a opatrným manévrem, který obvykle svědčil o plném nákladu. Ale pořád udávala prázdný nákladový prostor...

"A máme to," řekl Afyon a s chmurným zadostiučiněním mrkl na Wedge. "Napíchl jsem se do záznamů jejich komputru. Je to trik, jaký se při tom poletování na Xplánu jaktěživ nenaučíš. Tak se na to podíváme... Nákladní loď Nartissen, pochází z Nellac Kramu. Přepadli ji piráti, v boji byl zničen hlavní pohon, a posádka musela odhodit náklad, aby se z toho dostala. Doufají, že jim to tu trochu opraví; sluiscké letové centrum jim v podstatě řeklo, aby se postavili do fronty."

"Já myslel, že to tu všechno zabraly lodě s materiální pomocí," zamračil se Wedge.

Afyon pokrčil rameny. "Teoreticky. Ale v praxi... hm, sluisští se dají snadno přemluvit k takovému porušení pravidel. Jenom musíš vědět, jak své přání formulovat."

Wedge váhavě přikývl. Všechno to vypadalo rozumně. A poničená prázdná loď by se patrně chovala podobně jako plná loď. A loď byla prázdná - říkaly to senzory Larkhessu.

Přesto ho mrazení neopouštělo.

Najednou vydoloval z opasku komlink. "Eskadro Rogue, tady je velitel Rogue," volal. "Všichni k lodím!"

Přijal potvrzení a vzhlédl; zjistil, že ho Afyonovy oči upřeně pozorují. "Tak si přece myslíš, že to smrdí?" tiše se ho

zeptal Afyon. Wedge se ušklíbl a vrhl na nákladní loď pohled. "Snad ne. Ale neuškodí, když budeme připravení. Stejně tu nemůžu nechat své piloty celý den jen tak posedávat a ucučávat čaj." Otočil se a hbitým poklusem opustil můstek. Ostatních jedenáct příslušníků eskadrony Rogue už sedělo ve svých Xplánech, když došel do nástupního prostoru. Za tři minuty odstartovali.

Nákladní loď se o moc dopředu nedostala, zjistil Wedge, když se vznesli nad trup Larkhessu a seřadili se do volné hlídkové formace. Kupodivu se však posunula o pozoruhodnou vzdálenost stranou, odsunula se od Larkhessu ke dvojici kalamarských hvězdných křižníků, které byly na oběžné dráze o několik kilometrů dál. "Rozptýlit formaci," nařídil Wedge svým pilotům a přešli na asymptotický přibližovací kurz. "Švihněme to k nim a hezky si je okouknem." Ostatní potvrdili příjem. Wedge se zadíval na navigační displej, maličko upravil rychlost a zase se zadíval -

A v jediném úderu srdce šlo všechno rovnou do pekel.

Nákladní loď vybuchla. Zničeho nic, bez jakéhokoli varování senzorů, bez jakéhokoli náznaku se prostě rozpadla.

Wedge hmatl po spojení s řídicím centrem. "Tísňové volání!" vykřikl. "Výbuch lodi poblíž orbitálního doku V475.

Pošlete záchranný tým!"

V okamžiku, když se nákladní prostor rozlétl na kusy, nahlédl do té prázdnoty tam... ale místo toho jeho zrak a mozek zaznamenávaly podivný fakt, že se nedívá skrz rozpadávající se loď, ale do ní -

Ten prostor najednou nebyl prázdný.

Uvnitř byla jakási pevná hmota a dokonale vyplňovala prostor, v němž podle senzorů Larkhessu nemělo být vůbec nic.

Hmota, která teď explodovala ven jako hnízdo sršňů nad kusy rozpadávající se lodi.

Hmota, která se ihned rozptýlila do vířící fronty stíhaček TIE. "Zarazit!" křikl Wedge na svou eskadronu a vedl svůj Xplán do ostré otáčky, aby se dostal z cesty tomu smrtícímu přívalu. "Udělejte okruh a zase se zformujte; Sestava do útočné pozice!"

A jak šli do otáčky, problesklo mu hlavou, že se kapitán Afyon mýlil. Eskadrona Rogue si dneska svůj žold skutečně odpracuje. Bitva o Sluis Van začala.

* * *

Hladce překonali vnější systém obranné sítě a byrokratické přetížení, jemuž v tyto dny podlehl centrum na Sluis Vanu, a Han zrovna zaznamenával polohu na štítek, který mu dali, když se ozvalo tísňové volání.

"Luku!" křikl dolů chodbičkou kokpitu. "Zachytil jsem výbuch lodi. Letim si to obhlédnout." Podíval se na mapu orbitálního doku, aby zjistil polohu doku V475 a částečně vyrovnal kurz lodi na správnou dráhu -

A trhl sebou v sedadle, když Falcon zezadu tvrdě zasáhl laserový úder.

Hnal loď naplno do úhybného manévru, když kolem kokpitu zasvíštěl druhý výstřel. Řevem motorů zaslechl, jak Luke poplašeně vykřikl; a když je minula další střela, měl konečně možnost zkontrolovat senzory zádě a zjistit, co se vlastně děje.

Skoro si přál, aby to byl neudělal. Přímě za nimi, v plné palbě na jednu z bitevních stanic na obvodu Sluis Vanu, byl imperiální hvězdný destruktör.

Tiše zaklel a nakopl stroj na větší rychlost. Luke se vedle něho proti ne zcela vyváženému zrychlení propracovával do sedadla druhého pilota. "Co se děje?" zeptal se.

"Zrovna jsme se připletli do útoku imperiálních," zavrčel Han s očima přelétajícíma po displejích. "Za námi je hvězdný destruktör - nad námi je další - zdá se, že mají s sebou ještě jiné lodi."

"Sevěli celý systém," řekl Luke ledově klidným hlasem. "Odhaduju to na pět hvězdných destruktörů a něco přes dvacet menších lodí." Han zaskřípal zuby. "Ted aspoň víme, proč napadli Bpfasš a ty další. Chtěli sem vylákat dost lodí, aby jim stál útok za to."

Sotva vypustil ta slova z úst, ožil tísňový komunikační kanál. "Tísňové volání! Imperiální stíhačky TIE v prostoru orbitálního doku. Všechny lodi do bojového postavení!"

Luke sebou trhl. "To znělo jako Wedge;" řekl a přepnul na vysílání. "Wedgi? Jsi to ty?"

"Luku?" ozval se oslovený. "Máme tady potíže - přinejmenším čtyřicet stíhaček TIE a padesát nějakých komolých kuželů, jaké jsem ještě neviděl -"

Přerušilo ho zaskřípění, jak se kornidelní páka Xplánu lehce otřela o mikrofon. "Doufám, že s sebou máte pár perutí stíhaček," pokračoval. "Začínají nás tady trochu svírat."

Luke se podíval na Hana. "Obávám se, že jsme tu jenom Han a já a Falcon. Ale už na to jdeme."

"Zrychlete to."

Luke vypnul mikrofon. "Můžu se nějak dostat do svého Xplánu?" zeptal se.

"Ne dost rychle," zavrčel Han hlavou. "Budeme ho tady muset nechat a jít do toho sami."

Luke přikývl a vstal ze sedadla. "Raději se ujistím, že jsou Lando a droidové připoutaní a pak vlez do střílny."

"Do té horní," zavolal za ním Han. Momentálně pracovaly horní deflektorní štíty silněji a Luke tam bude více chráněn. Najednou ho napadla podivná myšlenka. Ale ne. To snad nemohli být ti zatracení Landovi krtci. Ani velkoadmirál by nemohl být takový blázen, aby něco takového použil v bitvě.

Zvýšil příkon do předních deflektörů, zhluboka se nadechl a vyrazil vpřed.

* * *

"Všem lodím, přechod do útoku!" zvolal Pellaeon. "Plné zapojení; udržovat postavení a funkci!"

Přijal potvrzení rozkazu, obrátil se k Thrawnovi. "Všechny lodi hlásí zahájení palby, pane," oznámil.

Zdálo se však, že ho velkoadmirál neslyší. Stál u průzoru s rukama pevně sepnatými za zády a hleděl ven na loď Nové republiky, jak proti nim startují. "Admirále?" zeptal se opatrně Pellaeon.

"To byli oni, kapitáne," řekl Thrawn hlasem, z něhož se nedalo nic vyčíst. "Ta loď přímo před námi. To byl Millennium Falcon. A vlekl za sebou Xplán."

Pellaeon se za ním zamračil. Záři z trosk bylo sotva vidět mezi záblesky laserových zášlehů v bitvě, byli už pěkně daleko od bitevního prostoru. Ale podle tvaru lodi se její totožnost... "Ano, pane," řekl neutrálním tónem. "Velitel krytí hlásí úspěšný průlom, a velitelská sekce nákladní lodi provádí únik k obvodu. Narážejí na jistý odpor doprovodných plavidel a eskadrony Xplánů, ale všeobecná reakce byla dosud slabá a rozptýlená."

Thrawn se zhluboka nadechl a otočil se od průzoru. "To se změní," řekl Pellaeonovi, a už se zase plně ovládal.

"Upozorněte ho, aby se nesunul moc daleko a neztrácel čas vybíráním terčů. A aby se důlní stroje soustředily na kalamarské hvězdné křižníky." Červené oči zajiskřily. "A informujte ho, že tam letí Millennium Falcon."

"Ano, pane," řekl Pellaeon. Znovu se podíval průzorem za vzdalující se lodí. Vlekla Xplán...? "Snad nemyslíte..."

Skywalker?" Thrawnův obličej ztvrdl. "To se brzy dozvíme," řekl tiše. "A jestli je to on, bude se muset Talon Karrde zodpovídat z mnoha věcí. Z mnoha."

* * *

"Pozor, Rogue pět," varoval Wedge, když ho míjel záblesk laserového ohně odněkud za ním a zařít se do křídla jedné stíhačky před ním. "Pořídili jsme si ocásek."

"Všim' jsem si," ozval se oslovený. "Jdem na obchvat?"

"Až řeknu," potvrdil Wedge, když ho míjel druhý výstřel. Přímě před ním se jeden kalamarský hvězdný křižník pomalu valil pryč ve snaze opustit bitevní prostor. Dokonalý kryt pro tenhle manév. Společně s Rogue pět klesli pod křižník -

"Teď." Vší silou stlačil kormidelní páku a zabočil ostře doprava. Rogue pět provedl totéž doleva. Pronásledující stíhačka TIE zaváhala mezi rozběhlými terči o zlomek sekundy déle; a právě když se obrátila za Wedgem, Rogue pět ji sestřelil.

"Bezva trefa," řekl Wedge a chvatně se rozhlédl po okolí. Stíhačky TIE se pořád zdály být všude, ale pro tu chvíli je žádná z nich neobtěžovala.

Pětka si toho také povšimla. "Jak to vypadá, jsme z toho venku, náčelníku Rogue," poznamenala.

"To šlo dost snadno," řekl Wedge. Zakroužil vzhůru a kolem hvězdného křižníku, který užili jako kryt, a spirálou se vracel k hlavnímu bitevnímu prostoru.

Svištěl si to právě podél boku hvězdného křižníku, když si všiml malého komolého kužele, uhnížděného u jeho trupu. Natáhl krk, aby lépe viděl, jak se hnal kolem. Ano, bylo to jedno z těch malých těles, co se objevily spolu se stíhačkami TIE. Sedělo na kopuli můstku hvězdného křižníku, jako by bylo přiletované.

Poblíž se odehrávala bitva, v níž jeho lidé bojovali a pravděpodobně i umírali. Něco však Wedgovi říkalo, že tohle je důležité. "Vydrž to minutku," řekl Pětce. "Na tohle se chci podívat."

Setrvačnost ho už zanesla až k přídi hvězdného křižníku. Zakroužil před lodí a zase se položil do spirály -

A pojednou se kopule křižníku rozsvítila laserovým ohněm a jeho Xplán poskočil jako poděšené zvíře.

Ten hvězdný křižník po něm vypálil.

Slyšel, jak na něj Pětka něco volá. "Drž se zpátky," vyhrkl Wedge a zápolil s náhlým poklesem energie, rychle přehlédl své displeje. "Dostal jsem to, ale ne moc."

"To stříleli na tebe?"

"Zřejmě," řekl Wedge a snažil se udržet řízení pod kontrolou. Naštěstí se systémy začaly zase zapojovat, když jeho jednotka R2 některé rychle přesměrovala. Ještě větší štěstí bylo, že hvězdný křižník se nezdál inklinovat k tomu, že by znovu vypálil.

Ale proč prve vystřelil?

Ledaže... Jeho vlastní R2 byla zaměstnána přesměrováním běžného chodu, aby mohla v tom okamžiku zvládnout ještě něco jiného. "Rogue pět, potřebuju rychlý senzorový průzkum," zavolal. "Kde je zbytek těch kuželovitých věcí?"

"Zůstaň na příjmu, já to zjistím," odpověděla Pětka. "Displej ukazuje... víc než patnáct jsem jich nenašel. Nejbližší je deset kilometrů odtud - označení jedna jednaosm značka čtyři."

Wedge cítil, jak se mu něco tvrdého usazuje v žaludku. Patnáct z padesáti, co byly v té nákladní lodi se stíhačkami TIE. Kam se poděl zbytek? "Pojďme se na to mrknout," řekl a přepnul na odposlech.

Spatřil, jak kužel míří k další fregatě a čtyři stíhačky TIE mu uvolňovaly cestu. "Pojď se podívat, jestli je můžem dostat dřív, než si nás všimnou," řekl Pětce, když se k nim přiblížili.

Všechny čtyři stíhačky TIE náhle rozpustily formaci a kruhem se vracely. Tak to bylo překvapení. "Vezmi si ty dva vpravo, Rogue pět; já si vezmu ostatní."

"Jasný." Wedge vyčkával do poslední sekundy, než vypálil na první ze svých terčů, a okamžitě šel do vývrtky, aby se vyhnul srážce s druhým. Ten se přehnal kolem něho a Xplán se zachvěl, když dostal další zásah. Položil se do ostrého obratu a zahlédl při tom stíhačku TIE, jak padá pronásledovateli do pastí -

A náhle kolem něj cosi prolétlo, plivalo to laserový oheň a otáčelo se to sem a tam a kolem dokola v jakési bláznivé variantě únikového manévru podobného cestě opilcově. Stíhačka TIE dostala přímý zásah a rozprskla se v gigantický mrak ohnivého plynu. Wedge dokončil svůj obrat, zrovna když druhý terč Pětky skončil podobným způsobem.

"Cesta je čistá, Wedgi," zazněl mu v uších povědomý hlas. "Jsi poškozený?"

"Já jsem dobřej, Luku," ujistil ho Wedge. "Díky."

"Hele, támhle je," vpadl do toho Hanův hlas. "Tam u té fregaty. Je to jeden z těch Landových krtků, jasně."

"Já ho vidím," řekl Luke. "Co tady dělá?"

"Viděl jsem jeden přilepený na hvězdném křižníku," sdělil mu Wedge a obracel zpátky na kurz k fregatě. "Vypadá to, že se tenhle chce pokusit o něco podobného. Já nevím proč."

"Ať chce udělat cokoli, zastavíme ho," řekl Han. "Dobře."

Vypadalo to na vyrovnaný závod; brzy však bylo Wedgovi jasné, že ho krték vyhraje. Už se obracel základnou k fregatě a začínal se zachycovat na trupu.

A těsně před tím, než se mezera úplně uzavřela, vzplanulo před Wedgem palčivé světlo.

"Co to bylo?" zeptal se Luke.

"Já nevím," řekl Wedge a mrkal, aby zahnal paobraz. "Na laserový plamen to bylo moc jasné."

"To byla plazmová tryska," zavrčel Han, když se Falcon přiblížil ke stíhačce. "Přesně na vrcholu záchranného průřezu na můstku. Na tohleto ty krtky potřebovali. Používají je k tomu, aby se propálili skrz trup -"

Odmklel se; a najednou zaklel. "Luku, my ale máme dlouhé vedení! Oni sem nepřiletěli tu flotilu zničit."

"Oni ji přiletěli ukrást!"

Po dobu dlouhého úderu srdce Luke jen zíral na fregatu... a pak jako jednotlivé dílky skládačky zapadlo všechno na své místo. Důlní stroje - krtkové, velké lodi s nedostatečnými posádkami a nedostatečně chráněné, které byla Nová republika nucena předisponovat na dopravní službu, imperiální flotila, která, jak se zdá, nijak neusiluje o to, aby pronikla obranou systému

Přehlédli oblohu kolem sebe. Řada válečných lodí jako by s otálením začala vyplouvat bitvou hvězdných stíhaček a vzdalovat se. "Musíme je zastavit!" řekl ostatním.

"To je dobrý nápad," souhlasil Han. "Ale jak?"

"Nemůžeme se nějak dostat na jejich palubu my sami?" zeptal se Luke. "Lando říkal, že ti krtci jsou lodi pro dva - imperiální do nich nemohli nacpat víc než čtyři nebo pět příslušníků úderných oddílů."

"Na to, jak početná mužstva mají tyhle válečné lodi, budou čtyři ozbrojenci úplně stačit," podotkl Wedge.

"To ano, ale mohl bych je zajmout," řekl Luke.

"Na všech padesáti lodích?" opáčil Han. "Kromě toho vytrhneš průlez do vakua a tlakové přepážky se na celé lodi uzavrou. Dokonce ani na můstek se nedostaneš."

Luke zaťal zuby; ale Han měl pravdu. "Tak je musíme zneškodnit," řekl. "Vysadit jim stroje nebo řídicí systémy nebo něco. Jestli se dostanou až na obvod a k těm hvězdným křížníkům, nikdy už je neuvidíme."

"A to jo, to myje uvidíme," zavrčel Han. "Namířené přímo na nás. Máš pravdu - to nejlepší, co můžeme udělat, je vyřadit jich co nejvíc. Ale stejně nezastavíme všech padesát."

"Nemusíme jich zastavit padesát, aspoň zatím ne," vložil se do toho Wedge. "Ještě je tu pořád těch dvanáct krtků, co se dosud na žádnou loď nepřilepili."

"Výborně - ty vyřadíme nejdřív," řekl Han. "Máš k nim propočítané letové dráhy?"

"Zrovna krmím tvůj počítač."

"Oukej... oukej, jdeme na to." Falcon se zatočil a vydal se novým směrem. "Luku, navaž spojení a řekni sluiscké letové kontrole, co se děje," dodal. "Řekni jim, ať nedovolí žádným lodím opustit prostor orbitálního doku."

Hlášení sluiscké letové kontrole bylo vyřízeno, než dostihli svého krtka. "Děkují nám za informaci," oznámil Luke ostatním, "ale říkají, že momentálně nemají nikoho, kdo by nám pomohl."

"To asi nemají," přisvědčil Han. "Hele, vidím dvě stíhačky TIE coby doprovod. Wedgi, ty a Rogue pět je odlákáte, a Luke zatím odpálí krtka."

"Rozumím," potvrdil Wedge. Oba Xplány se mihly kolem Lukovy kupole, odpoutaly se od sebe, aby odřízly cestu stíhačkám TIE, ty zrušily formaci a nalétly do útoku.

"Luku, pokus se z něj kus odstřelit, ale nerozbíjej ho," navrhoval Han. "Ať vidíme, kolik lidí dovnitř imperiální napéchovali."

"Rozumím," řekl Luke. Měl teď krtka v hledáčku. Snížil hladinu příkonu a vypálil.

Komolý kužel zapláł. Zbytek plavidla se však zdál být nedotčen a Luke se právě chystal vystřelit podruhé, když náhle na jeho vrcholu odlétl poklop.

A poklopem se začala soukat postava podobná robotu. "Co to -?"

"To je příslušník kosmických oddílů," odušil Han. "Ozbrojenec v brnění nulagé. Drž se!"

Hnal Falcon stranou od kosmického ozbrojence, ale to už se objevil záblesk z hrbolu na jeho torně a trup kolem Luka zarachotil divokým nárazem. Han s lodí opisoval kruh a zakryl Lukovi výhled, když jimi otřásl další náraz.

A pak se sunuli pryč, ale mučivě pomalu. Luke ztěžka polkl a přemítal, o jaké poškození jde.

"Hane, Luku - jste v pořádku?" volal úzkostlivě Wedgův hlas. "Jo, prozatím," volal zase Han. "Dostali jste ty stíhačky TIE?"

"Ano. Myslím, že se ten krtek pořád ještě hejbe."

"No tak ho odpal," řekl Han. "Žádné štráchy; jen ho sfoukni. Ale dej pozor na toho kosmického ozbrojence - střílí miniaturní protonová torpéda nebo něco takového. Snažím se ho odlákat; nevím, jestli na to naletí."

"Nenaletěl," řekl Wedge ponuře. "Stojí zrovna nahoře na krtkovi. Hasej si to k dopravní lodi - vypadá to, že se jim to taky podaří." Han tiše zaklel. "Asi je tam uvnitř ještě pár běžných úderných chasníků. Prima, tak si myslím, že na to půjdeme tvrdě. Drž se, Luku, - převálcujeme ho."

"Co že ho?"

Lukovo poslední slovo se ztratilo v řevu motorů, jak Han hnal Falcon přímo vpřed a pak do tvrdé otočky. Krtek a kosmický ozbrojenec se vrátili do Lukova zorného pole -

Wedge se mýlil. Příslušník kosmických oddílů nestál na poškozeném krtkovi; ale naopak se snažil od něj vzdálit.

Dvojice výčnělků na jeho torně začala jiskřit a o pár vteřin později začal trup Falconu zvonit zásahy protonových torpédových střel. "Připrav se!" volal Han.

Luke sebral odvalu a snažil se nemyslet na to, co by se stalo, kdyby jedno z těch torpéd zasáhlo jeho kopuli, ani na to, jestli Han opravdu dokáže převálcovat kosmického ozbrojence, aniž se zaboří do pasažérské lodi přímo za ním. Falcon si protonových výbuchů nevšímal a stále zvyšoval rychlost -

A bez varování smýkl Han lodí pod ozbrojencovu čáru palby. "Wedgi, teď!"

Zpod Lukova zorného pole vylétl Xplán s pálicím laserovým dělem.

A krtek se roztříštil v plamenný prach.

"Dobrá rána," řekl Han s náznakem uspokojení v hlase, když se stácel pod pasažérskou loď tak, že přitom málem utrhl hlavní senzorový talíř Falconu. "Ted seš bez základny, frajere - užívej si vyhlídky na bitevní pole."

"Odposlouchával náš kanál," řekl Luke. "Žes ho chtěl vytlákat ven z toho krtka."

"Tys na to kápnut," řekl Han. "Já jsem si myslel, že se napojí - to dělají imperiální vždycky, když můžou..."

Zmlkl. "Co je?" ptal se Luke.

"Já nevím," řekl Han pomalu. "Na té věci je něco, co mě mate, ale nemůžu přijít na to, co to je. Nevadí. Náš kosmický frajer teď dá pokoj - pojď, sundáme pár dalších krtků."

* * *

Bylo dobře, pomyslel si Pellaeon, že tu byli jenom proto, aby ochromili nepřítele. Slušíští a jejich spojenci z Nové republiky tu rozpoutali strašný boj.

Na jeho řídicím panelu zčervenala sekce Chimaerina štítu. "Stáhnout štít na pravoboku," zavelel a rychle přehlédl oblohu v tom směru. Bylo tam půl tuctu válečných lodí, všechny pálily jako divé, a za nimi v postavení zadáka bitevní stanice. Kdyby jejich senzory zjistily, že Chimaeriny štíty na pravoboku už málem odcházejí -

"Turbolasy na pravoboku: soustřeďte veškerou palbu na útočnou fregatu, cíl třicet dva čtyřicet," promluvil klidně Thrawn. "Soustřeďte se jenom na pravý bok lodí."

Osádky děl Chimaery odpověděly zničujícím krupobitím laserové palby. Útočná fregata se pokusila uhnout; ale právě když se otáčela, její pravobok jako by vzplál odpařeným kovem. Zbraně z této sekce se naráz odmlčely.

"Výtečně," řekl Thrawn. "Posádkám tažných jednotek na pravoboku: zachyťte ji přitáhněte ji. Snažte se ji držet mezi poškozenými štíty a nepřítelem. A zajistěte, aby k nám byla stále otočena pravobokem; na levoboku může ještě mít aktivní zbraně."

Viditelně proti své vůli se útočná fregata začala pohybovat k nim. Pellaeon ji chvíli pozoroval, potom obrátil pozornost k bitvě jako celku. "Čtvrtá eskadrona TIE, drž se za skupinou Bplánů," nabádal. "Iontové dělo na levoboku: udržuj tlak na to velitelské stanoviště." Pohlédl na Thrawna. "Nějaké zvláštní rozkazy, admirále?"

Thrawn zavrtěl hlavou. "Ne, zdá se, že bitva pokračuje podle plánu." Obrátil své žhnoucí oči na Pellaeona. "Co hlásí velitel krytí?" Pellaeon prověřil příslušný displej. "Stíhačky TIE stále poutají rozličné eskortní lodí," hlásil. "Třiačtyřicet krtků se úspěšně napojilo na cílové lodí. Z nich je třicet devět v bezpečí a míří k obvodu. Čtyři stále přemáhají odpor uvnitř lodí, i když očekávají rychlé vítězství."

"A ostatních osm?"

"Byly zničeny," hlásil mu Pellaeon. "Včetně těch dvou, co měli na palubě příslušníka kosmických oddílů. Jeden z příslušníků se nehlásí, patrně zahynul ve svém plavidle; druhý je stále funkční. Náčelník krytí mu nařídil, aby se zapojil do útoku na eskortní lodí."

"Zrušte ten rozkaz," řekl Thrawn. "Jsem si plně vědom toho, že si příslušníci úderných oddílů bezmezně věří, ale takový druh boje v hlubokém vesmíru není to, k čemu byl kosmický oblek vyvinut. Ať velitel krytí určí stíhačku TIE, která ho vyzvedne. A také ho informujte, že se jeho perut začíná přesouvat zpět k obvodu."

Pellaeon se zamračil. "Myslíte teď, pane?"

"Jistě, teď." Thrawn pokývl k průzoru. "První z našich nových lodí tam začnou doplouvat za patnáct minut. Jakmile budou všechny s námi, začne se bojový svaz stahovat."

"Ale..."

"Povstalecké síly v dosahu perimetru nás už nezajímají, kapitáne," řekl Thrawn s klidným zadostiučiněním. "Zajaté lodí jsou na cestě. Kryty stíhačkami TIE nebo bez nich, a rebelové je nemohou zastavit."

* * *

Han navedl Falcon tak těsně ke strojům fregaty, jak to jen šlo. Pochoval lehké opakující se propady lodní energie, jak Luke bez přestání pálil z lodního děla. "Je tam něco?" zeptal se, když se po obletu přiblížili z druhé strany.

"Nevypadá to na krtka," řekl Luke. "Je tu jen příliš mnoho pancéřování."

Han vyhlédl podél dráhy fregaty a přemohl nutkání zaklít. Už byli nepříjemně blízko obvodu bitvy. "Takhle se daleko nedostaneme. Přece musí existovat nějaký způsob, jak vyřadit velkou loď."

"K tomu jsou právě jiné velké lodí," vložil se do toho Wedge. "Ale máš pravdu - takhle to nejde."

Han sešpulil rty. "Artoo? - jsi tam vzadu pořád ještě na příjmu?" zavolal.

Droidovo pípání přicházelo slabě z chodby kokpitu. "Projí zнову svoje schémata," nařídil mu Han. "Podívej se, jestli nám můžeš najít nějakou slabinu."

Artoo znovu pípl, že rozumí. Ale nebylo to zrovna optimistické zapípání. "Nic lepšího nenajde, Hane," řekl Luke. "Já si myslím, že nemáme na výběr. Budu se muset dostat nahoru a použít světelného meče."

"To je bláhovost, a ty to víš," zavrčel Han. "Bez pořádného skafandru - a chladicí směsi, která by tě celého pokropila -"

"A co k tomu použít jednoho z droidů?" navrhoval Wedge.

"To žádný z nich nedokáže," odporoval mu Luke. "Artoo na to nemá manipulační schopnost a Threepio nesvěřím žádnou zbraň. Zvlášť ne při tomhle našem manévrování ve vysokých rychlostech."

"Potřebujeme manipulační ruku," řekl Han. "Něco, čím by Luke mohl hýbat zevnitř, zatímco..."

Odmlčel se. V záblesku inspirace - tady to bylo - ta věc, která ho trápila od chvíle, co se zapojili do téhle šílené bitvy.

"Lando," volal do interkomu. "Lando! Pojď sem!"

"Já jsem ho připoutal," připomněl mu Luke.

"Tak ho jdi odpoutat a přiveď ho sem," řekl rychle Han. Luke nemařil čas otázkami. "Dobrá," řekl jen.

"O co jde?" zeptal se Wedge napjatě.

Han zatnul zuby. "My jsme byli na Nklonu, když imperiální ukradli ty krtky Landovi," řekl. "Museli jsme přesměrovat spojení kvůli nějakému rušení."

"Dobrá. Takže?"

"Takže proč nás rušili?" tázal se Han. "Aby nám zabránili přivolat pomoc. Či? Tady nás neruší, všímáš si."

"Já to vzdávám," řekl Wedge a znělo to už trochu nedůtklivě. "Proč?"

"Protože museli. Protože -"

"Protože většina krtků na Nklonu se řídí na dálku rádiem," ozval se za ním unavený hlas.

Han se otočil a uviděl Landa, jak se opatrně sune do kokpitu, zjevně pomalu, ale stejně zjevně odhodlaný to dokázat.

Luke byl těsně za ním a přidržoval ho za loket. "Slyšel jsi všechno?" zeptal se ho Han.

"Každé slovo, které bylo důležité," řekl Lando a spustil se do sedadla druhého pilota. "Já bych si nafackoval, že jsem na to nepřišel dřív."

"Já taky. Vzpomeneš si na některý z řídících kódů?"

"Na většinu," řekl Lando. "Který potřebuješ?"

"Nemáme čas na fantazírování." Han pokynul k fregatě pod nimi. "Krtkové jsou pořád přilepení na lodích. Prostě je uveď do chodu." Lando se na něj překvapeně podíval. "Uvést je do chodu?" opakoval.

"Rozumíš dobře," potvrdil Han. "Všichni budou někde poblíž můstku nebo řídícího křídla. Kdyby se propálily zařízením a kabely, vyřídilo by to spoustu lodí."

Lando hlasitě vydechl, kývl hlavou vpravo vlevo v příznačném gestu váhavého souhlasu. "Ty jsi tady šéf," řekl a prsty se mu pohybovaly po spínačích vysílačky. "Já jenom doufám, že víš, co děláš. Jsi připravený?"

Han sebral odvalu. "Do toho."

Lando vyřukal konečnou sekci kódu... a fregata pod nimi sebou škubla.

Nebylo to velké škubnutí. Ale jak mijely vteřiny, bylo stále jasnější, že tam dole je něco v nepořádku. Hlavní stroje několikrát zablikaly a potom zhasly, doprovázeny krátkým prsknutím pomocných motorů. Posun k obvodu bitvy slábl, loď zápolila o změnu kurzu různými směry. Pak uvázla na mrtvém bodě a zastavila se.

A náhle bok trupu přímo proti krtkovi vybuchl v jiskřivou erupci plamene.

"Proříz se skrz naskrz!" zalapal po dechu Lando a nebylo jisté, zda v jeho hlase zní hrdost nebo hrůza z vlastního díla.

Jedna stíhačka TIE, snad přivolaná tíšňovým voláním lodi, vlétla přímo do proudu superhorkého plazmatu, nestačila se vyhnout. Vynořila se z druhé strany se solárními panely v ohni a explodovala.

"Ono to funguje," křičel Wedge, plný respektu. "Koukejte, ono to funguje!"

Han vzhlédl od fregaty. Všude kolem nich - po celém prostoru orbitálního doku - se lodi, které mířily k otevřenému vesmíru, najednou otáčely jako kovová zvířata ve smrtelných křečích.

Všechny s jazyky plamenů vystřelujícími z jejich boků.

* * *

Po dlouhou minutu Thrawn mlčky seděl a zíral na řídící panel. Pellaeon tajil dech a očekával výbuch uražené pýchy nad tím nečekaným zvratem. A uvažoval, jak se ten výbuch projeví.

Náhle pozvedl velkoadmirál oči k průzoru. "Už se vrátily všechny stíhačky TIE k naší lodi, kapitáne?" zeptal se klidně.

"Ano, pane," řekl Pellaeon a stále vyčkával.

Thrawn přikývl. "Dejte bojovému svazu rozkaz k ústupu."

"A... k ústupu?" zeptal se Pellaeon opatrně. Tohle nebyl zrovna rozkaz, který očekával.

Thrawn na něj pohlédl s lehkým úsměvem na tváři. "Očekával jste snad, že dám rozkaz k všeobecnému útoku?" otázel se. "Že se budu snažit zakrýt naši porážku záchvatem falešného a marného hrdinství?"

"Ovšemže ne," protestoval Pellaeon.

Ale věděl, že velitel zná pravdu. Úsměv na Thrawnově tváři zůstal, ale pojednou ochladl. "My jsme nebyli poraženi, kapitáne," řekl tiše. "Pouze poněkud zpomalení. Máme Wayland a máme poklady císařova skladu. Sluis Van měl být pouhým předběžným tažením, nikoli tažením samým. Pokud máme horu Tantiss, je naše konečné vítězství pořád ještě jisté."

Se zamyšleným výrazem na tváři vyhlédl ven průzorem. "Ztratili jsme tuhle zvláštní prémii, kapitáne. Ale to je taky vše, co jsme ztratili. Nebudu plýtvat loděmi a lidmi a snažit se změnit to, co se změnit nedá. Bude ještě mnohem více příležitostí jak získat lodi, které potřebujeme. Vydejte rozkazy."

"Ano, admirále," řekl Pellaeon, obrátil se ke svému velitelskému panelu a vlna úlevy ho zaplavila. Takže k žádnému výbuchu nedojde... a s bodavým pocitem viny si uvědomil, že to měl vědět už od začátku. Thrawn není tuctový voják. Je to opravdový válečník, se zrakem upřeným ke konečnému cíli a nikoli na vlastní slávu.

Naposled se podíval průzorem a vydal rozkaz k ústupu. Uvažoval, jak by dopadla bitva u Endoru, kdyby velel Thrawn.

KAPITOLA

32

Imperiální flotila odtáhla, ale trvalo ještě nějakou chvíli, než bitva skutečně dohasla. Poté co hvězdné destruktory odletěly, nedalo se už o výsledku pochybovat.

Příslušníci pravidelných úderných oddílů dělali nejmenší problémy. Většina z nich byla mrtva, zahynuli v okamžiku, kdy Landem aktivovaní krtci protrhli hermetické uzávěry ukradených lodí a ponechali je otevřené do vakua, a zbytek byl zajat bez větších potíží. Osm zbývajících příslušníků kosmických oddílů, jejichž nulagé skafandry jim dovozovaly pokračovat v boji, když byly jejich lodi vyraženy, se rozptýlilo po loděnicích s cílem napáchat před nevyhnutelným koncem co nejvíce škod. Šest jich dohnali a zničili; zbývající dva se nakonec zahubili sami, přičemž se jednomu z nich podařilo poškodit korvetu, která byla ještě v chodu.

Zanechal za sebou loděnici a zařízení orbitálního doku ve zmatku... a velký počet vážně poškozených lodí.

"O tom se nedá říct, že to bylo pronikavé vítězství," zaskřípal zuby kapitán Afyon, když si průzorem tlakové přepážky prohlížel, co zbylo z můstku Larkhessu, a opatrně si upravoval polní obvaz, kterým měl ovázané čelo. "Jenom zapojit všechny řídicí okruhy si vyžádá práci na pár měsíců."

"Byl bys radši, kdyby ti ji imperiální sebrali celou?" otázal se Han za jeho zády a snažil se potlačit smíšené pocity, které z toho všeho měl. Ano, fungovalo to... ale za jakou cenu?

"Vůbec ne," odvětil Afyon klidně. "Udělal jsi, co jsi musel - a řekl bych to, i kdyby mi při tom nešlo o krk. Já ti jenom povídám, co řeknou jiní: že zničit všechny tyhle lodi, abychom je zachránili, nebylo právě to nejlepší řešení."

Han vrhl pohled na Luka. "Ty mluvíš jako radní Fey'lya," obvinil Afyona.

Ten přikývl. "Přesně tak."

"Ještě že má Fey'lya jenom jeden hlas," namítl Luke. "To jo, ale je ho pořádně slyšet," řekl Han kysele.

"A řada lidí mu začíná naslouchat," dodal Wedge. "Včetně důležitých armádních činitelů."

"Však on si najde způsob, jak z tohoto incidentu vytřískat svůj politický kapitál," zabručel Afyon. "Dej si na něj pozor."

Hanovu repliku přerušilo trylkování z nástěnného interkomu. Afyon přikročil ke stěně a zapojil příjem, "Tady Afyon," řekl.

"Sluiská spojová ústředna," odpověděl čísi hlas. "Máme zde hovor z Korusantu pro kapitána Sola. Je u vás?"

"Zrovna tady," zavolal Han a přikročil k mikrofonu. "Přepojte to." Následovala krátká odmlka; a potom se ozval známý hlas. "Hane? Tady je Leia."

"Leio!" pravil Han a cítil, jak se mu po tvářích rozlévá potěšený a patrně trochu přihlouplý úsměv. Ale o vteřinku později - "počkej chvíli. Jak to, že jsi zpátky na Korusantu?"

"Myslím, že jsem se postarala o náš další problém," řekla. Její hlas, teprve teď si toho všiml, zněl napjatě a dosti chraplavě. "Alespoň prozatím."

Han se přes celou místnost zakřenil na Luka. "Myslíš?"

"Podívej, to zrovna teď není důležité," naléhala. "Důležité je to, že se musíš okamžitě vrátit."

Něco studeného a tvrdého se Hanovi usadilo v žaludku. Když je Leia takhle rozčilená... "Co se děje?"

Slyšel ji, jak se zhluboka nadechuje. "Admirál Ackbar byl zatčen a zbaven velení. Na základě obvinění ze zrady."

Místnost náhle zaplnilo ticho. Han se podíval po řadě na Luka, na Afyona, na Wedge. Nezdálo se však, že by chtěli něco říct. "Budu tam co nejdřív," řekl Leie. "Luke je tady taky - chceš, abych ho vzal s sebou?"

"Ano, jestli může," řekla. "Ackbar bude potřebovat všechny přátele."

"Dobrá," odpověděl Han. "Zavolej mi na Falcon, jestli bude něco nového. Vyrážíme hned teď."

"Brzy na shledanou. Mám tě ráda, Hane."

"Já tebe taky."

Přerušil spojení a obrátil se k ostatním. "Takže," řekl, aniž koho oslovil. "Kladivo dopadlo. Letíš se mnou, Luku?"

Luke pohlédl na Wedge. "Už měli tvoji lidé možnost udělat něco s mým Xplánem?"

"Ještě ne," odpověděl Wedge a zavrtěl hlavou. "Ale připravíme ho k letu do dvou hodin. I kdybych kvůli tomu musel odmontovat motivátory ze své lodi."

Luke přikývl a vrátil se pohledem k Hanovi. "Tak to poletím na Koruskant sám," řekl. "Ted bych si s tebou zašel do Falconu vyzvednout Artoo."

"Dobrá. Tak pojď."

"Hodně štěstí," zavolal za nimi tiše Afyon.

To ano, pomyslel si Han, když chvátali chodbou k rampě, kde stál Falcon; kladivo opravdu dopadá. Jestliže Fey'lyu a jeho frakce na to půjdou tvrdě a rychle - a jak Fey'lyu zná, určitě na to tvrdě a rychle půjde a zajde příliš daleko.

"Mohli bychom se octnout na pokraji občanské války," zamumlal Luke v odpověď na jeho myšlenku.

"Jo, jenomže my to nehodláme dopustit," řekl Han se sebedůvěrou, kterou necítil. "Neprošli jsme křížem krážem válkou, abychom přihlíželi, jak to tu nějaký přespříliš ambiciózní Bothanec obrací v trosky."

"Jak mu to zatrhnem?"

Han se zakřenil. "Však už něco vymyslíme."

Pokračování příště...